

PDF4Kurd

سهامای مه‌رگ

دەزگای تووژینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی

● **سه‌مای مه‌رگ**

● کۆمه‌له‌ چه‌ژکینی وه‌رگێردراو له‌ فارسییه‌وه

● وه‌رگێرانی: غه‌ریب پشه‌ده‌ری

● نه‌خسه‌سازی نارده‌وه: طه‌ه‌ حسین

● پیتچین: رێدار جه‌عه‌فه‌ر

● به‌رگ: ئاسۆ مامزاده

● ژماره‌ی سپاردن: (٣٩٦)

● نرخ: (٢٧٥٠) دینار

● چاپی به‌که‌م: ٢٠٠٨

● تیراژ: ٧٥٠ دانه

● چاپخانه: چاپخانه‌ی خانی (دهۆک)

زنجیره‌ی کتیب (٢٢٢)

هه‌موو مافیکی بۆ ده‌زگای موکریانی پارێزراره

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

سه‌مای مه‌رگ

کۆمه‌له‌ چه‌ژکینی وه‌رگێردراو له‌ فارسییه‌وه

وه‌رگێرانی: غه‌ریب پشه‌ده‌ری

پىراست

- ۱- ژىنىكى بەختەوەر ۱
- ۲- گىلانى ۲۹
- ۳- سەماي مەرگ ۵۹
- ۴- قوربانى ۱۱۹
- ۵- شەوى نەخۇشخانە ۱۳۷
- ۶- نەمەكى ۱۴۵
- ۷- كۆنە كىتەپ ۱۵۱
- ۸- دەبىي بيت ۱۶۳
- ۹- جارى تۆتىنجا من ۱۶۹
- ۱۰- پىس پىسۆك ۱۷۵
- ۱۱- لافار ۱۸۱
- ۱۲- مائە باوان ۱۸۹
- ۱۳- دەھۆى سىياسى ۱۹۵
- ۱۴- پشورى ھەفتانە ۲۰۱
- ۱۵- پاچ ۲۱۳

بۇ: شەنبەي ۋەشتى وشە و دىپرى نوسىنەكانم خاتوو "شەرا" ى مەزن...
دىارى و يادگارە

- غەرىب -

کاتیکی که له‌ش ولاره باریکه‌له نه‌ژاکاوه‌که‌ی له‌سهر تاته‌شورئ دریژ کرابوو و که‌سوکاره‌کانی له‌دهوران دهوری‌ه‌وزه‌که‌وه راوه‌ستابوون و ده‌گریان، حوسنیه‌خان که‌خهریکی ده‌ست بلندرانی پیتشوازییه‌بوو، هه‌روا له‌خووه‌شیرعی هه‌لله‌ق مه‌لله‌قی ده‌گوتن، خوشکه‌کانی ئه‌قده‌س خانمی له‌په‌نایه‌کیه‌وه دانیشتبوون و شینیان ده‌گیترا و دایکیشی سهر و پرچی خوئی ده‌رنیه‌وه و زمانی له‌گۆکه‌وتبوو. یه‌ک له‌قه‌ره‌واشه‌کان به‌ویدیکه‌ی ده‌گوت: "چ دلئیکی هه‌یه؟ ئه‌وه چون ده‌توانی گۆراننیان بلی؟"

حوسنیه‌خان که‌سهر و پرچه‌بژ و ئالۆزکاوه‌کانی به‌ده‌سته سپییه‌ته‌ره‌کانیه‌وه ده‌دانه‌وه پشنگویی، سهری وهرچه‌رخاند. زه‌رده‌یه‌کی گیلانه‌ی کرد و به‌بی هیچ گویدانه‌شیره‌نیکی ژنه‌کان، به‌ده‌م پیکه‌نینیوه‌گوتی "وايه، من هه‌میشه ئه‌وه پیشه‌ی خو‌مه، جا ئه‌گه‌ر بریار وایی من هه‌ر بگریه‌م و بنالینم و شیوه‌نی بکه‌م، ئیدی ئه‌وه به‌رگه‌ی چ ناگرم و هیچم پیوه‌نامینی." ده‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا، کاتی که‌حوسنیه‌خان رووی کیژۆله‌مردووه‌که‌ی بلندر، گوتی: "وای، دایکت بمرئ، که‌جوان و جحیله"

له‌نیوان ئه‌وه‌هوت هه‌شت کچانه‌ی بنه‌ماله‌ی ئه‌قه‌ده‌س خانمی، (به‌سی خوشکی دیکه‌ی ئه‌وه‌وه)

ده‌چهند سالیکاندا یه‌ک به‌دوای یه‌کدا شویان کرد و چوونه‌مال و میردان، هه‌موو تیکرا ئه‌قه‌ده‌س خانمیان به‌به‌خته‌وه‌ر ده‌زانی، چونکه‌شیره‌و ره‌وشی شووکردنی ئه‌قه‌ده‌س خانمی ده‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌ی دیکه‌دا جیا بوو. ئه‌وانیدی داک و بابیان به‌میردیان دابوون. پرس و رای به‌میرد داننیان به‌خال و مام و پووران

((ژنیکی به‌خته‌وه‌ر))

نوسینی / بزورگی عه‌له‌وی

له‌و بیره‌وه‌ریانه‌ی که‌ده‌و پینج شه‌ش مانگانه‌ی مردنی ئه‌قه‌ده‌س خانمیوه‌م کۆکردبوونه‌وه، داستانیکی تابلئی خوش و شیرینیان لی په‌یدا ده‌بوو، ئه‌وه‌ی بۆ نوسینی داستانیکی وا پیویست بوو ده‌دنیای ده‌ره‌وه‌دا (نه‌ک به‌بۆچوونی من) رووی دابوو، هه‌بوو و له‌به‌ر ده‌ستاندا بوو. ئه‌وین و خو‌شه‌ویستی و فیل و ته‌له‌که‌بازی و ده‌سیسه، ئه‌وجا مه‌رگیش. ده‌متوانی زۆر به‌راشکاووی و به‌زمانیکی زۆر دلپه‌سه‌ندانه‌وه له‌عیشق و ئه‌وینی ئه‌قه‌ده‌س خانمیوه‌ بدویم؛ دوايه‌ش بچه‌بنج و بناوانی په‌یوه‌ندییه‌کانی به‌میرده‌که‌یه‌وه، ئه‌وجا بینه‌سهر پزیشکی خانه‌واده که‌پیاویکی زانا و دانا و تیگه‌یشتوو بوو و به‌راستیش ئه‌قه‌ده‌س خانمی خو‌شده‌ویست و ریزی لیده‌گرت، بناسینم. و دوايه‌ش به‌سوود وهرگرتنیکی که‌م تاکورت له‌هونه‌ری نوسینی، رووداوه‌دلته‌زینه‌کانی که‌به‌مردنی ئه‌و کیژۆله‌ناکامه‌دوایی هات تۆمار بکه‌م. به‌لام خه‌وشه‌که‌ی ئه‌وه‌بوو که‌داستانه‌که‌ی هه‌رچۆنیکی بایه‌هه‌ر ده‌نووسرا، به‌لام ره‌ونه‌قه‌راستییه‌که‌ی پیوه‌نه‌ده‌ما. به‌کورتیه‌که‌ی وینه‌یه‌ک بوو له‌ژیان، به‌لام خودی ژیانه‌که‌ی نه‌بوو. هه‌ر بۆیه‌ش بریارمدا که‌بیره‌وه‌رییه‌کان وه‌کو خو‌یان چۆن هه‌روایان بلاو بکه‌مه‌وه.

کرابوو داخوا زاوا چۆنه و چۆن نییه، ئەوان پەسەندیان نەکردبایە نە دەبوو، تەنانهت جاری واشبوو کە کەل و پەل و جل و بەرگ و تا گۆلی سەری بووکی و تەوقە و قالپەچی حەمامی و تاس و سینی و تەنانهت سپیا و وئاوی و سلێش دەبوو هەمووی بە گۆرەیی رینمایی و ئارەزوو و دەستوور و قسەیی وان بایە. خو و خەدی ئەو بێمالەیی وابوو کە هەر لە تەمەنی دوازدە ساڵییەوه جیازی بوکینییه دانین. راستەکچیان دەناردنە قوتابخانەیی، بەلام شەو و رۆژیش هەرچاوەرپیی هاتنە خوازینییه ش بوون. هەرکاتیکیش یەکیکی وا کە بەدلی کەسوکار و خزم و خۆیش و بابی کچەیی بایە، ئیدی ئەوه خۆیندن و قوتابخانە تەواو دەبوون و ئەوجا نۆرەیی بازار و دوکان و سەر شەقامان بوو. ئەو بێمالەییە لە تەواوی شاریدا دیار بوون و هەموو لاوەکان دەیانزانی کە جوان و شۆخ و شەنگترین کچی شاری لەوئێوە دەست دەکەوێ. ئەوان کارگەییەکی کێژوگال دروستکردنیان هەبوو. کچیان هەر بۆیە دروستدەکردن تا بە میردیان دەن. کچانی ئەو بێمالەییە تەنیا هەر مۆرەییە ک بوون کە داک و بابەکانیان یارییان پێدەکردن و قور بەسەر ئەو کچەیی بیویرابایە پێی لە خەتی تێپەری. بریار بوو ئەقەدەس خانمیش هەروا بەو شێوەییە میردی بکات. بەلام مردنی لە ناکاو و کتوپی بابی وایکرد چارەنووسیکی دیکە چاوەرپیی بیت.

مردنی بابی بەهۆی زۆر خواردنیوه بوو و هەر ئەوهش وایکرد کە ئەقەدەس خانم ریی ژینکی دیکە بدۆزیتەوه، ئەوه بابی بەجیی خۆی گەیی، بەلام برایەکی کە بەرێوهبەری گشتی یەکیک لە وهزارەتخانەکان بوو و ئامادەگی ئەوهی تێدابوو کە بەسەر

بێمالەکی رابگات و بێتە جینشینی بابی. بەلام ئەقەدەس خانم لەوانە نەبوو هەروا زوو و واش بە ئاسانی بکەوێتە ژیرکاریگەرێ دەسەلاتی برایەکیهوه و ملکهچی توانا و چاو سوورکردنەوهی وی بیت. ئەقەدەس خانم بۆ خۆی ئەمیرخانی دیتەوه. کارمان بەوهی نییه کە دەنیو بێمالەیدا پاشەملە چەندیان تانە و تەشەر و تیروتوانج هاویشتون. بەلام هیندە هەبوو کە هەموو کچانی بێمالە ئەو و میردەکیان بە بەختەوهر دەزانین. ئەویش هەر لەبەر ئەوهی کە توانیبوو بە دلی ئەمیرخان بیت و بۆ خۆشی میرد بۆخۆی هەلبژیرێ و بە ئارەزووی خۆی شووبکات.

خوشک و کەسوکار و خۆیشانیشی هەموو ئیرەیی و رشکیان بە ئەقەدەس خانمی دەبرد. بەلام ئەقەدەس خانم دوو دل بوو زۆر کەم دەدا و کاتیکیش کە کچ و کال و هاوتەمەنەکانیشی تەنگیان پین هەلدەچنی و زۆریان بۆ دینا، تا ئەوهی دە دلیدایە بیلێ و ئاشکرایکا، ئیدی ئەوه دەمی دەبۆوه و هەرمەپرسە، دیکوت: "وہللاھی، نازانم چ بلیم. ئیدی هەرچی هەبێ خۆ ئەوه لە خوازینییه یەکیکی دیکە نەدیتە و نەناسیا و هەرچاکترە"

میردەکی لاویکی جوان و بەژن و بالا بەرزبوو. رەنگ و رواژا و روخساری مات دیار بوو و چاوەکانی لەسەر مەستییه بوون. قیت و قنج بەرپییەدا دەرویی و زۆری دەگوت و زۆریش پێدەکەنی، زۆر خۆر بوو و زۆریشی دەخواردەوه، ئوتومیلی هەبوو، بەخت و ناوچەوان و شانسیکی چاکی دەئیش و کاراندا هەبوو. دەو دوو سالانەیی دواپیدا چەن جاریکان هەر جارەیی سەدەها هەزار تومانی قازانج کردبوو. هەر پارچە زەوییهکی لەشەمیرانی بە بیست و پینج

هه زاریکی کرپیوو و دابوویه وه به نه وه دو دو هه زاریکی. هیچ شه ویک نه بوو ده گه ل ژنه کهیدا به ئوتومبیلی بیوک سهر له چند ریستورانیکی سه ما کردنی دهرجه یهک هه لئه هینن که دهو سهردهمی جهنگهیدا پر ده بوون له ئه فسه ری ئینگلیزی و ئه مه ریکی. هه رهینده بهس بوو که ئه قدهس خانم حهزی بچته جل و بهرگی ژنیکی و پی جوان بی، ئیدی ئه وه چه ند روژیکی نه دهربرد که ئه میرخان هه مان جو ره جل و بهرگی له موغازهی "لامد نول"، یا له سالونی بهرگدرووی "مادام تریز" ه وه بو دهرگی و بوی دینایه وه، خو ئه گهر واش ریکه وتبایه و ئه قدهس خانم جله کانی به دلئ نه بایه، ئه میرخان به تورهبییه وه، وه بهر نووکه مقهستانی ده دا و هه مووی ری ری دهرکردن و هه زار تومانی دیکه یا زیاتری بو له سهر میزی داده نا و دهیگوت: "برو بوخوت حهزت له چ جل و بهرگیکه بیکره." ئه وکاته ئه قدهس خانم ده چوو له په نایه کیه وه دوو سئ سه عاتان به دزیه وه تیروپر ده گریا، به لام بو ئه وهی شه پ و هه راشیان ده گه ل میرده کهیدا لی پهیدا نه بی، ده چوو و هه مان جو ره جل و بهرگی که میک جیاوازتری دهرکییه وه و جاریکی ده بهرده کرد و بو ماوه یهک هه موو شته کان بیر ده چوونه وه.

هه مووان ئه قدهس خانمیان به به خته وهر ده زانی. هه موو خوشک و کیژ وکاله کانی بنه ماله و دهسته خوشکه کانی سهردهمی قوتابخانهی ئیره بیان به ئه قدهس خانم دهربرد و ته شه ری ئه وه بیان لیده دا، که ئه گهر نه توانی ده گه ل ئه و میردهیدا که زیپی له دهست و په نجان ده بارئ هه لکه ی، ئه وه دیاره وهک له قهت له به ختی خوت دابی. هوی ئه و ته شه ر و گازاندانهش ئه وه بوو که دهو دوا دوا بیانه

جار و باره ئه میرخانیان له وجیی سه ما کردنانه دا به ته نی و به بی ئه قدهس خانم دیوو یا ئه وه تا واریکه وتبوو که ده سات و کاتی نیوه شه ویدا ئه میرخانیان ده کابارهیدا به سه ر خو شی، یا ماندوو و شه پرپیو له سهر میزی پوکه ریئاندا دیوو هاتیوه مالی. به تاییه تی شه ویکیان که ته واوی بنه ماله و برایه که ی ئه قدهس خانم هه موو ویکرا له مالی ئه و کچه شوخه ی میوان ده بن و نزیکه ی هه زار تومانیک خه رجی ئه و شه وه میوانییه ی دهرکی، که چی میردی خاوه ن مالی هه رنایه ته وه. جابویه ئه گهر هه مووشیان پیان وابوو که ئه قدهس خانم به خته وهره، ئه وه برایه که ی که پیاوکی کارامه و به هوش و گوش بوو، له وانه نه بوو فریوبخوات و هه لبخه له تی. ئه و پیوابوو ژیانئ ئه و دوو که سانه ی به و جو ره نییه که هه ندی که س بیر لیده که نه وه و بوی ده چن. جگه له وهش پزیشکی بنه ماله که ش یه کیک بوو له خو شه ویستانی هه ره نزیکه ئه قدهس خانم و پیاوکی زور تیگه یشتوو بوو و سارد و گهرمی روژگاری زور چیشتبوو و له هووی مووی دهرده وه. ئه ویش جاریکی به کاکای به ریوه به ری گشتی گوتبوو: "ئه قدهس خانمتان به ختوخو رایی له دهست دا." و ئه و برایه ده وه لامدا ته نیا به و رسته یه ی لیگه رابوو: "کاکای دکتور، من بلیم چی من هیچم له دهست نایه. مندالانی ئیستا گوئ ناده نه قسه ی گه وران و له خو گه وره تران. ده نا له ئه میر خانیش شایسته تر بو ئه قدهس پهیدا هه ر ده بوو"

*

بابی ئه قدهس خانم هه رئه وه نده ی هه بوو که دهیتوانی ژیانئیک مامناوهندی بو خاو وخیزانه که ی دابینبکات و منداله کانی

پهروه ده و به ځیو بکات و کاتیکیش مرد، هیچ جوړه پاشه که وتیکی بو ځیزانه که ی به جی نه هیشت و هه ر له بهر نه وهش بوو که به ځیو کردن و سه ر په شتیبه نه قدس خانمی به ملی براکه پیداهات. نه و کیژه تا نه و دمی په رستاری ژیر دهستی پزیشکی بنه ماله که بوو و له لای نه وی کار ده کرد، که چووه لای برایه که ی بریاریدا نه ویش بچیته نه و هزاره تخانه یه ی برایه که ی لی به ریوه به ری گشتیبه و له وی کاریکی باشت پیداکات و له منه تی نه موئه و بیته ده ری.

ده و فرمانگایه دا نه قدس خانم نه میرخانی ناسی و پیکتر ناشنا بوون. فرمانگه که هو یه کی له باری سه رکه وتن و پیشکه وتی نه میرخان بوو؛ هو یه ک بوو تابتوانی کاره بازرگانی و مولکایه تیبه کانی تیدا نه جامدات. دوی دوو سی مانگان نه میرخانیان گواسته وه فرمانگه یه کی دیکه. نه قدس خانم دهسته و داوینی برایه که ی بوو نه یه لی بیگوازه وه، زوری نه خایاند هه ردو وکیان له ژووریکی به ته ک دوو میزه وه که به رامبه ر یه کتری بوون سه رقالی کاری بوون.

هه رچهنده جه نابی به ریوه به ری گشتی نه و داوا و دهسته و داوینیبه ی خوشکه که شی پیخوش نه بوو، به لام له به روه ی نه و لووتی خوی ده بچوو کترین کاری هه رزه کار و لاوانه وه ده ژهنی، نه و پیاوه نه بوو که به سه رخوی بینی.

نه و جا جه نگ هه لایسا و سات و سه ودای بازاری وه گه رکه وت و گه شه ی کرد، نیدی نه میرخان پیویستی به وه ی نه ما روژی چهند سه عاتیکان له پشت میزی دایه ره وه ده برویه که وانی و چاوه مه ست

و بسکه ره شه بریقه داره کانی نه قدس خانمیوه رامینی و کچه ی گیژ و ویژکا. له جیاتیان، نه و چهند سه عاتانه به ته نی به شه قامه کاندای ده گه را و پارهی په پیدای ده کرد و دوایه شی یان ده نه تومبیلیدا یان ده گازینو و نیره و نه وییاندای ده گه ل نه قدس خانمیدا به سه ر ده برد.

دوی ماوه یه ک نه قدس خانم ده بانگ هیشتنیکیدا که له ته ووی ناشناو روشنایانی فرمانگه که ی خوی کردبوو له مالی نه میرخانی به دایک و خوشکه کانی و دوی نیو سه عاتی پیش هه ستانیشیان به برایه که شی ناساند و دیاریش بوو که به ریوه به ری گشتی که یفی به و په یوه ندیبه تاییه تی و ناشنا یه تیبه ی خوشکه که ی ده گه ل نه و لاهیدا نایه ت.

هه ر بو یه ش بوو ته ووی بنه ماله و ناسیاوان، نه قدس خانمیان به به خته وهر ده زانی، نه مه جگه له برایه که ی. هه ر ته نیا پزیشکی بنه ماله ش بوو که هه رگیز به شایسته ی نه ده زانی قسه شی ده گه ل دابکات، نه وهش نه ک له بهر نه وه ی که پزیشکی بنه ماله یه کیک بوو له خوازیرانی وه ک تای ته ورداسی نه قدس خانم، به لکه له بهر وه ی بوو که نه و نه میرخانی به شایسته ی پله و پایه و هاوشانی نه قدس خانمی نه ده زانی. خوشکه کانی شی ده یانگوت: "کاتی بو خوی ناگاداری نارزه یه تیبه براکه یه تی و هه ر سووریش هه لسه ر نه و په یوه ندیبه ی دیاره، که ده یه وه ی" و نه وهش خوشیه ک بوو که خوشکه کانی چیژیان لیه ره ده گرت، چونکه بو خویان لینی ناکام بوون، نه قدس خانمیان به به خته وهر ده زانی و ده یانگوت: "هه رنه بی خویه کیک له نیمه توانی میرد به و که سه ی بکا، که به نارزه وو و به دلی خویه تی و بو خوی هه لیبژاردووه."

دایکی ئەقدهس خانمی ته نیا که سیکی ئەو بنه ماله یه بوو که دهیتوانی پهی به جیهانی دیوی ناوه وهی ناخ و گیانی کچه که ی بهرئ، ئەوانیدی ژیان چۆن بوو ههروایان دهروانییه و وهک ماری بۆ پیشقه چوونی خۆیان دهیانتوانی سوود له تهواوی پیچ و پهناو ناهه موارییه کان وهرگرن. دهکاتیکیا هه ر ئەو ژنه بوو که له تهواوی ئەو شتانهی دهوربهری خۆی غه م دهخوارد و ئازاری پیوه دهکیشا و زالهی بوو ئەو زۆری رهنج کیشا بوو و سی سالی ژیان ده یهک خیزانی سازشکاردا له ملکه چی و ته سلیم بوونی به ولاره چیدیکه ی بۆ نه هیشته بووه. رهفتاریکی که ئەقدهس خانم له تیکه لیهیدا دهگه ل ئەمیر خانیدا ده نواند له هه رچی خو و خده و نه ریتیکی بنه ماله ی هه یه جودا بوو و ئیدی وای لینه اتبوو و گه یبووه ئەندازیکی که کاکای بهرپیوه بهری گشتی نه توانی خۆی تیدا راگرئ. هه ربیوه هس روژیکی دهگه ل خانمی دایکیا تهک بوونه وه و ئاوا ی گوت: "خانم گیان، ئیدی ئەوه ئەقدهس خه ریکه تا دئ پی پی لی هه لده برئ، تو ده بی دهست پیشخه ریه بکه ییت و هه نگاوئ باوئی. ئەوه هه یچ که گوئ ناداته من و هه یچم به قسه ناکا. ئی باشه ئاخ من دهوشارهیدا شه رم و ئابروویه کم هه یه، جا بۆیه ده بی یهک لای کاته وه. هه موو شه و و روژیکی هه ر دهگه ل ئەو هه تیوه ی ده ئوتومبیلیدا، کاریکی نه شیاهه، ئەگه ر ده یه وئ ببیته هاوسه ری، ئیدی چاوه رپی چیه و له سه رچی راهه ستاوه؟ باشه خۆمن قسه یه کم نییه و ریگریان نیم."

دایکی ئەقدهس خانمی کوره که ی خۆی چاک ده ناسی. دهیزانی که له به خۆنازی نییدا هه یچی له بابی هه لئه بواردوو و له و ی که متر نییه و نا کرئ دهگه لی تیوه گلی. ده شیزانی که ئەقدهس خانم هه ر

له وده میه وه که بابی مردوو ه ئیدی قسه ی که سی به گویدا ناچی، به لام ئەو ژنیکی بی توانا و لاواز بوو و نه یده توانی ئەو شته ی به و دژواری و سه ختییه یه وه به کچه که ی بلی.

ئەقدهس له هه موو ئەوانیدیکه بزۆز و سه رسه خت و که لله شه قتر بوو، پرسی: "جاباشه چی لیکه م؟"

- چی لیکه م، چیه، داوا ی لیکه و پی پی بلی که ئەو کاره ی یهک لا کاته وه، یا ئا یا نا.

داکه دهیزانی له وه ی زیاتر ئیدی نا کرئ دهگه ل بهرپیوه بهری گشتیدا پیوه بچی و کاتیک که ئەقدهس خانم یهک دوو سه عات درهنگتر له دهوامی هاته وه مالی، بانگی کرده لای خۆیه وه و پییگوت: "ئەقدهس گیان، ئەوه تائیسنا له کوئ بوو؟"

- دهگه ل ئەمیرخانی پیکه وه بووین.

- ئەو ئەمیرخانه، چ جو ره پیاویکه؟

- چووزانم؟ بلیم چی؟

- ئەوه تو چهند مانگیکه که دهگه ل ویدا له فهرمانگه یه کیدا پیکه وه ئیش دهکهن و جار جارهش ده بیه مه وه که پیکه وه وه ده رده که ون و ده چنه گه رانی.

ئەقدهس خانم بیدهنگ بوو و سه ری بهردایه وه. ئەو بیدهنگییه ی چهند دهقیقیکانی خایاند و دایکیشی هه روا بیرى ده کردنه وه، چۆنی ئەوه ی ده دلیدایه پیلی.

- ئەقدهس، ئاخ ئه ورو کاکت ده رباره ی تو قسه ی دهگه لدا کردم.

دیسانه وه ئەقدهس خانم وه لامیکی نه بوو بیداته وه.

- ده یگوت که تو خه ریکی ئابرووی ده بهی.

- باشه بۆ من چیم کردوه؟

- هه قیشیه تی، باش نییه، ئەگەر ده شته وی بییه هاوسه ری، خۆ

ئەو قسه یه کی نییه و ریگرتان نییه.

- ئی باشه خانم گیان، من له کوپرا بزانه. من ئاگام له چیه؟ هه ر

نه بی مۆله تیکم بده نی.

ئەقدهس خانم زۆری پیبوو بیلئ، به لام نه شاره زه بوو، شهرم.

دوودلی که له پووری که له که بووی چه ندین سه دان ساله برستی له

ژنان بریبوو و هه موو شتیکی له ده ست ده ری تا بوون، هه موو ئەو

شتانه ریگری ئەوه بوون که بتوانی ده به سه رهات و رووداوه کان

بگات و بچیته ناو ناخی که سانی دییه وه. به لام هه ستیک رهگ و

پیشه ی ئەوی هه لده قرچاند که ئەو ئەوا خه ریکه تازه هه نگاویکی

گه وره ده ژیا نی خۆیدا باوی. له جیا تی ئەوه ی چی ده دلیدایه

هه لیریژی که چی به دریزیی شه وی خه وی نه چوه چاوان و

شه ونخونی کیشا، چه ند روژیکانیشی هه ر خۆ خوارده وه و ئەوجا

بریا ری خۆیدا.

دووسه هه فته دواتر ئەمیرخان به فه رمی ناردییه خوازینییه و

جه نابی به ریوه به ری گشتیش هه ر به و تاکه رسته یه بیر و را و

سه رنجی خۆی به یانکرد: "بۆ خۆی ده زانی."

یهک له خوازیا رانی هه وه لین جاری ئەقدهس خانمی و زۆر پیش

ئەمیر خانیش، پزیشکی بنه ماله بوو. ئەو کچه له سه رده می ژیا نی

بابیدا ده نه خۆش خانیکدا په رستار بوو که ئەو پزیشکه ی تیدا

سه روکی په خش بوو و ده به رامبه ر ئەو ئوگری و خۆشه ویستی و

یارمه تییه بی مه به ستانه ی دکتوریدا له وی مابوه و دریژه ی

به کاره کانی ده دا، خۆ ئەگه ر وا له پر بابی نه مردها، له وانه بوو ئەو

داوا یه سه ری گرتیا. ئەقدهس خانم دوو دل بوو. بۆ خۆیشی

نه یه زانی داخوا ده بی میرد به پیانویکی چل و دوو سالانه بکات و

ده گه لیدا بژیت. خۆ ئەگه ر دلیشی نه ده دایه و چه زیشی پیته

ده کردله به ر ئەوه ی نه بوو که دکتوریش وهک میردی کچانی دیکه ی

بنه ماله ی ئەقدهس خانمی ناتوانی دلی ده زاگیران و بووکی ئابنده ی

خۆی راکیش، نا، دکتور پیانویکی تیگه یشتوو بوو تا نه چوو بایه ته

بنج و بناوانی هه رشتیگه وه، تیدا ده ست به کار نه ده بوو. دکتور

ده ویست و هه ولیشی ده دا ئەقدهس خانمی رازیکا، ئەو هه ر

له زوه وه ده یزانی که بنه ماله ی بووکی به باب و مامه وه ئەویان

له لا په سه نده، له هه مان کاتیشدا ئەقدهس خانم دکتوری پی خراب

نه بوو رکی لی نه ده بووه. چون ده کرا دکتوری ده گه ل میردی

خوشک و ده سته خوشکه کانی راگرتبایه و به راوردی کردبان؟

به تاییه تی له و لایه نانه وه که ده ی دیت دکتور به چ ورده کارییه که وه

رهفتار و هه ل سوکه وت و دانیشتی وی ده خوینیته وه و به چ

تامه زرۆیییه که وه له چه زه گیانییه ناسکه کانی وی ده گا. ئەو پزیشکه

دانا یه ده ی توانی چه ندین سه عاتان ده گه ل ئەقدهس خانمیدا دانیشی و

ده مه ته قی و قسه و باس و گفتوگویان بکات، به بی ئەوه ی له ته واوی

ئەو قسانه یدا شتیکی بی سه ر و پا، یا وشه یه کی سواری له و وشانه

به زا ریدا بیت که زۆر جارن له نیوان دوو گراو بیاندا ناز و نوز و

خۆ بادانی پی له سه ر یه ک ده کری. خۆ ئەو پزیشکه ده ی توانی

هه رچی که ف و کۆل و هه لچوون و شو ریکی ده دلیدایه به و کیژه

ناسکه ههستیاره ی بلێ و تییگه یه نئ چۆنی ئاور بۆ تیبهر بووه و چۆن دهسووتی. دکتور ئه و شته ی ده دیت که له لای هه مووانه وه رت ده کرایه وه. ده گه ل ئه وه شدا دکتور ئازا و بویرو به غیرهت بوو. روژیکێ راسته و راستی به ئه قدهس خانمێ گوت: "ئه قدهس خانم، من زۆر چاک ده زانم که ئیوه بۆ ده گه له مندا نایه نه ره دایه و به من قایل نین"

کاتی که ئه قدهس خانم سه ری به ردایه وه، دکتور گوتی: "بیگومان هۆیه که ی هه ر ئه و جیاوازی ته مه نه یه که له نئوانماندایه. هه ر بۆیه ش شتیکی گرینگ هه یه ده بی پیت بلیم. ده بی ئه وه ش بزانی که من ئه وشتهت له بهر خاتری خۆم پینالیم. به لکه زیاتر له بهر ئه وه یه که من ده گه له وه تیکه لاوم و خۆشی و به خته وه ریه وه م ده وی بۆیه ده مه وه ی پیت بلیم..."

تاویک راما. له جیی خۆی قیت بۆوه. له ژووره که ی ته نیشتیوه بابی ئه قدهس خانمێ ده شه رای سه ره مه رگیدا بوو و دوا ساته کانی ته مه نی به ری ده کرد. دکتور پزیشکی چاودیر و ئه قدهس خانمیش په رستار بوو.

ته واوی ئه ندامانی بنه ماله له هه یوانی خه ر ببوونه وه. به سپایی و زۆر له سه ره خۆ ده دوان. پزیشک له درزی ده رکئیرا چاویک به نه خۆشیدا خشانده و ئه و جا هاته وه. ده رگایه ک که به سه ر هه یوانه که دا ده کرایه وه، داخست و به سپایی گوتی: "ئه گه ر من جحیلتر بام توم نه ده خواخست، و نه شمه ده توانی خوازیاری ئیوه بام."

ئه و قسه ی دکتوری شتیکی تازه بوو به لای ئه قدهس خانمێوه. سه ری هه لێنا و به دوو چاوی کراوه وه ی سه رسامه وه ده دکتوری رووانی و گوتی: "بۆ؟"

پزیشک چاوه رپی کاریگه ریه قسه که ی خۆی بوو. سه رنجیکی که ی دایه وه ئه قدهس خانمێ که هه روا به چاوی چاوه روانیه وه سه ریری ده کردی و ئه و جا گوتی: "هیۆر به وه، بابت ده شه رای سه ره مرگیدا یه. خۆ ئه گه ر هه ر راست نه بیته وه چاکتر. خۆ ئیمه هیچمان له ده ست نایه. به لام بۆ من خوازیاری ئیوه نه ده بووم؟ ئه قدهس خانم، وه لامی ئه مه هه روا ئاسان نییه. نازانم چۆنتان ئه وه تیبگه یه نم که تیبگه ن."

من چاک ده زانم که ئیوه نابێ وه ک خوشکه کانتان به شوو بدرین. ئه وه راسته. من ئه وه تان بۆیه پیده لیم تا چاو و گۆنتان کراوه بن....

ئاخ، هه موو ئه م قسانه زیاده ن که من ئیستا ده یانکه م و ئه و شته ی ده مه وی بلیم، هیچیان هه ونین. پیتوانه بی که من هه ر ئه و پۆ و تازه به تازه، که وتبه سه ر که لکه له ی ژن هینانێ. ئه وه زۆر ده میکه. له وانیه شازده سال و به لکه زیاتریشه. ئه قدهس خانم، داخوا ده زانیت؟ من به دوا ی کچیکی وه کو ئیوه وه بووم. ره نگه هه لم بۆ نه ره خسابی... ره نگه ئه وه ی ده شمه ویست، دیبیتم، یا ره نگه هه ر نه شمنا سیی، یا من ئه م قسانه بۆ به تو ده لیم؟ باشه بۆ، خۆ تازه من ئه وه ی ده زانم که تۆمنت رت کردۆته وه. نابا هه ر بیشیان لیم تا ئیوه له ژیا نی خۆ تاندا سوودیک له و ئه زموونانه ی من وه رگرن. ئه قدهس خانم ئه وه بابتان خه ریکه ئه م دنیا یه به جیدیلێ... مه گریه ن. ئیوه بۆ

خۆشتان دهران. رهنگه ئهوانه ی له دهره وه وه ستاون هیواو ئاواتیکیان هه بی، به لام من و تو ناتوانین چ هیواو ئاواتیکیشان پیکتر هه بی. جا هه رچۆنیکه ئه واه و ره وته نییه. ئیدی ئیوه ئازادن و ده بی میردیکی بکه ی که ده گهل چه ز و ئاره زوو و بۆ چوونه کانتاندا چوونیه که بیته وه و ده گهلاندا بگونجی. ئه قدهس خانم، که سیکه ی وا هه لبرین، که گیانی ئیوه دهرک بکا؛ که سیکه که له پتویستییه کانی ناخی ئیوه بگات. دهمه ویست ئا ئه وه تان پی بلیم. من هه میشه ریزم بۆ ئه و ئازادییه ی ئیوه هه یه و زۆریشی چه ز پیده که م. من ئه گهر هاوسه ری ئیوه ش نیم براگه و ره ی هه میشه بی ئیوه ده بم.

من به دوا ی کچیکی وه ک ئیوه وه بووم، جا سه یرکه به د به ختییه که له کوئییه؟ ئیستا ئه قلم به شتی ده شک، تازه تیده گهم ژیان چییه؟ ئیستاش که دۆزیومه ته وه، بۆ به ده ختیان تازه درهنگ بووه و تییه ریوه. من هه رگیز ناتوانم ژنیکی چارشینو به سه ری نه دیته و نه ناسیاو بینم. ئا له م لایه نه وه یه که ئیمه هه ردوو کمان تووشی یه ک به ده ختییه بوو وین.

تو هیشتا هه لت له بهر ده مده هه رماوه. ئیستا ده زانی که دهمه وی چ بلیم. ئه گهر ته مه نم که م بوایه، نه مده توانی خوازیاری ئیوه بوومایه ئه ویش له بهر ئه وه ی بوو ئه و ده می نه مده توانی هه ست به وه بکه م و بزانه که ئیوه چین و چی نین. ئه قدهس خانم، زۆر شتی دیکه ش هه ن، به لام من ناتوانم بیانلیم، و ناشی بگوترین...

ئه قدهس خانم زۆری چه ز ده کرد دکتور هه روا سکالا و دهرده دلکهانی خۆی بۆ بکا. چه زی لیبوو که ده گهل ئه و پیاوه ی لیک نزیک بایه و هه ر وانه و په ند و ئامۆژگارییه کانی ژیا نی لیه فیربایه. هه ر

ئه و رۆژه بابی ئه قدهس خانمی مرد، رهنگه ئه گهر نه مردبایه ئه و هاوسه رییه تیه سه ری گرتبایه.

*

هه والی سه خت و ناخۆشی چه ند رۆژ له مه و پیتی نه خۆشی ئه قدهس خانمی شتیکی تازه بوو بۆ من. گوتیان که دوو چاری ره وانییه خوین بهر بوونی بووه و هه ر خوین داده نیشی و حال ی یه کجار شه ر. له چرپ و چۆپان و فسکه فسکی کچه پوور و پیره دایی و شله ژانی براو دایک و خوشکه کانیشه وه دیار بوو که ئاریشه که وه ک ده لێن هه روا ساده و ساکار نییه.

کچه پوریکیان به لای مندا تیده په ری و له بهر خۆیه وه قسه ی ده کرد و ده یگوت: "ئای کاکلیه، ره وانی خۆ هه ر نه خۆشییه هه ژار و بی دهره تان و نه دار و بیکهس و بیده رانه. هه مووشتیکی له مه ده شار نه وه. سه یرکه ن میرده که ی چ داریکی له رووحی داوه، ناشیا نه وی بیلین"

"به و په ری داخی گرانه وه مه رگی ئه قدهسی... خوشک و کچی... ناکاممان به ئیوه ی ئاشناو رۆشناو کهس و نزیکانمان راده گه یه نین. پرسه ی ژنان له مالی خوالی خۆشبوو... پرسه ی پیاوان له مزگه وتی... یه... رۆژه ی... ده ست پیده کات."

ئه و هه واله که ده رۆژنامه یدا بلاکرا بووه، زۆری دلگیر کردم. ئه و ژنه ی که هه موو هینده یان به به خته وه ر ده زانی، کچیک که به چه ز و ئاره زووی خۆی میردی کردبوو و یه ک هه نگاوی شۆرشگیرانه ی نابوو، هه روا زوو، دوا ی سالیک و چه ند مانگیک مال و میردایه تیه، چۆن ده بی بمه ری؟

*

له پرسه‌ی له‌بەر دهرکئ ده ئه‌میرخانیه‌وه هه‌له‌نگوتم. ده‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که زۆرم رق له‌وه‌تیوه‌ی ده‌بۆوه، ده‌سته ئاره‌قارییه‌که‌یم گوشتی. دواییش کاتی روینی ده‌گه‌ل پزیشکی بنه‌ماله‌یدا، که یه‌که‌یکه له ئاشنا و دۆسته‌کانم تووشی یه‌ک بووین. پیکه‌وه له مزگه‌وتی وه دهرکه‌وتین و هه‌رواماوه‌یه‌ک رووبووین. ده‌ستیم توندگوشتی و ئه‌ویش زوو تیگه‌یشت که ده‌مه‌وئ سهره‌خۆشی مه‌رگی ئه‌قده‌س خانمی لیکه‌م. پزیشک به‌چاکی ده‌یزانی که من ئاگام له‌وه‌ی خوازینییه‌ی وی هه‌یه، چه‌ند سه‌ده‌نگاوینکان پیکه‌وه، به‌بی ئه‌وه‌ی ورته‌مان له زارییه‌وه‌ بیت، رویشتین. ئیدی من خۆم رانه‌گرت و گوتم: "کاکئ دکتۆر، تا خوا چه‌زده‌کا دلگیرم. به‌راستی مردنکی ناخۆش بوو."

- به‌ناکامی مرد.

- ئه‌رئ دکتۆر، چی بوو؟ ئه‌وه‌ چۆن بوو؟

دکتۆر: "بۆ ئیوه‌ نازانن؟"

- نه‌، من ئاگام له‌هیچ نییه‌. ته‌نیا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م بیست که

تووشی ره‌وانییه‌ بووه، به‌لام... سه‌یره!

به‌وه‌ ته‌نیا وشه‌یه دکتۆر قسه‌که‌ی پی بریم و من تیگه‌یشتیم که نایه‌وئ له‌م باره‌یه‌وه‌ شتیکم ده‌گه‌لدابلئ - دووباره‌ بیده‌نگ بووینه‌وه و کاتی ریگا‌که‌مان لیک جودابۆوه. مالئاواییم کردو رویشتم ئه‌وه‌ ده‌می دکتۆر گوته‌ی: "روژیکی وه‌ره‌وه هیندیک قسان پیکه‌وه ده‌که‌ین."

*

چوار پینچ مانگیک دوای مردنی ئه‌قده‌س خانمی. دوئ شه‌وئ ئه‌میرخانم له ئوتیل "گیتی" دا دیت. دکتۆرم وه‌بیره‌اته‌وه. بریارمدا به‌ده‌نگ بانگه‌یشتنه‌که‌یه‌وه‌ بچم و سه‌ریکی لی هه‌لینم. هه‌ر له ئیواریه‌وه‌ چوو مه‌مالینان. عه‌یاده‌که‌ی هه‌یشتا هه‌ر پرپوو. هه‌روا چاره‌که‌ سه‌عاتیکی هه‌یشتمه‌وه‌ و کاتی نه‌خۆشه‌کانیسی به‌ریکردن، هاته‌لای من.

گوتم که دوئ شه‌وئ ئه‌میرخانم دیوه که هه‌مدیس ده‌نیو کاباریاندا ویل و وه‌یلانه و به‌بیرم هاتۆته‌وه‌ که بيم و که‌میک پیکه‌وه‌ بدوین. دکتۆر دلی پر بوو. هه‌ر ناو هینانی ئه‌میرخانم به‌س بوو بۆوه‌ی قسه‌کانمان دهرباره‌ی ئه‌قده‌س خانمی بن و له‌ده‌ور و خولی وی وه‌سورین، شتیکی سه‌یری پینگوتم. له‌وه‌ خوین ساردییه‌ی دکتۆر ترسام. پرسیم: "باشه دکتۆر ئیوه‌ چۆنتان و یرا؟"

- ویرانی نه‌ده‌ویست.

- ئاخ‌ر به‌لکه‌ چاک بووبایه‌وه. باشه ئه‌گه‌ر که‌سیک "سوله‌مه‌" ی

بخوا له‌وانه‌ نییه‌ چاک بیته‌وه‌؟

- قسه‌که‌ لیره‌دایه، ئه‌وه‌ گریمان چاک ده‌بیته‌وه، لیره‌ به‌زمانی هاملیتانه‌وه‌ت ده‌دوینم. ئایا ژیان به‌ئنده‌زی ئه‌و ئازاره‌ کوشنده‌یه به‌نرخه‌ که‌ مروف ده‌یچیژئ! ئه‌مه‌یانم به‌گالته‌وه‌یه، به‌لام باسه‌که ئه‌وه‌یه که ئایا ده‌کرا ئه‌قده‌س خانمی له‌و ئازاره‌ی رزگارکه‌ی و هیوری که‌یه‌وه، یان نا. ئه‌وه‌ گریمان چاکیش بۆوه، تازه له‌وه‌ی ده‌رچوو بوو ده‌ژیاندا ئاسووده‌ بیت.

پرسیم: "باشه دکتۆر، تۆ به‌هیچ شینوه‌یه‌ک و یژدانت ناراحه‌ت

نییه‌؟ خۆتان به‌بکوژ نازانن؟"

- راستییییه که ی ئه گهر بمزانیبایه تۆش هه روا بیرده که یته وه هیچم به تۆش نه ده گوت. کهس ئاگای له وه ی نییه که من ئه وم رزگار کردووه وانیییه.

- دکتۆر: ئه وه یانی چی؟ تۆ مرۆفیکت له ژیان کردووه وه ده شلیی گوایه رزگارت کردووه؟ پزیشک قسه که ی منی پێخۆش نه بوو.

- وانیه، کۆمه لگایه ک کچیکی پر که ف و کولی سه رزه نشت ده کرد و گیانی هاتبووه سه رلیوی، من ئازاره کانیم که م کرده وه. وه لامی دکتۆری منی ده بیره وه برد. ئیدی له سه ر رۆیشتنی بی سوو بوو. دکتۆر له وانه نه بوو. ئه گهر بۆ خۆی نه یه وی بکری قسه ی لی ده ربینی.

پرسیم، جا باشه ئه دی هۆی خۆکوشتنه که ی چ بووه، هه ر خیرا گوتی: "بلیم چی؟ که سوکاره که ی ده لێن گوایه له به ر ده ست بلاوییه ئه میر خانی وه زاله هاتووه."

- ئی باشه، دکتۆر ئه و شتانه ئه وه نده ناهینن تا مرۆف خۆی له پیناودا بکوژی.

*

خۆ تیهه لقورتانده نه کانم دانه ده مرکانه وه. که و تمه سه ر و سو راغی قه ره واشه که ی ئه قده س خانمی، له قسه ی فاته مه سولتانیه ئاویان بۆ گنیرامه وه: "وای، بۆ مرۆف له به ر ئه و قسه نه خۆی ده کوژی؟ نانت نه بوو، ئاوت نه بوو، له چیت که م بوو؟ به تاو بار میوه و شیرینی دینایه وه مالی. شیری بالنده و رۆحی بنیاده مانی ویستبایه، بۆی دینایه وه. جل و به رگ، پۆشاک ئه وه هه ر مه پرسه، ئیدی چ بلیم، ره نگه هه رچی بلیم باوه ر نه که ن. بریا رۆژیکی بۆ خۆتان

ده هاته نه ماله که ی و به چاوی خۆتان ده تاندیت، داخوا چ جو ره موبیلیاتیک و کورسی و قالی، چ په رده هایه کتان ده دیتن! وه ک زیخ و چه وانی پاره خه رجه کرد. چووزانم بۆ چی خۆی کوشت؟ ئه و کچانه هه روان. ئه و خۆشییه ی. به خۆی ره وا نه دیت. دلای پێ تیکه ل ده هات. به لێ ماوه یه ک بوو پێکه وه نه ده چوونه ده ری. ئای ئه قده س خانم به بیت نه ژیم، پێیده گوتم: فاته مه سولتان ده زانی من بیزم له خواردنی ئه و ئوتیلانه ده بیته وه. ئیدی له مه ودوا ناچم. راستیه که شی هه روا بوو. هه رچه ندجاریکی ده چوو و ده هاته وه دوو سی رۆژان نه خۆش ده بوو، به لام ئاغا حه زی لیبوو. که یفی پێده هات، ده چوو. منیش ده مگوت: خانم گیان، غه می پێ مه خۆ، لینگه ری بائاغا بۆ خۆی بچی. هه ر ده گه ریته وه. قه یدی چییه؟ ئاخ ژنیان ژن گوتوو و پیاویش پیاو. گوتوو یانه ژن بۆ مالی. پیاویش بۆ ده ری. ئه وه ده ست بلاویش بوو، تۆ هه قت نه بی، به تۆ چی؟ خۆ پارهی تۆ خه رج ناکا؟ خۆ له ده می تۆی ناگیریته وه؟ چ رۆژیکی بووه چله و که بابی چه ور و گه رمه ت وه پێش نه نی؟ ئه وه داشماننا شه ویکی قۆلی ده قۆلی ژنیکی نا و چوو هه گه رانی، به تۆچی؟

"ده مگوت: خانم، رۆژیکی هه ر ده گه ریته وه. لینگه ری با چ ده کا بیکا، که چی ئه و هه ر خۆی ده خوارده وه. سه رده می مه چ وانه بوو. ژنای ئه م سه رده مه، هه ی با به جو ریکی دیکه ن.

ئاخ. با هه ستم بچم ئیشه کانم بکه م. هیشتا ژووره که م هه لنه ویژاردوو، بیزت لینی ده بیته وه." فاته مه سولتان ده میکه له و خانوو هی نه ماوه که ئه قده س خانم و ئه میر خانی پێکه وه تیدا ده ژیان، هه رچه ند رۆژیکیان دوا ی مردنی ئه قده س خانمی ده رکه وت

که ئەمیرخان مندالیکی له ژنه پۆله نده بییه کی بووه و داکئ
ئەمیرخانی هاتبوو فاتمه سولتانی بهریت و سه ره پرستی و دایه بییه
ئەو مندالە ی بو وه خو بگری.

*

پزیشکی بنه ماله ئاگای له هه موو نهینییه کانی نه خوشه کانی خو ی
هه یه. کاتی ئەو راستییه م پیگوت، پی شتیکی سه یر نه بوو. به
پیچه وانه وه پی گوتم: "من هه ر له هه وه ل روژه وه ده مزانی که
ئیشی ئەوانه تاسه ر نابئ. ئەگه ر ئیوه ش ئەقده س خانمتان وه ک من
ناسیبایه، که ده یناسم، ده تانزانی که به راستی من ئەوم رزگار
کردوه."

- ئاخه دکتور، ئەمه وا شه و واش نییه، ئیوه چونتان رزگار
کردوه، ئیوه کوشتوو تانه.

پزیشک پیاویکی به ئارام و له سه رخو بوو و تووره بوونی من
چ کاریکی دهوی نه ده کرد.

- براله، ئیوه هه روا سه ری پی قه زاوه ت ده که ن. هۆیه که شی
هه ره وه یه که ئیوه هه موو شتیکی نازانن و ئاگاتان له هیچی وانیه.
ئوه گریمان ئەقده س خانم چاک ده بیته وه، ئەو ژنیکی نه بوو واز له
ئەمیرخانی بینیت و ده ستبهرداری بیت. ده مو یست له قسه کانی
دکتوریدا هه لده می و بلیم: به جه هه ننه م! باجوو بایه وه لای داکئ،
لای برایه که ی. بو خو ی کاری کردبایه. پارووه نانیک هه ر ده بوو
بیخوات، خو نان له قاتییه نه بوو.

به لام سه ر و رووه مه ردا نه که ی دکتوری مؤله تی قسه کردنی
نه دام، وه ک بزانی چ بیریکم ده که لله ی خو دا ئاماده کردوه و
ده مه وی چ وه لام یکی بده مه وه، درێژه ی به قسه کانیدا.

"یانی پیتان وایه داخوا ئەقده س خانم بو پارهی شووی به و
پیاوه ی کردوه. ئەقده س خانم نه یده توانی چیدی له و ماله داکه یدا
بمیته وه... برایه که ی ژیا نی تال کردبوو. له راستیدا هه ر
بنه ماله که یان بوو وای له ئەقده س خانم کرد که له هه وه لین هه لیکدا
هه ر پیاویکی روویه کی خوشیی پیشاندات و لایه کی لیکاته وه، ئەو
خو ی پیدادا. ئەگه ر چاکیش بوو بایه وه، هه ر نه یده توانی بجیته وه ئەو
ماله.

به و توانسته یه وه که هه یبوو ناچار بوو ته مه نیک ده رده سه ری
بچیژی. ئەگه ر چاکیش بایه وه و رزگاریشی بایه، ئەو ده رده سه ری
و چه رمه سه رییه ی که له مالی ئەمیرخانی ده و کومه لگایه دا که تیوه ی
گلابوو و له مالی برایه که ی ده یچیشت، هه زار جار توند و تیژی و
به ئیش و ئازارتر بوو له و ئەشکه نجانیه ی که له دوا ساته کانی
ژیانیدا ده یکیشا."

- ده گه ل ئەوانه شدا تو هه قی ئەوه ت نه بوو بیکوژی. ره نگه
که وتبه ن ژیرکاریه گه رییه ئەو هه سه ته وه رییه که سیانه ی خو تانه وه که
بو ئەقده س خانمیتان ده دلیدا بوو. هه ر نه بایه که میکتان له
ئازاره کانی که م کردبایه وه. به لام ری ده دیش ده ژیا ندا هه ن.

هیچ پیویستیش نه بوو بجیته وه مالی ئەمیرخانی، یا مالی
برایه که ی. پیویستیش نه بوو ئەو کومه لگایه ی که به بروای ئیوه

ئازاری دەدا، تئیدا نغرویت. ریی دیکه، ریی زۆرانبازی و مملانی دهگەل ئەو کۆمەلگایه و وەرگیرانی هیشتا هەر ماوه.

- ئاخ، کاکای خۆم. یه کیک سوبله مهی خواردین، رزگار ناکرئ. ئەوه قسه یه کی دیکه یه.

- جگه له وهش کاکای... من ئەقدهس خانمی چاک دهناسم... بۆ به دبه ختیهش به درهنگه وهم ناسی.

پرسیم: "دکتور چۆنت ناسی؟"

دکتور سه رنجی ده کتیبه کانی سه رمیزه که وه بری. یاری به و قه له مه ده کرد که به پیچکه وهر شه و یه که ی میزه که وه شوپر بیوه خوارئ. که میکی بیر کرده وه و دوا یه ئاوا ی بۆ گیرامه وه: دووه مین روژی سه رجیی نه خوشیبه که ی بوو، داوا ی له دایک و خوشکه کانی کرد که چهند ده قیقیکانی دهگه ل دکتوریدا به جی بیلن، و دوا ی ئه وه ی که دلنیا بوو ژووره که که سی لی نییه، ئاوا ی به دکتوری گوتبوو:

- هیشتا ش منت هەر خوشدهوی؟

- ئەقدهس خانم...

- دکتور وه لامم بده وه، هیشتا ش هەر دهته ویم؟

- به لی.

- دکتور ئەگەر من له میرده که م جیابمه وه، ناماده ی دهگه ل مندا بژیت؟

- به لی، به لام به و مه رجی تا ئه و کاته ی که له نه خوشخانه یه، به ته وای گویرایه ل بیت و هەرچی به کی ده یلیم به قسه م بکه یه، تا چاک ده بیته وه.

- دکتور، ده ردی من بی ده رمانه. من سی ده نکه حه بی سوبله مه م خواردوه. تو خۆت، ئەو ده مه ی که له نه خوشخانه مدا ئیش ده کرد، پیت گوتم که ئەگه رکه سیک دوو ده نکه حه بی سوبله مه بخوات، ئیدی ته وای، هه موو چاره سه ریه کی بی سووده. دکتور من سی ده نکیشم خواردوه.

- له کویت بوون؟

- دکتور، ئیوه بۆ خۆتان ده زانن له کویم بووه؟ به بیرتانه که له نه خوشخانه سی ده نکه حه بی سوبله مه و نبوون و ئیوه هەر له منتان ده ویستنه وه و من گوتم: "ناگام لی نییه. من هه لم نه گرتوون". ده ته وی بلی که من هوی راسته قینه ی مه رگی ئیوه م؛

- نا، دکتور، ئەگه ر ئیوه منتان خوشده ویت و هەر وه ک که ئیستاش گوتت ناماده ی ده گه لمدا بژیت، رزگارم که. ئیوه ده بی من رزگار که ن. ئیوه ده بی له و ئازاره م رزگار که ن که ده یچیژم. دکتور ئەوه به لای ئیوه وه ئاسانه. خو ئیوه ده زانن که تازه من چاک نابمه وه.

- ئەقدهس خانم ئەو ده نکه حه بانه ت بۆ هه لگرتن! به مه به سته ی خو کوشتینه وه ت هه لگرتن؟

- دکتور، ته نیا له به ر خاتری ئیوه م هه لگرتن. پیمو ابو که بۆ هینانیمت زور پی داده گری. ده گه ل ئه وه شدا که تو م نه ده ویست بریارمدا، داواکاریه که ت به خوشی و به ناخوشی هەر ده بی خو مان بفرۆشین. ئەو سی ده نکه حه بانه ش بۆیه بوون ئەگه ر روژیک له روژان ژیانم ده گه ل تودا پینه چووه سه ری، نه گه ریمه وه مالی.

دکتور من ئاماده بووم بۆ خاتری ئیوه گیانی خۆم دانیم. ئیوهش غیرهتتان بیته و ئاسووده م کهن.

دکتور پرسیبوو یه وه: "ئه قدهس خانم، باشه خۆ من زۆریم له ئیوه نه کردبوو و فشارم بۆ نه هینا بوون."

ئه قدهس خانم دیته نیو قسه کانیه وه: "ئیوه فشارتان بۆ من نه هینا. به لām ئە گەر داوایه که تان بکردبایه، له وانه بووبیمه ژنی تو... به لām کاتی که بۆ یه که م جار داوایه که تانم له دهموزاری بامه وه بیست، تۆش بۆمن بوویه "خوازیار"... دکتور "خوازیار" شتیکی زۆر گه وره یه. ده تو بیهینه بهرچاوی خۆت، پیاویکی ناناسی و دیته مائی. ئیستا دهرباره ی هاتنی که سو کاره کانی چ نالیم. وهک ئه وه ی که نیزه (جاریه) یه کی بیتنه بازاری و لهش و لار و ئەندامه کانی پیشانی خه لکی دهن.

له و دهمه یه وه که تویان به "خوازیار"ی من له قه له مدا. هه رکاتی که دهمدیتیت، پیموابوو خه ریکن به چاوه کانتان له سه ر جله کانمه وه، دهست به لهش و لار و ئەندامه کانی مندا دینن. پیاویکت نه دیوه و نه ناسیوه و دیته مائی، یه کسه ر خۆی به گه وره و فه رمانپه وای تو داده نئ. به تایبه تی لاساریم ده کرد. بی ریزیم به رامبه ر ئیوه ده کرد. ئەو چایه ی که بۆم دینان، به ئانقه ست دهمپژانده نیو ژیر پیا له که وه. تله چایه که م به لیوی پیا له که وه ده لکاند... ناخ دکتور، جه رگم هاته ده ری، بیریک له حال ی من بکه نه وه."

- زۆر چاکه. به لām کاتی که باوکتان مرد و ئیوه ئازاد بوون و ده تانتوانی میردی خۆتان هه لبژیرن، ئەو هه تیوه هه رزه و نه فامه تان بۆ هه لبژارد.

- دکتور، خۆ تو پیاویکی تیگه یشتووی، ئیوه بۆ وا به م شیوه یه قسه ده که ن؟ که ی ری منیان داوه؟ که ی وازیان لی هیناوم تیبگه م داخوا ئەو هه تیوه هه رزه یه یانه نا. هیشتا نه مناسیبوو هه ر چوار لایان لی ته نیم. هه موو شه و و روژیکی هه ر تانه و ته شه ر بوون تییان ده گرتم، سه ره تایی ئەو روژانه ی که ناسیم و منی گه یانده وه مائی، هه ر بیریشم له هاو سه ره ته یه ی و ده گه لدا ژیانئی نه ده کرده وه. به لām هینده یان سوژناژ و کردم ری گه رانه وه م نه ما، کاتیکیش که دایکم بۆی ساغ بۆوه که ده گه له ویدا ده چمه گه ران و سورانی، ئیدی هه ر به یه کجاره کی چاره م نه ما. ده گه ل ئە وه شدا که ده مزانی خه ریکم خۆ ده چالی باویم، ناخر دکتور، ئاسووده م که ... و دکتور ئاسووده ی ده کا.

سوربوونی من ئەوه یه که به هه ر نرخیک بووه، ئەو کاره ی تاوتوی که م، هه ر بۆیه ش وای لیکردم سه ریک له فامه سولتانی بده م. دهمویست دوایین به هانه ی خۆ کوشتنی ئە قدهس خانمی بدۆزمه وه. له دوا ی ئە میرخانیه که من له دیتنی بیزار بووم، فامه سولتان یه کیک بوو له هه ره که سه نزیکه کانی ئە قدهس خانمی.

فامه سولتان دلنای کردمه وه له وه ی که هه یچ که سیک نه زانی و ته نانه ت خودی ئە میرخانیش ئاگای لی نییه.

شه ویک پیش ئەوه ی که سوبله مه ی بخوا، دووباره له سه ر دهسته جلیکی لینیان بۆوه هه را. دیسانه وه ئاغا دهسته جله که ی به مقه ستان هه موو دادر دادر کرد و هه زار تومانی دایه وه خانمی تابه چی دهسته جلیکی دیکه بکری. ئیدی من ئاگام لیبرا:

ئاگات لییه تاریک و روون بوو که دکتور له ژووری خانمی هاته ده‌ری و گوتی: ته‌واو بوو. "ئه‌میرخان منی بانگکرد و گوتی: برۆ جله ره‌شه‌کانم بو ده‌رینه و بیهینه. چووم ئه‌و جلانه‌ی داوای کرد بوون بووم هینا. کاتی که پانتوله‌که‌ی له پیکرد، ده‌ستی ده‌گیرفانه‌که‌ی نا، وه‌ک ماری پیوه دابی، ده‌ستی کیشایه‌وه ده‌ری و ده‌دانه ئه‌سکه‌ناسی سه‌د تومانی له ناو په‌نجه‌کانیدا بوون. هه‌مووی بیژ و به‌ویدا هه‌لدان. من هه‌لمگرتنه‌وه. دوو سی شه‌وی دیکه که ده‌نگ و به‌نگ نه‌ما، ئیواره‌یه‌کیان ده‌مه‌و لای شه‌وی بوو، به‌ ئوتومبیل‌یکه‌وه هاته‌وه. ژنیکی سه‌روپرچ ره‌شی له پیشه‌وه‌و ده‌گه‌ل دانیشتبوو، پیی گوتم: برۆ ئه‌سکه‌ ناسه‌کان هه‌لگره‌وه‌و بیانیه‌نه‌وه. دانه‌به‌زین. چووم هه‌ر ده‌ پارچه‌کانم هینان، هه‌مووی ژماردنه‌وه، ده‌گیرفانی نان و پیکه‌وه لیاندا و رویشتن ۲۰-۲۱/۱/۲۰۰۵

له کتییی / گیه‌مرد. بزرگ علوی. چاپ دوم ۱۳۸۱ مؤسسه انتشارات نگاه - هوه‌کراوه به‌کوردی.

. غه‌ریب .

قوئی چاکه‌ته‌که‌ی کورت بوو و ئه‌و ئاوه‌ی که له په‌توو‌ه‌که‌ی را ده‌چکایه‌وه، زۆر به سانایی ده‌چۆرایه و یوه. گیلانی هر تاوه نا تاویک په‌توو‌ه‌که‌ی به‌رده‌دا و پرئیسکه‌که‌ی ده‌گواسته‌وه ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی و ئاوه چکاو‌ه‌که‌ی ناو قوئی به تال ده‌کرده‌وه و ده‌ستیکی به سه‌ر و چاوی خۆیدا دینا، هر راست وه‌ک ئه‌وانه‌ی ده‌ستتوویژی ده‌شۆن و دوایین دلۆپه ئاوی ده‌موچاویان ده‌سپرنه‌وه. ته‌نیا ئه‌و ده‌مانه‌ی که ترووسکه‌ی چرای ری‌بواریک روخساره پانکه‌له ره‌قه‌لانه‌که‌ی و چاوه‌گه‌وه‌ره‌و سپیه‌کانی و لووته شکاوه‌که‌ی رووناک ده‌کرده‌وه، ئه‌و ترسه ده‌ق به‌ستوو مه‌ییوه‌ی سه‌ر ده‌موچاو و روخساری وه‌ده‌ر ده‌که‌وت.

یه‌که‌مین یاساؤل که ناوی محهمه‌د وه‌لی که وه‌کیل باشی به‌ندیخانه‌ی "دلپه‌ری" بوو هه‌راسانی لینه‌لگرتبوو. قسه‌ی سوک و ناخۆشی پینده‌گوت. جنیوی پینده‌دا و هه‌موو ئه‌و ناخۆشیانه‌ی ئه‌و رینه‌ دوور و دریز و باران و سه‌رمای پایزه‌ی که چیشتبوی له‌چاوی ویرای ده‌دیت و هه‌مووی به‌ ئیوی ده‌زانی.

شه‌رانی، بیگانه‌ په‌رست. باشه تو ده‌تویست چ بکه‌ی؟ ده‌تویست گیره‌شینیویی بکه‌ی! پیتوایه مه‌مله‌که‌تی بی خاوه‌ن و به‌ره‌له‌دایه‌... " محهمه‌د وه‌لی وشه‌ی "بیگانه‌ په‌رست" و "شه‌رانی" له‌ فرمانده‌وه‌ فیرببوو و فرمانده‌ش له‌ رادیو و چاپه‌مه‌نییه میلییه‌کانه‌وه.

"ئه‌وه شه‌ش مانگه ده‌وله‌ت هه‌ر هاواریه‌تی، ده‌لی وهرن هه‌قی ئه‌ربابه‌کانتان بدن، که‌س گوی ده‌داتی، خوویان به‌ مفته‌ خۆرییه‌وه گرتوو. ئه‌وه‌ خه‌ون بوو دیتان. ئه‌وه‌ نه‌ما، رۆیی، سه‌رده‌می

((گیلانی))

نوسینی / بزورگی عه‌له‌وی

باران حه‌شری ده‌کرد (با) چه‌نگی داویشته و ده‌یویست زه‌وی له‌جیی خۆی هه‌لکه‌نی. پیره‌ داره‌کان که‌وتبوونه و یزه‌ی گیلانی یه‌کتر. له‌ جه‌نگه‌لیوه‌ ده‌نگی شیوه‌ن و گریانی ژنیکی ده‌هات که به‌ ده‌م ئازار و ژانه‌وه‌ ده‌ینالاند. گقفه و هاشه‌ی (با) هه‌وساری ئاوازه‌ کپ و خاموشه‌کانی پساندبوو. گه‌واله و ریژنه‌ی بارانی ئاسمانی تاریک و نووته‌کیان به‌ زه‌ویی قورپولیتاوییه‌وه‌ ده‌دروی. رووباره‌کان هه‌ستابوون که‌فیان ده‌ردا بوو و هه‌موو جییه‌ک هه‌ر ئاو بوو.

دوو یاساؤلێ تهنه‌گ به‌ده‌ست "گیلانی" یان بو (فومن) وه‌ پینشه‌ خۆیان دابوو و ده‌یانبرده‌ وی. ئه‌و په‌توو‌یه‌کی خۆله‌میشی به‌ سه‌رملیدا هینابوو و ئه‌و پرئیسکه‌یه‌ی که به‌پشتتیدا شۆر ببۆوه توندی گرتبوو. بی گویدانه‌ هه‌چ با و بۆران و یاساؤل و دار و باری جه‌نگه‌ل، یاتهنه‌گ و مه‌رگ و مردنیک به‌ پینخواستی به‌ناو ئاویدا هه‌نگاوی له‌سه‌رخۆ و کورتلیکه‌ی داویشته‌ن. ده‌ستی چه‌پی شۆر ببۆوه، وه‌ک قورس بوونی وابوو. له‌ژیره‌وه‌ ده‌و یاساوله‌ی که به‌ته‌کیه‌وه‌ ده‌رۆیی و سه‌ره‌ نیزه‌که‌ی که به‌ ئه‌ندازه‌ی بستیکی له‌ ئانیشکی ده‌سته‌ راستیوه‌ دوور بوو و ئاوی لی ده‌تکایه‌وه‌ ده‌روانی.

بەرەللائییه تەواو، بەسەرچوو. باشە ئەدی مولکدار چۆن بژی؟ باج و خەراجی چۆن بدا؟ ئەگەر دەولەتیش پارە و پوولیکی نەبی، ئەدی ئەمە چ بکەین. ھەرۆک پارتان کرد، چوار مانگی تەواو مووچەیان دواخستین. بەلام ئیدی دەولەت بەھیز بوو. بەلشەویک بازی تەواو. ئەو مانگیکی خشتە ھەموو روژی دیمە قاوہخانەیی لەم ئاوائیەپرا دەچمە ئەو ئاوائیەیی: دەلیم بابە وەرن ھەقی ئەریابەکانتان بدەن. بەیاننامەیی دەولەتم ھینا، لە دیواریم دا، بۆم خویندەنەوہ کہ ئەگەر مسکین نەین و ھەقە مولکانە نەدەن با مولکدار "بچنەلای سەرکار... یا فەرماندەیی پادگان... و لەوی لەپیی ئەمنییەوہ ھەرچی ھەقیکی مولکانەییە لینیان وەرگیرئ" پینشم گوتوون کہ دان و نەدان یانی چی؟ بەلام بۆ بیستیان؟ باشە ئیوہ دەلین: مالک زەویمان بدەییە، توومان بدەییە، پارەیی ئاو دیریش لەسەر خۆت و لەوسەریش دەست لە ئەژنوویان دریژتر. نەھەقە مولکانە و نەقەرزە سەودا و سەلەمی ھیچیان نەبن! ئیستا دەولەت بە توانایە و دوو بەرابەری وەردەگریتەوہ. ئیمە ھەین. لە جارانیش ملھورترین. جل و بەرگی ئەمەریکایی، پالتوی ئەمەریکایی، ئوتومبیلی ئەمەریکایی، ھەموو شتیک، ھەرچی بلین ھەمانە. بۆ کەس گوئ دەدانتی داخوا بەشی مولکداری چییە؟ خۆ خوانە خواستە تەنانەت پیالە چایەک چییە بە من ببری. ئیستا... ئیستا..." و ئەو جا قاقایەکی لیدەدا و دەیگوتەوہ: "ئیستا، بە خزمەتتان دەگەن. بلی بزنام تو ئیشت چییە و چ بوو؟ رابەر بوو وی؟ خویندەواری... "گیلانی گوئی نەدەدایە ئەو قسانە و ھەرۆلامیشی نەدەدایەوہ لە "تەولەم"وہ تا ئیرە چوار سەعاتە بەرپوون و لە تەواوی ئەو ماوہیەدا محەممەد وەلی وەکیل

باشی وازی لینەدەھینا. ھەرەشەیی دەکرد، قسەیی سووکی دەگوتن، کۆنە حیسابی پاک دەکردنەوہ. گیلانیش ھەر تەنیا دەبیر و خەیاڵ و لیکدانەوہی ئەویدابوو چۆن ھەلی ئەگەر لەو چەکەیی بەدەست وەکیل باشییەوہیی، یەکیکیان بە دەست وییەوہ دەبوو، پینان نەدەگیرا، ئەگەر چەکی دەبوو ھەرگیز ئاوا لەناو مەزرایەیان نەدەدیت تا چەتەول بین و ئاوا بە مفتی بیگرن و بیبەن. ئای لەو تەنگە چاکانەیی پینانە! ئەگەر سەد دانە لەوانە بەدەست "ئاگول" یەوہ دەبوون. کەس نەیدەتوانی پی دە لیرەواری نی. ئەگەر لەو تەنگانەیی دەبوو، زۆر شتی کہ ئەوڕۆ ھەن ھیچیان وا نەدەبوون. ئەگەر ئەوڕۆژە تەنگی پیندەبوو، ئەوڕۆ "سوغرا" زیندوو بوو ئەویش ناچار نەدەبوو لەبەر خاتری مندالە شیرەخۆرەکەیی بیتەوہ ناو مەزرایە و ئاوا قسەیی سووکی ئاگول لولمانی قبول کات کہ پیندەگوت: "تو پیاو نیت، تو ژنانیت."

ئەگەر سەد دانە لەو تەنگانە بە دەست ئەو و ئاگول لولمانییەوہ دەبوو کئ دەیتوانی باسی مولکانە ھەر بکات. جا تەنگ چییە؟ ھەر لیستیکی ئەستووری وەدەست کەوی. کاری ئەو شیرە وەکیل باشییە دەدیت.

خۆزگە باران رادەوہستا و ئەو دەیتوانی لیستیکی پەیداکات. ئەو دەمی خۆی لی لە عەردی دەدا، بە یەک بازەرەقەوہ راست دەبوو ھەر لەچاوتروکانیکدا لیستیکی وای داخاوتە سەرەنیزەیی چەکەکەیی کہ تەنگەکەیی لە دەست پەریبایە... ئەو دەمی ئیشی دەدیت... بەلام یاساوی دووہم سی ھەنگاوی لەپیش وییەوہ ری دەکرد! دیار بوو ئەوہی لی ببووہ تەنگوچەلەمەیی پیلانەکەیی. ئەوی نە دەناسی.

هیشتا روخساری نه دیتبوو، یهک و شهشی دهگه لدا نه دوا بوو. کوشتنی که سیکي نه دیتوو و نه ناسیاو کاریکی هه روا ئاسان نه بوو. ئوی، ئه گهر بکوژی سوغرای وه گیر دهکوت. دهیزانی چی لیده کا. هه ر به ددانان قرقرتوکه ی هه لده بری. به نینوکانی چاو دهر دینان... گیلانی له رزی، سه رنجیدا. دیتی محهمه د وهلی به ته کیه وه دهرات و ئاوی له سه ره نیزه که ی ده تکی له جه نکه لئوه دهنگی زریکه ی ژنیکی بی ئاگا ده هات. هه ر له بهر خاتری منداله که ی بوو وا ئه مرۆتیکه وتبوو و گیرابوو. قسه که ئه وه یه داخوا ئه وانه تا چ ئه ندازه یه ک ئاگایان له بار و دۆخی و بیه. تا کوئیان ئاگا لئیه تی؟ محهمه د وهلی پنیگوتبوو: "خان نایب گوتوو یه تی یه کسه ر وه ره بۆ فومن و برۆوه. ده یانه وی بزنان که چ ئاگایه کت له ئاگول هه یه یان نا." نابی به قسه ی وانه باوه رکرئ و ئاگول تا دوا ساته کانی دوا ییشی به وی هه ر دهوت: "نه چیه وه، نه گه پنیته وه مه زرایه!" ئه دی منداله که ی چ لئبکا؟ به کئی بسپیژی؟ خو ئه گه ر منداله که نه بوا یه کئی ئه وی ده دۆزیه وه. ئه و ده می تۆله ی سوغرا چه ند سووک و ئاسان ده بوو. دهر وه سستی سه دانی وه ک ئه وه ده هات. به لام ئاگول لولمانی پیاویکی دیکه بوو. هه ر دوو چاوی ده نو قان دن و تفهنگی داو یشت. به تایبه تی له و کاته وه ی کچه که ی مردوو، یه کجار زۆر توند و تیژ تر بووه. ئه و هه روا له خو وه ده ی توانی یه کیکی بکوژی. ئاگول ده ی توانی به یه ک گولله سه ری ئه و یاساوله ی که سی ههنگاو ییک له پنیتره وه به پۆتینه کانیه وه به نیو قور و چلپا ویدا پهلی داو یشتن، هه لته کینی، به لام ئه م کاره له ده ست وی "گیلانی" نه ده هات. له وی ناوه شیته وه. محهمه د وهلی دیبوو. ئه وی ده ناسی،

بیستبوو یه وه روژیکی هاتوته زنجه که ی وی و گوتبووی: "ئه گه ر زۆر به ده ست و بردی نه چیته خزمهت خان نایب له فومن، ئه وه خنخنۆکه ی منداله که ی به سه ری نیزه یه وه ده کم و ده بیه م، تا به دوا ی منداله که ی دا بیتت." ئه وه ی به "مه رجان" ی گوتبوو.

یاساولی دوو هم له پنیسه وانه وه دهرۆی. سی ههنگاو له وانه وه دوور بوو. ئه و ییش له بیر و خه یالی چاره ره شی و بینه واییه خۆیدا بوو. ئه ویان له (خاش) وه راهینابوو. نه شارهزا له هه یچ جیه کی هاتبووه "گیلان" ی. برنجی ئه م ناوه ی پینه ده که وت، هه میشه ره وان بوو، سه رمای ده بوو. باران و شی پرزه یان لئیبیبوو. به دوو په تروانه وه شه وی ده قه سری. روژه کانی هه وه لی هاتنی هه ر شتیکی که م با یه له زنجی گیلانیانی کو ده کرده وه. زۆر به ئاسانیش ده ت توانی ناو له و شتانه ی بنی. "ئه و شتانه که ل و په لئکن که گیلانیان بهر له هاتنی هیزه کانی ده وه تی له ماله خان و مولکداره کانیان چه پاو ل کردبوون." به لام به ده ختییه که ده ویدا بوو که ئه و زنجانه هه یچیان تیدا نه ما بوو. له ته واوی ئه و شوینه دا له ته تیغیک نه بوو ریشی خوی پی بتراشی، جا چ جای ئاوینه. یاساولی بلوچی تامی ئه و ژیا نه ی چیشتبوو. چونکه به رده وام ژیا نی خودی ئه وانیشیان هه ر به تالان و برۆ بردبوو. له وی، له ناوچه ی ئه وان خان و به گلهر وه ک سن و کولله و مار و میروان پیکه وه به ولاتی وهرده بوون و ده ئاوییان ده وکه تن و هه ر له و گا و مانگا و مه ر و بزنا نه وه بگره تا هیلکه و جوجه مریشکان، هه رچی هه یانبا یه ده یانبرد. به زه بیان به مندال و پیر و په ک که وتاندا نه ده هاته وه. داغیان ده کردن. یه ک دوو جار ان که خه لکی ئاوی ناچار و بینه وا

و زهلیل دهبوون، کوڤخایان دهنارده لای خانى تهک ئاواييه که یانه وه و داواى کومهک و به هانا هاتنه و ییان لیده خواست و بهم شیوهیه دئییه که دهبووه مولکی خانى تازه.

ئهمهش داستانیک بوو که بلوچییه که له بابیه وهی بیستبوو. بۆ خۆی ههرگیز مسکینی نه کردبوو. ئه وه له وه تهی وه بیرى دیت ههر تفهنگدار بووه و ههمیشه چلکاو خۆرى خان بووه. به لام به مندالی تامى تالان و برۆ و راو و پروتى و بی خانومانى چیشتبوو. یاساولی بلوچی که بیرى له خۆی ده کرده وه ئیستا بۆ خۆی مهئمورى دهوله ته، دهرسا و سلی ده کرده وه، چونکه ئه وه بۆ خۆی و له پیش ههموو که سیکدا دهیزانى که له سهردهمى چه ته ییه دیا چند نه فهر ئه منییه و سهربازى کوشتون. بۆ خۆی دهیگوت: "هیندهی مووهکانى سهرم" به لای و ییه وه ژیان بی چهک ژیان نییه. ئه وه دهگه ل تفهنگی پیکه وه له دایکبوون، دهگه ل تفهنگی گوره ببوو و ههر دهگه ل تفهنگیشدا دهمرد، پیاو کوشتنی به لاوه ئاو خوارده وه بوو. ته نیا جاریک نه بی که له پیاو کوشتنیدا دلگیر بووه، ئه ویش کاتیک که به سواری ئه سپ، وه دووی سهربازىکی دهکه وى که وشتر هه لیگرتوو و هیناویه ته بیایانى، وشتره ی تاین هیزی لیده برى، و دهکه وى، سهربازه تفهنگه که ی فریده دات و دهچی خۆی له پشت کۆپانى سهرپشتی وشتره که دهشاریته وه، بلوچه چند تفهنگیکان هه لده توقینی و به لایه وه دهچی. تفهنگه که ی هه لده گرتیه وه و دهیبه وى سهرى که له پشت کۆپانى وشتره که را دیاره بکاته نیشانه، سهربازه که هاوار دهکا: "ئامان براله، مه مکوژه." ئه وه دهلی "ئه دى چت لیکه م؟ خۆ نه شتکوژم له تینوان ههر دهمرى! ئه و جا له

دلی خۆیدا گوتی: "خۆ فیشه کیکیش ههر فیشه که." هه وسارى وشتره که ی گرتوو و ئاوری داوه ته وه: "هه روا هیندیك به و لاوه تره وه، کانیاوه. برۆ خۆت بگه یه نه وینده ری." هه روا سه د ههنگاویکی وشتره که به دواى خۆیدا راده کیشى و دوايه ش دهیبه وى به ره له دایکات، چونکه به که لکی نه ده هات. سه یر دهکا نابى سهربازه و وشتره که هه روا پیکه وه به ره له دایکات، وهر دهچه رخیته وه و به گوللیکی ئیشی سهربازه ی ده بینى. ئه مه یه که م کوشتنیکه که جار و باره ناراحه تی بکات. بۆ خۆشى دهیزانى که سه ره نجام چاره نووسى ویش ههر جۆره مردنیکی وایه. باوکی، دووبرای، زۆریه ی که سهکانى هه موو ههر به گولله ی دوژمن گیانیان له ده ستداوه. کاتى خانه کان هاتنه تارانی و بوونه وه کیل (ئهندام په رله مان)، ئه ویش چاره ی نه بوو ته نیا ئه وه نه بی که بیته ئه منییه. به لام ههرگیز پیى وانه بوو له دار و دیارى خۆی ئاواره که ن و بینیزنه "گیلان" یک که هینده سارد و شیداره. یاساولی بلوچی ههرگیز هه قى به سه ر گیلانییه وه نه بوو و خۆی تینه ده گه یاند به لای و ییه وه چ جیاوازییه کی نه ده کرد گیلانى هه لی یان نا. رایانسپارد بوو ههرکاتى ویستی هه لی ئه وه به تفهنگی ئیشی بینى و زۆریشى له تفهنگه که ی راده دیت ولتی دلنیا بوو. مهئمورى بلوچی ههر ده و بیر و لیکدانه وانه دابوو که به ههر شیوه یه ک بووه پاره و پوول و پله یه کی په یداکات و دووباره هه لیته وه هه مان بیابانى گهرم و داغ، خۆ دیاریشه بیابان هینده پان و پۆر و هه راوه که ئه منییه ناتوانن بیدۆزنه وه. هه ریبه کیک له و یاساول و قهره ولانه که مالئ خه لکی ده گه ران شتیکیان ههر وه گیر ده که وت. دهکاتیکدا ئه ورۆ به یانى ده

زنجہ کہی گیلانیدا، وہ کیل باشی به چوار چاوانی دەروانی تا نہ کا شتیکی ده بهرکی نیت. بۆ خۆی هەرچی ویستی کردی، ئەو په نجا تومانهی که له بهرکی گیلانی دهرینا، دواي تۆمارکردنی هەر دایانه وه گیلانی خۆی. ته نیا شتیکیش که ئەو (بلوچی) توانی بیدۆزیته وه، ده مانچه یه ک بوو. ئەویشی دهنیو به لمه برنجیدا دیته وه. له پر بلوچی بیریکی تازهی به میشکیدا هات. ده مانچه که هەر نه بی په نجا تومانی هەر دینێ. زیاتریش دینێ، پینداگری، که سانیک هەن سه د تومانیسی پینده دن، ده ستکاری ئیتالیایه. فیشه کیسی که مه... ئیستا که سیش چه ک ناکرێ. ئەو لادییانه ئی خوشیان هەر داویننه دهریایه. په نجا تومانی هەر دینێ. به مەرچیک پاره که ی ده گه ل خۆیدا هینابیت و پیی بیت و وه که سی نه دابی.

با رانه ده وه ستا. به چنگان بارانی ده چاو و گوئی یاساوله کان و زیندانیی که ی ده کرد. ده یویست په تو وه که ی له ملی گیلانی بکاته وه و پالتوی یاساوله کان بفرینێ و بیبا. هاژه ی رووباری قورای زیق و زاقی قه ل مراویانی قوت دابوو. له لی ره واریرا وه ک بلئی ژنیک ژانی لیج، ده گریا و ده زیریکاند. جار جار ههش راقه نانی پیره داریک و پسانی ره گ و ریشه ی دهرختیک و به لادا هاتن و زرمه ی که وتنی زهوی راده ته کاند. شه پۆلی بایه کی دوور به خشه خشه وه هه لیکردبوو و به لووره لووره وه دهرۆی و تینده پهری. تا ئەو قاوه خانه یی که به ره ولایه وه ده چوون، له چه ند سه دبالیکی به ولاره زیاتری نه مابوو، به لام ده تاریکی و باو بارانیدا، تروسکه ی چرا نه وتییه که زه که دوور دیار بوو.

کاتی گه ی نه قاوه خانه که، محه ممه د وه لی له قاوه چپییه که ی پرسى:
"برنجتان هه یه؟"
- هه مانه.

- ئەدی چا؟

- چاشمان هه یه.

- چراشتان هه یه؟

- ئا ئەو یه که مان هه یه.

- ژووری سه ری زوو چۆل که!

- توتنمان له و ژووره ی سه ری هه لختووه.

- خۆ ته ختی ژووره که به تاله.

- به تاله.

- ئیره پۆستی ئەمنیه ی نییه؟

- بۆ نه تی، هه یه تی.

- له کوێ؟

- که می له ولاتره وه. ئیوارێ لی ره بوون رویشتن.

- وه ره بمانبه ره ژووره که ی سه ری.

"ژووری سه ری رووی له سه ره هیوانی بوو، له هه یوانه که وه که بانیزه یه کی به دارانی هه بوو ئاسۆیه کی روون دیار بوو. به لام هینشتا باران هه رده باری و ده ژووره که یدا که رسته تووتن و شووتی و پیاز و سیریان پیوه هه لواسیبوو، بۆن خنکی لیده هات. محه ممه د وه لی گوئی: "یاللا، ده چپییه لایه کی ژووره که وه، هه ر بچو لیتیته وه ده تکوژم." ئینجا رووی کرده قاوه چپییه که و پرسى:
"خۆ له ولایه وه چ ری دی بۆ دهری نییه؟" کاتی قاوه چی گیلانی

لاوی له بهر رووناکیه کزه که ی چرایه که وه دیت. تیگه یی داخوا مهسه له چیه و ده وه لامدا گوتی: "چ رییه کی دیکه ی نییه سه رکار، ئه وه ش هر له وانه یه که ئۆتۆمبیلان روت کردونه وه؟"

- برۆ کوپه، وه دووی کاری خۆت که وه. بی شه ره ف، هر سه ر هه لئینی هه رچی دیره دایه هه مووی تیک هه لده شیلیم. تو بۆ خۆشت له وه ی به دتری.

ئه و جا رووی کرده وه یاسا وه بلوچیه که و گوتی: "خان، تو لیره به، من ده چمه خواری ئیشکی ده گرم، دوا یه ش من دیمه سه ری، تو بۆ ئیشک گریه بچۆ خواری، چاش بخۆوه."

گیلانی ده ژووره تاریکه که یدا، چاکه ته قۆل کورته که ی به ری داکنه قۆله که ی گوشی، ده ستیکیشی به قاچه کانیدا هینا. ئاوی ده موچاوی سربیه وه. شه روا له که ی هه لکرد، که میکی ده ست به لاق و له ته رو سه ر ئه ژنو و رانه کانیشیدا هینا، له سه رمان تیکرا بوو. ته کانیکه دایه خۆی و له ژیره وه سه رنجیکه دایه یاسا ولی دووهم. قه را ولی بلوچی تفه نگه که ی به هه ردوو ده ستان توند گرتبوو و له هه یوانیکه دریزکۆله وه که که وتبووه نیوان بانیزه و ژووره که وه، راوه ستابوو ده ئاسۆیه وه ده روانی. ده و تاریکییه دا جگه له هاش و هوشه ی با و شوپه شوپی بارانی و قاو و قیزی قه ل مراوییه کیویلان چ ده نگیکی دیکه نه ده هات. وه ک ژنیک له لیره وارپوه شین بگپری، شوه نیکه وه ک بیه وئ به ناله و هات و هاواره که ی دنیا یه وه سه ر خۆی گپری.

بلوچی به پیچه وانه ی محهمه د علیه وه هچ قسه یه کی نه ده کرد. ته نیا سیبه ره که ی ده و هه وروه لا خۆله میتشیه یدا که به رده وام له

ئاسۆوه ده جووله دا بوو نیشانه ی ئه وه بوو که به شینگیزییه ژنیکه ژان گرتوو ده چوو، خه وی له چاوی گیلانی ده فراند، به تاییه تی که جار جار ه (با) هه وره کانی به ر ده می مانگی لیکنه دا و په رت و بلاوی ده کردنه وه و بریسکه ی سه ره نیزه و ئاسنی تفه نگه که چاوه کانی ماندوو ده کرد. ئه و ده نگه ی له لیره وارپشرا ده هات وه ک ناله ی سوغرای بوو، راست وه ک ناله ی ئه و کاته ی که گولله یه ک له باله خانه ی مالی کویخایرا له (ته وله م) هات و به لاکه له که ی که وت.

سوغرا منداله که ی دانایه عه ردی و زریکه ی لی هه ستا...

- ناته وی هه لئیی؟

- نه.

به ده سه ته پاچه ییه وه وه لامی دایه وه "نه": به لام خۆی خپ کرده وه. ئه و بریاری وابوو ده گه ل ئه وانه دا نه دوئ. چونکه ئه وه ی بیستبوو که نابی زور ده گه ل یاسا ولاندا بدوی و قسانیان ده گه لدا بکه ی. ئه وانه هه ر وشه یه ک که له زاری ئاده میزاده وه ده رچی به سوودی خۆیانی لیک ده ده نه وه. ده لپیرسینه واندا ده بوو بیده نگ بی، بۆ له خۆوه وه لام بداته وه. ئه منیه ده بویست بزانی داخوا ئه و نوستوو یا به ئاگایه و ئه و ئه ویش ده خه وی وی گه یشت که نه نوستوو، ئیدی بۆ وه لام ناداته وه.

"سه یرکه بزانه ده لیم چی!" ده نگه گیراو و سه رمابوو که ی بلوچی ده لووره ی بایه که دا ونبوو. لافاو گاله ی ده کرد؛ به لام ده ژووریدا بیده نگه ی فه رمانپه و بوو. گیلانی هه ناسه ی له خۆبریبوو. "مه ترسه!"

گیلانی دہترسا، چونکہ ئو دہنگہ لاوازی بلوچی کہ لە لای لیو و ریشیہ وہ دہاتہ دہری، ئووی تۆقاند بوو.

"من بۆ خۆم وەک تۆ ریگر بووم."

بلوچی بیدەنگ بوو. گیلانی دلی داکەوت، وەک بلایی ئەمانە شتیکیان زانیی و بۆنیکیان کردی. "وەک تۆ ریگر بووم." نا موسلمانە درۆیان دەکا، دەیەوی قسە ی لیدەریتی. سامی بیدەنگییە بلوچی ترساند. لە سەرە خۆتر گوتییەو: "ئەمرۆکە کە بەلمە برنجەکەم پشکنی." دەتاریکییەدا دەنگی خشەخشیکی هات، وەک ئەووی دەستیک بەگەلای رستە توتنە هەلواسراوەکان بکەوی. "نەجۆلی دەتکوژم!" دەنگی بلوچی هەرەشەییەکی راستە و خۆیانە ی بی چەند و چوون بوو. گیلانی دە تاریکییەدا دیتی کە ئەمنییە لولە ی تەنگەکە ی راداشتۆتی. "دانیشە!"

دیھاتی دانیشتەوہ و گویی قولاغ کردن تا دەگەل ئو تیکەوہدانە ی لافاوی باو بۆرانەشدا ئو وشانە ببیسی کە لە دەمی کابرای ئەمنییەوہ دہاتنە دہری. بلوچی هەروا چپە چپی بوو.

"دەنیو بەلمیدا- گویت لینی؟- لە نیوہراستی کۆمە بەلمیدا دەمانچیکم دیتەوہ. خۆ دەزانی دەمانچە ی کئیە. ئاشکرام نەکرد. لە ترسی وە ی نەک لولیدەن و قوتیدەن. دەگەل خۆم هینا تابیدەمە فرماندە، خۆ بۆ خۆت دەزانی کە سیدارەت لەبەر دەمیدایە."

بیدەنگی. هەر وەک نە (با) بیت و نەباران، پیرەدارەکان نارەتەیان نایە و دەنگە نزمەکە ی بلوچی تەواوی ئو دەنگ و هەرا و هۆریا و هاشە و هوشە و ریژنە بارانانە ی شەق دەکرد. "گویت لینی؟ مەترسە، من بۆ خۆم مسکین بووم، ئاگام لیتە چ دەردیکی دەچیژی،

ئیمەش زۆرمان لە دەست خانەکانی خۆمانەوہ دیوہ، بەلام هەزار رەحمەت لە کفن دزی، خۆزگەمان بە خانەکان کات. لەوانە پیستر ئەمنییەکانن. من بۆ خۆم ماوہیەک یاغی بووم، هیندە ی مووی سەرتم خەلک کوشتون، هەریوہشە بوومەتە ئەمنییە، تا لە دەست ئەمنییان ئاسوودەبم، لە من مەترسە! خوا هەلناگری جحیلکی وەک تۆ بییتە قوربانی شتیک ی ہیچ و پوچ، ئەوہ مانگیکە ئاگام لەمال و مندالەکانم براوہ، پارە و پولیکم بۆ نەناردوونەوہ. ئەگەر لەبەر خاتری خودی ئەوان نەبایە ئیستا لیرە نەدەبووم. پیتخۆشە دەمانچەکەت بەدەمەوہ؟"

گیلانی هەناسە برکە ی ویکەوتبوو، شتیک گەرووی گرتبوو، دلی پەلەپەلی بوو، هەنیە ی ئارەقە ی دەردابوو. وینەییەکی ترسناکی ئەمنییە بلوچی دەمیشکی خۆیدا نەخشاندبوو هەر بۆیەش وا هەراسان بوو؛ نەیدەزانی چ بکا. پیتخۆشبوو هەستی و هەناسەییەکی ئاسوودە تر هەلکیشی.

"نەجۆلی! دەمانچەکەم بە دەستەوہیە. حەوت تیرە، هەموو فیشەکەکانی تیدایە، لەسەر پی نییە، ئەگەر بتەوی بە کاری بینی، دەبی چەخماخی راکیشی، من ئەم دەمانچەییەت دەدەمەوہ." ئیدی گیلانی خۆی پیرانەگیرا. "نایدەییەوہ؟" بەلام هات و هاوار و داد و برۆیەکە ی نەدەگەیشتە چ جیان، چونکہ با و بۆران هەموو دەنگە کز و لاوازەکانی دە خۆیەوہ لولەدا و ونی دەکردن.

"هاوار مەکە! مەترسە! دەتدەمەوہ، با ئەوہشت پی بلیم هەر پیت بگاتە کارگیری ئەمنییە ی فومن ئیدی کارت تەواوہ و لیبوویتەوہ. بۆ نەتبیستووہ کە چەند رۆژیک لە مەوہر پاسیکیان لەسەرچەقی رینیە

رووت کردووه؟ له و روژه وه تا ئیستا هرچی ههیه گرتوویانه. من موسولمانم. باوهرم به خدا و به په یامبهر ههیه، خوا هه لئاگری که..."

گیلانی هیور بووه. ئاسووده بوو، زوریان له مهش گرتووه. ده بانهه وی لیبان بکولنه وه.

"بۆ هاوار ده که ی؟ ویتده ده مه وه! له راستیدا بیت ده فرۆشمه وه. ده مانچه که ئی تویه. ئەگەر من بلیم له مالی ئیوه مدا دیوه ته وه، تو بوخۆت ده زانی که سیدارهت له بهر ده مییه. به خۆتی ده فرۆشمه وه، په نجا تومانی هه ر دیتی، جا تو خۆت و محهمه د وهلی؟ ناهیتی؟ پاره که ت پینییه، یاداوته به که سیککی دی؟"

گیلانی هیور ببووه و نه ده له رزی، دهستی برده بن په تووه که و دهسته سړیکی پیچراوه ی کرده وه و په نجا تومان ئەسکه ناسی دوو تومانی که له بهر ته ریان نیوه عومر ببوون و تلیسابوونه وه ده دهستی گرت و حازر و ئاماده.

"وه ره بیگره!"

ئهو جا ئوره ی بلوچی بوو بترسی.

"نا، وانابی هه لدهستی و راده وهستی، پشتت له من ده که ی، پاره که ی، ده گیرفانت ده نیتی، من پاره که ت له گیرفانی ده ردینم، ئهو ده می منیش حه وت تیره که ت ده گیرفانی داویم، ده بی ده ستت هه ر به هه واوه بیت. هه ر بچولییه وه قونداغه تفهنگیکت له پشتی سه ری ده ده م. چاک بزانه هه ر فیلیکی بته وی بیکه ی من ده زانم. تا من لیره ئیشکچی بم تو ده بی روو به دیواره وه و پشت له من راوهستی،

هه ر بچولییته وه تیره هه ی پشتت ئاگر ده ده م. کاتی منیش رویشتم، ئەوه بوخۆت ده زانی ده گه ل وه کیل باشیدا.

*

شورپه شورپی ئاوی پلوسکی به رده وام هه ر ده هات. ئهو ئاوازه گیانی گیلانی هینابووه سه رلیوان. ئاو به پلوسکیدا ده هاته خوارئ. ئەم ناره ناره ئاوازیکی بچکولانه ی ئهو که ف و کول و هه لچوونانه بوو. به لام بهر له هه موو شتیک جه رگ و هه ناوی گیلانی ده خوارد. ده سه ته کانی به دیواره وه نابوون. جار جار ه (با) ده سه که سیریکی دینا و ده برد و سه ره په نجه کانی ئه وی ختوکه ده دا. کراسه شروکونه ته ره که ی به پشتیوه ده نووسایه وه. ده مانچه که ی ده باخه لیدا قورس بوو جاری وابوو ده قیقه یه کی ته واوی هه ناسه له خو ده بری تا بتوانی ئهو ده نگه ی دیهه وی بییسی. ئهو هه رچاوری ده نگه پی محهمد وهلی بوو که به پلیکانه ته خته کان که وی. جار و باره هاشه ی (با) کزتر ده بووه و جار و باره ش ریژنه ی شه سه ته بارانی بروکیکی تیده که وت و کاری ده کرده سه ر شورپه شورپی پلوسکی به لام ده نگه ترپه ی چ پینیکی نه ده هات. کاتی ئەمنییه ی بلوچی قولاندی: "ئهای، محهمه د وهلی؟ ئهای، محهمه د وهلی..."

گیلانی گوئی کلور کردبوون. هه ر که ده نگه پینیکی له پلیکانه کانه وه بگاته گوئ ئهو ده بی، له سه ر هه ست بی و چاودیریکی باش بیت و ده و ساتانه دا که ئەمنییه ی بلوچی جینیکه ی خوی ده داته محهمه د وهلی، وه رسورپته وه و ده وچهند ساتانه دا که ئەوان پیکه وه ده دوین و خشه خشی جووله ی وی ناییسن هه ل وه ده ست بیت. حه وت تیره که ی له گیرفانی ده ریئیت و ئاماده بیت. وه ک له خوارپرا

دەنگیک وەلامی قوولەى ئەمنییەى بلوچى بداتەوہ ئای خۆزگە ھەر بۆ چەند دەقیقیکانیش بایە باران راوہستابایە؛ خۆزیا لوورەى (باش) بیدەنگ دەبوو؛ بریا ھاژەى لافا و ئاساش ئەگەر ساتیکیش دەبوو، دەپسایەوہ. ژیانى وى، ھەموو شتیکى وى بەو چەند ساتانەوہ بەندە؛ چەند ساتیک یا کەمتریش. ئەگەر دەوچەند ساتانەدا شورە شورى بەردەوامى ئاوى پلوسکى رادە وەستا، بەو گوئیە سوکانەى کە ھەیەتى، دەیتوانى بچووکتىن جوولە ھەستىپىکات. ئەو دەمى تەواوى ئەو دەردەسەریانە بە کۆتا دەھاتن. دەچتەوہلای مندالەکەى، مندالەکەى لە مەرجانى وەردەگریتەوہ؛ بەو تەفەنگەى وەکیل باشییەوہ دەچیتەوہ لێرەوارى و ئەو دەمى لەوئ دەزانى چ دەکا.

لە خوارىوہرا لە خوارىوہ جگە لە ھوو ھووى باو شورە شورى ئاوى و خشەخشى لق و پۆپى درەختان بەولاوہ ھىچیدى نە دەبىسترا. وەک ژنىک لەجەنگەلێرا بزرىکینى، بەلام بلوچى خەرىک، بوو قسەى دەکرد. ھەموو مېشک و دەمار و ماسولکەکانى، و ھەموو ھەست و تەواوى ھىزى ئەندامەکانى بەلای ئەو دەنگەوہ بوون کە دەگەیشتە سەرى، بەلام لوورەى با و ریزنەى بارانى نەیدەھىشت چ دەنگىکى دى خۆتیکەلاوکا.

"نەجولئى، دەست بە دیوارىوہ بئىوہ!"

گیلانى تەکانى دابوو، بى ئىختیار جوولابوو تا چاکتر ببىسى.

گیلانى لە سەرەخۆ گوتى: "بىدین، گوئى بەدەیه، بزانی دەلیم چى."

بلوچى گوئى نەدایە. پئىوابوو ئەگەر بە شىوہ زمانى گیلەکى بدوئ، نەئىیانە ترە. "ئەھای برالە، من ھەقم بە سەرتۆوہ نىیە. لىمگەرئ باوہرسورئیموہ بۆ ئەوہى کاتى ھات ببىنم."

دیسانەوہ بلوچى گوئى خۆى خەپاندەوہ. دەنگى ئەو پۆتینانەى کە بەسەر پلکانە تەختەکاندا دەھات، ترساندى و ھەر دەو دەمیشدا ھىواو ئومئىدیکیشى وەبەرنا.

"چ بارانىکە، کۆل نادا!"

ئەمە دەنگى محەممەد وەلى بوو، ئەو دەنگەى دەناسى. دەچاو تروکانیکدا گیلانى بریاریدا. وەرسورایەوہ دەستى بۆ گىرفانى برد. مشتووى ھوت تیرەکەى دەگۆلمى گرت. ھەر ھىندەى دەویست چەخماخى راکیشى و دەمانچە بىتە سەرپى، بەلام ھىشتا کاتى تەقەى نەبوو، لە بەروہى کە بلوچى ئەگەر بۆ پارىزگارىە خۆشى بىت ناچارە تەقەى بکاتەوہ و ئەو دەمى دەروەستى ھەردووکیان نایەت.

ئای خۆزگە ھەر چەخماخەکەى راکیشابایە تائیدى ھەر دەمىکى کە بىھوئ ئامادەى ھىرش بىت. ئەو کە شارەزای دەمانچەکە بوو لە گىرفانى دەرىنا، ھەلئیسەنگاند. وەک ئەوہى بەو ھۆیەوہ زیاتر دلئىابى. دەو ساتەیدا لئیدانى دەنکە شخارتىکى ھەموو نەخشە و پلانەکانى تىکدان. خۆشەختانە دەنکە شخارتە نەگرت.

"بۆ باران دەھىلئى؟ شخارتەى نىو گىرفانانىش تلىساونەوہ."

دووہمیش ھەر نەگرت، بەلام ھەر دەو چەند ساتانەدا گیلانى رى بەرگرییە لەخۆى دىتۆوہ. ھوت تیرەکەى دە باغەلئى نایەوہ. پەتووەکەى بەسەر یەلەگەکەیداو بەسەر شانیداىوہ، چوو لەلایەکى ژوورئوہ خۆى کروشمە کرد.

"ئەهای، ئەو چرایەیی بێنە بزنام، شخارته که تلیساو ته وه."
 بلوچی پرسى: "چرات بۆچییه؟"
 - چۆن دەتوانی هەلێ؟ بە ئاگایە، بانگی که، وهلام ده داته وه.
 محهمهد وهلی پرسى: "هۆی گیلانی؟... نوستووی یان به
 ئاگای..."

دهو دەمیدا شخارته که ئاگری گرت و تروسکیکی زهرد
 روخساری ئەو دێهاتییهی رووناک کرده وه.

له هه موو روخساری هه هه نییه به رزه که ی وکلاره قوچه که ی
 ده بیزان، هه به وه دنکه شخارته ی سیخاریکی پیکرد: "وهک بلێ
 ده چیته سه فه ری قه نده هاری. په تو وه که شی ده گه له خۆیدا هینا بوو.
 برنجه که ت خوار؟ ئای کاکای ماسی خۆر. ئیستا ده بی چه ند
 وهختیکان بچی تاران و له وی ترخینه ی. بخۆی تا بیه وه
 سه رخۆت. ئەوه بۆ خهوت لیناکه وی و نانوی."

محهمهد وهلی تریاکه که ی کیشا، گه ش بۆوه. "چۆنی؟ ئەحوالی
 رابه ری چۆنه؟ تۆش رابه ر بووی یان نا؟ هه رده بی تۆ رابه ری
 دێهاتییه کانی ته وله م بووبیت؟ وهلام ناده یه وه؟ ها-ها-ها
 گیلانی پییخۆش بوو ئەو قاقایه هیندیکی دی بلندتر بایه تا هه لی
 بۆ ره خسابایه ده مانچه که ی سوارکات و ئاگری جگه ره که ی به
 نیشان بنگیوی.

"بلێ بزنام، ئەو رۆژه ی که ده گه ل سه ر گوردی هاتینه ته وله م
 پاسگای دروستکه یین تۆ نه بووی وه پیش هه مووان که وتبووی و
 گوتت: ئیمه لیره دارو غه ی خۆمان هه یه و که سمان ناوی؟ بی
 شه ره فینه، چه ند که سیکتان لی ده ژووری کردبووین و خه ریکی

ئاوردانی بوون. حه یف سه رگورد له وی بوو و نه یه یشت ده نا هه ر
 به و شه ستیره هه مووتانم ده دروه وه. ئەو رابه ره زمانیکیان پیوه یه
 هینده ی یه ک له په ده ستی، ئەدی ئیستا له کوین؟ ئەدی بۆ به
 هاوارته وه نایه ن؟" دوایش چه ندین جنیوی مزری دیکه شی دان.

"تاران خه ساندوونی. ئیدی که س ناویری جیکه ی بی،
 ده تانه ویست به لشه ویکه بکه ن؟ ئەو ده می ژنه کانیشیان؟ چ
 ژنگه لیککی زمان درێژ؟ وای وای، هه ر له به ر وانیش بوو که
 سه رگورد نه یه یشت بیانرشینم. ئەدی ئەوه ئیستا بۆ هه موو بوونه
 مشک و چوونه ده کوئیوه، ئاخ، ئەگه ر به ده ست من ده بوو؟ ده مزانی
 چیم لیده کردی؟ بۆ گوتیان ده بی به ساغ و سه لامه تی ته سلیمت
 که م؟ تۆش هه ری که یکی له و مله ورا نه. ده نا هه ر ئەو رۆژه
 به یانیه که ی که دیمیت ئیشم ده دیتی. ژنه که تم له به رچاوی خۆت...
 ئه و، ئەوه خه ریکی چ بکه ی؟ هه ر بجولنییه وه ده تکوژم."

ده نگی چه خماخی تفه نگی، گیلانی که خه ریکی که مترخه میه بوو،
 له جینی خۆی دا نیشانده وه، گیلانی بی ئیختیار ده ستی به ره و
 مشتووی حه وت تیره که وه چوو. هه ر ئەو ژنه ی که چه ند مانگیک
 له مه وه به ر له رووداوه که ی ته وله مدا ئەنگواو دوایه ش مرد، ژنی وی
 بوو، مندالی شه ش مانگانه ی به به ره وه بوو و ئیستاش ئەو منداله
 هه ر ده زنجه که یدایه و که س نازانی چی به سه ر هاتوه. مه رجان،
 مرۆفیک نییه مندالی پی به خیو بکری. راستیه که ی ئەو کاره له ده ست
 مه رجان نایه ت. ئیدی کئ ئاگای له منداله که ی وییه، گیلانی جار و
 باره خۆی له قسه کانی وه کیلباشی ده بوارد و گوئی نه ده دانی. ئەو
 ده بیر و خه یالیکی دیکه دا بوو. ناکا ده مانچه که به تال بی، ناکا

بلوچی و وه کیلباشی گالته یان پیکردبی و حهوت تیری به تالیان دابیتی به لام سوودی ئه و گالته یه چیه؟ هه رگیز شتی وا نه بووه و ناشبی. هه ر له بهر خاتری منداله که شیه تی که ناچاره بچیته وه ته وله م. حهوت تیره که ی هه لسه نگانده وه. دهستی له گیرفانی ده رنه هینایه وه، وهک ئه وه ی به قورساییه که ی را بزانی داخوا یه ده گه که ی (شانه) به فیشه که وه ده ده مانچه که یدایه یان نا. هه ر ئه و جووله یه ش بوو که محهممه د وهلی وریا کرده وه و لووله ی تفهنگه که ی به ره و لای وی راداشت. نووکی نیزه که ی له بالیک به ولاره تره وه ی لی دوور بوو ده نا هه ر به تینوسانیک ی لووله ی تفهنگه که ی ده عه ردی ده کو تا و تفهنگه که ی له ده ست ده ریتنا: "ئه های براله، نوستووی یا به ئاگای؟ بلی بزائم. رهنگه بویه ت بنیرنه فومن تا بزائن په یوه ندیت به ئاگول لولمانییه وه هه یه ئاخو؟ چه ند جنیویکیشی ئاخاوتی. "...خه وی حه وتوکی بردین. به نویژی نیوه رویه ی ئوتومبیل له چه قی جاده ی رووت کرده وه. ئه ویش قانگ ده دن، نوره ی ویش دیت. بلی بزائم، راسته ئه و ژنه ی که ئه و روژه له ته وله م ئه نگواچی وییه؟..."

جاری وابوو توف و زریان هینده توند ده بوو که دهنگه گرو بی گری و گه وره که ی محهممه د وه لیش بو گیلانی که هه موو ههستی خوی لی راگرتبوو بیستنی نامومکین بوو. له کاتیکدا هه ر ئه وشتانه شبوون که ده یویست بیانزانی و له قسه کانی وه کیل باشییه وه سه ره داویکی ده سنکه وئ که داخوا بوچی بو فومنی ده بن. مه ئموره کان (یان به لانی که مه وه ئه وانیه فهرمانی ده ستگیرکردنی وییان دابوو) ده یزانی که داروغه ئه وی به هیره

بردووه. زور جارانی به خه زووری گوتبوو که نابی پشت به و کرمانجانه ببهستی، خو ئه گه ر هه ر له بهر خاتری وانیش نه بایه، ئه و رووداوه ی ته وله م که محهممه د وهلی زور چاکی ئاگا لییه، رووی نه ددها و له وانه بوو سوغرا ئیستا مابایه و ئیدی ئاگولیش دهستی وه لییره واری نه ددها هه موو ئه و رووداوانه ی دواییش نه ده قه ومان و ئه ورپوش گیلانی وی ئاوا نه ده که وته مه ترسییه وه.

گوژمه بایه کی توند، زنجه که ی راته کانده وه. وهک پیره داریکیش راقه نابی و له بهروه ی زنجه که راته کابی. به لام محهممه د وهلی یه کریز چه نه ی ویک نه ده که وته وه و هه ر قسه ی ده کرد و هاهاها پینده که نی و هه ره شه ی ده کردن و چیژی له قسه سووکه کانی خوی وه رده گرت.

چ دیمه نیکی جوانی داروغه کرمانجیکی له بهرچاوییه. سالانیک ی دوور و دریژ خه لکی رووت کرده وه و سه رده می پیریشی باجی ده ستاند. هه ر بو ئه وه ی له ده ستانی ئاسووده بن کردیانه داروغه.

له بهر وه ی که له ساله کانی پیش شه ری ئه رباب له تاران هه مه کاره بوو و دهستی ده رویشت و پی ئه منییه ی له مولک و زهوییه کانی بریبوون و ئه وانیش نه یانده ویرا ده و مهرز و بوومانه دا بین و بچن. هه ر ئه و ئاگوله ی خه زووری وی بووه واسیته تا ئه و کرمانجه ی بکه نه داروغه و هه ر به راستیش ئیدی له سه ر و مالی ناحه زه کانی خوی به ولاره مالی که سی دیکه ی نه ده خوارد.

محهممه د وهلی دووباره سیخاریکی دیکه شی ئاوردا. ئه مجاره یان ده نکه شخارته که ی توزیک هینایه پینشتره وه و روخساری گیلانی روناک کرده وه. دووکه لیک ی وه نه وشه یی لووتی گیلانی چووزانده وه.

"... سەیرکە چ دەلیم. ئەو بۆ وەلام نادەیتەو؟ تو هەمان ئەو پیاوێی کە ئیمە هاتینە تەولەم پۆست دامەزرینین، بە سەرگوردت گوت کە ئیمە مۆلکانە و زەکاتی خۆمان داو و قسەت دەکردن. ئیستا بۆ وا لال بوو ویت؟..."

چاکی لە بیر بوو. راستیدەکرد: کاتی لادییەکان گوتیان کە ئیمە بۆ خۆمان دارووخەمان هەیه، گوتی: برۆن نمایندەکانتان دیاریکەن. قسەم پێیانە. ئەویش یەکیک بوو لە نمایندەکان.

سەرگورد لێی پرسین داخوا مۆلکانە ئێمە سالتان داو یان نا؟ هەموو گوتیان داومانە. دواوەش پرسییەو، پێش ئەوێی کە رابەرتان هەبێ داتان، یا دواوەش هەر داتان. لادییەکان گوتیان گوتیان: "هەم ئەو دەمیش دابوو مان و هەم ئیستاش داومانە." دواوە سەرگورد رووی کردە گیلانی و پرسی: "بۆ نمونە تو چیت دا؟ گوتی: "من ئاوریشم دا، برنج دا، هیلکەم دا، سیر، بەرسیلە، هەناری ترش، پیاز، گەسک، چەلتوک، کا، ئارده برنج، هەموو شتیکم دا." دواوەش پرسییەو ئی ئەم سالیشت هەر داو؟ گیلانی گوتی: "ئەم سال ئاوریشم داو، برنجیش دەدم" ئەو جا یەکاندەر دوو گوتی: "برۆ پسوولە ئێو شتە دراوانەت بینە کە داوتن." لوتف عەلی بیچارە گوتی: "باشە خۆ ئیو وەکیلی مۆلکداری نین!" قسەکە تەواو نەکردبوو، سەرگورد تا دەستی هینای زللەیهکی خاواندە بناگوێی لوتف عەلی. ئەو دەمی لادییەکان لە ژووری هاتتە دەری و کەس نەیزانی کێ شەپپوری لێدا کە نزیکە چەندین هەزار کەسی لادییە دەوری خانووەکیاندا. دواوەش تەقە کرا گۆللەیک بە لاکەلەکە سوغرا کەوت و لوتف عەلیش هەر لەوێ دەستبەجی مرد.

لادییەکان شەوێ کۆ بوونەو هەر ئەو دارووخە کرمانجە پێشنیاری کرد کە خانووەکە ئاگرتییەردەن و ئەگەر شەوێ پەلێکی سەربازی دیکە نەگەیبانایە ئەوانە ئاسەوارێکیان نەدەما و هەموو لێدەبوونەو... محەممەد وەلی سیفاری دەکێشا. گیلانی بیرى دەکردەو، ئیستا باشترین هەلیکە چەکەکە لێ بستیتیم. هەموو لەشی دەلەرزى. وینەى مەرگی دلگیری سوغرا ئیختیاری پێ نەهێشتبوو. بۆ خۆشی نەیدەزانی کە لە سەرمان هەلەلەرزى یا لە پەڕیشانیان... بەلام محەممەد وەلی هەر وازی نەدەهینا؛ "تو زۆر وەستای. لەوان کۆنە کارانەى. یەک قسەش ناکەى. دەترسێی خۆت بەهێرە بەرى.

بلى بزانم، کام یەک لەوانەى لە ژووری دەگەل سەرگوردیدا دەدا ئاگول بوو؟ من باکم لە کەس نییە. ئاگول لامەزەبە، دەمەهوی هەر بۆخۆم ریشەى بکیشم. ئەوانەى دەگەلمدابوون بە چاوی خۆیان دیوانە کە قورئانی سووتاندوو. پێم خۆشە بەدەستی خۆم کەوئ، کامیان بوو. هەر دەبێ ئەو کۆسە بەبەیهبیت کە لەولای دەستی تۆو راوەستابوو، نا، بۆ وەلام نادەیهو، نوستووی یا بەئاگای؟

لوورەى (با) نارەیهکی سەیری لە ناخی جەنگەلیو بەرەولای زنجەکەو دەگەلدابوو: زریکەى ژن، بۆرەى مانگا، نالە و هاواری نارزایەتییه. تا زیاتری گۆئ شل دەکرد زیاتری دەبیست. هەرۆک ئەوێ نالە و زریکەى دلگیری سوغرای دەمی بریندار بوونیی بێ دەگەل ئەو نارە و هاشە و هوشەیدا بەرە و ئیرەو بەیت. بەلام شۆرە شورى کوشندەى ئاوی پلوسکی لە هەمووشتیکی زیاتری

دلی گیلانی ده کولانده وه، وهک ئه وهی یه کیک به نینۆکان قه تماغه ی سهر برینیکی هه لدا ته وه.

ددا نه کانی ده گهل ئاوازی شورپه شورپی چوراو گه ییدا ویک ده که وتن و تاده هات حه جمینی لی هه لده گه یرا. ئه و هیمنی و ئارامییی هه ژووره که ی. محهممه د وه لی وه کیل باشی دوو دل کردبوو. ئه و ده یوست بزانی داخوا گیلانی نوستوو ه یانه نا.

بۆ وه لام ناده یه وه؟ ئیوه دوژمنی خودا و پیغه مبه رانن. کوشتنی هه موانتان واجیبه، بیستوو مه ئاگول گوتوو یه تی، ئه گه ر بکوژی کچه که ی بکوژنه وه، ئاماده یه ته سلیم بیته وه. به لی، به گیانی تو، من هه رگیز گوێ ناده مه ئه وهی که ئه و ژنه ی ئه و روژه به گولله ی من ئه نگوا، کچی و بیه یان نا. به من چی؟ من ئه رکی مه زه به بی خووم ئه نجام داوه. من ده لیم کا ئاگول دوژمنی خواجه و کوشتنی واجیبه، تیگه یشتی؟ من باکم له که س نییه من کوشتم، با هه رچی له دهستی دئ بیکا...

- تفه نکه که ت دانئ. هه ر بچوو لئییه وه کوژراوی...

ئه مه یان گیلانی گوتی. ده نگیکی له سه رخۆ و توورانه بوو، وه کیل باشی ده نکه شخارته یه کی لیدا و ئه وهش بۆ گیلانی له جیاتی وشیار بوونه وه یه ک بوو. هه ر له چاوتر و کانیکدا ده مانچه که ی له گیرفانی ده ریئا و هه ر ده و ده مه شدا که رووناکییه زه ردباوی و دوو که له وه نه و شه بییه که ی گوگردی شخارته که ژووره که ی رووناک ده کرده وه توانی چه خماخی ده مانچه که ی راکیشی و نیشانه ی لیبگرئ. محهممه د وه لی بۆ هه لکردنی شخارته که ی تفه نکه که ی له سه ر قۆنداغه ی له عه ردی دانا بوو لووله که ی له نیوان هه ردوو

قۆله کانیدا هیشتی بووه. کاتی که دهستی به شخارته وه درێژکرد، سه ره نیزی هه ی تفه نکه که ی چه قیبه بن قۆلی چه پیه وه.

له بهر رووناکییه ده نکه شخارته که ی لووله ی حه وت تیره که و چاویکی زه قی سپی گیلانی ده بینران. وه کیل باشی گیزبوو. ئاگری شخارته که دهستی سوتاند و قویشی وهک گیانی تیدا نه مایی به ربوو وه و وه رانی که وته وه.

- تفه نکه که ی فریده عه ردی! هه ر بچوو لیشیه وه کوژراوی! لووله ی حه وت تیره که وه لاجانگی وه کیل باشی که وت. گیلانی دهستی برد خنخۆکه ی گرت و راکیشایه دیوی ژووری. - راوهسته، هه ر ئیستا هه قدهسته که تت ده ده می.

ده ی ده به خۆته وه بنازه. من ده ناسی؟ بۆ سه یرم نا که ی؟ باران هه رده باری، به لام تا ده هات ئاسۆخه ریک بوو رووناک ده بووه. هه وره چره کان تا ده هاتن که م که مه ده کرانه وه. - ده تگوت باکت به که س نییه! مه ترسه، ئیستا ناتکوژم، هه ربه ده ست ده تخنکینم. سوغرا ژنی من بوو.

ناپیاو، ژنه که ت کوشتوو تۆ بکوژی سوغرای. تۆ کوپه که ی منت بی دایک کردوو. مه رجه بته سینم. بیچاره تان که م.

ئاگول منم. لئی مه ترسه. ئی ئه وه بۆ ناجولئی...؟ تفه نکه که ی به دیواریه وه هه لپه سارد. "خۆ تۆ خۆت گوتت من له ئاگول ناترسم. ئاگول منم.

ئاگول لولمانی بیته وا له تاو کچه که ی وه زگیدا. ئه وهش من بووم گوتم، ئه گه ر بکوژی سوغرام ته سلیم که ن ئاگول خۆی به دهسته وه ده داته وه. به لی ئاگول نه ماوه تا خۆی ته سلیم کاته وه.

ئۆتۆبۆسی سەرچادەكەش من لیمدا. هەموو ئەوانەى كە لەگەل منیشن تیكرایان لەوانەن كە بى خانومان بوون.

هەموویان لەوانەن كە لە سەر زەوى و ئاو و بەراوى خۆیان دەرکراون. پینشت دەلیم كاتى كە نەماوى ئەو جا ئەوان دەزانن كە مردووى. هەستە پى حەوت تیرەكەم دەگیرفانى ناوئەتەو. دەمەوى هەر بە دەستان بتكوژم، دەمەوى بە ئەوكیت دانوسیم. ئاگول منم. دلم خەریكە فینك دەبیتەو..."

لە تورەبیاندا نەیدەزانى چ بكا. نەیدەزانى دوژمنەكەى چۆن لە ناو بەرى. دەستەو دەستان تیما بوو. پەیکەرى داوئەشاو و دارماوى وەكیل باشى تا دەهات بە رووناکییە بەرەبەیانى چاتر و دەدرەكەوت و دەببندرا.

- بەلى من بۆ خۆم رابەرەكە بووم. خۆیندەواریشم هەیه. دە و پینچ سالەیدا فیربووم. زۆرشتى دیش فیربووم. دەلایى ولات بەرەللانیە مانای چى؟ تالانمان دەكەن، لەسەر مال و حال و ژيانى خومانان وەدەر ناين و ئاوارەتان کردین. هیچمان پیو نەما، مسکین نەما ئیدی بەس نییە. ئەو تا تۆ بۆ خۆشت منت بە هیزە بردوو؟ تەمەنت دریزبوو، ئەگەر دەمزانی بكوژى سوغرا توى، تا ئیستا حەوت كفت دراندبوو؟

كى لامەزەبە؟ ئیو كە هەزارجارتان دەست بە قورئانى قەدیم داداوه و پەشیمان بوونەتەو؟ ئەدى نەهاتن سویندتان خوارد كە ئیدی هەموو ئەمان دراون و كەس دەستان بۆ ناهینى؟ بۆ هەروا لەخۆو خەلكى دەگرن؟ بۆ لە خورا دەكوژن و دەبەرن؟ كى دزیەدەكا؟ حەوت پشتى من لە باپیرانەو لەسەر ئەو ئاو و خاكەى

ژیاون و براونەو، ئەى كام یەك لەو خان و بەگلەرانە پەنجا سال پینش ئیستا لە گیلان بوون؟

زمانى تیكدالا. هیندە بە توندی دەدوا كە هەندى وشەى هەر نەدەزانرا چیبە. وەكیل باشى لەسەر ئەژنویان نیوچەوانى بە تەختەى عەردى ژوورەكەو نوساندبوو و بە هەردوو دەستەكانیشى پشتەملى خوى دەپاراست. كلاوئەكەى سەرى كەوتبوو سەرەردى ژوورەكە: "مەترسە، ئاوات ناکوژم. هەستەو. دەمەوى خۆینەكەت بخۆمەو. حەیفە گوللەهەكت لى خەسارکەم. هەى بەدبەخت، تۆكەى شایانى ئەوئەى گوللەهەكى خۆمت لى خەسارکەم. هەستەپى!"

بەلام وەكیل باشى نەدەجولالا. تەنانەت بەو پیلەقەیش كە گیلانى بەلاقى راستى دادا. تەنیا دەموچاوى دە عەردى چەقى، دەناماسوولكە و ئیسك و دەمارەكانى توانای فەرمانبەردارىیان لەبەر برابوو. گیلانى دەستى برد یەخەى پالتۆیهكەى گرت و سەرنجىكى بریە سەرچاوى. دە رووناکییە كزە بى شەوقە باراناویەكەى بەیانیدا روخسارى محەمەد وەلى دەرکەوت. ئارەقەى پیدادەهاتە خوارى.

هەردوو چاوهكانى سپی هەلگەرآبوون. لە پەل و پۆ ببوو. دەمى كەفى زەردى هەلەدا و لرخەلرخى بوو.

هەرکە چاوى بە چاوى زیت و سوور هەلگەرآوئەكانى گیلانى كەوت وە تەتە پەتە هات و زمانى تىك ئالا. زمانى كرايهو: "مەكوژە، ئامانم دەیه! پینچ دانە مندالم هەن. بەزەبیت بە مندالەكانمدا بیتەو. هەرچى بلایى دەیکەم. بەجوانیبە خۆتم ببەخشە.

درۆم کرد من نه مکوشتووه. من سوغرام نه کوشتووه. بۆ خۆی تهقه‌ی کرد. شه‌ستتیره‌که به‌دهست منه‌وه نه‌بو..."

*

ده‌گریا. پارانه‌وه و په‌پوتی و دارمانی پاسه‌وانی و ناته‌وانییی، وه‌ک ئاوێک بی و به‌ ئاگری داکی، هه‌لچوون و کهف و کۆلی گیلانی دامرکانده‌وه. بیری هاته‌وه که پینج مندالی هه‌یه. ئه‌گه‌ر راست بکا! منداله‌که‌ی خۆی وه‌بیره‌اته‌وه که له‌لایه‌کی زنجه‌که‌وه گه‌مه‌ی ده‌کرد. باران وه‌ستا بۆوه و ده‌بیده‌نگی و پاک و بیگه‌ردی به‌یانی و لاوازی و بی‌غیره‌تی محهمه‌د وه‌لیه‌وه نه‌فره‌تی وی سه‌ری هه‌لدایه‌وه. رووناکییه‌ روژی خستیه‌ سه‌ر په‌له‌ کردنی.

گیلانی تفیکی کرده‌وه و ده‌چهند ده‌قیقیکاندا پالتویه‌که‌ی له‌به‌ر وه‌کیل باشی کرده‌وه و فیشه‌کدانه‌که‌ی له‌ که‌مه‌ری ترازاند و په‌تووه‌که‌ی خۆی ده‌سه‌رومی و بیه‌وه ئالاند و کلاوه‌که‌ی وی له‌سه‌ر نا، و پالتویه‌که‌شی ده‌به‌ر خۆ کرد و له‌ ژووری وه‌ده‌ر که‌وت. هیشتا‌ش شیوه‌نی ئه‌و ژنه‌ی ئازاریان ده‌دا له‌ جه‌نگه‌ لیوه هه‌رده‌هات و ده‌گه‌ییه‌ به‌رگویی.

ده‌ هه‌مان ئه‌و ده‌مه‌یدا ده‌نگی ته‌قه‌ی گولله‌یه‌ک هات و گولله هات وه‌قۆلی راستی گیلانی که‌وت هیشتا ئاویری نه‌دابۆوه، گولله‌یه‌کی دیکه‌ی وه‌ده‌فه‌ی سینگی که‌وت و له‌سه‌ر هه‌یوانیوه‌پرا هه‌لداشت.

ئاخری پاسه‌وانی بلوچی کاری خۆی هه‌ر کرد.*

* له‌ کتییی / گیله‌ مرد. بزرك علوی. چاپ دووهم ۱۳۸۱ مؤسسه انتشارات نگاه- هوه‌ کراوه‌به‌کوردی.

دینا، ئەو کەسەى کە لەکاتی لێقه‌ومان و بەدبەختی و چاره‌ره‌شیدا هاوبەشى غەممان بوو و لە نا ئۆمیدیه‌دا تین و تاوی وەبەر دەناین و ئۆمیدی وەبەر دەخستینه‌وه. ئەو زیندانییه‌یان لەبەر دەمی ئیمه‌ی زیندانیرا راپیچەک دا و بردیان و نەشیانگوت بۆ کوئییان برد.

بەلام من باش دەزانم بۆ کوئییان بردوو. بردیان بیکوژن. فرمانی مهرگی بەسەردا درابوو. ئیدی مورتەزا نەما. مورتەزا هەموو شەوی تا نیو شەو و دەمه‌ دەمی کە لەباب خویندان خەریکی هەل هەلە لێدانییه‌ و لە بەزمی سه‌مای مردووанда هەل‌دەپەڕی. دوا کاتژمێر کە ئازاد و سەربەست بوو، کە ئیستا ئەو لەبەر چاوم بەرجه‌سته‌یه‌و زۆر چاکی دەبینم، گویم لێیه‌تی هاوار دەکا: "مارگریتا، مارگریتا، بەهیچ کەس نەلێ! بەهیچ کەس."

من لەو چەند سالانەى ژيانى بەندیخانە‌دا- ژيان نا، زینده‌ به‌ چالی. من لەو چەند سالانەى زینده‌ به‌ چالیه‌دا دەزگیرانانی مهرگم زۆر دیون. دیومه‌ کە لەکاتی راگەیانندی فرمانی دادگادا چۆنیان رەنگ پەپویه‌ و زەرد هەلگە‌پاون، ئەژنویان سست بووه‌ و زۆری نەماوه‌ هەر لەوی بەلادابین و گیانیان دەرچی. بەلام هەموو ئەو بار و دۆخانه‌ لە چەند ساتیک بە‌ولاه‌ تریان نەخایاندوو و دەستبەجی هیوا و ئۆمیدیان جیی نا ئۆمیدی گرتوونە‌وه‌ و ئاهنکیان هاتۆتە‌وه‌ بەری، بەلکە ئی ئەو خوايه‌، فرمانه‌که‌ هەل‌وشیته‌وه‌ یا لیبوردنیک دەرچی، یا بەلکە ئی دنیا ژیره‌ و ژوور بیت و ئەوان رزگاریان بیت، یا هەر نەبی شتیکی وەک موجیزه‌ بقه‌ومی، هەر هیوایان به‌ ته‌واوی ئەو شتانه‌ بوو، بەلکە بۆ رزگار بوونیان پشتیان بەشتی زۆر پڕ و پوچیش دەبەست، وەک ئەوه‌ی کە له‌وانه‌یه‌ شا دلێ نەرم بی و

((سه‌مای مهرگ))

نووسینی / بزورگی عەله‌وی

دوینی به‌یانی بردیان ئەو پۆ دوو رۆژه‌ بردوویانه‌، لە دوینی سبه‌ینیه‌ تا ئیستاش ئاوازه‌کانی Dance macabre م له‌ گویدا هەر دەز رنگیته‌وه‌.

مورتەزا دەستی رەجەب عەلی رەجەبۆفی گرتوو. لە نیو شەوی‌را لە گوپی دیتە دەرئ. مردوویکی دیکەش قۆلی لە ئیسکی باسکی کچیکی دی هەلکیشاوه‌ و لە سەر کاسه‌ سەری مردوویکی دی ئەوا ئاهه‌نگه‌ ترسناکه‌کانی "سه‌مای مهرگ"ی تێه‌لکردوو، گوپه‌کان دەمیان دەکە‌نه‌وه‌، پەیکه‌ره‌ ئیسکه‌کان به‌کۆمه‌ل له‌گوپه‌کانیان دینه‌ دەرئ و هەموو پیکه‌وه‌ سروودی مهرگ دەلێنه‌وه‌ و هەل‌دەپەرن. مارگریتاش بەسەر و چاوه‌ درێژکۆله‌که‌یه‌وه‌، بەلام زیتە‌لانه‌ راوه‌ستاوه‌ و دەروانی. ئەو تەنیا دەیه‌وی مورتەزای له‌ ناو ئەو سه‌ما و سوپدانه‌ به‌ کۆمه‌له‌یه‌ بینیتە‌دەرئ و به‌س.

دوینیان برد، ئەویان له‌ نیومه‌‌را برد. ئەوه‌ی سی مانگی رەبه‌ق بوو پیکه‌وه‌ بووین. له‌ قاپیکماندا ده‌خوارد، ئەو کەسەى له‌گه‌لمان به‌شەر‌هات و سووکایه‌تیمان پیکرد و دواى داواى لیبوردنمان لیکرد. کەسیتی کە له‌گه‌لماندا بۆ خۆی ده‌گریا و ئیمه‌ی وه‌پیکه‌نین

ئه‌وانه هه‌موو بیه‌خشی. من خۆم فه‌رمان به‌سه‌ر دادراویکی به‌مه‌رگم دیت که شه‌ویک پیش له‌سێداره‌دانی بۆ خۆی مرد. یه‌کیکی دیش له‌وانه‌ده‌ناسم که پیش گۆله‌باران کردنی ریشی خۆی تاشی و جوانترین جل و به‌رگی له‌به‌رکرد و مائاواپی له‌تیکرای ئاواله‌کانی کرد و زۆر پیاوانه و ئازا و دلیرانه به‌ره و پیری مه‌رگه‌وه چوو.

من فه‌رمان به‌سه‌ر دادراویکی به‌مه‌رگی دیکه‌ش ده‌ناسم که له‌ده‌مه‌ده‌می مردنیدا "بژی، بژی ئێران" ی هه‌ر له‌سه‌رده‌م بوو. یه‌کیکی دیکه‌ش هه‌ر له‌وانه‌ده‌ناسم که ئاوازی سروودی "هه‌ستن ئه‌ی داغی نه‌فره‌ت خۆره‌کانی دنیای رووت و برسێیه‌کان هه‌ستن." ماوه‌یه‌کیش دوا‌ی ته‌قه‌ی تفه‌نگه‌کان ئه‌و سرووده هه‌ر ده‌نگی ده‌دایه‌وه.

به‌لام هه‌رگیز هه‌چیانم له‌وان به‌و نزیکیه‌ نه‌ده‌ناسی. زۆرم له‌وانه‌دیوون به‌لام که‌سیان له‌نیو ئیمه‌را ئاوا وه‌ک شه‌کی ناو می‌گه‌لی بۆ قه‌سابخانه‌ی نه‌برابوو.

دوینی به‌یانی سه‌عات چه‌وت و نیو ئه‌ویان بانگکرد. هه‌مان ئه‌و پیره‌مێرده‌ی که به‌ده‌نگی به‌رز و بی‌گری و گۆل بانگی خه‌لکی ده‌کرد. لووتی ده‌هه‌وا ده‌کرد و هاواری ده‌کرد: "مورته‌زای کوری چه‌واد. وه‌ره کاکه، کاف ئه‌لف کای کاکه‌که‌ی تاویک درێژ ده‌کرده‌وه. خۆ به‌لای ئه‌ویشه‌وه که داخوا ئه‌و مورته‌زایه‌ی کوری چه‌وادێ شه‌یدا و شبری مارگریته‌ی کیژوله‌ی نۆزده‌سالانه، بۆ به‌ندیخانه‌ی ئینفرا‌دی ده‌به‌ن تا ده‌قی مه‌رگ بکات، یا ده‌بییه‌ن به‌ره‌لدای ده‌که‌ن. یانازار و ئه‌شکه‌نجه‌ی ده‌ده‌ن یا جنیو و

سه‌رزه‌نشست و سووکایه‌تی پێده‌که‌ن. یا لێیده‌ده‌ن، یا بۆ دوور خستنه‌ویی ده‌به‌ن. له‌داری ده‌ده‌ن گۆله‌بارانی ده‌که‌ن، بۆ وی هه‌چ جیاوازییه‌کی نه‌بوو. ئه‌و ته‌نیا هاواری ده‌کرد: "مورته‌زای کوری چه‌واد! وه‌ره کاکه" و ده‌ستوبرد له‌دوا‌ی ویشه‌وه چه‌ند که‌سیکی دیکه له‌وانه پاسه‌وانی ژووری شه‌ش و به‌رده‌ستی هه‌مان ژوور و مۆره‌کانی دیکه‌یان هاوار ده‌که‌ن: "مورته‌زای، کوری چه‌واد" به‌لام به‌ندی دل و جگه‌ری مه‌پسا. هه‌ندیک ده‌ستیانه‌کرد به‌کۆکردنه‌وه‌ی شرو شالاته‌کانی.

دوا‌ی چه‌ند ساتیک یه‌کیک له‌ ئیمه‌ی پرسی: "به‌ شر و شالاته‌کانیه‌وه؟"

ئه‌و ده‌م له‌وه‌لامدا گوترا: "نا، بۆ دادگایه‌یه."

بۆمردنی ده‌چوو، چه‌تمه‌ن له‌داری ده‌ده‌ن. ئه‌وه‌خوایه مارگریته‌ ده‌وده‌میدا له‌به‌ر ده‌رکی زیندانی بی و پیش مردنی جاریکی دیش یه‌کتر ببینه‌وه. دلنیاشم له‌به‌رده‌رکی زیندانیش پینی ده‌لێته‌وه: "مارگریته، مارگریته به‌هه‌چ که‌س نه‌لێی به‌هه‌چ که‌س"

درو ده‌که‌ن، مورته‌زای بۆدادگای نابهن پیش وه‌ختی له‌داردانی به‌هه‌چ که‌سیکی نالین بۆ له‌دار دانیت ده‌به‌ین. به‌لکه هه‌ر به‌درویان رایده‌گرن.

کاتی مورته‌زا ده‌یویست له‌ده‌رکی ژووره‌که‌ی ئیمه‌ بچته‌ده‌ری گه‌رایه‌وه و گوتی: "باران ده‌باری یه‌کیکتان کلاوه‌که‌تانم ده‌نی." چه‌ند که‌سیک کلاوه‌کانی خۆیانیان بۆ راداشت. ئه‌وه‌ی منی وه‌رگرت. چ مروڤیکی ساده و ساکار! هه‌موو فه‌رمان به‌مه‌رگ دراوه‌کان ساده و ساکار ده‌بن. هه‌تانه به‌رچاوی ئه‌وه‌هی زۆر سه‌خته که ئه‌و له‌ش و

لاره بهو هه‌موو پیکهاته و دروستبوونه‌یه‌وه، بهو هه‌موو بیر و بوچوونه و ئەو هه‌موو ئومید و هه‌ز و ئاره‌زووه‌وه و ئەو هه‌موو خۆشه‌ویستییه‌ی مارگریتاوه، تا چه‌ند کاتژمیریکی دیکه هه‌مووی تیکده‌شکی و هیچی لی نامینیتیه‌وه. به‌راستی سه‌خت و قورس و گرانه. بۆ مردنی ده‌چوو، که‌چی ده‌ترسا باران سه‌ری ته‌رکا. ده‌تگوت خۆی له ده‌ستداه و روخواوه. یا ئەوه‌تا گوئی له مردنی نییه. وا باوه که یه‌کیکیان بۆ له داردانی ده‌برد. ده‌یانگوت: "به‌شر و شالاته‌وه." ئەو دەم جی و بان و ته‌خت و جل و به‌رگه‌کانی لێوه‌ده‌گرنه‌وه. له ده‌فته‌ری زیندانیی داده‌نین. ئەگه‌ر که سوکاری هه‌بی ئەوا ده‌یده‌نه‌وه که سوکاری و ئەگه‌ر که سیشی نه‌بی. نازانم چی به‌سه‌ر دئ. که ئەویشیان به‌بی شر و شالاته‌کانی بانگ کردبوو تروسکه هیوایه‌کی ده‌لی مه‌دا په‌یدا کردبوو؛ بلی وایی و ئەویان بۆ له داردانی نه‌بردی؟ ئیستاش ده‌نگه‌که‌یم له گویدا هه‌ر ده‌زنگیته‌وه: "مارگریتا. به‌که‌س نه‌لئی، به‌هیچ که‌س."

تو بلی ماگریتا هیچی به‌که‌س گوتی؟ ئا، ده‌بی؟ ئەگه‌ر وایی خۆزیا مورته‌زا ده‌مرد.

به‌لام نا. ئەم جۆره بیر و بۆ چوونانه راست نین.

مورته‌زا دوینی شه‌وی له سه‌مای مهرگی مردوه‌کاندا هاوبه‌ش بووه. له‌وی ده‌ستی ره‌جه‌ب عه‌لی ره‌جه‌ب بۆفی گرتوو و هه‌ردووکیان سه‌ر به‌ست و ئازادانه پیکه‌وه هه‌له‌په‌یون، ده‌نگ و سه‌دای سامناک "سه‌مای مهرگ" هه‌موو له‌شم وه‌له‌رزه‌ دێخی. من هه‌له‌په‌رکی په‌یکه‌ره ئیسکان به‌ به‌رچاوی خۆمه‌وه ده‌بینم...

بۆ خۆم فه‌رمانه‌که‌ی ویم خۆینده‌وه: "مورته‌زا- کوری حاجی جه‌واد به‌ تاوانی به‌ ئانقه‌ست کوشتنی ره‌جه‌ب عه‌لی ره‌جه‌ب‌زاده کوری حاجی ره‌جه‌ب باکوبه‌یی، دانیشتوی تارانی که‌وتۆته ژیر فه‌رمانی دادگای شارستانی." هه‌روه‌ها چه‌ند رسته‌یه‌کی دیش که له بیرم نه‌ماون، فه‌رمانه‌که به‌م شیوه‌یه درێژه‌ی هه‌بوو. "به‌گویره‌ی راپۆرتی شاره‌بانی و لێپرسینه‌وه‌ی هه‌موو به‌لگه‌ و ئاگادارییه‌کان له په‌روه‌نده‌ی کار و بریاره‌ ئاشکرایه‌کانی تاوانبار له‌به‌ر ده‌می دادگادا و هه‌مووکاره‌ دزیوه‌کانی له‌به‌رده‌می دادگادا سه‌لمیتراره و گوناوه‌کانی راستن." دیسانه‌وه چه‌ند رسته‌یه‌کی دیکه‌ش دین و ئینجا به‌م جۆره‌ کۆتایی دیت: "له‌به‌ر ئەوه به‌پێی مادده‌ی فلان له یاسای سزای گشتی فه‌رمانی له داردانی به‌خنکان ده‌درئ."

فه‌رمانه‌که‌ی به‌ خۆین ساردیه‌کی ته‌واو سارده‌وه خۆینده‌وه. وه‌ک ئەوه‌ی که یه‌کجاره‌کی دلناییت. هیچ ئیستینافیکی ئەو فه‌رمانه‌شی نه‌کرد.

باشه ئیستا ده‌کرئ دووباره‌ زیندوو بیته‌وه؟ ده‌کرئ نه‌یان خنکاندی؟ دوینی به‌یانی بوو بردیان. له‌وانه‌یه ته‌رمه‌که‌شیان دابیته‌وه مارگریتا. ده‌بی چی له ته‌رمی خۆشه‌ویسته‌که‌ی کردبی؟ که‌سی دیکه‌ی نه‌بوو له تارانی. بۆ فه‌رمانبه‌ره‌کان کاریکی ئاسانه. ته‌له‌فونیک بۆ مارگریتا ده‌که‌ن "ئیمه ته‌رمی خۆشه‌ویسته‌که‌تمان بردۆته گورستانی ئیمامزاده عه‌بدوللا، ئەگه‌ر پیتان خۆشه‌ بچن بۆخۆتان بیشارنه‌وه و به‌ خاکی بسپیرن."

ئیدی ئیستا بۆ هیندیک هه‌ن گومانان ده‌که‌ن؟ که ئەویان بۆ له داردانی بردی. له‌گه‌ل ئەوه‌ش که بۆ چوونی جیاواز له‌سه‌ر ئەو

باسه له ژووه‌که‌ی ئیمه‌دا له جۆشه. به‌لای منه‌وه بچووکتین گومانیک نه‌ماوه که مورته‌زا مابن، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که... مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که ژیانیکی ناخۆشتر له مه‌رگی له‌چاره‌ نووسرابن.

ئهو دهمه‌ من‌ه‌ز ده‌که‌م بمری و بیریته‌وه‌ چاکتره.

کاتی که رای دادگایان له زیندانیدا پی‌راگه‌یاند و هیچ‌گویی نه‌دایه‌ و ئیستینافی نه‌کرد. ئه‌و‌ده‌م یه‌که‌مین گه‌توگویی قوولمان له نیوانیدا ده‌ستی پیکرد.

- "بۆ ئیستیناف ناکه‌ی؟"

- "ئیستیناف له‌چی بکه‌م"

- له‌و فه‌رمانانه‌ی که دادگا به‌سه‌ریدا داوی، ده‌لێی ئاگات لی‌ نییه‌ که فه‌رمانی له‌دار دانیان به‌سه‌ردا داوی.

وه‌ک چاک‌تینه‌گه‌یشتی که ئه‌و فه‌رمانه‌ یانی چی.

له‌ ژووری سینه‌می به‌ندی شه‌ش ئیمه‌بیست و یه‌ک که‌سین پیکه‌وه. ته‌نیا من به‌هه‌له‌ له‌ نیو ئه‌واندا زیندانییه‌کی سیاسیم. راستیه‌که‌شی ئه‌وه‌یه‌ من له‌ به‌ندیخانه‌ی قه‌سریدا له‌گه‌ل یه‌کیک له‌ ئیشکگره‌ گه‌وره‌ و خاوه‌ن پله‌و پایه‌کان هه‌رام بوو، بۆیه‌ بۆ ماوه‌یه‌کی کاتی منیان دوور خستۆته‌وه‌ و بۆ ئیره‌یان راگواستووم. نزیکه‌ی شه‌ش مانگان له‌ ژووره‌ ته‌نیاکانی به‌ندی دوودا به‌ته‌نی بووم و له‌و دوا‌ییانه‌دا ژماره‌یه‌کی زۆر گیراوی دیکه‌یان هینان و له‌و جی‌ نه‌ده‌ بۆوه، ئه‌وه‌یه‌ که‌منیان هیناوه‌ته‌ ئه‌م به‌ندیخانه‌ گه‌شتیه‌. یانی ئه‌و به‌ندی شه‌شه، که هه‌موو هاو ژووره‌کانم بریتین له‌ دزی ده‌وله‌تی،

به‌رتیل خۆر، ده‌ستبێ، جاری وایه‌ پیاو کوژیش.

شه‌وانه‌ داوی کاتژمیر تو که هه‌موو ناچارین بنوین، من به‌ دزی کتیبه‌که‌م ده‌ردینم. چایه‌کی ده‌ده‌مه‌ کابرای پاسه‌وان تا چاویم لی‌ بیۆشی و ئه‌و دهمی به‌ دلێکی ئاسووده‌وه‌ ده‌سته‌ده‌که‌م به‌ کتیب خۆیندنه‌وی. خۆ ئه‌گه‌ر پیاویکی گه‌وره‌، به‌ریوه‌به‌ریک، سه‌رۆک و فه‌رمانده‌ و به‌رپرسیک بین ئه‌وه‌ پاسه‌وانه‌که‌ زوو ئاگادارم ده‌کاته‌وه‌ و پیم ده‌لی.

ئهو شه‌وه‌ی فه‌رمانی خکانده‌که‌یان به‌ مورته‌زای راگه‌یاند، خه‌وی نه‌چوو ده‌ چاوان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌شمزانی، کتیبه‌که‌م کرده‌ دوو له‌ت و به‌شی سه‌ره‌تاکه‌یم دایه‌ وی، ئه‌ویش یه‌کجار زۆر به‌تاسه‌وه‌ کتیبه‌که‌ی لیۆه‌رگرتم و هه‌ر ئه‌وه‌ش بووه‌ هۆی دۆستایه‌تی نیوانمان. کاتی که فه‌رمانی دادگا که‌یان پیراگه‌یاند له‌ داوینی فه‌رمانه‌که‌ی نووسی: "دیترا."

ئیمه‌ هه‌موو ماتبووین، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌ئیمه‌ زووتر له‌و پاسه‌وانه‌مان زانیوو که بردبوویه‌ دادگا، له‌ویش به‌ هیچ‌ به‌لگه‌ و به‌هیچ شینوه‌یه‌ک دادگا هیچی له‌سه‌ر ساغ نه‌کردبۆوه‌ و له‌ قسه‌ راشکاوه‌کانی به‌ولاوه‌ که‌ گوتبووی: "من کوشتوومه‌" ده‌نا هیچی دیکه‌ی له‌سه‌ر نه‌دیووه‌. گوتبووی که ره‌جه‌ب‌عه‌لی ره‌جه‌بۆف باکوبه‌یی من کوشتوومه‌. جاری دووهم و سینه‌میش که من هه‌ر پیم داگرت و لیم پرسی: "باشه‌ بۆ به‌رپه‌رچیکی ئه‌م فه‌رمانه‌ ناده‌یته‌وه‌، بۆ ئیستینافی ناکه‌ی؟"

له‌ وه‌لامی مندا گوتی: "جا سوودی چیه‌؟"

- چۆن سوودی چیه‌؟ سوودی ئه‌وه‌یه‌ که له‌وانه‌یه‌ ده‌سه‌ر‌دارت بن و نه‌تکوژن.

- من گوناھم کردووه و دەبئ سزایه‌کەشی بچێژم.
- گوناھى چت کردووه؟
- پیاوم کوشتووه.
- تۆ؟

من هینده په‌ریشان و بئ دەسلات و دەسته پاچه بووم خوین ساردی و گوئ نەدانەکەى وی هیچ کاریکیان تینەکردم. تا له دواییدا ئەو‌ه‌ی بیرم لێدەکردووه و لەم لاو لاو له په‌ناوپه‌سیوانه‌وه دەمبیستن و له دلمابوو، نەمتوانی له دل و ناخ و دەروونی خۆمیدا بیلەوه و گوتم: "ئەو‌ه‌ی راستی بئ من هەرگیز باوهر ناکەم تۆ پیاو کوژی ئه‌و‌کارانه له دەست تۆ نایەن. راسته تۆ پیاویکی کەته و به‌هیز و به‌خووه‌ی به‌لام هیچ به‌لگه‌یه‌ک‌یش‌ت له دادگا له‌سه‌ر نییه و ئەگەر بو‌خ‌وشت به‌ دەمی خۆت دانت به‌وه دانەنابایه، دادگا هەرگیز تاوانباری نەده کردی.

- من پیاوم کوشتووه.

هینده‌ی نەمابوو کە‌لله‌ی بئ، ئەو گومان و دوو دلێه‌ی وی تا دەهات ئالۆزترین دەکردم.

- هاوڕی گیان سه‌یری، من زیندانییه‌کی سیاسیم. ئیستا ئەوه چوار سال و هیندیکه به‌لکه چوار سال و نیوه ده زیندانیام. دەتوانی زۆرم لئ دلیا بی. له‌وانه‌یه‌یه‌ک‌یک هه‌بئ فشاری بو هینابی. من زۆر گیراوم دیون که گوناھى که‌سانی دیکه یان به‌ ملی خۆیاندا هیناوه و هاتوونه زیندانی. جاری وایه هینا و تارماییه‌کان مرۆف به‌لای خۆیاندا راده‌ک‌یشن و ده‌یان‌ک‌ه‌نه‌ ده‌سته‌چیلەى ئامانجه‌کانی خۆیان. ئەو دەم دەبئ ئەو هینا و تارماییانه هه‌موو بدۆزینه‌وه،

ئەگەر هەر ده‌شته‌وئ بمری و رزگاریی و ره‌هایی خۆت دەمردنیدا ده‌بینیه‌وه، دیسانه‌وه دەتوانی له‌سه‌ره‌ خوو هیندی هیندی بمری. ئەگەر ئەو شته‌شم پئ بلیی که ئازارت دەدا و به‌دسته‌وه‌ ناهه‌جمی، له‌وانه‌یه‌ بارت سوکترکا وئئ ئەوه خواشه‌ سه‌ره‌په‌تی گلۆله‌ی چاره‌سه‌ریه‌کی لی وه‌ده‌ست بیت.

له‌و رۆوه که فه‌رمانی دادگایان پیراگه‌یاندووی تا ده‌ رۆژی دیکه‌ت ماوه‌ هه‌یه‌ به‌لکه‌ کاریک بکری. تۆ تازه‌ ده‌گه‌یه‌ی، چ وه‌ختی مردنیته. ئەگەر ژنیک، یا که‌سیکت خو‌ش‌ده‌وئ، هه‌رنه‌بئ له‌ بی‌ری ئەویشدا به، که تۆ بمری ژیا‌نی ویش نرخیکی نامیتئ، ئەلبه‌ته‌ خو تۆ بیکه‌سه‌یه‌ک‌یش نیت، که‌س نایه‌ته‌ سه‌ردانت؟ ئەدی خو دهن‌ا زۆر جارن خواردن و جل و به‌رگ و شتومه‌ک‌یش‌ت بو دهن‌یرن که‌ تیگه‌بیم تیری که‌وانه‌که‌م روو له‌ باسی ئافه‌رته‌، زیاترم له‌ که‌وانی کیشا. من ده‌ زیندانی‌دا زۆر شتان له‌ باره‌ی پیاو کوژانه‌وه‌ فیر ببووم و ئاگاییه‌کی زۆرم له‌سه‌ر هه‌بوون. زۆربه‌ی زۆری ئەوانه‌ لادییه‌کان بوون که له‌سه‌ر نۆره‌ ئاوئ، یان له‌سه‌ر زه‌وی و زاری به‌د نه‌ دانی ئەموئه‌و له‌گه‌ل یه‌ک به‌شه‌ر ده‌هاتن و یه‌کتریان ده‌کوشت. یا ئەوانه‌ بوون که له‌ سه‌ر نامووسئ پیاویان ده‌کوشت. ده‌سته‌ی سه‌هه‌می پیاو کوژانیش ئەوانه‌ بوون که هه‌ر له‌ ته‌مه‌نی پینج شه‌ش سالیه‌وه‌ ده‌هینرانه‌ زیندانیوه‌ و له‌وئ گیرفان بری و دزیان له‌ دزه‌ له‌خو‌گه‌وره‌تره‌کانه‌وه‌ فیر ده‌بوون و له‌ دوایه‌ که‌ ده‌گه‌ینه‌ ته‌مه‌نی هه‌رزه‌کاری، ده‌ور و به‌ری پازده‌ شاز ده‌ سالی به‌ یه‌کجاری به‌ره‌لدا ده‌بوون و ئەو‌ده‌م به‌ چه‌که‌وه‌ ده‌چوونه‌ دزیه‌ و پیاویشیان ده‌کوشت.

ئەو دەستەپەش کە کۆمەڵە "داکە دزانە" یان پێدەگوتن، هەر خودی کۆمەڵ بۆخۆی دەبوو هۆی ئامادە و پەروەردە کردنیان بۆ تاوان و دزیە تیپە.

من وای بۆ چووم کە ئافرەتیک هەپە یاری بە چارەنوسی مورتەزای دەکات و ناوی ئەو ژنەشم لەو پاسەوانانەو بیستبوو کە هەموو جارێ دەیانبرده دادگا و هەروەها لە لیستەى ئەو خۆراک و جل و بەرگانهى کە لەکەس و کارمانەو بەمان دەهاتن و پسوولەپەکی بە ناوی نێردەرکەپەو لەگەڵ دەهات و ئیمەش شتەکانمان وەردهگرت و پسوولەکەشمان واژۆ (ئیمزا) دەکرد و دەماندانەو، لەوێشەو هەر زانیم ئەو ئافرەتە مارگریتایە... بەلى، دوایین چەکم خستەکار.

- با وایدانین کە پیاوت کوشتوو. ئەوێش لەبەر خاتری ئافرەتیک. وانیبە؟

- جا دوان دەبارەى ئەمە چ سوودیکی هەپە.

- سوودەکەى ئەوێه کە تۆ نامری و دەتوانی خوشبەختیش بى. دەبویست خۆی گیل کا و وەلامم نەداتەو. بەلام من وازم هەر نەهینا.

باشە ئیدی ئەگەر ئەو ژنەش تۆی ناوی، کەواتە بۆ دەتەوی بمرى؟ بە تاییەتی بۆ ئافرەتیک کە تۆی نەوی، چۆن دەتەوی بۆی بمرى؟

- ئای هەى، برالە وانیبە. دەزانى تۆ بەو قسانە چۆنم گرتیبەر دەدەى.

- باشە ئەو گوتمان تۆی خوشدەوی؟ ئەى کەواتە بۆ بمریت؟ خوا دەرکیکی دادەخا و هەزارى دەکاتەو. -تازە بۆ من چ دەرکیک نیبە.

- کورە چۆن نیبە؟ بەلکە ئەو فەرمانە هەلوەشایەو، بەلکە دادگاییەکی دیکەیان کردیەو. تۆزیک بیریکەرەو، بەلکە کەست نەکوشتبى. بیسەلمینە کە تۆ کەست نەکوشتوو. لەوانەشە کابرای بکوژ بناسى؟ و نەتەوی ئاشکرای کەى بەلکە ئى زیندانیبەکەت بۆ زیندانی تا مردنى بۆ بگۆرن. کى دەزانى تاسبەینى چ دەقەومى؟ ئەو بەرەهەلدایان کردى... کورە هەزار بەلگە و ئەگەرى دیش هەن... قسەکەى پى بریم: ئەوانە هیچیان نین، من لەو ژیانە وشک و برینگە بیزارم. ئەو ژیانەى هەشمبوو هەرمەرگیکی هیواش و لە سەرەخۆ بوو. فەرمانى خنکاندینم رزگار بوونمە لەو هەموو دەرد و ئازار و ئەشکەنجانەى کە بیجگە لە من هیچ کەسێک دە دنیاپەدا خۆی لەبەر ناگرى. ئیدی ژیان بۆ من ناچیتە سەرى. تازە بۆمن پیشکەوتن و چاکبوونى نیبە.

- ئەو قسانە چ نین. دنیا هەر دى و پینشەدەکەوی و بەرە و چاکتر دەچى. تۆ تەماشای ئەو ترس و لەرز و زۆرداریبەى ئەو پۆ مەکە دنیاى تەنیو، باشە تۆ چ کارەى، ئەم دنیاپە بۆ هەر بۆتۆ بەرەو ناخۆشى و خراپتر دەروات.

- مامۆستا بووم.

هەر بەم شێوێه وام لیکرد تا وە قسەم هینا.

بالا بەرزیکى کە تەى بەهیز و تیکسمرابوو، تەندروستی لیدەبارى. باوکى لەسەر دەمى مەشروتیبەدا کوژرابوو. داکى خۆى

نه‌دیوو. خوشکه‌که‌ی له شاریکی دیکه‌ی میرد کردبوو و سه‌رقالی خاو و خیزانی خو‌ی بوو. ئەو به‌ته‌نی له‌سه‌ر مالی بابی مابوو و ئەو میراته‌ی بۆی به‌جیمابوو، که‌م و زۆر بای ئەوه‌نده‌ی ده‌کرد خویندنی پین ته‌واوکا. ئیستاش له قوتابخانه ناوه‌ندییه‌کانی تارانیدا مامۆستایه. زۆر ترینی کاتی خو‌ی به‌ خویندنه‌وه‌ی به‌سه‌ر ده‌برد. کتیبی زۆر خو‌شده‌ویست، له‌به‌ر ئەوه‌ش که‌ تو‌زیک شه‌رمیون و ده‌ست و پین سپی و که‌م دووبوو زۆری رووی مه‌جلیسان نه‌بوو، بۆیه زۆری تام و چیژ له‌ کتیبان ده‌کرد و له‌و دوا دوا‌ییانه‌ش زیاتر ئوگری فیلم و رادیو بوو و زۆری له‌زه‌ت لیده‌کردن. شه‌یدای نووسه‌ری گه‌وره‌ی رووسی دیستوفیسکی ببوو و هه‌ر بۆ ئەوه‌ی بشتوانی کتیبه‌کانی ئەو نووسه‌ره وه‌خوینی هه‌ولی دها خو‌ی فی‌ری زمانی رووسی کا. فه‌ره‌نسی چاک ده‌زانی و که‌میکیشی سه‌ر له‌ زمانی رووسی ده‌رده‌چوو. له‌وه‌ش به‌ولاوه‌ تر جار‌جاره‌ش له‌ قاوه‌خانه‌کانی تارانیدا ده‌دیتره‌ خه‌ریکی یاریکردنی شه‌تره‌نجییه.

له‌سینه‌مایرا ئوگری موسیقای هه‌نده‌ران ببوو. له‌ مالیش رادیوی هه‌بوو و ئەو رادیویه‌ش جینی تیکه‌لاویه‌ی له‌گه‌ل خه‌لکانی دی بۆ گرتبۆوه و سه‌ری خو‌ی پین قال ده‌کرد. مانگانه‌ نزیکه‌ی سه‌د و په‌نجا تومانی له‌ قوتابخانه‌کان وه‌رده‌گرت سه‌ره‌رای ئەوه‌ش سالانه‌ سیسه‌د تا پینجسه‌د تومانی‌شی له‌ پاره‌ی ئەو مولکانه‌ پیده‌گه‌یی که‌ له‌ نیوان ئاموزا‌کانی و خوشکه‌که‌یدا به‌ش ده‌کرا. ژیانیکی ئارام و یه‌ک شیوه‌ و بچ‌ ده‌رده‌ سه‌ری به‌سه‌ر ده‌برد. به‌رزه‌ فر نه‌بوو. خه‌یالی بوونه‌ وه‌زیری‌یه‌ی به‌ می‌شکیدا نه‌ده‌هات. به‌ پینچه‌وانه‌وه‌ به‌

چاویکی قیزه‌ه‌وونیه‌وه‌ (ئه‌ویش بیگومان تا سنووریک) سه‌یری ئەو جو‌ره‌ بیر و بۆ چوونانه‌ی ده‌کرد.

خوشکه‌که‌ی که‌ چه‌ند سالیک له‌وی گه‌وره‌تر بوو ده‌یویست ژنیکی بۆ بی‌نی و له‌و ژیا‌نه‌ سارد و سه‌ره‌ و ته‌نیا‌یه‌ی رزگارکات و دایمه‌زینی چونکه‌ ژن و مال و مندال و به‌خێوکردنیان و دابینکردنی خواردن و جی و ری و بیر له‌ مووچه‌ زیاد بوون کردنه‌وه‌ و دابینکردنی هیمنی و ئاسووده‌یی چه‌ن که‌سیک مرۆف وا سه‌رقال ده‌که‌ن هه‌ر ته‌نیا به‌وانه‌ رابگات و دووری خاته‌وه‌ له‌ که‌ندوکۆسپ و ته‌له‌زگه‌ و هه‌لدیر و خه‌ره‌نده‌کانی ژیان. چونکه‌ ریبواری که‌نار ده‌ریایه‌ ده‌بی ئەوه‌ چاک بزانی تا تیده‌په‌ری ده‌بی زۆری ئاگا له‌ خو‌ی بی‌ نه‌که‌و‌یته‌ ناو ده‌ریایه‌ دها گیزه‌کانی قووتی ده‌دن.

بۆ خو‌ی نه‌یده‌زای جه‌مه‌سه‌ری ری‌ی ژیا‌نی کامه‌یه‌. چه‌زی به‌ ده‌ریا و هه‌لچوون و شه‌پۆله‌کانی ده‌ریا ده‌کرد. به‌لام له‌ که‌ناره‌کانی ئەو ده‌ریای ژیا‌نه‌شدا ئاسووده‌یی و ئارامیه‌ک هه‌بوو، ته‌نیا ئەو کاتانه‌ی... ئەویش زیاتر ئەو ده‌مانه‌ی که‌ ته‌نیا بوو، له‌وانه‌ بوو کتیبیک یا په‌رده‌ی سینه‌ما، یا پارچه‌ موسیقایه‌ک، یائیش و ئازار و به‌ده‌ختی که‌سانی دیکه‌، هه‌لچوون و تاسه‌یه‌ک له‌و ته‌وه‌ره‌ی هینابایه‌ ده‌ری و وای لیکردبایه‌ له‌و جه‌نجالی و گیزه‌نانه‌ی ده‌راویشتبایه‌، دها هه‌میشه‌ هه‌ر سه‌ری له‌ گونگه‌لان ده‌خورا. وه‌ختیکی ده‌هاته‌وه‌ سه‌ره‌خۆ و هیور ده‌بۆوه، ده‌هاته‌وه‌ نیو دنیای خامۆشی و ساردی و سه‌ری ژیا‌نه‌که‌یه‌وه‌ له‌ جیا‌تی ئەوه‌ی سیسه‌د و په‌نجا تومان بدا به‌ قالییه‌کی واچاتره‌ به‌ قه‌رزی بکری: هه‌ر ته‌نیکی ئەو قه‌رزه‌ی عه‌بباسیه‌کی قازانج ده‌چته‌ سه‌ری، مانگانه‌

دهکاته حوت تومان، سالی دهکاته ههشتا و چوار تومان. باشه هه‌رچۆنیک بیت هه‌ر باشه. له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یگوت: سواری که‌ژاویکی بوویمه سالدانه سالدانه لیره و له‌ویم ده‌گپری وا له‌و کاروانسه‌رایه بو ئه‌و کاروانسه‌را، تا سه‌ره‌نجام ده‌مگه‌یه‌نیتته هه‌واری، به‌لام ئه‌و ئیستره‌ی که‌ژاوه‌که‌ی لی بارکراوه چه‌مووشه جارچاره هه‌لداوی و ده‌یه‌وی له‌رییه‌م لادات و لاپیم کات. ده‌شزانم سه‌ره‌نجام ده‌مه‌اویتته خه‌ره‌ندی لاپیه‌کی.

به‌لی ئه‌و ژیانه کتوپر شیوه‌یه‌کی دیکه‌ی به‌خۆوه گرت به‌ جوړیکی دی گۆرا.

مارگریتا!

له‌گه‌ل مارگریتا به‌شیکی دیکه له‌ژیانی ویدا ده‌ستپێده‌کا.

Lfaut chercger La femme

کللی هیمای ژیانی هه‌موو که‌سێک به‌ده‌ست ژانانه‌وه‌یه.

ئه‌و ژنه‌ش ناوی مارگریتا بوو.

من بو خۆم ئه‌و ناوهم له‌"ده‌فته‌ری که‌ل و په‌ل و شتومه‌که هینراوه‌کانی زیندانیان" دا خوینده‌وه. هه‌ر یه‌کیک له‌ئیمه‌ بۆی هه‌یه له‌به‌ندیخانه‌دا هه‌فته‌ی پازده‌ریالی بدریتی. که‌سوکاره‌کانیشمان چه‌ندی بیان‌ه‌وی ده‌توانن به‌ناوی ئیمه‌وه پاره‌بده‌نه‌ ده‌فته‌ر (نوسینگه‌)ی زیندانی و به‌رامبه‌ر به‌وه‌ش پسوله‌یه‌ک به‌ناوی ئیمه‌ ده‌رده‌چی و ناوی هه‌ر یه‌کیک له‌و زیندانیانه‌ی پاره‌وه‌رده‌گرن له‌سه‌ری نوسراوه‌ و ئیمه‌ی زیندانییش به‌گویره‌ی ئه‌و پاره‌یه‌ی که‌ وه‌ریده‌گرن و پیمان ده‌گات ئه‌و پسولانه‌ ئیمزا ده‌که‌ین. له‌سه‌ر پسوله‌که‌ی مورته‌زاش ئه‌م وشانه چاپ کرابوون "ناو و ناوی

خانه‌واده (بنه‌ماله‌) و ناو و نیشانی هینته‌ری پاره‌ و شته‌کان": خاتوو مارگریتا.

له‌سه‌ره‌تادا هه‌موو ده‌می لیم ده‌پرسی: "مارگریتا کیه‌؟"
ده‌یگوت: "نایناسم."

به‌لام زۆر جارن مارگریتا بو خۆی ده‌هاته به‌رده‌رکی زیندانی و خواردنی بو دینا. جل و به‌رگی نووی بو ده‌کری، پاره‌ی ده‌دایه. ئه‌و خواردنانه‌ی بۆی ده‌هات ئه‌وه‌ی پێوه‌ دیار بوو که‌ ژنیکی زۆر کارامه‌ و ده‌ستره‌نگین و به‌سه‌لیقه‌ ده‌بنیتر. جاریکی بیجامه‌یه‌کیان بو هینا، به‌پیتی لاتینی لینی نوسرابوو Mf. مورته‌زا- ف. ده‌یتوانی چه‌ند وه‌ختیکی زۆر ده‌سته‌سه‌ره‌ ئوتوکراوه‌کانی تاو توو و قه‌د بکات و چیژیان لیوه‌رگریت. ئه‌گه‌ر یه‌کیک به‌وردی سه‌رنجی له‌ چاوه‌کانی مورته‌زا دابایه، ده‌یزانی که‌میک ته‌رن له‌خۆشیان. گولیان بو به‌جله‌کانیه‌وه وه‌رده‌کرد. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌ پاسه‌وانه‌کانی زیندانی ئه‌و شیرینیانه‌یان هه‌موو له‌پاکه‌ته‌کانی خۆیان ده‌ردینان و به‌شه‌پریوی له‌ده‌سته‌سه‌ره‌ چلکنه‌کانی خۆیان ده‌کردن و به‌ده‌ستی مورته‌زای ده‌گه‌یشتن ئه‌وه‌یان هه‌ر پێوه‌ دیار بوو که‌ ژنیکی زۆر به‌ ئه‌مه‌ک له‌ده‌ری چاوه‌رییه‌تی...

"مارگریتا. به‌هیچ که‌س نه‌لیی، به‌هیچ که‌س..."

هینشتاش ئه‌و ده‌نگه‌م له‌گویدا هه‌ر ده‌زرینگیته‌وه. له‌وانه‌یه‌ له‌به‌ر ده‌رکی زیندانی یه‌کتریان دیب. ره‌نگه‌ ئه‌ورۆ دوا‌ی نیوه‌پۆش له‌شاره‌دارییه‌وه ته‌له‌فونیان بو مارگریتا کردبیت که: "وه‌ره‌ و ته‌رمی خۆشه‌ویسته‌که‌تان به‌نه‌وه‌."

هەر ئه‌و ره‌جه‌بۆفه‌ش بوو که هه‌مان ره‌جه‌ب‌عه‌لی ره‌جه‌ب‌زاده‌یه، مورته‌زای به‌و کچه‌ ئاشناکرد. له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو شه‌رمیونی و له‌سه‌ر خۆیی و ددان به‌خۆداگرته‌نانه‌ش که له‌ مورته‌زاهه‌م ده‌دیتن سه‌یره‌که‌ی ئه‌وه‌ بوو که هه‌رکاتی چه‌ندی له‌باره‌ی ئه‌و ره‌جه‌بۆفه‌وه‌ دوابایه، زۆریشی لێوه‌ ده‌دوا، که‌چی هه‌ر نه‌ینا سیبوو و شاره‌زای هه‌رنه‌بوو چاوه‌کانی زه‌ق و گه‌وره‌ ده‌رده‌په‌رین و ره‌نگی سوور هه‌لده‌گه‌را. لێوه‌کانی ده‌له‌رزین. هه‌ردوو ده‌ستی ده‌هه‌وایدا دینان و ده‌بردن. وشه‌کانی تیکه‌ل و پیکه‌ل و خیراخیرا و له‌رزه‌کانه‌ له‌ ده‌می ده‌هاتنه‌ ده‌ری و ئاوی ره‌جه‌بۆف ده‌ناساند:

"ره‌جه‌بۆف له‌و که‌سانه‌ بوو که له‌ قاوه‌خانه‌کاندا ئاره‌قی ده‌خواردوه‌ و ئاره‌قه‌که‌شی ده‌جامی ئاو خواردنه‌وی ده‌کرد و داوای یه‌ک دووشیش که‌باب و سه‌وزه و توورو چله‌ی دی ده‌کرد و به‌ لرفه‌لرف ده‌زاری ده‌په‌ستاوتن. هه‌ر بۆیه‌شی ئاره‌ق ده‌جامی ده‌کرد، چونکه‌ موسولمان بوو و پێی ناخۆش بوو و نه‌یده‌ویست له‌ نیوخه‌لکی پله‌و پایه‌ی که‌ مبیته‌وه‌ و ئابرووی بچێ." یانه‌که‌ ده‌یگوت:

"ره‌جه‌بۆف له‌گه‌ل تاومه‌ خه‌لکی هه‌میشه‌ پێچه‌وانه‌ له‌گه‌ل تاقمیکی دیکه‌دا هه‌میشه‌ هاوده‌نگ و هاو‌پابوو. ئه‌و تاومه‌ی بیکار بوون و ره‌جه‌بۆف هه‌رگیز به‌ خه‌یالیدا نه‌ده‌هات که‌ روژیک له‌ روژان سوودیکیان لیده‌بینی ئه‌وه‌ هه‌میشه‌ بیر و رای له‌گه‌لیاندا جیاواز و پێچه‌وانه‌ بوو و له‌گه‌ل تاومه‌که‌ی دیشدا ئه‌وه‌ له‌کاتی قسه‌ و گه‌تو گوو بگره‌ و به‌رداندا ئه‌وه‌ی نه‌شیاویش بایه‌ له‌گه‌ل بیر و

بۆچوونه‌کانی خۆی پیک ده‌گرتن و قبوولی بوو. ئیدی ره‌جه‌بۆفیش هه‌روه‌ک زۆربه‌ی زۆری ئه‌و خه‌لکانه‌ وابوو.

"له‌گه‌ل بابی مارگریتا که‌ یه‌کیک بوو له‌ دۆسته‌ هه‌ره‌ نزیکه‌کانی خۆی، ئه‌وه‌ هه‌میشه‌ هاوبیر و هاو‌دید و هاو‌پا بوو. جاریکیان له‌ داوه‌تیکێ شه‌رابی به‌کراسه‌ گولداره‌که‌ی مارگریتادا رشت.

کراسیکی زۆر جوان بوو. زۆرم له‌ لا جوان و خۆشه‌ویست بوو. مارگریتا بۆ خۆشی زۆری هه‌ز له‌و کراسه‌ی بوو زۆر جارن ئه‌و کراسه‌ی که‌ له‌که‌که‌شی هه‌رپێوه‌ دیار بوو له‌به‌ر ده‌کرد. جاریکیان ره‌جه‌بۆف سه‌رنجی په‌رپه‌ سه‌ر ئه‌و له‌که‌یه‌ و پرسی: "ئه‌وه‌ ئه‌و کراسه‌تان بۆ وا له‌که‌دار کردوه‌؟"

مارگریتا رووی له‌ بابی کرد و گوتی: "ئه‌ها بابه‌، تۆ فه‌رمووت له‌ که‌که‌ چۆته‌وه‌ دیار نییه‌، ئه‌دی ئه‌وه‌ نییه‌ هه‌ر ماوه‌، بابی رووی له‌ ره‌جه‌بۆف کرد" "چۆن له‌که‌کانیش ده‌بینی؟"

له‌ وه‌لامدا ره‌جه‌بۆف ئاوی گوت: "له‌که‌، له‌که‌ی چی، داده‌ی باسه‌یریکی بکه‌م، نه‌خیر، هیچی وای پێوه‌ دیارنییه‌، کوا هه‌ر هیچی پێوه‌ نییه‌" ئیدی له‌و روژه‌وه‌ تیگه‌بیم که‌ چ جۆره‌ مرۆفیکه‌.

ئاشنایه‌تی مورته‌زا و مارگریتاش به‌م جۆره‌ ده‌ستیپیکرد، مورته‌زا ده‌یویست رووسی فیریبی و به‌ دوا‌ی مامۆستایه‌کی رووسی زاندا ده‌گه‌را. یه‌کیک له‌ دۆسته‌کانی خۆی ره‌جه‌بۆفی به‌و ناساند که‌ رووسییه‌کی چاکی ده‌زانی. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ره‌جه‌بۆف ئاوی به‌ مورته‌زای گوت:

"زۆر چاکه‌ من ئیستا له‌ تۆ شاره‌زا بووم، ده‌زانم لاویکی نه‌جیبزاده‌ و خانه‌دانی. ده‌مه‌وی خزمه‌تیک هه‌یه‌ پیت بکه‌م. دۆستیکی

خۆم هه‌یه که پیاویکی یه‌کجار زۆر چاکه، کچیکی هه‌یه رۆوسییه‌کی چاک ده‌زانی. ئەگەر ئاره‌زوو ده‌که‌ی ئەویش هه‌زی لێیه‌ فیری فه‌ره‌نسی بێ. تۆلای ئەو رۆوسی بخوینه و تۆش ئەو فیری فه‌ره‌نسی که.

چونکه‌ مۆرتە‌زا مۆفیککی شه‌رمیون بوو نه‌یویست ئەو پێش‌نیاره‌ قیوولکات و گوتی: "زۆر سوپاس به‌لام من پێم خۆشه‌ مامۆستایه‌کی پیاو هه‌بێ به‌پاره‌ ده‌رسم پێ بلی. ده‌ترسم ئەوه‌ی تۆ ده‌بێت نه‌توانم وه‌ک پێویست ئەنجامی بده‌م."

- ئاره‌زووی خۆش‌تانه‌، به‌لام ئەوه‌ش باش بزانه‌ که‌ ئاواچاتر فیر ده‌بیت و له‌ منیشی بیه‌، که‌ ئەو پێش‌نیاره‌ی من قیوولکه‌ی. ئەگەر زانیت سه‌رکه‌وتوو نابیت، ئەوه‌م من هه‌ولده‌م یه‌کیکی دیکه‌ت بۆ په‌یداکه‌م. گویش مه‌ده‌یه‌. خیزانی ئەو ئاشنایه‌ی من مۆفی یه‌کجار زۆر باش و به‌پێزن دلنیا به‌ که‌ په‌شیمان نابیته‌وه‌. مادموازیل مارگریتا کچیکی یه‌کجار زۆر زیت و زرنگ و زیره‌که‌ و رۆوسیش زۆر چاک ده‌زانی، ئەوه‌ سه‌ره‌پای ئەوه‌ش که‌ بۆ خۆی هه‌رخه‌ریکه‌ و زۆریشی هه‌ز لێیه‌ فیری فه‌ره‌نسی بێ. به‌پاستیش خیزانیکی یه‌کجار زۆر چاکن.

دیسانه‌وه‌ مۆرتە‌زا ملی هه‌ر نه‌ده‌دا و نه‌یده‌ویست وه‌لامیکی بته‌په‌تی بداته‌وه‌. ره‌جه‌بۆف ئەوه‌ی به‌ رازیوونی مۆرتە‌زای زانی و وه‌دوو په‌یسه‌ری ئەوه‌کاره‌ی که‌وت.

- سه‌به‌ی نیوه‌رۆیه‌ من له‌ویم. تکاده‌که‌م که‌ ئیوه‌ش قوتابخانه‌تان ته‌واو بوو، هه‌ر یه‌کسه‌ره‌ وه‌رن بۆوی و دوا‌ی چهند ده‌قیقه‌یه‌کی، پاش نیوه‌رۆیه‌ ئیدی مۆرتە‌زا به‌ره‌و وینده‌ری ملی لیتا.

- ۲ -

ئاواله‌ زیندانییه‌که‌ی ژووریم، گرینگیه‌کی یه‌کجار زۆری به‌و یه‌که‌مین دیداره‌ی مارگریتا ده‌دا.

به‌و یه‌که‌م دیداره‌ی که‌ ژیا‌نی وی له‌ سستی و په‌ستی و بێ بزواتی راکیشایه‌ نیو دنیای جموجۆل و هه‌لسۆری ژیا‌نیکی دی و مانا و مه‌به‌ سستیکی دیکه‌ی به‌خشیه‌ ئەو دوا‌یین دیداره‌ی که‌ بۆ دوا‌جار هاواری لیکرد: "مارگریتا، مارگریتا، به‌ هیچ که‌س نه‌لیی، به‌هیچ که‌س...". له‌ وانه‌شه‌ ئه‌وجاره‌ دوا‌یین دیداریشیان نه‌بووی، له‌ وانه‌یه‌ دوینی به‌یانی که‌ له‌ زیندانی چۆته‌ ده‌ری، له‌ به‌ر ده‌رکی، له‌و جیه‌ی ئوتومبیلی لی راده‌وه‌ستن و پاسه‌وانه‌کان که‌س و کاری زیندانییه‌کانی لی وه‌دووور دێخن تا زیندانییه‌کان نه‌ دوین، له‌وی دیبیتی، یا له‌ وانه‌یه‌ مارگریتا جاریکی دیشی ته‌رمه‌که‌ی دیبێ. که‌ بیگومان مۆرتە‌زا جاریکی دی ناتوانی ئەم دوا‌یین دیداره‌یان بگێریته‌وه‌، وه‌ک ئەوه‌ی که‌ یه‌که‌م دیداری به‌ خودی خۆی بۆ گێرامه‌وه‌ که‌ هه‌رچی هه‌ست و نه‌ست و چێژ و شله‌ژان و دل‌کوته‌ی توشی بیوو هه‌مووی بۆ باسکردم. ئای خۆزگه‌ به‌ خۆزگه‌ی خوزیه‌ داران ده‌متوانی ته‌واوی ئەو وشانه‌ وه‌ک خۆیان بگێرمه‌وه‌، تا ئاشکرا‌بیت که‌، ژیا‌ن، و به‌سه‌ره‌ات و به‌لا و کاره‌ساته‌کانی ژیا‌ن و ئیش و ئازار و ئەشکه‌نجه‌کانی، چۆن مۆف قال ده‌که‌نه‌وه‌ و ده‌یانکه‌نه‌ شاعیر و هونه‌رمه‌ندانیا‌ن لی ده‌ره‌خسین. ئیستاش نه‌ ئەو دز و جه‌رده‌ و ریگر و بۆگه‌نیوانه‌ی که‌ له‌ به‌رده‌مدا راکشاون و پرخه‌یا‌ن دی و نه‌ مۆرتە‌زای تاوانبار کراو به‌ مهرگ و نه‌نا‌له‌ی مارگریتای له‌ بن باری غه‌م و ئیش و

ئازار و کویره‌وه‌رییه‌کانی ژیاندا و نه‌منیکی که به‌و نیوه‌شه‌وه به دزیه‌وه خه‌ریکی نوسینه‌وه‌ی ئەم یادداشته‌وه‌ی سەر‌ئەو چەند تیلمه پەرەکاغه‌زانەم و هه‌میشه گۆی له‌سه‌رپیی خشیپه و ته‌په‌ی پی و چه‌کمه‌ی ژاندارم یکم به‌ره‌و به‌ندی شه‌ش و ژووره‌که‌ی ئیمه‌وه بی و یاچه‌چکی ده‌نگی کلپه‌ی گاردیکی به‌ندیخانه‌بیت ده‌رگایه‌ک بکاته‌وه، هه‌موو وه‌ک به‌کین و هیچ جیاوازییه‌کمان له‌ نیوانیدا نییه. ئیمه و مانان هه‌موو که که‌وتینه ژیر نیر و ئامور و باری ئەشکه‌نجه‌کانی ژیانه‌وه، ناچارین په‌له‌قاژه‌ی خۆ رزگارکردن بکه‌ین و په‌لان باوین و هات و هاوارمان لی هه‌ستی که ئەمه‌ش دوا هۆیه‌کانی ده‌ربڕینی هه‌ست و نه‌سته‌کانه که ئەوانه‌ش هه‌مووی خوینی پارچه‌ی جه‌رگی خۆمانن ده‌تکین، ئەو پارچانه‌ی که له کرۆکی گیانمانه‌وه به‌و جووره خۆ ده‌نوینن. که تیکرای مه‌به‌سته‌که‌ش ته‌نیا هه‌ر ئەوه‌یه که ئیش و ئازار و خۆشی و شادییه‌کمان به‌هه‌ر ریگا و به‌هه‌ر شیوه‌یه‌که ده‌ربڕین که بیگومان ئازار و غه‌م چیشتوو هه‌میشه زیاتر و باشتر په‌ی به‌ ئازار و ناخۆشییه‌کانی که‌سانی دی ده‌با. منیک کاتی بیر ده‌که‌مه‌وه که ئەوه چوار ساله، ماه‌تابم ته‌نیا له‌و دیوی ته‌لی په‌نجه‌روه دیوه‌و له‌ نیوان میله ئاسنه‌کانی ده‌رگای به‌ ندیخانه‌وه‌م سه‌یرکردوو، یا کاتی ده‌بینم، ئەو دزه‌ی که له‌گه‌ل هه‌ر هه‌ناسه‌یه‌کیدا پرخه‌ پرخیک و چنگیک بۆ گه‌نیو به‌ هه‌وای وه‌رده‌کا و له‌گه‌ل ئەو ده‌هه‌زار یا په‌نجا هه‌زار یاسه‌د هه‌زار تومانه دزیه‌ی که له‌ رهنجه‌ر و زه‌حمه‌تکیشانه‌ی ئیرانیی کردوو، چه‌ند روژیکی دی لپی ده‌بوورن و به‌ره‌له‌دا‌ده‌کری، که‌چی بۆ من هیشتا چه‌ندین سالی دیکه‌ی هه‌ر هه‌مان پرخه‌ پرخ و هه‌مان

بۆگه‌نیو و هه‌مان چه‌چکی کلپلی گاردیان و هه‌مان خشیپه و ته‌په‌ی چه‌کمه و جارجاره‌ش جنیوو سەر زه‌نشست و دوور خراوه‌یه. خۆ شتیکی سروشتیه که کارتیکردنی شروقه‌ی Dance macabre مورت‌ه‌زای هه‌رچه‌نده وشه‌کانیشی کرج و کال و نا شاعیرانه‌شن، له‌سه‌ر من زۆره و به‌لانی که‌مه‌وه مورت‌ه‌زا ئەو هه‌ست و نه‌سته توند و تیزانه‌ی دنیای من به‌ شیوه‌ی سه‌مای په‌یکه‌ره ئیسکی مردوو‌ه‌کان ده‌بینن. به‌لی، من مردوو‌ه‌کان ده‌په‌رستم و خۆشمده‌وین. به‌راستی من به‌ خۆرای هاتمه‌ سه‌ر ئەم باسه و ئاماژه‌م پیکرد. خۆ مورت‌ه‌زا گه‌لیک له‌ من چاکتر ئەمه‌ به‌یان ده‌کات:

"چاره‌که سه‌عاتیکی خایاند تا له‌ قوتابخانه‌وه سواری گالیسکه بووم و خۆم گه‌یاندە مالی وان. ماله‌که‌یان له‌ سه‌ر شه‌قامی نادری بو- که ده‌چوو په‌ نیو هه‌ساری به‌ ده‌ستی چه‌پدا پلیکانه‌کان ده‌چوونه سه‌ر دالانیکی و له‌ویرا ده‌چوو په‌ ژووریکی که په‌نجه‌ره‌کانی به‌سه‌ر هه‌یوانییدا ده‌روانی.

کاره‌که‌ره‌که‌یان به‌بی ئەوه‌ی هاتنی من ئاشکرا بکات منی برده ژووریکی بچکولانه. له‌ ناوه‌راستی ژووره‌که‌دا میزیکی خری گه‌وره‌ی لیبوو و کاغه‌زیان له‌سه‌ر هه‌لچنیوو . پیاویکی ئاقل و شوخه‌ کچیک و ره‌جه‌بۆفی ئاشنایه‌که‌ی منی له‌ ده‌ور دانیشتبوون. هه‌رکه چوممه ژووری ره‌جه‌بۆف گوتی: "ئه‌ها، ئەوه کاک مورت‌ه‌زا- ف- یه. فه‌رموون فه‌رموون وه‌رنه ژووری." ئەو به‌خیره‌یتانه‌بیم زۆر به‌لاوه گران و ناخۆش بوو. من وامده‌زانی ده‌چمه‌ ماله ئیرانییه‌ک ده‌مبه‌نه ژووری میوانان و دوايه‌ یه‌کیک دی له‌گه‌لم

داده‌نیشی و دست به‌قسان ده‌کا، یان ئه‌وه‌تا له‌ده‌رکی چاوه‌رئ ده‌که‌م. ئیدی هەر چۆنیک بی ئه‌وهم به‌خه‌یالدا نه‌ده‌هات که یه‌کسه‌ر بانگه‌یشتنی سه‌ر میزی نانخواردنیم ده‌که‌ن. له‌رنگ و رواژای بابی مارگریتا پرا دیار بوو که ده‌و ده‌مه‌یدا چاوه‌رئی ئه‌و هاتنه‌ی من نه‌بووه. یا له‌وانه‌یه‌بیری چووبیته‌وه که بریاره‌که‌سیکی وا بیت و ده‌رس به‌کچه‌که‌ی بلن. لیکی ده‌داوه‌داخوا کیم. ده‌یویست بمدوینی و نه‌یده‌زانی بلن چی. ده‌نگه‌ناسکه‌که‌ی مارگریتا وه‌ک زرنکه‌ی پارچه‌زیویکی وه‌به‌ردی که‌وئ زرنکه‌ی هات.

- بابه‌گیان، ئه‌وه‌ئو به‌ریزه‌یه‌که‌ده‌یه‌وئ رووسیم له‌لافیریبی.
"مارگریتا چه‌ند ساتیکانم لئ ورد بووه. له‌جیی خوی هه‌ستاو پیکه‌نی. پیکه‌نینه‌که‌ی ده‌تگوت تیشکی زی‌پینی خۆره‌و له‌بن هه‌وری سارد و تاریکه‌وه‌سه‌ری وه‌ده‌ر ناوه‌و دنیای شاد و شه‌نگول کردووه.

چه‌ند تاله‌موویه‌کی قژی وه‌ک تاله‌ده‌زووی زی‌رکفت ده‌هه‌وایدا گه‌مه‌یان بوو. له‌شو لاره‌باریکه‌لانه‌مام ناوه‌ندییه‌که‌ی ده‌و پشتینده‌پانه‌ی که‌به‌ستبووی، لوتکه‌ی گونجاوی و ریکوپیکی بوو. چه‌ند زه‌رده‌خه‌یه‌کی نه‌رمونیانی هاتنی. بۆ گالته‌پیکردنی من نه‌بوون، نا گالته‌ی به‌من نه‌ده‌هات. له‌سه‌رتاپای ده‌روانیم. من جانتا و ده‌ستکیشه‌چه‌رمییه‌کانم هەر به‌ده‌سته‌وه‌بوون، کلاو و پالتویه‌که‌مم له‌ده‌رئ له‌سه‌ر لاته‌ختیکی له‌وئ به‌جیه‌یشتبوون. ده‌ستی راستم بۆ ته‌وقه‌کردنی به‌ره‌ه‌لدا‌بوو، له‌وانه‌شه‌ئو پیکه‌نینه‌شادی به‌خشه‌ی مارگریتا زیاتر بۆ ئه‌و جانتا زه‌رده‌گه‌وره‌یه‌بوووبی که‌ئو چاوه‌رئی هینانی ده‌کرد.

"ده‌ترسام زۆر ته‌ماشاکه‌م، ده‌ترسام ئاگری وی بمسووتینی. چاوم ده‌و تابلویه‌گه‌وره‌یه‌ی سه‌ر دیوارییه‌وه‌بریبوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شه‌رمم ده‌کرد و بیرم ده‌کرده‌وه‌چۆن خۆم له‌و گێژه‌نه‌ی رزگارکه‌م که‌تیی که‌و تبووم. ته‌نیا ئه‌و رسته‌یه‌م به‌خه‌یالدا هات:

- بیوورن، من له‌ناوه‌ختدا هاتم. ئیستا ده‌رۆم و کاتیکی دی سه‌رده‌ده‌مه‌وه. بیوورن "کو‌تایی وه‌رزی زستانی بوو پرته‌قالیان له‌سه‌ر میزه‌که‌ی دانا‌بوون.

ئه‌وه‌م گوت و رانه‌وه‌ستم. ته‌نیا کاتی که‌له‌پلیکانه‌کان ده‌هاتمه‌خواری، گویم لیبوو بابی مارگریتای ده‌یگوت:

- کوره‌ده‌فه‌رموون قه‌یدی چیه‌ه. دانیشن هەر نه‌بی پرته‌قالیکی بخۆن.

"من گه‌یمه‌هه‌ساری. کاره‌که‌ره‌که‌له‌به‌ر ده‌رکی راوه‌ستا‌بوو، ده‌رگای کرده‌وه‌تابچه‌ده‌رئ. مارگریتا وه‌ک برووسکه‌به‌پلیکاناندا هاته‌خواری و له‌به‌ر ده‌رکی خوی گه‌یاندمی و گوتی:

- که‌نگی دئییه‌وه‌قسان بکه‌ین؟

"ئاوازی ده‌نگی وه‌ک زرنکه‌ی پارچه‌زیوی بوو، قژه‌دریژ و پره‌کانی تا نیوشانی شو‌ر‌ببوونه‌وه‌و له‌هه‌ر دوولا گویییه‌کانییه‌وه‌وه‌ک دوو تو‌ر‌ره‌به‌دریژایی باسکه‌کانی لول و پیچ راکشا‌بوون. چاوه‌شینه‌کانی وه‌ک چاوی پشیل‌ه‌ی ده‌ره‌وشانه‌وه‌. له‌ته‌واوی ژیا‌نی خۆمدا کچی هینده‌جوانم نه‌دی‌بوو. ده‌می ده‌تگوت خونه‌گولی نه‌پشکو‌تووه‌که‌هیشتا بۆنی تینه‌زاوه‌لیوه‌کانی ئال. گونا‌کانی خرپ و خرپن، پیستی له‌شی ده‌تگوت مه‌خمه‌ری خه‌والووه، ئه‌و بۆنه

خۆشه‌ی لیوه‌ی ده‌هات گێژ و ویژی کردبووم. شه‌لالی ئاره‌قه‌ی بووم. زمانم گه‌را ده‌مم تیگ ئالا:

- بۆ ده‌رسی رووسی هاتبووم.

- ده‌زانم، باشه، که‌ی دینه‌وه دانیشین دوو قسان بکه‌ین.

- هاتبووم بریاریک بده‌ین.

- ئه‌دی باشه بۆ ده‌رۆی. ده‌فه‌رموو وه‌روه‌ه سه‌ری با بریاری خۆمان بده‌ین "من سوور هه‌لگه‌رام، تیگه‌یی که شه‌رمی ده‌که‌م دووباره بگه‌ریمه‌وه سه‌ری.

- ئه‌دی که‌نگیت پیده‌کری؟

- من هه‌میشه ئاماده‌م.

ده‌نگه پاک و بینگه‌رده‌که‌ی وه‌ک ساز و ئاوازی مۆسیقا دنیا‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یی له ناخی مندا وه‌دیته‌نا.

- ئه‌مشه‌و کاتژمێری حه‌وت ته‌شریف بێرن.

"دوایی ده‌ستی گرتم قاقا پیکه‌نی و من چوومه ده‌ری، ده‌سته پاچه، که‌گه‌یمه کۆلانی، ده‌ستوپه‌نجه‌کانی خۆم پیکتر دادینان داخوا هه‌شتاش هه‌ستی ده‌ستوپه‌نجه ناسکه‌کانی وی ده‌که‌م یانه نا. من هه‌رگیز ئه‌و دیمه‌نه‌ی به‌ر ده‌رگام له بیر ناچیته‌وه. له‌وانه‌یه چه‌ند روژیکی دی..."

کاتی که مورت‌ه‌زا له باره‌ی مارگریتاوه ده‌دوا هه‌رگیز وا یه‌ ده‌زانی که له زیندانییه و له به‌ندی شه‌شدايه. هه‌چ ئاگایه‌کی له من نه‌ده‌ما و وه‌ک ئه‌و بیره‌وه‌ریانه هه‌ر ته‌نیا بۆ خۆی دووباره کاته‌وه، دلنیام له‌وه‌ی که ده‌رباره‌ی مارگریتا ده‌دوا تاله‌ تاله‌ی مووه زه‌رده زیرینیه‌کانی ئه‌وی هه‌ست ده‌کرد. جاری وابوو ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ

ده‌بوو ئه‌وه‌می خۆی له دنیا‌ی خه‌یالدا ده‌دیت و ده‌یگوت: "سوودی چیه‌؟ ژیان چه‌ند شیرینه هه‌نده‌ش تفت و تاله. تفت و تالییه‌که‌یشتان جاریکی دی بۆ باس ده‌که‌م."

ئه‌وه‌می من چاوه‌رێی هه‌لنیکم ده‌کرد.

زستانان کاتژمێر چوار و نیو ده‌یانبردینه‌وه ژووری. به‌لای که‌مه‌وه روژی پینچ کاتژمێرمان هاتنه‌ ده‌ر هه‌بوو. له ده‌ری هه‌ریه‌که سه‌رقالی شتیک بوو یه‌کیک ئه‌سپیی ده‌کوشتن و یه‌ک ده‌رپینه‌که‌ی به‌ په‌نجه‌ره‌ی داده‌دا و هه‌لیده‌خست. یه‌کی باویشکی ده‌دا و ئه‌ویدی خه‌ریکی ئه‌بو عه‌تا گوته‌ی بوو، یه‌کی دیکه گۆره‌وییه‌کانی پینه‌ ده‌کردن، ئه‌و ده‌می نه‌ ده‌ویرام داوای ئه‌وه‌ی لیکه‌م که خۆشترین هه‌سته‌کانی خۆیم بۆ باس بکات و هه‌ر چاوه‌رێی ئه‌وه بووم که ئه‌گه‌ر پشکنین نه‌بێ و ته‌پوتۆزی قالی و رایه‌خی زیندانییه‌کان لینگه‌رێ، یا پاسه‌وانیکی تازه بۆ ته‌نیا چایه‌کی لیمان نه‌بیته مووی لووت و هه‌لنیکم ده‌سکه‌وی ئه‌وه‌یش تاقه‌تی ئه‌وه‌ی هه‌بێ بتوانی سه‌رگوزه‌شته‌ی ته‌واوی به‌دبختی و چاره‌ ره‌شیه‌کانی ژیا‌نی خۆیم بۆ باس بکات.

"ئه‌و شه‌وه کاتژمێر حه‌وت چوومه‌وه. نازانم بۆ، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که ئه‌و روژه کاریکی زۆریشم هه‌بوو کاتژمێر پینچ گه‌رامه‌وه مالی و وه‌ک مندالان که خه‌ریکی چوونه مالان، خۆم ئاماده‌کرد. هه‌ر چه‌نده سه‌ر له به‌یانی ئه‌و روژه ریشیشم تاشیبوو دووباره دوا‌ی نیوه‌رۆ مووسیقی دیکه‌شم هه‌ر پنده‌یتایه‌وه. جلیکی خۆله‌میشیشم که زۆر جوان دروا‌بوو له‌به‌رکرد و کراواتیکی خۆله‌میشی گۆل

گولیشم لەسەر بەست. پالتۆیەکی کەمەر تەنگی مۆدی ئەوسەردەمەیم لەبەرکرد و سواری گالیسکەبووم.

بە درێژایی رێیە دڵم تەپە تەپی بوو. هەزار جۆرە بیری خۆش و شیرینی جۆرا و جۆرم دەکردنەو. ئایندەیهکی درەوشاووم بە بەرچاوی خۆمەو دەدیت. بەلام بۆ خۆم باوەرەم نەدەکرد. کاتی که جوانی و شل و ملی قەد و بالاو ناسکی پێستی مارگریتام وەبیر دەهاتنەو لە دلی خۆمدا دەمگوت: "نا، هەرگیز نابێ که زەرەدە خەنەکەیشیم دەهاتەو یاد و ئاوازی دەنگەکەیم دەگویدا دەزنگایەو، ئەو دەم دەمگوت: "رەگ و ریشەم دەردیت. بۆ هیندە لەسەر ئەو سوور بوو که دەبی ئەورۆ هەر بچمەو. بۆ؟ بۆ ئەوێ لەلای من فێری فەرەنسی بی.

بۆ خۆم نەمدەزانی، چیم دەوی. بەلام هەرچی بی ئەو بیر و خەیاڵانە هەموویان شیرین بوون.

چەند دەقیقەیهک پێش کاتژمێر حەوت من لەبەر دەرکی مالییان دابەزیم، ئیدی یەكسەر دڵم وە پەلەپەل و هەلە هەل کەوت. وام بە دلداهات که ئەوان یەكسەر دەزانن بۆ چوونە ویم ئاواخۆ تیف تیفە داو. دەستە سڕیکی تۆزاویشم بە سەر و رووی خۆمدا هینتا و تۆزیکیشم قژی سەرم بە دەستی ئالۆز کرد تا نەزانن تازەم وا داهیناوە چونکه چاک نییە ئەوان ئەوێ بزائن و تیببگەن که من بە تاییبەتی بۆ ویم وا لە خۆ کردوو. دەمەویست پیلانەکانیشم نەختیک قورپاوی کەم دەو دەمەیدا و لە پڕ دەرگا کرایەو. هەر بەو خەیاڵی که ئەو دەرگای مالی وانە، زەرد هەلگەرام بەلام چاک

بوو دەرکی ماله دراو سێیەکیان بوو. زەنگی دەرکی وانم لیدا. کارەکەرەکیان دەرگاکی کردەو.

هەرکه گەیمە حەساری، بابی لەبەر هەیوانی راوہستابوو، لە پلیکانەکان هاتە خوارێ و پێی گەتم:

"فەرموون، فەرموون، بۆ سەری. تاویک لەگەل کێژەکەماندا بدوین. ئیستاش نانی ئیواری دەگاتی."

شێوێ زمانەکی تۆرکییەکی خەست و خۆل بوو. من گوتم:

- سوپاس، بەلام من نانی شێوانم خواردوو.

- فەرموون بۆ سەری، ئەوێ بیتە مالی مە دەبی شتیکی هەر بخوا. ناکا نەتەوی نەکمان بکە.

ئەوێ گوت و منی رەوانەیی ژووری کرد. که چوومە ژووری میزیکێ گەورە لە ناوهراستی ژووکه داندراوو و گلوپینکی گەورەشی لە بن میچەو بە سەردا شۆرببۆو که هەرچار دەورەیی بە چلچرا و سورەییای بە وردە شووشە و پلپلەیی بریقەدار رازا بۆو. ژوورەکی مەیلەو رووناک بوو. پەردەیی ئەستور و سەنگین بەری ئەو پەنجەرانی گرتبوو که بە سەر حەسارییاندا دەروانی. لە گوشەیی لای چەپەو دوور لە هەیوانەکی پیاوێکی گەورەیی لیبوو که لایەکی گرامافۆن و لایەکی دیکەشی رادیویەکی بوو. مارگریتا کراسیکی شینی کالی یەخە چین چینی گەورەیی لەبەر کردبوو و بە قەیتانیکێ لە شێوێ پەپوولیکێ لەسەر سینگی گریداوو. نازانم هۆی رووناکێ گلوپەکی بوو یاگری سۆپا نەوتیبەکی یا پەردە ئەستور و سەنگینەکان، یا رەنگە رەشەکی پیاوێکی، یا هەر کامیکیان بووبی، رەنگی مارگریتا بە پەشوکاوی

دهاته به‌رچاوان. مه‌به‌ستیش ئه‌وه نییه بلیم گۆناکانی سوور و ئال نه‌بوون نا... به‌لکه به‌لای منه‌وه هه‌ر ئه‌و مارگریتایه به‌هه‌زاران جار له‌نیوه‌پۆیه جوانتر بوو که دیووم.

مارفینکا له‌لای پیاوویه‌که‌وه راوه‌ستا‌بوو. مارفینکا ده‌سته خۆشکی مارگریتا بوو. ئه‌وان پیکه‌وه هه‌ر به‌رووسی ده‌دوان- ئه‌و کچی کابرایه‌کی رووسی بوو و هه‌ر له‌ئیرانیش له‌دایک ببوو. بابی نه‌ما‌بوو. له‌گه‌ل دایکیدا که می‌ردی به‌کابرایه‌کی ئیرانی کردبووه ده‌ژیا.

که من چوومه ژووری مارگریتا یه‌ک ده‌سته تۆته‌ی پیاووی له‌سه‌ر کورسییه‌که تاو‌دایه و بردنی له‌سه‌ر ته‌پله‌کیکی چکۆله‌ی ته‌نیش پیاوۆکه‌ی دانان: "باش بوو، له‌کاتیکی چاکدا هاتیت، ده‌سته خوشکه‌که‌م ناناسی؟ مادموازیل مارفینکا..." له‌پیشدا بۆ خوی ته‌وقه‌ی ده‌گه‌ل کردم. ئینجا منیش ده‌ستم بۆ ته‌وقه‌ی مارفینکا درێژکرد. ئه‌و ده‌م مارفینکا مالاوایی کرد رۆبی و من و مارگریتا له‌ژووری به‌ته‌نی ماینه‌وه.

- جارێ نانی ده‌خۆین. ئه‌وجا ده‌رباره‌ی کاره‌کانمان ده‌دوین.

- من نانم خواردوو.

- قه‌یدی چیه. هه‌روا یارمه‌تی، یه‌ک دوو پاروانمان بده. ئه‌وه چاوهری ره‌جه‌بۆفین بیه‌وه.

ئاواچه‌ند وشه‌یه‌کی گوتن و زۆر به‌ساده و ساکاریه‌وه سه‌یری ده‌کردم و چاوهری وه‌لامی ده‌می من بوو.

- هه‌میشه هه‌روا دره‌نگ دیته‌وه، باشتر.

هه‌ر ده‌یگوت و پیده‌که‌نی و ته‌نانه‌ت له‌ره‌ی ده‌نگه‌که‌ی هه‌ر خوی له‌خویدا پیکه‌نین بوو، وه‌ک ده‌نگی له‌ره‌ی ته‌لی تاریک ده‌هه‌وایدا ده‌له‌رییه‌وه. هه‌ر گیز له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی رانه‌ده‌وه‌ستا من وه‌لام بده‌مه‌وه یان ئه‌و هه‌ر ده‌یگوت: "ئه‌وه بۆ واشه‌رمنی؟ بابه‌ پیاویکی چاکه‌ ده‌توانی بیه‌ ئاوالی. ته‌مه‌نی له‌ په‌نجای به‌ولاوه‌ تر هه‌لنه‌بواردوو، به‌لام گیانێکی ناسکی هه‌یه و ئیسکی سووکه. به‌دبه‌خته هه‌میشه هه‌ر نه‌خۆش و تووره‌یه. پیم ناخۆشه‌که با ستۆنه ئه‌ستورده‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه ده‌گرێ. ئه‌دی تو‌ چه‌ند سالیته‌؟"

چاوهری وه‌لامی من بوو به‌لام نه‌مه‌دزانی چۆنی بانگ که‌م، ئه‌گه‌ر ناوه‌که‌ی فارسی بایه ئه‌وه زۆر ئاسان بوو بلی: ئه‌خته‌رخان یا په‌روانه‌ خان. به‌لام مارگریتا خان زۆر قورسه له‌سه‌ر گوی و ده‌موزاران. چونکه‌ زمانه‌که‌ی ئیمه‌ش فارسییه‌ مادموازیلیشی له‌گه‌ل ریک نه‌ده‌هاته‌وه، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌ش چاتر بوو "من بیست و پینج سالم ماد... مادموازیل."

- به‌ مادموزیم بانگ مه‌که، چونکه به‌وه‌ی زۆر ده‌بیته‌وه ره‌سمیات. هه‌ر کاتی فیری فه‌ره‌نسی بووم ئه‌وده‌می به‌ فه‌رنسیت له‌گه‌ل ده‌دویم. و ئینجا توش ده‌توانی پیم بلی *mademoiselle*. ئه‌ری چاکم گوت؟ من بۆ خۆم که‌میکم فه‌ره‌نسی خویندوو. ئیستاش لای تو‌ چاکتر فیر ده‌بم. من رووسی باش ده‌زانم. دایکم رووسییه و ئیستاش هه‌رماوه.

هه‌ستا به‌ره و لای گوشه‌یه‌کی ژووره‌که‌وه چوو و له‌ بن میزه‌که ئه‌لبومیکی ده‌رینا. گوتی:

"بفرمومون ئەمە وینەکە یەتی سەیرکەن چەند جوانە. نازانم ئیستا لە کوێیە. چونکە لە ئێرانئییە و زۆریشم خۆش دەوێ. وینەکی گەورە لە ژوورە کە مەدا هەلۆاسراوە، هەزار ئەفسوس کە لای وی نیم ولیم دوورە."

وینەکەم لێوەرگرت و کەوتە تەماشای کردنی. راستی دەکرد تابلێی زۆر جوان بوو. ترسی ئەوێم لێنیشتم نەکا ژووری نوستنه‌کەیم پیشاندات. گوتم: "لە وینەکە یەوێ دیارە کە ژنیکێ یە کجاری زۆر جوانە."

- ئیستاش کە نامەم بۆ دەنێری رامدەسپێری زۆرم ئاگا لە بابم بێت چونکە ئیستاش زۆری خۆش دەوێ. حەزم دەکرد لێی بپرسم داخوا هۆی لیک ترازان و دەست لیک بەردانیان چ بوو بەلام نەموێرا. مارگریتا لەسەر قسەکانی هەر بەردەوام بوو:

مارگریتا لەسەر قسەکانی هەر بەردەوام بوو:

- بەلام پیتوانەبێ رووسیم لەبیر چۆتەو. ئیستاش روژی یەک دوو سەعاتان بە رووسی دەدویم.

پرسیم: "لەگەڵ کێ؟"

- لەگەڵ ماریفینکا. زۆرمان یەکتەر خۆش دەوێ و ئاوالی چاکین. پیکەوێ موسیقا لێدەدەین پیکەوێ چوار دەستەکی پیانۆ دەرژەنین. کچیکێ زۆر چاکە.

هەر دەدوا و پێدەکەنی. جار جارەش رووی تێدەکردمەوێ و شتیکی دەر بارەمی من دەگوت و لێی دەپرسیمەوێ: "تو حەزت لە کتیب خۆتێدەوێ؟" یانە کینی "کام نووسەری رووسیت لە هەمووان

خۆشتر دەوێ؟" یاخود دەیگوت: "من شەیدای پۆشکینم، چونکە ئەو لە هەموو کەسێک زیاتر پەیی بە ئازارەکانی مرۆف دەبات."

من سەرم سوورمابوو کچیکێ وا بەو هەموو ناسکی و نازدارییەوێ، ناوی ئیش و ئازار و دار و نەداری و ناخۆشییەکان دەبا. دیسانەوێ هەر دەدوا و پێدەکەنی. وەک بە بیریدا نە یە کە قسان دەکا.

- گەر ماتان نییە؟ ئەگەر حەزت لێیە با سوپایە کە مێ کزتر کەم. من گەرمام نەبوو.

ئەری خۆ نەتگوت داخوا موسیقات پێخۆشە یان نا؟ بیگومان حەزم لە موسیقا بوو.

- ئەگەر ویستت ئەوا موسیقات بۆ لێدەدەم بەلام تۆزیک راوێستە، دواي نانخواردنی. رەجەبۆف حەزی لە موسیقانییە، ئەگەر نەخواتەوێ لەگەڵ بابم یاری شەترەنج دەکا. ئەو دەم من پیانۆت بۆ لێدەدەم. چ جۆرە ئاوازیکت حەز لێیە؟ خۆ ئەگەر جاری وا دەبوو چاوەڕێی وەلامی منی نەکردبایەوێ پێدەکەنی و درێژەیی بە قسەکانی دەدایەوێ.

کەوتبوومە گێژەنی ئەو ئەفسوونەیی لەوی هەلەدەستا. لە بزواتی دەمولیوێ باریکە لە ناسکۆلەکانی رادەمام. خەریک دەبوو دە فراوانی و بەرینی و قوولی دەریای ئەو شادی و خۆشی و شەنگۆلییەیدا نۆوم دەبووم و دەخنکام. ئاوازی وشە ناسکەکانیم دەمژی. بۆن و بەرامەیی ئەوتیشک و گەرمیەم دەکرد کە لە لەشی وی هەلەدەستا. تامی جوانیم دەچیشتم. مەستییەکی خەست و خۆل، ناکامی، دابران و حەسرەتیکی زۆرم لە خۆمدا هەست دەکرد. چووبوو مە نیو

دنیايه‌کی نوپوه، جيا له دنياي ههمووان، له دنياي خوّم، دوور له دنياي ژيانې روژانه‌ي يه‌ک رهنګه، ئەم دنيايه‌ي ئیستا پریبوو له هیواو هز و ئاره‌زوو. له‌م دنيايه‌دا که‌س نه‌یده‌زانی به‌یانی چ ده‌قه‌ومی، له‌م دنيايه‌دا مروّف بویه‌ه‌سره‌تان هه‌لده‌کیشی، ئیش و ئازار و ئەشکه‌نجه ده‌چیزێ چونکه به‌ هیواو ئومیدی هیندییه له دوايیدا ئاسوده بی و وه‌ه‌سی و تامی راسته‌قینه‌ي ژيان بکا. مارگریتا بۆ هه‌ر پیده‌که‌نی؟ گالته‌ي به‌ من دئ، کئ ده‌لئ گالته‌ي به‌ من دئ. له‌وانه‌یه‌ خو‌شیشی بوویم. رهنګه دواتر بیینه‌ دۆست و ئاشنا و خو‌شه‌ویستی یه‌کدیش. ده‌گونجی روژیک که‌میک، یا هه‌رنه‌بی تو‌زقالئیکي خو‌شبوویم ئەو دهم هه‌رچیم هه‌یه‌ ته‌نانه‌ت بوونی خو‌شم هه‌مووی هه‌ر قووربانی وی ده‌که‌م. چه‌ند خو‌ش ده‌دوا، من نه‌مده‌ویرا هیچی لی بپرسم. به‌لام له‌ دلئ خو‌مدا ده‌مگوت: "مارگریتا، تو‌ چو‌ن بییر له‌ من ده‌که‌یته‌وه‌؟" خو‌ جوانی و خو‌شی ژيانیش هه‌ر له‌و نه‌زانینه‌ دایه، که‌ مروّف هه‌ر به‌ هیواي سبه‌ینیوه، که‌ چاکتر و ئارامتر و جوانتر ده‌بی ژيان به‌سه‌ره‌ری.

ده‌و ده‌مه‌یدا بابی هات: "خو‌ به‌ریز-ف- هه‌ر قسئیکي ناکا. هه‌ر من دواوم."

- باشه‌ ماری، بۆ هینده‌ت گوتوه‌؟ تو‌زیک راوه‌ستابای تاکاک-
ف- ش دوو قسه‌ی کردبان.
- به‌لئ.

- چه‌ند ساله‌ ده‌رس ده‌لئینه‌وه‌؟
وئیمه‌ وه‌ک دوو پیاو، چو‌ن له‌گه‌ل یه‌ک ده‌دوین، که‌وتینه‌ قسان، ئینجا ره‌جه‌بوّف هات و هه‌موو چووینه‌ سه‌رمیز و دواي

نانخواردنیش که‌وتینه‌وه‌ قسان. له‌ زو‌ر لایه‌نانه‌وه‌ دواين، ده‌رباره‌ی کار و پیشه‌ و ئاینده‌ی من و بار و دو‌خی دنيايه‌.

تازه‌ برپارگه‌لی میو‌نخ درابوو. ده‌رباره‌ی جه‌نگیش که‌ گوايه‌ ئەلمانیا شتیکی وای داهیناوه‌ ئەگه‌ر هه‌موو دنيا پیکه‌وه‌ بینه‌ لایه‌ک ئەوا ئەو به‌ ته‌نی ده‌روه‌ستیان دیت و هه‌مووان ده‌شکینئ و سه‌ر ده‌که‌وئیت. دیسانه‌وه‌ هاتینه‌ سه‌ر ئەوه‌ی که‌ له‌وانه‌شه‌ جه‌نگ هه‌ر نه‌قه‌ومی. ره‌جه‌بوّف زیاتر گرینگی به‌وه‌ ده‌دا که‌ رژیمی روسیا هه‌ر ده‌بی لیک هه‌لوه‌شی. چونکه‌ ده‌یگوت چو‌ن ده‌بی ئەو هه‌موو کارخانه‌ و فابریقانه‌ له‌ ده‌ست خاوه‌نه‌کانیان بیینه‌ ده‌ری؟ بۆ ده‌بی ئەو پینچ خانوو و به‌ره‌ی که‌ له‌ بادکوبه‌ هه‌یبوو نه‌یده‌نه‌وه‌. له‌ جئ وان خانوو‌ه‌کانی قوتابخانه‌یان دروستکردوو. ئەو باغچه‌ی بابی که‌ ئیستا کراوه‌ته‌ جئ په‌روه‌رده‌ی مندالان، هه‌تا دنيا دنيايه‌ گه‌وره‌ و چووکایه‌تی و ئاغا و تو‌که‌ری و ده‌وله‌مندی و هه‌ژاری هه‌ر هه‌بووه‌ و هه‌ر ده‌شبی. جگه‌ له‌وه‌ له‌ هه‌مووشی خراپتر ئەوه‌یه‌ که‌ بازرگانی نه‌ما هه‌ی! ولات بی بازرگانی بوون و نه‌بوونی چییه‌. پینشکه‌وتنی هه‌ر ولات و مه‌مله‌که‌تیک به‌نده‌ به‌ سه‌رمایه‌ دارانی ئەو ولاته‌وه‌.

ده‌فه‌رموون بازرگانئیکي رووسیم پینشاندن. و زو‌ر شتی دیکه‌ی تریش.

ئەو ده‌می مارگریتا هاته‌ ناو قسانه‌وه‌:

- بابه‌، چه‌ند له‌سه‌ر سیاسه‌ت ده‌رۆن؟ من ده‌مویست که‌می پیاو بۆ به‌ریز مامۆستا-ف- لیده‌م، ئیوه‌ش ئەگه‌ر ناتانه‌وی گوی له‌ مۆسیقا بگرن. شه‌تره‌نجه‌که‌ی خو‌تان بکه‌ن.

هه‌ردووکمان چووینه ژووره‌که‌ی دی. چونکه پیاڤویه که له‌ویوو. ئەو ژووره‌ی نانمان لیخوارد هه‌ره‌مان ئەو ژووره بوو که بۆ یه‌که‌مجار مارگریتام تیدادیت. به‌لام ده‌رکی هه‌ر دوو ژووره‌که له‌سه‌ر پشت بوون، به‌جۆریکی وا هه‌رکه‌سیک له‌سه‌ر میزه‌که دانیشتابیه به‌ئاسانی ده‌یتوانی له‌گه‌ل که‌سانی نیو ئەو ژووری نانخوارنه‌دا بدوئ.

مارگریتا لێ پرسیم: "حه‌زت له‌ چیه‌؟ مۆسیقای ساده و ساکار یا ئالۆز و چروپر؟"

شه‌رمم کرد بلام که جیاوازی نیوان ئەو دوو جۆره شیوه ئاوازانە نازانم و پیموایوو ئەمجاره‌ش چاوه‌پێی وه‌لامی من ناکات. به‌لام که خه‌ریکی هه‌لگێر و وه‌رگێری په‌ره‌ی نۆته‌کانی بوو، هه‌لۆیسته‌یه‌کی کرد و گوتی: "ده‌ی ئاخ‌ر شتیکی هه‌ر بلێ."

- ئەوه‌ی تو‌ حه‌زت لێیه‌تی.

- بۆ، تو‌ حه‌ز له‌ مۆسیقا ناکه‌یت؟

- بۆ نا، زۆریش.

بابی گوتی: "شتیکی خۆش، شادی هین لیده. با غه‌مۆکی نه‌بی."

ره‌جه‌بۆف گوتی: "ئه‌گه‌ر بیه‌وی Dance macabre لیدا، ئەوه

من هه‌ل‌دیم." مارگریتا پرسی: "ئه‌ری به‌راستی مامۆستا - ف-

macabre یانی چی؟"

ده‌سته‌وه‌ستان مام. به‌زه‌رده‌خه‌نه‌که‌پرا دیار بوو ده‌یویست تاقیم

کاته‌وه macabre یانی شووم macabre یانی ترسناک، یانی ئەو

بارو دۆخانه‌ی له‌ مردووشۆره‌کان و له‌ گۆرستانه‌کاندا هه‌ست

پیده‌کریڤ و فه‌رمان‌په‌وان. ئەوه‌ی راستیش بی ناتوانم وشه‌یه‌کی به‌رامبه‌ری خۆی ده‌قاوده‌ق پر به‌ پیستی خۆی بۆ بدۆزمه‌وه.

مارگریتا گوتی: "ئمم، ترسی له‌ مروڤی به‌رده‌دا، مۆسیقا‌که‌شی هه‌روایه."

ره‌جه‌بۆف گوتی: "منیش هه‌روامگوت."

مارگریتا به‌ سه‌ختی وه‌لامی دایه‌وه: "نا، ئیوه واتان نه‌فه‌رموو.

ئیه‌وه فه‌رمووتان جۆریک و دوایه‌که‌شیتان به‌ ده‌سته‌هێنان و بردن پێشاندا و من هه‌چی لێ تینه‌گه‌یشتم."

مشتیکی خویڤ په‌ریه سه‌ره‌ رووتاه‌که‌ی ره‌جه‌بۆفه‌وه. دیار بوو که به‌ له‌وی بوونی من هه‌رگیز چاوه‌پێی ئەو هه‌رشه نه‌بوو. ئەوه‌م بۆ روون بۆوه که مارگریتا خۆشی ناوی. له‌ راستیشدا ئەوه‌م له‌ خوای ده‌ویست و یه‌کجار زۆریشم پێخۆش بوو.

جا مارگریتا چوو به‌رده‌می پیاڤویه‌که و ماوه‌یه‌ک ژهنی.

که‌وتمه نیو بارودۆخیکی تا بلێ خۆش و میهره‌بان‌وه‌هه‌زم

ده‌کرد ته‌واوی دنیا وه‌ک من خۆشبه‌خت بن و تاموچێژی خۆشییان

له‌و ساز و ئاوازه‌ خۆشانه‌ بکرایه که به‌و په‌نجه ناسک و

میهره‌بانانه و به‌و هه‌موو گرانی و سه‌نگینه‌وه له‌و ده‌زگا

ئه‌فسوناویه‌وه‌ی هه‌ل‌ده‌ستاندا.

پیم خۆشبوو هه‌رچی نه‌هینییه‌کانی مارگریتایه هه‌مووی له

چاوه‌کانیدا بخوینمه‌وه. نه‌مه‌زانی چ لیده‌دا. به‌لام ئاوازه‌کانی گریان

تیبه‌ردابوو، و زمانه‌ی ئاگریم ده‌ دلیرا زمانه‌ی ده‌کیشا و ده‌هاته

ده‌ری. خوینم ده‌کولی و قولپی ده‌دا و خۆم به‌ خۆشبه‌ختترین

بوونه‌وه‌ری ئەم دنیا به‌ ده‌زانی.

ئەو شەوہ تاکەى مامەوہ نازانم، وەبیرم نایە. ھەرچى بى کات وەد رەنگ کەوتبوو. رەجەبۆف و بابى مارگریتاى پیکەوہ لەژوورەکەى تەنیشتیوہ دانیشتیوون. داوایى رەجەبۆف ھات و ویستی مالاوایى لە من بکات و منیش تیگەیشتم کە دەبى ھەستم. بپارماندا کە دەبى ھەفتەى شەش شەوان بچمە وئ. ھەر شەویکی من رووسیە بخوینم و شەویکیش فەرەنسى بەوى بلیم.

ئەوہ یەکەمین چاوی پیکەوتن و دانیشتم بوو لەگەل مارگریتا و لەو دەمى بەداوہ ھەمیشە نزیکەى، یانى ھەموو شەویک تا کاتژمیر دە و یازدە، مەگەر ھەندى شەوانى ھەینی، دەنا ھەر لەگەل وى بووم.

ئەوہ پێویست بەگوتنى ناکات کە ژيانى من شیوہیەکی تازە ترى بە خۆوہ گرت. بىر کردنەوہى من تەنیا ئەو بوو: چبکەم کە بەدلى مارگریتاى. جاریکیان پینگوتم کە ئەو ھەزى لە رەنگى شینى کالە. ئیدی لەوہ و پاش لە کراسى شینى کال بەولاوہ ھىچى دیم لەبەر نەدەکرد. ھەموو بیجامەکانم بوونە شینى کال. تا جاریکى دى پینگوتم:

"بە بۆچوونى من ئەو قژە رەشە و ئەو پێستە گەنم رەنگیەى تو ھەر رەنگى قاوہییان لیدى." ئیدی لەو دەمیوہ ھەر جل و بەرگی قاوہی بەلای سوورمدا لەبەر دەکرد، لەو جارەپرا کە گریى بۆ ینباغەکەى بۆ ریک خستەوہ، من ھەمیشە وریای ئەوہ بووم کە جاریکى دى بۆینباغى ناریک نەبەستمەوہ. ئەو ھەزى لە موسیقای بەرز بوو. من وا رانەھاتبووم. بەلام ھەولم دەدا خۆم رابینم. قەوانە گرامافونم دەکرین.

چەندین کتیبى دەربارەى موسیقاشم کرین و خویندەمەوہ. تەنانەت باکی ئەوہشم نەما کە جار جارە دەربارەى روونکردنەوہى ھەندى شت لە خودى مارگریتا خۆى بپرسم.

ئەو رەجەبۆفى خۆش نەدەویست منیش ھەر بە پێودانگى وى دەمدزا. چەندى ھاتبا شیت و شەیدا و ئاشیفتەى مارگریتاى بامایە ھیندە و زیاتریش نەفرەتم لە رەجەبۆفى زیاتر دەبوو. شەویکی کە لە دەرسى بووینەوہ، داوای لە مارگریتا کرد کە من پیاو لیدا. مارگریتا تەماشایەکی منى کرد.

پێویست ناکا بلیم کە ئەو شەوہ خۆشترین شەوى تەواوى ژیانم بوو کە بە تەواوى سەربەستیم بەسەربردبى. ئەو سەیرکردنەى لەوہ زیاتر چ مانایەکی دیکەى نەبوو کە زۆرم خۆش دەویى ئەوا ئامادەم بیژەنم و ئەگەر نا ئامادەم داواکەى رەجەبۆفى ئارەقخۆر رەتکەمەوہ. نا. وانەبوو، من سەیرکردنەکەى ویم والیکدايەوہ. نا. نەخیز. ئەوہ ئەو خولیايە بوو کە لە ناخى مندا دەبزووت. بۆ خۆم ئەوم خۆش دەویست من ئەو سەیرکردنەم بە ئارەزووى ھەزى خۆم لیک دەدانەوہ. چەند شەو و چەند رۆژان بىر و ھۆشى من بە دەور و بەرى ئەو سەنجانەدا دەخولانەوہ، منیش سەیری ئەوم کردەوہ بەلام زۆرم خۆرانەگرت، دەمارەکانى نیوچاوانم ھەموو تیکرا کتوپر راستبوونەوہ و خوینیان تیزا. وەک ھەرچى دنیایە ھینابیتەم بەرچاوى خۆم وابوو. مارگریتا یا ماندوو بوو یا ھەر نەیدەویست داواکەى ئەو بە جى بینى.

مارگریتا لە وەلامى مندا گوتى: "ئىستا زۆر ماندووم، بە چاوان بۆتان دەژەنم."

دیسانه‌وه هه‌ریپی داگرت، به‌شیوه‌یه‌ک هینده‌ی نه‌مابوو دنیای روونی لئ تاریک بی.

ئه‌وده‌م بابی مارگریتای ناچار بوو تیوه‌گلی. مارگریتای ناچارکرد که بچیته‌سه‌ر پیاوویه‌که.

به‌رچاووم تاریک بوو. به‌لام سه‌یرم به‌وه ده‌هات که ره‌جه‌بۆف چۆن وا به‌و گویز و گومبه‌ته هینده‌ی په‌یوه‌ندی ده‌گه‌ل مۆسیقادا په‌یدا کردوو و ته‌نانه‌ت وای بۆ ده‌چووم که نه‌ک هه‌ر په‌یوه‌ندی به‌لکه هه‌ر پیوستیشی پینیه‌تی.

هینده‌ی دیش به‌وه له‌ پیستی خۆم هاتمه‌ ده‌ری که دیتم مارگریتا به‌و هه‌موو توورپه‌ی و ماندوو‌یه‌تییه‌وه‌ی خه‌ریکی ته‌په‌ ته‌پی لیدانی پیاووی بوو که چی ئه‌و سی و دوو‌جارانی باویشک دا، نو جارانی له‌ بیرچوو ده‌ست به‌ ده‌میوه‌ بگری و نزیکه‌ی یازده جارانیسی ئاو به‌ چاواندا هاته‌خواری.

مارگریتا لینیوه‌ گوتی: "ببورن چاکیشم لینه‌دا."

دوایه له‌ ژووری چوو ده‌ری. ره‌نگه نیوکاتژمیری خایاندی، ئه‌وده‌م پالتۆکه‌ی له‌ به‌ر کرد و هات مال‌اوابی له‌ من بکات.

روژی هه‌ینی بوو و ده‌یویست له‌گه‌ل مارفینکای پیکه‌وه بچنه‌ سینه‌ما. منیش هه‌ستام و هه‌موومان پیکه‌وه له‌ مالی هاتینه‌ ده‌ری. مارفینکا له‌ هه‌ساری راوه‌ستا بوو. هه‌تا به‌رده‌می سینه‌مایان ده‌گه‌ل چووم.

له‌ ریه‌پیی گوتم: "ئه‌و شو زۆر خراپم ژه‌نی. من که زۆریان لیکردم هه‌رگیز ناتوانم چاکی لیده‌م."

- ئاگادار بووم ده‌مزانی زۆر توورپه‌ی.

- هه‌رکاتی زۆریم لیبکه‌ن ناتوانم بژه‌نم. بۆیه له‌ جیاتیان روژی هه‌ینی داها‌توو، مارفینکا دوا‌ی نیوه‌ریه‌ دیته‌ مالی مه‌، ئه‌وه‌شم به‌ باو‌کم راگه‌یاندوو. ئه‌و قسه‌یه‌کی نییه‌. ئه‌وده‌م له‌گه‌ل مارفینکا دوو به‌ دوو چوار ده‌سته‌کی Dance macabre یت له‌سه‌ر پیاوۆ بۆ لیده‌ده‌ین.

هه‌ر زوو ئه‌وه‌م به‌بیردا هات که ره‌جه‌بۆفیش له‌وئ ده‌بی و ده‌ست به‌ باویشکدانی ده‌کات و منیش له‌ پیستی خۆم ده‌رداوی، بۆیه‌ بریارمدا کاریکی وابکه‌م که تائیس‌تا نه‌مکردوو.

- ببورن من ئه‌و هه‌ینییه‌ تیگی‌راوییه‌کم هه‌یه و ناتوانم بێم.

- چۆن، تیگی‌راوی چی؟

مارگریتا وای وپما، ئه‌وه‌ یه‌که‌م جار بوو که من داوای وی ره‌تکه‌مه‌وه.

- زۆر باشه‌ هه‌ینییه‌کی دی.

- ئیس‌تا تا هه‌ینییه‌کی دی خوا ده‌مینی و مولکی.

مارگریتا وای بۆ چوو که من مه‌به‌ستیکم هه‌یه. ئه‌و روژه‌شمان هه‌ر به‌ بیده‌نگییه‌وه به‌سه‌ر برد. چه‌ند روژیکی تری دوا‌ی ئه‌مه‌ دیسانه‌وه ته‌ک بووینه‌وه، لینی پرسیم: "ئه‌وشه‌وه بۆ داواکه‌مت ره‌تکرده‌وه؟"

- ئیوه‌ نازانن بۆ؟ ئه‌و شه‌وه که ئیوه‌ سه‌رقالی پیاوۆ لیدانی بوون سه‌ر و سه‌کوتی ره‌جه‌بۆفتان نه‌دیت. ئیوه‌ به‌و ئاوازه‌تان شیوه‌یه‌کی ژیا‌نی تازه به‌ من ده‌به‌خشنه‌وه. من نامه‌وئ هه‌روا به‌ختو خۆرای هه‌لیکی خۆشه‌ختی وا له‌ ده‌ستبده‌م. ماوه‌یه‌کی زۆر

بوو دهمه‌ویست ئه‌و داوایه‌تان لیکه‌م که ئه‌و سه‌مای مهرگه
Dance macabre یه‌م بۆ بژهنن.

- ئه‌دی بۆ داوایه‌که‌ی منتان ره‌تکرده‌وه‌؟

- چونکه ره‌جه‌بۆف له‌وی ده‌بوو.

- پیموایی ئیره‌ بیتان پیتی دی.

سوور هه‌لگه‌رام و هینده‌ی نه‌ما‌بوو چاوه‌کانم پرپین له‌ ئاو.
به‌لام خۆم راگرت. ئه‌و گفتوگۆیه‌ هه‌مووی به‌ده‌م ده‌رس
خویندنیوه‌ له‌ نیتوانماندا هاتوچوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی من به‌ فه‌ره‌نسی
ده‌دوام، راشکاوتربووم له‌ قسان، مارگریتاش ئه‌وه‌ی به‌ فه‌ره‌نسی
بۆی هاتبا ده‌نا به‌ فارسی ته‌واوی ده‌کرد. ئه‌وه‌ یه‌که‌مجار بوو،
هه‌رچه‌نده‌ شیوه‌ی گالته‌شی پێوه‌ دیار بوو، که‌ ئاماژه‌ به‌ هه‌ست و
هه‌ستی من بکات.

- نا ئیره‌ییم پیتی نایه‌. به‌لام که‌ تو پیناق لیده‌ده‌ی، من به‌رگه‌ی
باویشکه‌کانی وی ناگرم.

- دلنیا بن که‌منیش هه‌ر له‌ و پیاوه‌ی بیزارم. به‌لام ئه‌و مه‌رجه‌م
زۆر له‌لا دژواره‌. هه‌ولده‌ده‌م به‌ گویره‌ی ئاره‌ زووی ئیوه‌ بکه‌م.
ئیه‌وه‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ نازانن که‌ له‌ نیتوان ئیمه‌دایه‌. تو ئاگات لێی
نییه‌. پنیوست ناکا. من چاوه‌رێی هه‌لیکم.

به‌لام ئه‌و هه‌له‌ ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌ر هه‌ل نه‌که‌وت. تا شه‌ویک
له‌گه‌ل مارگریتا و بابیدا پیکه‌وه‌ له‌ سینه‌ما بووین، تووشی مارفینکا
و داکی بووین و تیکرا هه‌موو له‌ هه‌موو چووینه‌ گازیئوی
"ته‌ستریا". ئه‌و شه‌وه‌ش دیسانه‌وه‌ ئاماژه‌ به‌ داوایه‌که‌ی من کرایه‌وه‌،
من دووباره‌ مه‌رجه‌که‌ی خۆم دووپات کرده‌وه‌.

راستییه‌که‌شی ئه‌وه‌ بوو من دهمویست هه‌رنه‌یی جارێک
مارگریتای به‌ ئازادی و سه‌ربه‌ستی خۆیه‌وه‌ ببینم، دهمویست
له‌کارتیکردن و فشاری ره‌جه‌بۆفی به‌ده‌ریی. دهمویست بزانه‌م کاتی
مارگریتا کۆیله‌ی هه‌سته‌کانی خۆیه‌تی چۆنه‌. هه‌ر بۆیه‌م بوو
چونکه‌ ده‌مزانێ که‌ (سه‌مای مهرگ) Dance macabre له‌ هه‌موو
شتیک زیاتری کار لیکردوه‌ هه‌زم لیبوو که‌ ئه‌و له‌ ژیر کاریگه‌ری
ئه‌و پارچه‌ موسیقایه‌دا بیت، تا بۆم ده‌رکه‌وی و بزانه‌م مارگریتای
راسته‌قینه‌ چۆناوچۆن هه‌ست ده‌کات.

لیره‌دا ناچار بووم به‌ پێچه‌وانه‌ی ره‌وشت و خوی خۆم
قسه‌کانی مورته‌زای بیرم ولیی بپرسم:

"من ته‌نیا شتیکی به‌ چاکی تیناگه‌م. له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو
گه‌رموگوری و بزوته‌ی له‌ تۆدا بوو، مارگریتا چ جارێ به‌رگریه‌ک،
ئاماژه‌یه‌ک، شتیکی، یان نیشانه‌یه‌کی که‌مه‌رخه‌می، یا بیزاریه‌کی
به‌رامبه‌ر ئه‌وانه‌ پێشان نه‌ده‌دایه‌وه‌ که‌ تو خۆشتمده‌وی و هه‌موو ئه‌و
هه‌لسوکه‌وتانه‌شت که‌ قسه‌یان له‌ سه‌رنیه‌ نیشانه‌ی ئه‌و
خۆشه‌ویستییه‌ت بوون."

"من خۆشتمده‌ویست و ئیستاش هه‌ر خۆشتمده‌وی. هه‌ر بۆیه‌شه
که‌ هینده‌م مردن پینخۆشه‌.

مه‌به‌ستی تو ئه‌وه‌یه‌ بزانی نیازی من چ بوو. چم ده‌ویست. داخوا
ئه‌ویش منی خۆشتمده‌ویست، نا، هه‌رگیز ئه‌وه‌ی نه‌درکانه‌. هه‌یچ نیشانه‌
و ئاماژه‌ یه‌کیشی له‌ و بابه‌تانه‌ به‌ من نه‌کردوه‌: ئیمه‌ وه‌ک دوو
ئاوایی یه‌کتر بووین. به‌لام په‌یوه‌ندیه‌کانمان له‌ و په‌یوه‌ندییه‌
سه‌ره‌رۆیه‌ به‌ولاوه‌تر نه‌چوو.

په‌له‌ت نه‌بئ، وه‌لامی ئەم پرسیاره‌شت دده‌مه‌وه. ئەویش له پیناو هزرێک، ئاره‌زوویه‌ک، بیرو باوه‌رێک، له پیناو هه‌رچییه‌کی شایسته‌ی به‌ختکردن بیت.

ئەو ژیانه‌ پرگێرمه و کێشه و ناخۆشه‌یه‌کسه‌ره‌ی من چ نرخ و بایه‌خێکی هه‌بوو. ئاماده‌یی بۆ خۆ به‌ختکردن، ژیان شیرین و خۆشه‌یستر ده‌کات... به‌لام مارگریتا چ هه‌لوێستیکی هه‌بوو چۆنی خۆپیشانده‌دا؟ ئیستا ده‌لێم، ئیمه‌ له‌گه‌ل دهرس خویندنی‌دا ورده‌ ورده‌ هاتبوویه‌ سه‌رکێتیه‌ ئه‌ده‌بیه‌ رووسییه‌کان. من داوام لیکرد که هه‌ندی له پارچه‌ نوسینه‌کانی "ئوگینا ئەنگین" ی پۆشکین له‌به‌ر چاوی مارگریتا وه‌خوینم و ئەویش رازی بوو. هه‌رچه‌نده تینگه‌یشتی ئەوانه‌ش بۆ من نه‌ختیک گران بوون، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌ فه‌ره‌نسی خویندبوومه‌وه، به‌ ئاسانی ده‌متوانی په‌ی به‌ مه‌به‌ست و ماناکانی ببه‌م. کاتی گه‌یمه‌ نامه‌کاریه‌کانی تاتیانا، هینده‌ی کار تیکردم ده‌توانم بلیم خۆم له‌ بیر چوو بۆوه. مارگریتا تینگه‌یی که ئەو نامه‌کاریانه‌ زۆریان کار تیکردووم و گوتی: "من تاتیانام خۆشده‌وی و هه‌زم ده‌کرد وه‌ک وی بامایه‌."

من گوتم: "ئێوه هه‌رگیز ناتوانن بینه‌ تاتیانا. کێ وه‌ک تاتیانای فیداکاری و خۆ به‌ختکردن به‌رامبه‌ر ئەو پیاوه‌ی پیده‌کری که خۆشیده‌وی، و زۆر به‌ ئاشکرا و بی‌په‌رده‌ دان به‌وه‌دا بئی و پئی بلی خۆشمه‌ده‌وی. هه‌رچه‌نده تاتیانا پیشیویه‌ که ره‌نگه‌ ئەو پیاوه نه‌توانی وه‌لامده‌ره‌وه‌ی هه‌موو هه‌ست و نه‌سته‌ ناسکه‌کانیشتی بئی، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا دیسانه‌وه هه‌ر بۆی ده‌نوسی و پئی ده‌لی که

هه‌رچی هه‌مه و نیمه‌ ته‌واوی ئەو‌راز و نیازانه‌ی که ژیانی منیشیان پێوه‌ به‌نده، هه‌مووان تیکرا داویمه‌ ژیر پئی تو چونکه‌ گراوی منی.

من به‌ دوا‌ی و شاندا ده‌گه‌رام و وه‌گیرم نه‌ده‌که‌وتن.

- من ئەو قوربانی و فیداکاریانه‌ له‌ تۆدا نابینم.

مارگریتا پیکه‌نی، جا ده‌بویست گالته‌م پیکه‌، یا هه‌روه‌ک جارێان ده‌بویست شادی بپژینێ و خۆشی بلاوبکاته‌وه و غه‌می من بره‌وینیته‌وه و یا بۆیه‌ پیده‌که‌نی تا هه‌یچم پینه‌لی.

- نا، من ئەم تاتیانایه‌ نالیم، من مه‌به‌ستم ئەوکاته‌یه‌ که تاتیانا ژنی ژهنه‌راله‌، که تۆ هه‌یشتا نه‌تخویندۆته‌وه و نازانی.

- خۆ نا، به‌ هه‌له‌دا چوو ویت، خویندوومه‌ته‌وه. تۆ ناتوانی ته‌نانه‌ت ئەو تاتیانه‌ش بیت، که ئیستا ژنی ژهنه‌راله‌، ئەو ژهنه‌راله‌ی که خۆشیشی ناوی، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا هه‌رگیز ئاماده‌ نییه‌ که له‌گه‌ل کۆنه‌ یاره‌ دێرینه‌که‌ی پیشووی که زۆر جارانی سه‌ر لیده‌دات و زۆر ده‌میکه‌ پشتی تیکردووه و ئیستاش په‌شیمان و هه‌ر خۆشیشی ده‌وی، ئەو ژنه‌ ژهنه‌راله‌ی که به‌ روواله‌ت زۆر خۆ به‌زل زان و له‌ خۆبایی داده‌نی و له‌ ناوه‌ وه‌شدا دلشکاو و رارا و ناراحه‌ته‌، ئاماده‌ نییه‌ بچیته‌وه له‌گه‌ل ئەو کۆنه‌ یاره‌یدا ژیان به‌سه‌ره‌ریت و میرده‌که‌ی خۆی به‌جی بیلێ. ئێوه ئەو جوړه‌ فیداکاریانه‌تان له‌ ده‌ست نایه‌. دیسانه‌وه پیکه‌نییه‌وه له‌گه‌ل پیکه‌نییه‌که‌یدا قسیکی کرد که منی ده‌بیر و خه‌یالانه‌وه برد. ئەو رۆژه‌ په‌یم به‌گرینگی قسه‌ و وشه‌کانی نه‌برد. ئەو رۆژه‌ وامزانی که چونکه‌ من هه‌لچوو بووم و له‌ هه‌ژمه‌تان خوینم قولی ده‌دا. ئەو ته‌نیا بۆ هه‌یور کردنه‌وه‌ی من ئەو قسه‌ی کردووه، که پئی گوتم: "له‌ کویرا دیاره‌، به‌لکه‌ من بمه‌وی

فیداکارییه‌کی له‌وه‌ش گه‌وره‌تر ئه‌نجامدهم. خو ناکرئ هه‌موو شتیکیش بلی.

راوه‌سته با ئه‌و لاپه‌ره‌یه‌ش ته‌واوکه‌ین... "ئاخری و ئوخری ئه‌و هه‌له ره‌خسا. روژیکی هه‌ینی دواى نیوه‌رۆیه بوومه میوانی مارگریتا و بابی. مارفینکاش له ویبوو.

ته‌واوی سه‌ر له به‌یانیه‌که‌ی ئه‌و روژه من له مالى مامه‌وه. هه‌وا سارد و به‌سته‌له‌ک بوو. ته‌نیا چه‌ند دقیقه‌یه‌ک ئه‌و باسانه په‌یوه‌ندیان به‌جه‌نگه‌وه بوو ده روژناماندا خویندنه‌وه.

دوايه ته‌واوی ماوه‌که‌ی دیم به‌لیدانی قه‌وانی Dance macabre که ماوه‌یه‌کی زۆر بوو کرپیووم برده سه‌ر.

له کتێبه هونه‌رییه وینه‌یه‌کانی "هۆلباین" یشم که وینه‌کانی سه‌ردمی سه‌ده‌کانی ناوه‌ندی تیدا به‌رجه‌سته کردبوون، هیندیك خویندنه‌وه. به‌ره‌به‌ری کاتژمێر دوو و نیو له مالى هاتمه ده‌ری، به‌ پینان به‌ره و مالى مارگریتاى چووم. بایه‌کی ساردی ده‌هات، هه‌وا وشک و سه‌هۆلبه‌ندانیکی ته‌واو بوو.

کات سینی دواى نیوه‌رۆ بوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا تاو و ساو بوو، به‌لام به‌سته‌له‌ک و سه‌هۆل له بن پینان هه‌روا قرچه‌یان بوو.

خه‌لکی هه‌موو له سه‌رمان رایانده‌کرد. من هینده له‌گه‌ل خۆمدا سه‌رقال و جه‌نجال بووم. من ئه‌وه‌ی ئاگابی له‌سه‌رمایه‌م نه‌ما بوو.

ته‌نیا له بیرى مارگریتا‌دا بووم و له به‌ر خۆمه‌وه ده‌مگوت ده‌بی بۆ Dance macabre هینده‌ی کار لیکردبی. خو ئه‌و له هه‌ر شوپینیک بی ئه‌و جییه هه‌موو هه‌ر خو‌شى و شادی و ئاسووده‌یی و دلنایایی و پیکه‌نین و له خو بورده‌یه‌یه، باشه ئه‌و چی له مهرگ و

مردن داوه Dance macabre سه‌مای مردووان، سه‌مای مهرگ ده‌توانی چ کارگه‌ریه‌کی له‌سه‌ر وی هه‌بی مروّف ده‌بی چه‌ند له ژيانى بیزار و که‌له‌لابیت تا له سه‌مای مهرگ، به‌لی سه‌مای په‌یکه‌ره‌ئیسکی مردووه‌کان چیژ وه‌رگرئ و ئاره‌زووی بکات. بۆوا په‌ریشان بووم؟ من ته‌واوی روژ و هه‌فته و مانگه‌کان دلی خۆم به‌وه خو‌ش ده‌کرد دواى نیوه‌رۆیه‌ک بچمه لای مارگریتا و ره‌جه‌بوّف له‌وی نه‌بی درۆیان له‌گه‌ل ره‌جه‌بوّفی کردبی و پینان گوته‌ی ئه‌ورۆ له مال نابین و ئه‌ویان هه‌لداوه. ئه‌ی ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ره‌جه‌بوّف په‌یدا بیه‌وه چی؟ هۆی ئه‌و په‌ریشانییه‌م چ بوو؟ هیشتا هیچ نه‌بووه دلی من ته‌په‌ی دی. هه‌رکه وه‌ژووری که‌وتم هه‌ستم کرد مارگریتا غه‌مباره ئه‌وه‌ش بۆیه نالیم مارگریتا پینه‌ده‌که‌نی. نا، تابلێ به‌ بلندی ئاوازی ده‌نگه ناسکه‌که‌ی ده‌له‌رانده‌وه که دیگوت: "ئای که خو‌شه. به‌لام ئیستا چاتره. له‌وانه‌یه تا کاتژمیریکی دی ئه‌ویش بیت. سه‌رماتانه، فه‌رموونه به‌ر ئاگری..."

- ئه‌گه‌ر بابتان نه‌خۆشه، ئه‌وه ریم بدن با وه‌گه‌ریم.

هه‌رگیز، فه‌رموون، یه‌ک دنیا خو‌شحالم به‌هاتنتان.

به‌رده‌وام ده‌دوا، له‌گه‌ل خو‌شى ده‌گوت، له منیشی ده‌پرسی. هه‌ردووکه‌مان ته‌نیا بووین. هه‌لیکی چاکه وه‌ختیه‌تی، پێی بلیم تو بۆ من چیت چ شوپینیکت له ژيانى مندا داگیر کردووه، پێی بلیم که ژيانى من تا ئیستا ژيانیکی یه‌ک شیوه و یه‌ک ره‌نگ و ریچکه و ساده و ساکار بووه. به‌لام پر ده‌ردی سه‌ری. پێی بلیم که هه‌موو ژيانى من به‌ تال و لانه‌واز و بی ناز و تفت و تال و له هه‌مووشی خراپتر بی بزوات و هه‌لسوڤو داسوڤو و بی گۆران بووه.

پيى بليىم من تا ئىستا تەنانەت ھەر بەلا و بەسەرھاتەكانى ژيان. برسپىيەتى خەلكى، ئازارى بىتەوايان، كوشت و كوشتار و زورى و ستەم ديون و ھىچى دى. پيى بليىم كە ھەموو رۆژى دووبارە لە خەورابوون، بى ھىواو مەبەست و ئامانچىك لە ژيان. دەستە و ئەژنوو دەست لەسەردەست دانان، ھەر رۆن و برنج كرىن و لىتان كە بەراستى ئەمانە ھەر ھەموويان بۆ من كوشندە بوون. لەو كاتەوھش تۆم ناسپوھ،

دنيايەكى دىكەم لەبەر چاوان خۆ دەنوئىنى. پيى بليىم كە ئىدى ئىستا ژيان ھەر ھەمووى مۇسقىقا و ھونەرە. پيى بليىم كە تا ئىستا ژيانى من ھەر بى ھونەر بووھ و ئەگەر بووبىتىشى ھونەرىكى مردووى بى گيان و ژيان بووھ، پيى بليىم كە تو دىناي راستەقىنەى ژيانت بە من نىشاندا. پيى بليىم كە تو ژيانى منت وا لىكرد قابىلى ژيان بى پيى بليىم خۆشەويستى تو ئومىد و ھەز و ئارەزووھەكانم پى دەبەخشىتەوھ، ئاى، چەندەھا شتى دىكەش ھەبوون دەمويست پيى بليىم ھەزەمەكرد پيى بليىم خۆشمەدەوئى كەچى زمانم گىراوھ تەنيا بە چا و تىبىرىنەوھ وىستم ھەموو ئەو شتانەى دىكەشى تىبگەيەنم.

مارگىتا ھەمىشە لە سەرنجە قوولەكانى من تۆقىبوو، بەلام بە سەرخۆى نەدەھىنا. كەچى ئەورۆ لە ھەموو رۆژىكى خراپتربوو، ساتەوھختىكىش رانەدەوھستا، ھەردەيگوت. يا لە بىدەنگىيە دەترسا، يا دەيوست شتىكى لە دلدايە و بەو چەنە چەنەى لىم بشارىتەوھ. دەو دەمەيدا مارفىنكا پەيدا بوو. بە رووسى كەوتنە قسان. وردە شتىكىان لى حالى دەبووم. چا و شىرىنيان ھىنا. ئەوجا

ھەردووكيان بەرامبەر پىانوئىيەكە دانىشتن و Dance macabre سەمەي مردووان، كە لەسەر نۆتەكانى پىانوئىيەكە نوسراو بوو سەمەي مەرگ تەنيامانايەكى ئەو وشانە بوون. ژوررەكە زۆر ھىدى مەت و خامۆش بوو خشەخشى نۆتەكان نەبى بە ئەسپايى، دەھاتنە بەرگوى.

چەند ساتەوھختىك بىدەنگىيەكى كىش و مات بوو.

ئانىشكەم لەسەر سوچىكى مېزەكە دادا، ھۆش و بىرم ھەموو لاي ئەوان بوو. سەردەتاي ئاوازەكان كە ترسيان وەبەرنام. Macabre بوو، ھىچ وشەيەكى كوردى نىيە جىي ئەم وشەيە بگرىتەوھ. شووم بوون، من بۆ خۆم زۆر چاكم گيانى وشەكان دەنيو ئاوازەكاندا دەبىستن.

كاتزىمىر، دوازە جارن لىدەدا، لە دەمى شەوئىوھ تا بەرە بەياني مردووهكان ئازادن ئازاد ئازاد، نيوھ شەوھ! چ شەوئىكى سامناك.

ھەموو شەوھەكان وا ترسناكن. چونكە ھەر ژيانەكەى ئىمە خۆى لە خۇيدا وايە، گيان سۆزە. ئىدى خۆ ئەوان گيانان نىيە تا بسووتى، مردووهكان بى گيانن. ھەر بۇيەش كە ئىمە لەگەل ئەواندا وەك يەك نىن، بەلام مردووهكان ھەموويان وەك يەكن.

لە نيوھ شەوئىوھ تا كەلەبابى بەياني ئەوھ مردووهكان جەژنيانە و ئاھەنگ دەگىرن. جەژن و ئاھەنگى ئازادى، جەژنى رەھا بوون لە ئازار و دەردە سەرىيەكانى ژيان ھەموو يەكسانن. نە شا ھەيە و نەگەدا، نە پىر و نە جوان، نە كچ و نە كور، نە ژن و نە پياو، ھەموويان مردوون. ھەموويان پەيكەرە ئىسكن. يەككىك جوققەى شاھانەى

له‌سه‌ر نییه و یه‌کێک پاتال له‌بەر، ده‌ست ده‌ناو ده‌ستی یه‌ک ده‌نێن و هه‌موو تێکرا هه‌له‌ده‌په‌رن. چونکه مهرگ له نیو هه‌موواندا هاوبه‌شه، کهم و زۆری خودی ئه‌و په‌یکه‌ره ئێسکانه، مهرگ هه‌لیانده‌په‌رینی و سه‌مایان پێده‌کا. مهرگ به‌ لولاکه ئێسکیکی که تا دوینی پا و پووزی کچیکی بالابه‌رزی شوخ بووه ئه‌وه ئیستا بوته دار ده‌ هۆلی دیواری ئه‌و کاسه سه‌ره هه‌لچنراوانه و ده‌یانکوتی.

که بووه سه‌عات دوازه‌دی شه‌وئ، ئیدی په‌یکه‌ره ئێسکه‌کان هه‌موو له گۆره‌کانیان دینه‌ ده‌ری و سه‌ما ده‌که‌ن و هه‌له‌ده‌په‌رن. مهرگ بۆ خۆی خودی هه‌موو ئه‌وانه، چونکه ئیدی نه‌فه‌رمانه‌وه‌او نه‌فه‌رمانه‌به‌ نه‌ماوه، ئاوازیکی له‌سه‌ر خۆ لێده‌دا.

مردوووه‌کان لیک خه‌ر ده‌بنه‌وه و ده‌ست هه‌له‌ده‌ته‌کێن و پێ له زه‌وی ده‌کوتن.

ئه‌وه‌ی که تا هه‌شتاش خه‌تیکی به‌ لا روومه‌تیوه‌ دیاره، ئه‌وه له ژياندا قازی بووه و به‌ ئازار و ئه‌شکه‌نجه و نه‌هامه‌تی تاوانباره‌کاندا هاتوو و پێیان پیکه‌نیوه. شوینه‌واری ئه‌و خه‌ته‌ش به‌ زوویی ده‌سه‌رینه‌وه و نامینی، ئه‌و شوینه‌واری له‌ نیوان چه‌ناگه و روومه‌تی ره‌ش ده‌بینه‌وه. هه‌ر له‌بەر ئه‌وه‌ی که مردوووه و ئیدی ئازاده.

ئه‌وه‌ی که ئێسکی پشته‌ی کووره، ئه‌وه زۆری پشته‌ی داھیناوه‌ته‌وه و زۆری سه‌ر شوێر کردۆته‌وه ئه‌وه‌ی ئه‌وی پێ له‌ خه‌لکی دی جودا ده‌کراوه، به‌لام تازه‌ لیره‌ ئیدی پێویستی به‌ په‌یدا کردنی نانی روژانه‌ی نه‌ماوه، نه‌گریان هه‌یه و نه‌پیکه‌نین، نه‌ شادی و نه‌غه‌م، نه‌ دلته‌نگی و نه‌هیوا و ئومید و نه‌ خۆبادان و نه‌سه‌رکۆنه، نه‌ زۆر و

سته‌م و نه‌ بێده‌سه‌لاتی. نه‌برسیه‌تی و نه‌ تیری له‌ مهرگ و ئازادی به‌ولاوه‌ هه‌چی دیکه‌ نییه.

ئایا ئه‌و مهرگ و ئازادییه‌ زۆر له‌ ژيانی کۆیلایه‌تی چاتر نییه.
ئایا ئه‌و مردنه‌ زۆر له‌وه‌ چاتر نییه‌ قازی گالته‌ی به‌ ملکه‌چی تاوانباره‌که‌یدا بێ و پێی پێکه‌نی؟

ئایا ئه‌و مردنه‌ زۆر له‌وه‌ چاتر نییه‌ نه‌ دارێک پشته‌ دانه‌وینی!
ئایا ئه‌و مردنه‌ زۆر له‌وه‌ چاتر نییه‌ مرووف له‌ زینداندا بێ؟
هه‌ر بۆیه‌ که‌ ئه‌وانه‌ وا جه‌ژن و ئاهه‌نگ ده‌گێرن. هه‌له‌ده‌په‌رن، چونکه‌ ئازادن.

مهرگ به‌ لولاکه‌ پێی کچیکی که‌له‌ سه‌ریکی زل ده‌کوتی و ئاوازی سه‌روودی مردوووانیان بۆ لێده‌دا.

ئای هه‌ی، ئه‌و ئازادییه‌ش هه‌ر سنوور به‌نده. که‌له‌باب بانگی هاتنی سه‌پیده‌ رادیلی. هه‌موو مردوووه‌کان، په‌یکه‌ره ئێسکه‌کان لیک ده‌ترازین... چرک... چرک بۆ ناو گۆره‌کانیان. من ئه‌م دیمه‌نه‌م له‌و پارچه‌ موسیقایه‌دا ده‌دیت که‌ مارگریتا و مارفینکا پیکه‌وه‌ ده‌یانژهنی. که‌ لیبوونه‌وه‌ هه‌ردووکیان ره‌نگیان تیکچوو بوو. سه‌یری منیان ده‌کرد. منیش تاس برده‌بوومیه‌وه. مورته‌زا هه‌ناسه‌یه‌کی درێژ و قوولی هه‌لکیشا. دوا به‌شه‌کانی دیکه‌ی هه‌روا له‌ خۆوه‌ ده‌گوتن. ئیدی ئاگای له‌وه‌ نه‌مابوو که‌سیک گویی لێیه‌تی یان نا. هه‌یچ گومانیک له‌وه‌دا نه‌بوو که‌ هه‌شتاش هه‌ر له‌ ژیر فشار و کارلیکرانی ئه‌و روژه‌دا بوو.

"ئیدی وه‌بیرم نایه‌ ئه‌و روژه‌ چ قه‌وما. ئه‌وه‌نده‌ی ده‌زانم که‌ ئه‌و شه‌وه‌ وه‌ک مردوووان تابه‌یانی لێیکه‌وتم. هه‌ر ئه‌وه‌ش بوو که‌ بۆ

دوو به یانیش هر تووره و ناراحت بووم. ته‌نیا ره‌نگه په‌ریوه‌که‌ی مارگریتام دوی لیوونه‌وهی Dance macabre به به‌رچاوانه‌وه ده‌هات و ده‌چوو. دلنیا‌بووم له‌وهی که مارگریتا ئه‌و کچه لیو به‌خنده و دلخوش و شاد و شه‌نگوله نییه و له ژیر ئه‌و لیوه ناسکه پر زهرده‌خه‌نانه دا رازیکی ون و نادیار و شاراوه هه‌یه به‌وه زور په‌ریشان بووم که چون تا ئیستا وام نه‌ناسیوه. رۆژی دوی ده‌وربه‌ری سه‌عات شه‌شی ئیوارئ. له ژورده‌که‌م دانیشتی‌بووم و گویم دابووه قه‌وانی Dance macabre که له‌پر ده‌ستیکی بچکولانه‌ی ده‌ستکیش له ده‌ستم دیت په‌رده‌ی ده‌رگا‌که‌ی بۆ سه‌رمایه‌م پیوه گرتبوو لادا. ده‌سته‌که چه‌ند جاریکانی تک تک له شووشه‌ی ده‌رگایه‌که‌وه هینا و مارفینکا وه ژوورکه‌وت.

له سه‌ر روویرا دیاربوو شتیکی تازه قه‌وماوه. ئه‌و فارسی وا فیر نه‌ببوو بتوانم به فارسی بیدوینم. به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی لی تیگه‌یشتم که به هر زمانیک بووه ده‌یویست تیمبگه‌یه‌نی که هه‌رچی زووتره بگه‌مه مارگریتا. به‌لام چ قه‌وماوه، چ بووه، چیم له ده‌ست دئ ئوتومبیل و گالیسکه‌یه‌کم وه‌چه‌نگ نه‌که‌وتن. سه‌رما و سۆله و به‌سته‌له‌ک بوو گالیسکه‌کان خویان په‌نا دابوو- مارفینکا به‌خۆو پیلاویکی پاژنه باریکه‌وه نه‌یده توانی به‌سه‌ر به‌سته‌له‌کیدا غاردا، به‌ویم گوت: "ئه‌وه من ده‌رۆم و توش بۆ خۆت به‌ته‌نیا وه‌ره." نیوه‌ی زیاتری رتیه‌که‌م بریبوو و ئینجا گه‌یمه ئوتوبۆسیک، دوا‌ییش گالیسکه‌یه‌کم وه‌گیر که‌وت، له ناو گالیسکه‌که‌دا ئه‌و وشه رووسی‌ه‌ی که مارفینکا لیکدا لیکدا دووباره‌ی ده‌کرده‌وه و فارسی‌ه‌که‌ی "خۆ کوشتن" بوو.

مارگریتا ده‌یویست خۆ بکوژئ. من ده‌توانم نه‌یه‌لم. هر دوو چاوم تاریک بوون، خۆم راگرت. به‌هه‌ربانچیه‌که‌م گوت خیراتر لیخوړئ، له‌وه‌لامدا گوتی: "له‌وه‌ی زیاتر ناتوانم لیخوړم ئه‌سپه‌کانم له‌سه‌ر ئه‌و سه‌هۆلبه‌ندان و به‌سته‌له‌که‌ی ده‌خزن."

- هه‌روا توژیک خیراتر به‌لکه زوو ده‌گه‌می.
له‌جه‌سه‌ری شه‌قامی نادری هاتمه خوارئ. نه‌مویست که‌سم تینگا.

ده‌وربه‌ری سه‌عات هه‌وت گه‌یمه به‌ر ده‌رکی. هه‌وا تاریک بوو، ده‌رگا له‌سه‌ر گازی پشتی بوو، راست چوومه ژووری. که له پلیکانان هاتمه خوارئ زور ترسام. وامزانی شیت بوویمه.

ره‌جه‌بۆف له ناوه‌راستی هه‌سارئ پان رابوو و خوینی له‌سه‌ری ده‌هات. له‌گه‌ل تاریکیه‌شدا زانیم خوینه. مارگریتا به‌واقی وپ و دووچاوی ئه‌بله‌ق و سه‌ر و روویه‌کی درێژکۆله، ده‌ست به‌ره‌و دواوه ده‌یزریکاند. بابی مارگریتاش ده‌ست به‌لیوی نه‌رده‌ی پلیکانه‌کانی هه‌یوانیوه ده‌یویست به‌ره‌و و خوار بیت.

مارگریتا له‌وه‌ی زیاتر: "من... من" ده‌نا زمانی گیرا بوو.
له‌ئامیزیم کرد و برده‌وه ژووری، ده‌تگوت بی ناو ئاوییه ده‌له‌رزئ.

پرسیم: "تو ئه‌وه‌ت کرد؟ تو کوشتت؟"

- من... من.

بابی مارگریتاشم هینایه‌وه ژووری.

- گوئ مه‌دهنی، له‌سه‌ره خۆزین ئارامتان بئ. من هەر ئیستا ده‌یگه‌یه‌نمه‌ نه‌خۆشخانه.

ئینجا رووم له‌ مارگریتا کرد.

- مارگریتا ئیدی ئه‌وه‌ به‌کەس نه‌لئی، هیچ کاتی، به‌لینم ده‌یه‌ که‌ ئه‌و قسه‌یه‌ت به‌سه‌ر زاریدا نه‌یه‌ته‌وه‌ و له‌ ده‌مت ده‌رنه‌چی. مارگریتا ئه‌گەر تۆزقالتیک منت خۆشده‌وئ به‌لینم ده‌یه‌، که‌ به‌ هیچ کەس نه‌لئی. به‌ هیچ کەس. ئه‌گەر بابیشت نه‌یزانیوه‌، ئه‌وه‌ مه‌هیله‌ بزانی، تۆ برۆ پشووویه‌ک بده‌.

من مارگریتام ده‌ئامیز نا، ده‌ست و ده‌موچاویم ماچکردن، دیسانه‌وه‌ لیم دووباره‌ کرده‌وه‌:

"مارگریتا، ئیستا ده‌یگه‌یه‌نمه‌ نه‌خۆشخانه، هیچی وانیه‌. چاک ده‌بیته‌وه‌، رامکرده‌ ده‌ری، به‌ دوا‌ی گالیسکه‌یه‌کدا ده‌گه‌رام دیتم مارفینکا تازه‌ وا‌ خه‌ریکه‌ دیت.

- تۆش بیگه‌یه‌، حالی باش نییه‌، چوو به‌ بنوئ.

گالیسکه‌م وه‌گیر نه‌که‌وت. گه‌رامه‌وه‌ هه‌ساری و هاوارم کرده‌وه‌.
- مارگریتا، مارگریتا به‌ هیچ کەس نه‌لئی، به‌ هیچ کەس. لاشه‌ نیوه‌ گیانه‌که‌ی ره‌جه‌بۆقم به‌ شانی دادا و له‌ مال وه‌ده‌ر که‌وتم. ده‌مویست چبکه‌م نازانم ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌م ئاگا لیبوو خه‌لکی ده‌وره‌یان لیدام و پاسه‌وانیکیش په‌لی گرتم و بردمیه‌ جیه‌کی. هه‌رچییه‌کیان لیده‌پرسیم، من هەر ده‌مگوت: "من ئه‌وه‌م کردووه‌، من کوشتوومه‌."
و ئیستاش هەر ده‌لیم: "من کردوومه‌."

به‌ مل خۆ داهینانی گوناھی یه‌کیکی دیکه‌ چهند خۆشه‌ و بوونی ئامانج و مه‌به‌ستیکیش له‌ ژياندا چهند شیرینه‌.

ئیدی مورته‌زا - ف- بیده‌نگ بوو له‌ دنیای خه‌ودا بوو. وه‌ک هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی خه‌ون بووبن. من ده‌مزانئ بۆ وا به‌ تاسه‌ و خۆشحالیه‌وه‌ به‌ره‌وپیری مهرگ ده‌چی. هیواو ئامانجیکی بۆ ئه‌و ژيانه‌ پڕ و پووچه‌ی خۆی دۆزییووه‌.

-۳-

دوینی سبه‌ینی مورته‌زایان له‌ نیومه‌را برده‌ ده‌ری. هه‌روه‌ک چۆن شه‌که‌ نیریکی له‌ نیو په‌زیرا راده‌کیشنه‌ ده‌ری بۆ سه‌ربرینی. من ته‌نیا که‌سیک بووم که‌ به‌مه‌ زۆر خۆشحالبووم، هەر بۆیه‌ش له‌به‌ر خۆمه‌وه‌ ده‌مگوت: "بۆ خۆی هه‌سایه‌وه‌ و ئه‌م شه‌ویش کاتژمیر دوازه‌ی شه‌وئ هاوبه‌شی سه‌مای مردووان ده‌کات. ده‌ستی ره‌جه‌بۆفی ده‌گرن و بی رق و کینه‌ پیکه‌وه‌، بی ئازار و چاوچنۆکی، به‌لام ئازاد ئازاد جه‌ژن و ئاهه‌نگی ئازادی ده‌گێرن. نا، کئ ده‌لی وایه‌.

ئه‌مرۆ به‌یانی هاتن و که‌ل و په‌ل و شتومه‌که‌کانیان کۆکردنه‌وه‌. ئیمه‌ به‌ ته‌واوی لیبیراین که‌ له‌ سیناره‌یان داوه‌. ده‌و ده‌مه‌یدا که‌ شتومه‌که‌کانیم کۆ ده‌کردنه‌وه‌ چهند په‌ره‌ کاغه‌زیکم له‌ بن نوینه‌کانی دیتنه‌وه‌. به‌دزی خۆیندنه‌وه‌ تا ئه‌گەر پنیوست بی ره‌گه‌ل شته‌کانیان خه‌م و بۆی بنیرمه‌وه‌، یا ئه‌گەر شتیکیان تیندا بیت ئه‌وه‌ به‌هەر شیوه‌یه‌ک بی بۆ مارگریتا، یان بۆ خوشکه‌که‌یان بنیرمه‌وه‌.

به‌لام نوسینی سه‌رکاغه‌زه‌کان ده‌ستوخه‌تی مورته‌زای نه‌بوو. دیار بوو له‌ ده‌ریرا هاتبوو. ئه‌مه‌ش ده‌قی ئه‌و نامه‌یه‌یه‌:

"دۆستی خۆم، تاكە خۆشەوئیستەكەم، من بەلای تۆو ھەمیشە كچىكى سەرە رۆ و بى جەلەو بووم، ھەر چەنەم دەدا و پىدەكەنیم زۆر كەمت بە غەمبارىيەو ە دیتووم، وەنا؟ جارىكيان دە قساندا پىت گوتم كە خۆبەختكرن و قوربانى لە دەست من ناىە. جارى وا دەبوو رەنگە پەرىوئەكەى دەمووچاوى من سەرنجى تۆيان بۆ رازە شاراوو نەپنىيەكانى ناخى دل و دەروونم رادەكيشا. بەلام دەستوبرد قاقاى پىكەننەكانى من لەو بىرو بۆ چوونانەى خۆتى سەبارەت بە من دوور دەخستىتەو، وەنا؟

لەوانەىە زۆر جارانیشت لە دللى خۆتدا گوتبى ئەو ە ديارە يارى بە چارە نووسم دەكات و گوايە گالتەم بە تۆو ھەست و نەستە ناسكەكانت كردوو، وەنا؟

بەلام دەزانى بە ھەلەيان تىگەبىووى؟ پەى بردن بە ئىش و ئازارى خەلكى دى كاريكى ھىندە ئاسان نىيە، چ جاي ئەو ھەموو بەلا و بەسەرھات و ناخۆشيانەى بەسەر من ھاتوون و خۆم تىدا راگرتوون و ھىشتاش زۆر ئازايانە ھەر ئامادەم خۆم راگرم و بەرامبەريان بوو ەستم. ژيانى من سەرتاپاى فيداكارى و قووربانى بوو.

دۆستەكەى خۆم، داکم لە دوايىن نامەيدا نوسىويەتى زۆرم ئاگا لە بابم پىت.

داک و بابم يەكتريان زۆر خۆشەوئیست، ئىستاش ھەروان، سوورى گەردوون ناچارى دەست لىك بەردانى كردن. زۆر جارام ئاگا لىبوو، بابم چەند سەعاتان بەرامبەر وینەى دايكم دانىشى و تىيرابمىنى و دەبىر و خەيالانەو ە بچى. لەو كاتەو كە من گەورە بووم ھەمیشە داکم رايسپاردووم كە چاوم لە بابمەوئىت و بىم بە

بەلاوئەگىرى ناخۆشىيەكانى. بابم ھەمیشە منى زۆر خۆشويستوو و ھەر لەبەر خاترى منىش بوو خۆى لە ژىر بارى ئەو ھەموو كارەساتانەى ژياندا راگرت. كەس ھىندەى بابمى رەجەبۆف نەدەدزا، كەسشى ھىندەى وى لى بىزار نەبوو بەلام چونكە زۆرى من خۆشەوئیست تەواوى بە سەرھاتەكانى ژيانى و تەنانەت پىكەو ە ژيانى رەجەبۆفىشى لەگەل خۆماندا بە روويەكى خۆشەو ە قبول دەكرد. رەجەبۆف بۆ سوودى خۆى بابمى لە ئالو وىرىكى زۆر ترسناكدا كرىبوو ھاوبەشى خۆى. ھەر لەو رىگايەشەو ە ژيانى ئىمەى تال و كویر كرىو. لە رووسياىرا دەناسى و ئەو لەوى دەلال بوو، بەلام چونكە لەو دوا دوايانەدا چاوى تەماحى لەمن برىبوو ئىدى ژيانمان بەى كۆمەك و يارمەتییەكانى وى نەدەسوړا. لەو ناو ە ناو ەشدا رەجەبۆف سوودى خۆشى ھەر وەگىر دەكەوت.

چ روژانىكى سەختى ژيانى بابم بوون ئەو روژانەى لەبەر خاترى ژيان و گوزەران و ئاسوودەى من بە دەست رەجەبۆفەو ە لە بابم رادەبردن. لەلایەكى دىشەو ە نەيدەتوانى من بەو بسپىرى. لەسەر دەمى ئەو بگرە و بەردانەدا بوو ئەتو پەيدا بووى.

ئازىزەكەم خۆزىا بە خۆزىاى خوداى ھەرگىز نەدەھاتى. تروسكەى ھىواو ئومىدىكى رووناك لە ژيانى مندا پەيدا بوو، ئەو خۆشەوئیستىيە شاراوئە، كە ھىچ كەسىك تەنانەت مارفىنكاش نەيزانى. ئەو خۆشەوئیستىيەى كە لەتىنى ھەموو ئاگرىكى ھەلايساو بە تىن ترە، ئەو خۆشەوئیستىيە ئومىدى گەشى وەبەر من ناىەو، من ئامادە بووم وەك تاتيانا ھەموو ژيانى خۆم قوربانى تۆكەم، بەلام داخوا دەمزانى كە تۆ ئەو خۆشەوئیستىيەى من رەت

ناکه‌پته‌وه، وه‌نا؟ تا له دواییدا رییه‌کی دیکه‌م بۆ دلنیا بوونه‌وه و ئاسووده‌یی دل و میشکی بایم دۆزیه‌وه. روژیکی پیمگوت که من به هه‌موو چه‌ز و ئاره‌زووی خۆمه‌وه ئاماده‌م شوو به ره‌جه‌بوؤف بکه‌م. له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو په‌له‌په‌ل و هه‌له‌هه‌له‌ی ره‌جه‌بوؤفیشدا بایم ئه‌وکاره‌ی هه‌ر وه‌دوا ده‌خست. چونکه هه‌ر دلنیا نه‌بوو.

ئهو روژه هه‌ینییه‌ی که ئیمه به ره‌جه‌بوؤفمان گوت له ماله‌وه نابین و بانگه‌پشتی ئاشنایه‌کی خۆمانین، کاتی که تو له مالی مه‌ وهدهر کهو تبووی، توی دیبوو و هه‌ر ئه‌و شه‌وه له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که، بایم نه‌خۆش بوو له‌باره‌ی منه‌وه‌ی له‌گه‌ل دووا بوو زۆریشی پینداگر تیبوو که ده‌بی له‌ ماوه‌ی ئه‌و چه‌ند هه‌فته‌یه‌دا کاره‌که یه‌کسه‌ره بیته‌وه و هه‌ر نه‌بی شیرینی بخوریته‌وه و ئه‌وکاره ئاشکرا بکریت و ئاهه‌نگی بۆ بگێردری. هه‌ر ئه‌و شه‌وه بایم له‌ چه‌ژمه‌تان تووشی ده‌له‌کوته و سه‌کته بوو و ئیدی هاتمه‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی که تازه له‌و نه‌خۆشیه‌ی قوتار نابیت یا ئه‌وه‌تا ماوه‌یه‌کی زۆر ده‌که‌ویتته سه‌رجینی. بیرم له‌وه‌ی ده‌کرده‌وه بایم له‌و ده‌له‌ راوکی و ئازار و به‌ خۆ داشکانه‌وانه‌ رزگارکه‌م و خۆم و بایم پیکه‌وه بکوژم. هه‌موو شتیکی ئه‌نجامدانی ئه‌و کاره‌م بۆ ئه‌و روژی شه‌مووه‌ی ئاماده‌کردبوو ده‌مویست قه‌وانی Dance macabre یه‌که به‌خمه‌ سه‌ر و هه‌ر دووکه‌مان پیکه‌وه بمرین. من سه‌ر قالی ئاماده‌کردنی ئه‌و پیتشه‌کیانه‌ بووم که ره‌جه‌بوؤف هاته‌وه. له‌و جووره‌ سات و شویتانه‌دا ئیدی دیتنی ره‌جه‌بوؤفی له‌ توانادا نه‌بوو. ئینجا زۆر به‌ راشکاوویه‌وه داوام لیکرد و پیم راگه‌یاند که له‌و ماله‌ی بچته‌ ده‌ری. که‌چی ئه‌و ئاماژه‌ی به‌و په‌ویوه‌ندییه‌ گه‌رموگوره‌ی نیوان من و تو

کرد. سه‌ره‌زنشتی کردم، په‌لاماری دام. ته‌نانه‌ت خه‌ریک بوو بێ ریژی بنوین. سه‌رخۆش بوو. لیم تاودایه‌ دارده‌سته‌ ئه‌ستوره‌که‌ی بایم و له‌ ژووریم وه‌ده‌رنا. که‌ گه‌ییه‌ هه‌یوانی له‌سه‌ر پلێکانه‌کانرا پالیکم پتوه‌نا. پیتی ترازاو ته‌پلی سه‌ری وه‌گۆشه‌ی یه‌ک له‌ پلێکانه‌کان که‌وت ئازیزه‌که‌م، ئیدی پاشماوه‌ی ئه‌و رووداوانه‌ی دوای ئه‌مه‌ش بۆ خۆت هه‌مووی ده‌زانی. کاریکی خراپم کرد. وا چاتربوو تو‌م ئاگادار بکردبایه‌، وه‌نا؟ بابیشم مرد، ئیستاش ئه‌وه‌ ده‌بینم که‌ نۆره‌ی قوربانی و فیداکاری و خۆبه‌ختکردنی من هیشتا تینه‌ په‌ریوه‌و هه‌رماوه‌. تا هیشتا‌ش نه‌مویراوه‌ هه‌والی مه‌رگی بایم به‌ داکم راگه‌یه‌نم. ئه‌و کاره‌ی بۆ تو به‌ جیدیلیم. هه‌رچی له‌ باره‌ی منیه‌وه‌ ده‌زانی بۆ داکمی بنووسه‌، بۆی بنووسه‌ که‌ من به‌راستی کچی شایسته‌ی ئه‌وم و ده‌شزانم چۆن خۆم به‌ختکه‌م. مه‌به‌ستیشم له‌ نویسی ئه‌م نامه‌یه‌ ته‌نیا ئه‌وه‌یه‌ که‌ من ناتوانم به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ خۆ راگرم که‌ تو له‌ به‌ندیخانه‌دا بېزیت و یابم‌ری و منیش له‌ ده‌ره‌وه‌ ژیا‌نیکی بێ مه‌به‌ست و بێ هیواو ئومید بژیم و به‌سه‌ر به‌رم.

له‌وانه‌یه‌ ئه‌گه‌ر دادوه‌ره‌کان هه‌موو ئه‌و به‌سه‌ر هاتانه‌ی من به‌ ته‌واوی ته‌واوه‌تییه‌وه‌ بزانن، فه‌رمانی خنکاندنم نه‌ده‌ن، ئه‌و ده‌می دوای ده‌ سال یان یازده‌ سالێ دی به‌رده‌بم و دیمه‌ ده‌ری. ئه‌وده‌می ده‌بمه‌ ئافره‌تیکی زۆر خۆشبه‌خت و تۆشم زۆر خۆشده‌وی و به‌ خۆشه‌ویستی تووه‌ ئه‌وه‌نده‌ی ماومه‌ ژیان به‌سه‌ر ده‌بم، خۆ ئه‌گه‌ر مردیشم ئه‌وه‌ هه‌ر به‌ ئاسووده‌یییه‌وه‌ سه‌ر ده‌نیمه‌وه‌. ئیستاش وام بریار داوه‌، هه‌ر ئه‌ورۆ خۆم ته‌سلیمی دادگا که‌م. مارگریتا"

دوای چهند روژیک هەر ئه‌و که‌سه‌ی که به ده‌نگیکی بَلند هاوار ده‌کا و ناوان ده‌خوینته‌وه و بانگی مورته‌زای کوری چه‌وادی کرد و بردی، ناوی منی بانگ کرد و هه‌ندئێ خواردن و کلاوه‌که‌می دامه‌وه. له‌و ده‌فته‌ره‌ی که ئه‌و شتانه‌م پێ وه‌رگرتن، نووسرابوو:

"هینته‌ر... مورته‌زا -ف-"

چهند روژیکێ دی دوو باره‌ پاره‌یان هینا. کاتی که یه‌ک له‌ هاو ژوو‌ره‌کانی من پسووله‌ی وه‌رگرتنی پاره‌کانی ئه‌و دیو ئه‌و دیو ده‌کردن تا پسووله‌که‌ی خۆی وه‌بینی و ئیمزای کات چاوی به‌ پسووله‌یه‌کی که‌وت که پسووله‌ی به‌ندیخانه‌ی ژنان بوو له‌سه‌ری نووسرابوو:

"ناوی وه‌رگری شتوومه‌ک. مارگریتا."

۲۰۰۰/۱/۱ داره‌توو.

سه‌رچاوه‌/ چمدان- بزرگ علوی- چاپ اول، نگاه: ۱۳۷۷ (چاپ مکرر)
مؤسسه انتشارات نگاه.

گوتی: "به‌لئی ده‌زانم. وهک قسه‌کانم ماندووی کردب، به‌لای دیواریدا وهرسوورا. نیره کتکی ره‌شیش هاتبووه لیوی حه‌وزه‌که و به‌په‌نجه‌کانی ئاوه‌که‌ی لاده‌دا و ده‌یویست ماسییه‌کان بیته پیشی تا پریاندا‌تی و بیانفرینی. خه‌سره و دووباره به‌لای مندا وهرسوورایه‌وه و گوتی: "بۆ کتییی تازهم بۆ ناهینی؟ دکتور کتیب خویندنه‌وه‌ی لی قه‌ده‌غه کردووم، هه‌ر ده‌لئی شیته."

- تۆش په‌له مه‌که ددان به‌ خۆتدا بگره به‌لکه تا ئه‌و چه‌ند روژانه‌ی دی چاکتریش ده‌بی.

خه‌سره و کۆکه‌ی هاتی و ده‌ستشوره‌که‌ی بۆلای ده‌می برد، گوتی: "تۆ به‌راستیته و بیگومانی؟"

- به‌لئی زۆریش، چونکه من باوه‌ر و متانهم زۆر به‌و دکتوره‌یه، ئه‌وه بیجگه له‌وه‌ش که ره‌نگ و رووی تۆش سوور هه‌لگه‌پراونه‌وه و لوس و لیک و گه‌ش دیارن.

خه‌سره و برویه‌کانی تیکنان. وهک ئه‌وه‌ی بیرکردنه‌وه بۆ وی کاریکی یه‌کجار سه‌خت و دژوار بیته.

- بلئی تا ئیستا چاره سه‌ری نه‌خۆشی سیلیان دۆزیبته‌وه؟
من گوتم: "له‌ باره‌ی تۆوه سیل و میل له‌ گۆری نییه. تۆ ته‌نیا سه‌رمات بووه و پاریزیشته نه‌کردووه و لیت بۆته ره‌قیتته و سینگ ئیشه‌یه‌کی سه‌خت و دریژ خایهن."

- باسکردنی بیسووده؟ به‌رگه‌ی ناگرم.

دیسانه‌وه رووی لیوه‌رگێرامه‌وه.

له‌ ئیسکه ده‌رپه‌ریوه‌کانی روومه‌تیرا دیاربوو مهرگ قوربانیه‌کی دیکه‌ی تازهی هه‌لئاوه. به‌لام هه‌رگیز ئه‌وه‌م نه‌ ده‌چوووه میشکی؛

"قوربانی"

نووسینی / بزورگی عه‌له‌وی

دره‌خته‌کان تازه ورده چرویان ده‌ردا بوو، پیشتر نه‌رمه بارانیک باریبوو، به‌لام ئه‌ورۆ هه‌وا پاک و بیگه‌رد بوو. خه‌سره و له‌سه‌ر ته‌ختیکی راکشابوو. دوا‌ی سی مانگ نه‌خۆشی ئه‌وه یه‌که‌مجاری بوو ده‌رکی بکاته‌وه. ره‌نگ و روویه‌کی سفت و سۆل و چاوه‌کانی کز و مه‌ستانه‌یان ده‌نواند. سی مریشک له‌ حه‌وشی له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که خه‌ریکی پێپرکه بوون و چینه‌یان ده‌کرد.

که له‌باب و مریشکیکیش به‌ره و لای حه‌وزه‌که ده‌چوون، ده‌ستیان به‌ ئاو خواردنه‌وی کرد و له‌گه‌ل قووتدانی هه‌ر دلۆپه ئاویکیش سه‌ریکیان به‌لای یه‌کتیدا خوار ده‌کرده‌وه و سه‌یریکی یه‌کتریان ده‌کرد. من له‌سه‌ر لیواری ته‌خته‌که‌ی خه‌سره و دانیشتبووم. زۆر ده‌میک بوو خه‌سره و نه‌یده‌هیشته‌که‌سی بجیته‌لا. به‌لام من هه‌فته‌ی یه‌ک دوو جارنم بۆ ئه‌حوالپرسیه سه‌ر له‌ مالی وان هه‌ر ده‌دا. له‌گه‌ل داکیدا ده‌دوام. نازانم ئه‌ورۆ چۆن بوو ریی سه‌ردانی خۆی پێدام. من گوتم "چاکه. ئیستا زۆر باشی هه‌ریه‌ک دوو روژی دیکه‌یه هه‌لده‌ستیته‌وه." که وه‌لامی نه‌دایه‌وه، من سه‌رم له‌ دوو قسه‌کانی خۆم نا: تا ئیستا چه‌ند جاریکانت بۆ هه‌والپرسیه هاتووم. هه‌میشه هه‌والی ساغی ته‌ندروستیتم له‌داکت پرسیه‌وه، ئه‌و

چۆن دەبىي خەسرەو بمرى؟ چۆن باهرېكەم؟ ئەو بەو ھەموو ئومىد و ھەز و ئارەزوو ۋە. لەپىر بىرى مەرگم لە مېشكىدا بە شىۋەيەكى يەكجار زۆر ترسناك لەبەر دەمدا بەرچەستە بوو. ھەرچى بى سىلىش ھەر ھۆيەكە. لەوانەيە ئەگەر سىلىش نەبى خەسرەو بە كۆلاندا بروت و پارچە خشتىكى بەسەردا بەرېتتە ۋە بىكوژى. بىرىكى ناخۇش بوو، ھەموو لەشم لەرزى، خەسرەويك بەو ھەموو ھەست و نەستە ناسك و پاك و خاۋىنەيە ۋە دەبى بمرى. باشە خۆ دواى مردنى ھىچ شىۋىنە ۋارىكى نامىنى و تەۋاۋى بوونى ۋى ۋەنەبوون دەگەرچى. تەنيا گىمانەكەى دەمىنەتتە ۋە؟! بەلى. لە راستىدا لەو دەمەيىرا كە خەسرەو كە ۋەتېۋە ناۋجى، يەكجار زۆر گۆرابوو.

جاران لە نىۋ ئاۋالاندا چەند روو خۇش و رووگەش بوو، دەگەل ھەموۋانى دەستبازى و جەفەنگ دەكردن. ھەموو كەس پىنابوو خەسرە و مەۋقىكى سەرە رۆيە، بەلام دواى شەو درەنگانىكى درەنگ كە پىكەۋە دەمىنەتتە ۋە دواپىكمان پىكەۋە ھەلدەدا بى ئەۋەى ۋەرتەمان لىنى تىك رادەماين و ئەۋىش يان پارچە كاغەزىك يا پاكەتى جگەرەكانى خۆى دەردىنا و ورد وردى دەكردن، يان ئەو دەمانەى دواى خواردەنەۋى قەۋانىكى گراما فونى داۋىشتە سەرى و گويىمان بۇ رادەداشت، ئا لەو دەم و ساتانەدا دەكرا خەسرەۋى راستى بناسى. من دەمزانى ئەو چىيە. بەلى ئەۋكاتانە روون دەبۆۋە كە ئەو مەۋقە سەرەرۆيە، لە راستىدا چەند شەيدا ۋە ئارەزوومەندە. ئەو ھەرگىز پىي و انە بوو كە دەبى بەراشكاۋى لەگەل كەسانى دىكەدا بدوئى. ھەمىشە ھەزى لەجەفەنگان بوو، بۆيە ھەركاتى يەككە لە ئاۋالەكانمان ژنى ھىتابايە، ئەو دەيگوت: "ئەۋە فلانىش

ژنى ھىنا، تازە ئەۋىش سەنگىن و رەنگىن بوو. بۇ ۋىش ۋاچاترە ھىندىك وردە بەردان لەبەرچى كا، تا قورستىتتە.

شەو دەرنگان كە كەسمان بە دەۋرەۋە نەدەما، ئەۋقسانەى پىشۋوى بە جۆرىكى دى دەكردن: "تو ۋەرە بىر بىكەرەۋە مەۋف بىەۋى ژن بىنى. باشەكى بىنى، بۇ نمونە كچى فلانە بازركان، يافلانە سەرفەمانبەر، يافلانە پارىزەر، تو پىتۋايە ھىچ كامىكىان لەو فاتىلە شل و شەپرىۋ و تەمبەلانەى خۇمان چاتربىن؟ دە تو بىرېكەرەۋە كە ئەۋانە لەدۋاى ھەر نانخواردنىكى دەستبەكەن بە قىردانى، يان نىۋە شەۋى گورانىيەكانى زىنەتولملوك لىدەن و خۆى بۇ راژىنن. توش ئەۋەندەت بەسە بۇتا ھەتايە و تاكۋتايى تەمەنت لە ژيان بىزار بى و بىزت لىنى بىتتەۋە."

لەگەل ئەو ھەموو گالته پىكردن و نەفرەت لە ئافرەت كىردنەشىدا، ھەرمن دەمزانى چەند شەيدا و چەندى ھەز لەژنە...

جارىكىان لە فەرەنگىنى ھەز لە ژنىكى كىردوۋە. ئەو خۇشەۋىستىيەى بە ھەزاران جۆر و شىۋە بۇ من باسكرد بىتتەۋە كەمە... ئىستاش ئەۋە ئەو خەسرەۋەيە كە دەبى بمرى! دەۋ دەمەيدا كە من لە ئاۋە سەۋزەكەى نىۋ ھەۋزەكە رامابووم، دىتم ۋەرگىر دراۋىكى شۋىنەۋەرى لە بن سەرىنەكەى دەرىنا و ھىندىكى لە پەرەكانى ھەلدانەۋە.

كاتى ۋىستم مائاۋاىى لە خەسرەۋە بىكەم و لە ژوورەكەى ۋەدەرەكەۋم، لە ژوورەكەى تەنىشتىيەۋە دايكىم دىت لەسەر ەردى بەماتى دانىشتوۋە و سەرىۋشەكەى لەسەرىۋە پىنچاۋە و گۆيى بۇ قسەكانى ئىمە رادا شتوۋە.

هه‌رکه منی دیت له جیی خۆی راستبۆوه، سلۆم لیکرد، دوایی منی برده ژوواریکی به‌ولاهه تره‌وه و له‌وی دهستی به‌داخ هه‌ل‌رشتنی دلی خۆی کرد.

- کاک خه‌سره‌و ته‌نیا گۆی له تو ده‌گری. ده‌بی کاریکی وابکه‌ی ئامۆژگارییه‌کانی دکتۆری په‌یره‌و بکات، چونکه به‌قسه‌ی ئیمه‌نا کات و هیچ گۆی ناداتی.

من گوتم: "خانم، ده‌بی ئیوه‌ش زۆری له‌گه‌ل له سه‌ره‌خۆین. ئه‌و زۆر هه‌ست ناسکه. هه‌ولده‌ن زیاتر به‌گۆیره‌ی چه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی وی ره‌فتار و هه‌لس و کهوت بکه‌ن."

- کاکه! ئه‌گه‌ر ده‌زانی! راستیت ده‌وی لیره‌ هیچ که‌سیک به‌بی مه‌یل و چه‌ز و ئاره‌زووکانی وی نه‌بی ناجوولیته‌وه. له‌و ماله‌یدا که‌س لام وجیمی له قسه‌کانی ئه‌ودا ناکات. ته‌نانه‌ت ری به‌که‌سیشمان نادات بچینه ژووهره‌که‌شیه‌وه. شتیکی دیش هه‌یه ده‌مه‌ویست پیتان بلیم. یه‌ک مانگی ره‌به‌قه کچیکه ناشیناسم هه‌موو روژی خوا دایناوه سه‌ریک لیره‌ ده‌دات. خوشکه‌کانی خه‌سره‌ و ده‌لین، کچی خیزانیک ماله‌ گه‌وره‌ و چاکن. که‌چی خه‌سره‌و به ئیمه‌ی گوتوو هه‌روه‌ختیک هات نه‌هیلن بیته ئیره‌ و ده‌ریکه‌ن که ئه‌وه‌ش کاریکی نه‌کرده‌نییه‌ و نا‌کرئ ده‌ریکه‌ین. ئه‌و روژی به‌یانیان ده‌وده‌مه‌یدا بۆ هه‌والپرسیه‌ ده‌گاته ئیره‌. ئیوه‌ کاریکی وابکه‌ن که بۆ خۆی پپی بلی چیدی نه‌یه. من پرسیم: "ئه‌ری ناوی فه‌روغ نییه‌؟"

- بۆ... نا، به‌لام راستیت ده‌وی ئیمه‌ شه‌رمی ده‌که‌ین پپی بلین. من ده‌بیره‌وه چووم و که‌مترم ئاگا له قسه‌کانی داکئ خه‌سره‌وی و ئه‌و ده‌رده‌ دل و سکا‌لایانه‌ی له ده‌ست کوربه‌که‌ی ده‌یکردن هه‌بوو

و ئیره‌بیشی به‌وه ده‌هات که بۆ تا ئیستا هیچی ده‌رباره‌ی ئه‌و کچه له‌لای وی نه‌ درکاندوو. له قسه‌کانیشی واده‌رده‌که‌وت که ئه‌گه‌ر به ده‌ست من بوايه، تا ئیستا ده‌می‌ک بوو ده‌رگای ئه‌و ماله‌م له رویدا داده‌خست به‌لام به‌داخه‌وه که خوشکه‌کانی نه‌هیلن. کاتی که خوشه‌ویستی و میه‌ره‌بانی و دلسۆزی له دنیا‌یه‌دا ببه‌ هۆی ده‌ردی سه‌ری مروّف؟"

دوايه گوتی: "دوینی دکتۆر ده‌یگوت که سوپاس بۆ خوا خه‌سره و چاتربوو. ئه‌گه‌ر زۆریشی ئاگا له خۆی نه‌بی و پارێزیه نه‌کا له‌وانه‌یه ئه‌و نه‌خۆشیه سالی دووجاران له‌و کاته‌دا هه‌ل‌داته‌وه، که ئه‌ویش بۆ وی زۆر جیی مه‌ترسییه. وه‌ره مه‌ردی چابه‌ وابکه هینده نه‌خوینیته‌وه."

له‌و دیوی په‌نجه‌ره‌که‌وه خه‌سره‌وم دیت که له ژووهره‌که‌ی خۆی هاتۆته ده‌ری و له‌سه‌ر پلیکانه‌کانی ناو هه‌وشی دانیشتوو. داکئ کورسییه‌کی دانیشتنی بۆ برد. منیش هه‌ر چوومه هه‌وشی و ته‌نیشته‌ وی. پپی گوتم: "هه‌تاویکی چه‌ند خۆشه‌!" داکئ گوتی: "خه‌سره‌وخان، ده‌بایه خۆت چاک بپنچیه‌وه."

خه‌سره‌و رووی له من کرد و گوتی: "به‌راستی به‌هار، گیان وه‌به‌ر هه‌موو شتی‌کدا ده‌کاته‌وه. ئه‌و دارشمشادانه‌ی مالی مه‌ تا دوینی هه‌موو ره‌ش و برش و ناشیرین بوون، که‌چی ئه‌ورۆ تیکرای گه‌لاکانیان سه‌وز و جوان و رازاوه‌ن. ته‌نانه‌ت ئه‌وانه‌ی له پایزیشدا مردبون. ئه‌وا ئیستا دووباره‌ زیندوو بوونه‌ته‌وه." له راستیدا ئه‌مه‌ بار و دۆخی سروشتی خه‌سره‌و بو. هه‌میشه‌ ده‌یویست و ئاره‌زووی بوو که بپیر و بۆ چوونه‌کانی خۆی زۆر ساده‌ و

ساکارانه دهر بېرئ و بیانگه یه نیته خه لکانی ساده. به لآم زور جارن ئه و بیر و بو چوونانه ی خوئی به شیوه ی گالته جاری و گه نجه فه وه ده گوتن. ئیستا ش شیوه حاله تیکی سه نگینانه ی دیکه ی به خووه گرتووه. تو بلی له و دیوی دهر کیوه گوئی له قسه کانی ئیمه نه بوئی؟ و امیدته بهر چاوان که هه ر ئه و خه سره وه ش زور له مردنی بترسی. له گه ل ئه وه شدا که تائستا دوو جارانی هه ولی خو کوشتنی داوه و سه رنه که وتوووه و نه مردوووه.

پالتویه کی تووکنی به سه ر شاننه کانی داوو. سه ریشی دهن او یه خه بلنده کانی پالتو که یدا شار دبوو و له سه ر کورسییه کی له بهر هه تاوی دانیشتبوو. که داکی ههستی ئه وه یکرد پیمان خو شه به تهنی بین. رویشت. به لآم خه سره وه هیچ قسینی نه کرد. ههوت ههشت چوئله که له بهرده می مه، له ناو باغچه که دا خه ریکی گه مان بوون. ته نیا جیکه جیکی ئه وان و دهنگی ده سکی ئه و هاوه نه ی گوشتی کالیان تیدا ده کوتا دهن ا گویمان له چ دهنگی دی نه بوو.

خه سره و گوتی: "له گه ل داکمدا له چی ده دوان؟ بیگو مان له باره ی فه روغه وه.

ئه و کچه تا ئیستا رهنگه هه زار جاری زیاتر به من گوتی به قوربانته بم و له دهوری سه رت گه ریم خوايه مه رگم پیش مه رگت که وی. هه ر ته نیا بو ئه وه ی من ئاو ریکی لیبده مه وه. ئیستا چونه تا قیبکه یه وه. بابزانین ده توانی قوربانی بدا."

چاوه درێژ کوله کانی خه سره وه ده و ده مه یدا که میک خرتریان ده نواند، وهک ئه وه ی که میک گرزیان لیوه بتکی.

- به راستی له مه به سه کانت ناگه م.

خه سره و پیکه نی و گوتی: "مه به سه ت له وه یه، جه ژنی قوربانی له جیاتی شه که قوربانیه، فه روغی بکه یه قوربانی."

دیاره هه ر بو یه یه خه لکی ده لین خه سره و شیت بووه و بو ئه وه ش زیاتر له و باره یه وه نه دوی هه ستام و مائا واییم لیکرد و رویشتم.

کاتژمیر و نیویکی مابوو بو نیوه رو یه، که له مالی خه سره وی هاتمه ده ری، زور نه چوو بوو، چاوم به ژنیکی که وت به ره و لای مالی وان ده چوو. له گه ل ئه وه شدا که سه رو پو شی له سه ر و چاوی خو یه وه پیچابوو، هه ر ناسیم که فه روغه. له و سه ری شه قامه که وه هه لو یسته یه کم کرد، به لآم نه گه رایه وه. پیده چوو خه سره و پیشوازی لیکردی. له راستیدا ئه و چه ند قسانه ی دواییه ی خه سره و ده بیروه یان بر دم.

من و خه سره و له بانگه یشتنیکی ماله ناسراویکی شاریدا پیکه وه فه روغمان ناسی. ئه و روژه فه روغ جل و به رگی پوله که داری له بهر بوو، پرچه کانی زور جوان داهینا بوون و گو دله ی به سه ر نیو چه وانیدا کردبووه چه تر. کاتی خاوه ن مال من و خه سره وی به وی و داکی ناساند، فه روغ زور سوور هه لگه را. چونکه ئه وه یه که مجاری بوو که له بانگه یشتنیکی ئاوا له گه ل داکیدا به بی په چه و سه رو پو ش بیت. هه روه ها فه روغ هه ر له و روژانه شدا بوو که له پۆلی یازده ده رچوو بوو بروانامه ی "خویندن ته واو کردنی" ی وه رگرتبوو. له سه ر نانخواردنی فه روغ له نیوان من و خه سره ویدا دانیشت. له رواله تدا چاودیری ئیمه یان به و ئه سپاردبوو، به لآم من له ژیره وه فه روغم ده دیت که له به کار هینانی که وچک و چه قو و چه نگالی

گه‌وره و بچووک و ده‌سته‌سری کاغه‌زی، که وه‌ک که‌لله قه‌ندان له ده‌ورویه‌ر و سه‌ر ده‌ورییه‌کانیان ریز کردبوون، زور ده‌ستوپیی سپی و ده‌سته‌پاچه‌بوو. خه‌سره و ئه‌و روژه به پیچه‌وانه‌وه زور دلخوش و شاد و رووگه‌ش ده‌هاته به‌رچاو، به بوچوونی من وه‌ک بای مانگیکی دیکه‌شی گه‌نجه‌فه و جه‌فنگ وه‌ده‌ست که‌وتبی. له کاتیکا که فه‌رپوغ به‌شهرمه‌وه دانیشتیوو، خه‌سره و لیره و له‌وئ ده‌گه‌ل هه‌مووان ده‌دوا و پرسیار و وه‌لامی لیده‌کردن، جاریکیشی روو له من کرد و لئی پرسیم: "من و تو ده‌بی له هه‌مووان شاد و شه‌نگول و دلخوشتربین که فه‌رپوغيان له‌گه‌ل ئیمه‌ داناوه."
له وه‌لامی ئه‌و قسانه‌دا فه‌رپوغ هه‌ستایه‌وه و گوتی: "به پیچه‌وانه‌وه من به‌وه سه‌ر به‌رزم که له‌که‌سانی گه‌وره و ریزداری وه‌ک ئیوه‌وه نزیکم."

دوای نانخواردنی نیوه‌پویه من و خه‌سره و دانیشتیوین و شه‌تره‌نجمان ده‌کرد، هه‌ندئ له میوانه‌کانیش له ژووره‌کانی تردا خه‌ریکی چاخواردنه‌وه و قسان بوون. پیموایی زوربه‌ی قسه‌کانیشیان له‌سه‌ر خه‌سره‌وی بوون. چونکه به‌و دوا دواییه خه‌سره و کتیبه به ناوبانگه‌که‌ی ته‌واو کردبوو که به دوایین نووسینی ئه‌و ده‌ژمیردرا. داکئ فه‌رپوغي له‌ولاوه‌تر دانیشتیوو و خانه‌خویش کچه‌که‌ی خوئی که کتیبه‌که‌ی خه‌سره‌وی به‌ده‌سته‌وه بوو و ده‌یخوینده‌وه هینایه لای ئیمه. هه‌ر بو خۆ ده‌رخستنیش پرسیاریکی که له قوتابییه‌کی ده‌رچووی پۆلی یازده بووه‌شیته‌وه لیکردین و پرسى: "به‌ریزان ببوورن لیره‌دا فه‌رمووتانه: ئه‌وچرایه‌ی

له ژیرچه‌تره سووره‌که‌دا داییسا، مانایه‌کی شاراو‌هی هیماداری ده‌به‌خشی. مه‌به‌ستتان له‌مه‌ چییه‌؟"
خه‌سره و ئه‌سپه‌که‌ی راگرتیوو و خه‌ریکی روینی بوو؛ به‌لام بو ماوه‌یه‌ک پیی گرته‌وه و به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه گوتی:
"مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که فه‌رپوغ خاتوون ئاو‌ریکمان لیداته‌وه و چایه‌کمان بداتی."

فه‌رپوغي بیچاره له‌و وه‌لامه بی جینییه سوور هه‌لگه‌را و روئی. دوايه خه‌سره و پیی گوتم: دیتت؟ نیوه‌ی تو‌یه."
له‌وه به دواوه فه‌رپوغ و دایکیمان له "قاوه‌خانه‌ی لاله‌زار" بی سه‌رپوش و هه‌ندئ جاریش به‌سه‌رپوشه‌وه ده‌دیت. داکئ فه‌رپوغي ده‌یزانی کوئ نیسکان دینئ. خه‌سره و جوانکیله و له خیزانیکی ریزدار و بنه‌ماله بوو. ئه‌ویستا هیچ کاریک و پاره و پوولیکی نه‌بوو. به‌لام بو ئه‌و ئه‌مانه‌ گرینگ نه‌بوون. چونکه ئه‌وان پیوستیان به پاره و پوول نه‌بوو. ته‌نیا شتیک که داکئ فه‌رپوغي دل نیگه‌ران ده‌کرد ئه‌وه‌بوو که له مالیدا زور قیر سیچمه‌بوو. ئه‌وه‌شی له نیو ژناندا بیستبوو. ئه‌وه‌ش شتیکی وانه‌بوو، له‌وانه‌یه له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی ریک و پیک و خو و ره‌وشتیکی چاکى بیئ.

دوايه که فه‌رپوغ به جینییه‌که‌ی ئیمه‌ی زانی، ئه‌وجا به‌ته‌نئ ده‌هاته وئ، له ده‌ورویه‌ری کاتژمیر حه‌وت تا هه‌شت خه‌سره و تا ده‌رکی مالیی ده‌برده‌وه، هه‌ندئ جارایش خه‌سره و که پییوابوو له‌وانه‌یه فه‌رپوغ بیت، ئه‌و زووتر ده‌رویشت و منیشی ره‌گه‌له‌ خوئی ده‌دا. په‌یوه‌ندی ئیمه و فه‌رپوغي ئابه‌وجۆره بوو تا دووچاری ئه‌و نه‌خوشیی هات. له‌و کاته‌وه ئه‌وه یه‌که‌مین جاره فه‌رپوغي ده‌بینئ

له کاتی چوونه مالتیان خۆی له من داده پۆشی. به ئاشکرا به داکیشی نه ده گوت که دهچته ویندهورئ. فه پروغ خهسرهوی زۆر خۆشدهویست. له ههمووشی گرینگتر قسهیهک بوو که ئه وپۆ خهسره و دهربارهی فه پروغ کردی. ده بی مه بهستی چ بووبی؟ بیر و بۆ چوونیکه پهرش و بلاو که ههرگیز ناتوانم تانو پۆ و رایه له کانی لیک گریده م. تا دوو سی رۆژان نه چوممه وه مائی خهسرهوی.. به لام دلم ههر دلی ده خوارده وه. رۆژیکه به بهرمائی فه پروغیدا رابردم، بی ئاگایانه له دهرکیم دا. نوکه ره که یان گوتی: "خاتوونه کان له مال نین."

که چوممه وه مائی کاغه زیکی خهسرهویان دامی دیتم نوسیویهتی که تا زوه بیگه می.

که چووم خهسره و که وه ماریکی دهخۆوه پتچابوو له ههوشی له سه ر کورسییه کی له بهر ههتاوی دانیشتبوو. لقه کانی دار قه یسییه که که تازه چرۆیان دهردا بوو و به سه ر سه ریدا شوپ بپوونه وه و سینه ریان لیکردبوو. خوشکه بچووکه که ی له ته نیشتیه وه دانیشتبوو نارنجی بۆ پاکده کرد.

خهسره و گوتی: "دهک به خیریی، شادیت له گه ل خۆت هینا."

- کوربه واش نا، شادی به تۆوه یه.

زه رده یه کی هاتی و مات بۆوه، ههر بۆ خۆی وابوو، من دلم رانه ده وه ستا. به لام ئه وه هروهک خۆوی پتوه گرتبوو هه موو شتیکی به سارد و سپری و به کاوه خۆ وه رده گرت.

خوشکه که ی پیکه نی و گوتی:

- ده فه رموو نارنجیکی بخۆ.

- خوا تۆمان لی نه ستینی و سایه تمان له سه رکه م نه کا.

- هه ی ئافه رین، به راستی پتیشوازییه کی له جیی خۆیدا بوو.

ئیدی من وه لامیکی گونجاوترم وه گیر نه که وت وه لامی پتیده مه وه خهسره ویش رواله تیکی راشکاوانه تری به خۆوه گرت.

من پرسیم: "ئیشی چت پیم بوو؟ ئیستا که چوممه وه مائی نامه که ی تۆم دیت."

- ئیشیکی وام نه بوو. ههر ویستم دهرباره ی ژن هینانی خۆم چه ند قسینکانت ده گه ل بکه م.

به شله ژاوییه وه پرسیم: "تۆ؟ ژن هینان؟ کی؟"

- له گه ل فه پروغ!

- له گه ل فه پروغ؟

- ها، واقت ورماو، جائه وه چیه؟ بۆ من نابی ژن بینم؟

به و چاوه دریزکۆلانه و ئه وه دهموچاوه سی گوشه ییه وه ی زه رده خه نه یه کی سه یری هاتی. قۆلم له سه ر کورسییه که دادا بوو، و قاچه کانیشم هاویشتبوو نه سه ریه ک و گۆتم: "پیرۆزه"

به لام له دلی خۆمدا بیریکی دیکه م کرده وه: باشه ئه دی ئه تۆ نه خۆش نی، تۆ نه خۆشی سیلته. باشه فه پروغی به سته زمان گۆناهی چیه که تۆی ناسیوه. خهسره وم له پیش چاوان ونبوو، گۆناهی دهر په ریوی په یکه ره ئیسکی مردوو یکم له جیی خهسره وی له سه ر کورسییه که هاته به رچاوان. فه پروغ دهستی به سه ر ئه وه په یکه ره ئیسکیه دا دیتا...

خهسره و کورسییه که ی له من نزیکتر خسته وه و گوتی: "هه سته ده کم که میک سه رسام بیت و ئه م کاره ی منیش به کاریکی"

سەخت و نابەجى بزانى، باشە تۆ دەزانی من چ ئىش و ئازارېك دەچىژم؟ داخوا دەزانی چۆن دەسووتېم؟ من لە خەلکانى دى چاکتر دەبینم و باشترتیدەگەم. ھەر لەبەرھەندىيە خەلکى دیکە تاموچىژوکام لە ژيان دەکەن و من ئازار دەچىژم... لەوھش بترازى کى دەلى من دەمرم. ئەوھات و چاکتر بووم. بەلکە ئەو ژن ھىنانە تەندروستىم چاترکات. ئەدى تۆ بۆ خۆت نالىى من سىلم نىيە، نەخۆشىيەکەم کۆتايى ھاتووھ. کى دەلى فەرۇغ لەگەل مندا بەدبەخت دەبى. بەلکە خۆشگوزەران و ئاسوودە و خۆشبەختىش بىت.

ماوھىەک ھەروا دەدواو قسەى دەکرد و منىش تىيرامابووم. دوا قسەکانىشى ئەمانە بوون:

"بۆچى بەرگى لە خۆم بکەم. ئەو ھىزەى منى سىلاوى کردووھ و دەيەوى بىمکوژى، ھىچ بەرگرىەک لە خۆى دەکا؟ منىش ھىز و توانايەکم و دەبى گۆرەپانىكى پان و بەرىن بۆ باى بالى خۆدانى پەيداکەم."

ھەرچەندە قسەکانى قنىاتيان پىنەکردم، بەلام راستىشى دەکرد. قسەکانى وىم چوونە دە دلى. ئىدى ژن ھىنانەکەى ئەو سەرسامىيەى کە لە سەرەتادا ھەوتى کردم، وردە وردە رەويەوھ. بەلام لەلایەكى دىيەوھ دوو دل بووم. لەوھى دەترسام کە تەواوى نەخشە و پىلانەکەى خۆى پىنەگوتىم.

ھەرچۆنى بى پەسەندم کرد. بۆ خۆشى لە پىشدا لەگەل فەررۇغىدا دوابوو. ھەرۆھەا داکى خەسرەوىش ئەو زەماوہندەى زۆر پىخۆش بوو بەلینى ھەموو جۆرە کۆمەکیەکىشى دابوو، دکتورىش ئەوکارەى پەسند کردبوو، بەلام بە وریايەوھ، گوتبووى:

"لەوانەيە بۆ خەسرەوى زۆر باش بىت، لەوانەشە بۆ ھەردووکیان ترسناک بىت."

خەسرەو نەخشەکەى خۆى ئاوا بەم جۆرە بۆ روون کردمەوھ:
"بىرپارم داوھ زەوييە مىراتىيەکەى شەھرىار بفرۆشم و بە پارەکەى کە نزیکەى دوازە ھەزار تومان دەبى، لە گەیلان يان لەلاجانى، يا لە نزیک دەريايە پارچە زەوييەکى دەکرم و ھەر لەوئىش خانوویكى دورستدەکەم و سەرقالى کارىكى دەبم. ھەرۆاشم نیازە کە دەو خانوويەدا ژنى وەگويزم."

منى راسپارد کە لەگەل داکى فەررۇغىدا بدویم.

سەرەنجامى ئەوکارانە نزیکەى ھەشت مانگ و نیوى خایاند ھەرچەندە داکى فەررۇغى لەبەر نەخۆشىيە خەسرەوى بەوکارەى تۆزىک نىگەران بوو بەلام لەگەل ئەوھشدا بەسەر خۆى نەھىنا چونکە بۆ خۆى پىی خۆش بوو. داکى خەسرەوىش کە دەيدىت کۆرەکەى خۆشحالە و جارجارەش بەدەمیەوھ پىدەکەنى، زۆر شاد و رووگەش بوو. ھەقىشى بوو چونکە ژن ھىنانى کۆپان و شووکردنى کچان ياد و بىرەوہریيەکى زىندووى سەردەمى زەماوہندى داک و بابانە.

لە روودسەر لە کەنارى دەريايە خانوویكى کویستانى کە بەسەر دەريايەيدا دەروانى و ھەيوانىكى پان و پۆرى ھەبوو جامخانەيەکى سەرتاپا شووشە بەندى تىگىرابوو سى مانگەى ھاوینى من و خەسرەو سەرقالى نۆژەن کردنەوھى ئەو خانووە بووین. بەشێوہیەکى سەرپىيى خانووەکە کردرا. خەسرەو پىنواوو کاتى کە لەگەل خەلکى گەرەکى ئاشنا بوون ئەو دەمى زەوييەکەش دەکرن.

بۇ نۆژەن كوردنەۋەي ئەو خانوۋەش ئەۋپەرى وردەكارى تىدا بەكار ھاتبۇ، خەسرەۋ ئەو خانوۋەي وا دەستورداۋو كە يەكجار زۆر كەشخەي دەنۋاند.

كەل و پەلى ناۋ مالاكەيان لە چاكترين كۆگا و موغازە و پيشانگاكان بە باشترين سەلىقەۋە كرىن. من دەلیم سەلىقە، بەلام ھىچيشيان بە دللى من نەبوون. بەللى مۆبىللى نەرم و خۆش. قاللى و رايەخى جوان و رازاۋە بە نەخش و نىگار و وینەي جوان.

پەردە پەنجەرەي ئاوريشم، چلچراۋ قەندیلۆكەي دەستكارى ئەسفەهان. چارپايەچرا كە ھەموۋى لە دار و تەختەي قورس و پتەو دروستكرابوون. ئەۋشتانە كە يەكجار زۆریش جوان بوون، بەلام خەسرەۋ رەنگى سەير و سەمەرەي لى ھەلدەبژاردن.

دوۋەزار تومان بە ژوورى نوستنى درا كە خەسرەۋ پىئىدەگوت "ژوورى بووكى" تەۋاۋى رەنگى شتەكانى ئەو ژوورە ھەموۋ رەنگى زىركفت بوون. ديسانەۋە دەلیمەۋە، كە ئەۋانە ھىچيان بە دل و ھەز و ئارەزوۋى من نەبوون.

رۆژى ھەژدەي مانگى بەھمەنى كە لە رۆژ ژمىرئىدا نوسرابوۋ بووك گواستتەۋەي تىدا پىرۆزە، بووك و زاۋا لە مالى داكى فەرۋغى مارەبىيان بىرى. ھەر ئەو رۆژە فەرۋرۋغ و خەسرەۋ و پىكەۋە بەرەۋ رود سەر ھاژرايان دووسبەي ئەو شەۋە من و داكى فەرۋرۋغ پىكەۋە بە ئوتومبىللىكى ھۇدسن لە لاجانى تىپەرىن.

بىرپار ۋابوۋ دەمە دەمى ئىۋارى بووك و زاۋا بچنە نىۋ خانوۋە نۆيەكەۋە و ئىمەش بۇ بەيانى لەۋى بىن.

بايەكى توندى دەھات بەفرى بە درەختانەۋە نەھىشت. نارەتەيەكيش كە كەس نەيدەزانى لە گەرۋوى بايەكەۋە دىت يا سروسشت بۇ خۆي ۋادەكات، كەۋا بەۋ شىۋە سەيرەكار لە ناخى ناۋەۋەي مەرۋف دەكا. داكى خەسرەۋى و داكى فەرۋرۋغى ھەردووك پىئىدەكەنين، بەلام من چاۋەرىي پىشھاتىكم دەكرد. دلّم ۋەپەلە پەل كەۋتبوۋ. ئوتومبىلەكە بە رىي پر لە بەفرۋ بە قورگىراۋدا ھەر ئىزە و ئەۋيى بوۋ تا دەھاتىش ئىمەي بەرەۋلاي ئەۋ خانوۋە نزيكتر دەكردەۋە كە بەلاي مەۋە خانوۋىكى يەكجار سامناك بوۋ. كاتژمىر تو و نىۋ لەبەر دەركى راۋەستا. دەرکە كرابوۋە و خزمەتكار و بەردەستىش ديار نەبوون. لە نىۋمالىش ۋەك باۋە، كەسما بەپىرەۋە نەھات و فەرۋموى لىئەكردين. ھىشتا چراي دوى شەۋى ھەر دەسوۋتا و دوۋكەلى دەكرد. لە رۆژىكى ۋا كە بووكى تىدا دەگوزارايەۋە، نەدەبوۋ ئەۋ مالا ئاۋايدەنگ و كشمات بى. لە پلىكانان ۋەسەرکەۋتین. لە دالانى نەۋمى يەكەمدا كابرايەكى ئەرمەنى كە كەمانچەكەي ھەر دە دەستىداۋو لەسەر لاتەختىكى خەۋى لىكەۋتبوۋ پرخەي دەھات. لەتەلارى گەرەشدا چەند شووشە و پەرداخىك كەۋتبوۋنە سەرەردى و ھەندى چراي ديش ھىشتا ھەر داييسان. لەلايەكى دىرا كەكەس نەيدەزانى كوئىيە بايەكى سارد بە تەۋاۋى نىۋ مالاكەيدا دەھات بە شىۋەيەكى ۋا ھەرچى پەردە و چرا و قەندیلۆكە ھەبوون ھەر ھەموۋى ۋەھەلەكە سەما خستبوون. ھەرچارە و لە پرىش دەرگايەك دەكرايەۋە و زۆر بەتوندى بە دىۋاريدا دەدا. ئاگام لە ژنەكان برا. شارەزاي مالاكە بووم. يەكەمجار چوومە ژوورى نوستنى. لىفە و سەرىنى سەر

چارپایه که پهرش و بلاو که وتبوون، بی ئه وهی که سیشی لیئی. بایه که له لای هه یوانیوهرا دههات. دهستوبرد چومه وی تا په نجه ره کان داخه م. بایه کی سارد دهنو خانووه که یدا هه لیکردبوو و پیتته لووکه ی دهویدا به به فری دهکرد. له په نجه ره پرا ده ریا دیار بوو، که فی کردبوو، شه پوله کان به توندی خوین به دیواری خانووه که دا ددها، وهک بیان هوی له بناغه وه هه لیکه نن و ژیره و ژووری که ن. له نزیك په نجه ره یه که وه فه پروغ به خووبه کراسیکی سپی دریژ و سه ر و پرچیکی ئالوزه وه له وی له سه ر عه ردی که وتبوو. له پیشدا وامزانی مردوو ه. ورته ی لینه دههات و نه ده بزوت. له شی سارد ببوو ه و پیخواستیش بوو. که لی نزیك بوومه وه هه لمگرت ه وه و ده سه روچاویم هه لپوانی، به چاوه کانی ئاماژه ی بو ده ریا کرد.

* * *

دوای سالیك فه پروغیش به نه خوشی سیل مرد
ئو به قوربانی هه مووان بوو، ئه میش به قوربانی ئه و.
۱۹۹۹/۱۱/۲۶ - داره توو.

سه رچاوه: له کتییی - چمدان - چاپ اول، نگاه: ۱۳۷۷ (چاپ مکرد)
مؤسسه انتشارات نگاه: خیابان ۱۲ فروردین شماره ۲۱ - دوه کراوه
به کوردی

- غه ریب -

پیاوه‌که گوتی: (شتیکی وا نییه).

لاوه‌که رووی وهرگیرایه‌وه و ئیستا ده چاوه‌کانی پیاوه‌که‌یه‌وه دهروانی، ده‌قوولایی ئه‌و چاوانه‌ی که به دریزایی ئه‌و چند روژانه ده‌بان‌ه‌ویست و هه‌ولیان ده‌دا شتیکی بشارنه‌وه. ده‌ستی خسته سهر شانی پیاوه‌که و به‌نرمییه‌وه گوتی: (باشه نات‌ه‌وی قسه‌ی دل‌ی خۆتم پی بل‌یی. ئه‌و چند روژانه من هه‌رچی ده‌ دل‌ی خۆمدا بوو هه‌موویم بۆ هه‌ل‌رشتی، که‌چی تو من به‌شایانی ئه‌وه نازانی قسه‌ی خۆتم بۆ‌بکه‌ی). لاهه‌که هه‌رپی داگرت: (جا ئه‌وه قسه‌یه، خۆ خوار‌دنه‌وه و نه‌درکندن خراپترین نه‌خوشییه‌که، هه‌روه‌ک لوویکی ناو له‌شی مروّف وایه و ئا ده‌میزاد له‌ناو ده‌بات).

(راستییه‌که‌ی تا ئیستا به‌ هیچ که‌سیکم نه‌گوتوه‌وه چ مهرگیکه‌مه. ته‌نانه‌ت به‌ هاوکاره‌که‌شم و نه‌شم هیش‌تووه ماله‌وه‌شمان ئاگادار که‌نه‌وه که‌ قاچم شکاوه، چونکه ده‌زانی رییه که‌ دووره ئه‌گه‌ر بشه‌ین له‌وانه‌یه پینان وایی داخوا چ قه‌وماوه و هه‌موویان مل لینه‌نین و دین).

خۆر به‌ ته‌واوی ره‌نگی په‌ریبوو و گلۆپه‌کانی هه‌سار و ئه‌ولاتر و هه‌موو گلۆپه‌کانی نیوشاریش دایسان. لاهه‌که پرسی: (پیت خۆشه که‌ به‌یانی دهر‌چووم سه‌ریکی له‌ مال و منداله‌که‌ت هه‌لینم؟) پیاوه‌که گوتی: (نا قوربان‌ت بم، هه‌ر نامه‌وی بشزانن، منیش دوو سی روژی دی دهر‌ده‌چم و ده‌چمه‌وه مالی، پینشمانییه به‌و حاله‌وه بتوانم تا یه‌ک دوو مانگی دی کاری بکه‌مه‌وه.

لاوه‌که ده‌ستی پیاوه‌که‌ی گوشی: (ده باشه ده‌ی بزائم بۆ هینده گرژ و نارعه‌تی، پیم بل‌ی داخوا بۆ نه‌خوشییه‌که‌ت له‌ مالی

"شهو‌ی نه‌خۆشخانه"

نووسینی / سه‌ید حوسین ئیعتی‌ماد زاده

ده‌مه‌و ئیواره دکتور هاتبوو به‌ کوره لاهه‌که‌ی گوتبوو که‌ به‌یانی دهر‌ده‌چیت. هه‌ستی غه‌ریبایه‌تی ته‌واوی بوونی ئه‌و پیاوه‌ی داگرتبوو.

ئه‌و چند روژانه‌ی که‌ هاتبووه نه‌خۆشخانه خووی به‌و کوره لاهه و قسه و گفتوگو گه‌رموگوره‌کانیه‌وه گرتبوو که‌ به‌ته‌ک قه‌ره‌ویله‌که‌ی ئه‌وه‌وه بوو له‌قسه‌کانی لاهه‌که‌وه تیگه‌یی که‌ سه‌ره‌رشتیاری کۆمپانیاکانی ده‌وله‌تییه و له‌ ئه‌نجامدانی یه‌کیک له‌ کاروباره‌کانی ئیشه‌که‌یدا تامپۆنی کردوه.

پیاوه‌که له‌ په‌نجه‌ره‌ی لای قه‌ره‌ویله‌که‌وه ده‌حه‌ساری نه‌خۆشخانه و دارچناره چره‌کانیه‌وه دهر‌وانی. ده‌نگی غژه غژی پانکه بنمیچییه‌که‌ نازاری ده‌دا و له‌هه‌مووکاتیکی تریش زیاتر دلته‌نگ بوو، ده‌نگیک وه‌خوی هینایه‌وه، رووی وهرگیرا لاهه‌که بوو: (ئه‌وه چته، ده‌بیر و خه‌یالاندای و دلته‌نگی). پیاوه‌که به‌تیرامانه‌وه سه‌یریکی کردی: (نا هیچ نییه). لاهه‌که له‌ په‌نجه‌ره‌ی سه‌یریکی دهر‌یی کرد و به‌ ده‌نگه‌ نه‌رم وشله هه‌میشه که‌ییه‌وه‌ی گوتی: (ئیواره وه‌خته‌ی ئه‌م شاره، دلگیره. به‌لام پنده‌چی ئیوه به‌شتیکی دییه‌وه نارعه‌ت بن).

دەشارىيە (پىاۋەكە زەردەيەكى غەماۋى ھاتى و بە سەيركردنى
 ھەسارى بيمارستانى لە پەنجەرەكەيرا بەشيوەيەك كە لاۋەكە
 نەتوانى فرمىسكى چاۋەكانى بىينى گوتى: "كۆرەكەم پۆلى دوۋى
 راھنەمايىە بوو. مى لە بەرەللابى و گوى نەدان و كەمتەر خەمىيە
 نا، تا رۆژىكى قەول و برىەكم دەگەل دا. ئەگەر بىت و بىتەۋە سەر
 وانە و مەشق و خويندن و قوتابخانەى و ۋەك سالانى پيشوو
 پىاوانە مل بداتەۋە و بخوئى ئەۋە منىش بەلئىن و پەيمانى دەگەل
 خوداى خۆمى دەدەمى يەك دانە دوۋچەرخەى چاكى بۆ بكرم
 چونكە ھەموو ئاۋەلەكانى ھەيانبوو و ئەۋىش چاۋى تىۋە بوو.)
 كۆرەكەم گوتى: (بابەگيان ئەگەر من پەيمان و بەلئىن بدەمەۋە كە
 كۆرپىكى چاك بم، تەناتە يەكەمىش بم، تۆ پەيمانى خۆت دەبەيتە
 سەر و لەسەرقسەكەى خۆت دەمىنئىيەۋە.)
 كە ئەۋەم بىست ۋەبىرم ھاتەۋە كاتى دەچومە قوتابخانە و
 دەبوو لەگوندى خۆمانەۋە تا دىيەكەى دى بە پىيان چووبان و
 بەزستانىش، ھەموو ئاۋەلەكانم چەكمەيان دەپىدايوو، ھەر من نەبى
 پىلاۋىكى دىراۋ و پەنجە بە دەرەۋە لە پى، چەندجاريكانم بە بابم
 گوتبوو، ھەر بەلئىنى دەدا و چەكمەكەى بۆ نەدەكرىم، بۆيە تا
 ئىستاش ئەۋىاد و بىرەۋەرىيەم ھەر دەل و دەرۋونىدا ماۋەتەۋە و
 لەبىرم ناچىتەۋە، ئەۋجا دەچاۋەكانمەۋە راما و درىژەى دايەۋە
 قسەكانى: (باشە بابە توخوا بەراستىتە دوۋ چەرخەم بۆ دەكرى؟!)
 قسەكانىم ۋەك تىرىكى دە دللى چەقى و گوتم: (بە نامووسم،
 پەشىمان نابمەۋە و ھەر لەسەر قسەى خۆم.)

ھەلوئىستەيەكى كرد و بە لاۋەكەى گوت: (ئەگەر بەزەحمەتى
 نەزانى لاي سەرەۋەى قەرەۋىلەكەم تۈزىك بۆ بەرز كەيتەۋە ملم
 شل بوو.)
 دەنگى غژە غژى فەنەرى ژىر قەرەۋىلەكە بىدەنگى ژوورەكەى
 شلەقاند بوو، لاۋە لەسەر قەرەۋىلەكە لە تەنىشت پىاۋەكەۋە
 دانىشتىۋو و گوتى: (خەرىك بوۋى دەتگوت كە ھەر بەراستى ژيانى
 مرقەكان چەند پىك دەچن، دەى تەۋاۋىكە.)
 پىاۋەكە درىژەى دايەۋە: (ھەر بۆ بەيانى ھەمان رۆژ كۆرەكەم
 ھاتەۋە كونجى مالى و سەرى بەسەر كىتتەكەيدا بەردايەۋە و مى
 لە خويندن و وانە و قوتابخانە نايەۋە و بوۋەۋە ئەۋ شتەى من
 دەمەۋىست و ئىدى ۋازى لە ھەموو شتىك ھىنا و خەرىكى مەشق
 و وانەكانى بوو، كە لىشەدەبۆۋە دەچۆۋە بەردەمى موغازەى دوۋ
 چەرخە فرۆشىيەكەى لەۋى لە دوۋ چەرخانەۋە رادەما، بەتايىەتى
 لەۋانەى كە بۆخۆى ھەزى لىيان بوو، ئىنجا دەھاتەۋە و دەستى
 دەكرد بە وىنەكىشانىيان و بەمنى پىشان دەدان.)
 (كام شەقام.)
 (شەقامى سەعدى، ھەر لەسەرى كۆلانەكەى مەدا موغازەيەكى
 لىيە، ئىمە دەو كۆلانەيدا كرىچىن ئەگەر بەچاكت زانى سەرىكمان
 لىبىدە.)
 لاۋەكە زەردىكى ھاتى: (بۆ دىدەنى ئەۋ كۆرە نىگار كىشەت،
 زەحمەتلىكتان ھەر دەدەين)

(ورده ورده تا دەهات دەستی ویتە کردنیشی بالاتر دەبوو ویتە خۆی بەسواری دووچەرخەو دەکیشان. ژوورەکە ی پرکردبوو لە ویتە ی دوو چەرخە.)

لاوکه پیکەنی: (دیاره مندالیکى وریایه، منیش کورپیکى چوار سالانەم ههیه. به گیانی تو، خوانه کایه کیک به لینیکی پیدات و له بیری. بچیتەو و به جیی نەهینی، ئیدی ئەو دەیکاته قیامەت.)

(خوا لیت نەستینی، سایه ی تو ی له سەری نەبری.)

(به راست نەتگوت چەند مندالت هەن!؟)

پیاوکه گوتی: (هەر ئەو یه کهم ههیه راستییەکه ی (۱۰) دە سالان مندالمان نەبوو، هیندەمان نەزر و نیاز کرد تا خودا ئاوری لیداینەو و سەعیدی داینی)

لاوکه به سەرسامییەو دە روخساره شه پڕیوکه ی پیاوکه و رامای و سەیریکى کردی. دەستەکانی گوشتی و به کورتییەکه و گوتی: (وازی له وانەکانی نەهینایەو!؟)

(نا، شهوئ تا به یانی تیدەکوشی، تەنانەت شه وانەش ئەو نەدی له خەوئ هەستابمەو دیتوومە ئەو هەروا خەریکه، پیتی دەلیم: (رۆله گیان وەرە به سیه تی بنوو)

دەزانی چۆنم وەلام دەداتەو: (به لێنم داو، دەبی وادە و به لێنەکه م بەرمە سەری)

لاوکه گوتی: (منیش وادە و به لێنەکه ی باوکم هەروا له بیرە و هەرگیز له بیریشم ناچیتەو که نه بیردەسەر)

پیاوکه بۆ ئەو ی قسەکه بگورئ پرسی: (ئەدی ئەو چۆن بوو هاتوویە ئەم شارە!؟)

پیاوکه به وەرەزبیه و وەلامی دایەو: (له سەریکه وە له بەر بی ئیشیان، له لایه کی دیشه وە به لێنم به سەعید دابوو، له لایه کی دیکه شه وە پتیستی و خەرجی ژیان زیادى کردبوو. منیش بیستبووم که ئیشی تەختە بارکردنی پارەیه کی چاکى تیدایە دەگەل سی که سی دیکە دا هاتینە ئەم شارە.

قۆنتەراتچیه که ئیمە ی برده نیوەرستی جهنگەلی و گوتی:

(تەختە بارکردنی ئوتومیلانە. قۆنتەراتیشه چەند تەختان زیاتر بارکەن پارە ی زیاتر وەدەرگرن، دەگەله خۆمدا لیک دایەو ئەگەر پازدە رۆژان ئیشی بکه م، هەم پارە ی دوو چەرخە ی کورەکه م و هەم پارە و پولیکیش بۆ مالى پەیدا دەکه م. له بەدبەختییە من سیتەمین رۆژی ئیشی تەختە یه کم به سەر شانیه وە بوو که دەنیو بۆدی ئوتومیلاید سەرم سوورا و تەختە به و هەموو سەنگینییه وە به سەر قاچمدا کهوت که ئەو تەو دوا رۆژەکه مە که دەیبینی.

دەرگای ژوورەکه کرایەو دەنگی پەرستارەکه هات: (ئەو چیتە!؟ کاتژمێر یازدە ی شه وە بنوون باشترە و بۆ خۆتان بسینەو) لاوکه گوتی: (خانمی پەرستار دیاریی شارەکه ی ئیو چیه بیبەمەو بۆ کورەکه م)

پیاوکه له پاسی دابەزی. دارشەقە ی به بن هەنگلیو، جانتا لیوار هەلوەشاوکه ی به شانەو، به لام پەله ی چوونەو مالى نەبوو، ورده ورده و لەسەر خۆ ریی دەکرد برستی لیبراوو. نەک له بەر نەخۆشییه که ی ئەو چەند رۆژانە ی به لکه له بەروە ی چۆن دەرکه ی مالى بکاتەو و چاوی به کور و ژنەکه ی بکه ویتەو ئەو دەمی چیان وەلام بداتەو دووبارە به دەستی به تال هاتووتەو مالى. دەو دوو

چەرخی سوارانەشەوێ رادەما کە وەک (با) بە تەکیدا دەروێشتن و تێدەپەرین. وەقسە هاتەوێ: (ئاخر خۆ نەمتوانی دوو چەرخی کە ی بۆ بکرم) ژنە کە ی دەهاتە بەرچاوان کە بە دەنگی بەرزەوێ گەردەنی کێل دەکرد و دەیگوت: (نەمگوت ئەوێ ئێشی تۆنییە و لەشاری مەچۆ دەری).

گەییە سەری کۆلانی، دە دوو چەرخی کانی ناو موغازە کەوێ راما. بەخۆی دەگوت: (باشە چ دەبوو یەکیکیانم کڕیبایە) لەبەر دەرکی راوێستا، ویستی دەرکی بکاتەوێ، دەستەکانی لەرزین... ماوێهێک تێپەری ناچار بوو دەرگاکە بکاتەوێ، دەرگا کرایەوێ سەعید بەسەر دوو چەرخی کەوێ بوو. پیاوێ کە دەنیو دەرکێرا و شک بوو. منداڵە کە داچڵەکی و هەوت بوو، هەر دابەزی و دوو چەرخی کە ی بە دەرەختە کە ی نیوێ راستی حەساریوێ هەلپەسارد و بەرە و باوکییەوێ رایکرد:

(بابە گیان زۆر سوپاس، بە راستی بەلێنە کە ی خۆت بردەسەر) پیاوێ کە ش هەروا بەتاسەوێ دەکۆرە کە یەوێ رامابوو و سەیری دەکرد.

لەکتییی: سکوت قلب: سید حسین اعماد زاده... انتشارات خاقانی... چاپ اول سال ۱۳۸۰- تهران- هوه کراوه به کوردی.

زۆری وا له دوکانی خار و بار فرۆشییهوه دوور نه‌که‌وتبۆوه که دهنگی ژنیکی له پشته‌وه بیست:

(ئه‌های نه‌مه‌کی. ئه‌های نه‌مه‌کی)

له‌رزى، وه‌جوله‌که‌وت، عه‌ره‌بانه ده‌ستیه‌که‌ی که‌وته قالدوان.

دهنگی ژنه‌که‌ی دووباره له گویدا زرنگایه‌وه: (نه‌مه‌کی راوه‌سته

ئیشم پیته)

له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: ناکرئ راوه‌ستم هه‌بئ و نه‌بئ خۆیه‌تی ده‌بئ هه‌رچۆنیک بووه له ده‌ستانی قورتاربم، هه‌نگاوه‌کانی توندتر کردن ئیدی دهنگی ژنه‌ی نه‌ما، وه‌بیری هاته‌وه: کاتئ ژنه بانگی کردبوو.

هه‌ر که پئی ده‌حه‌سارئ نا ژنیکی سه‌رپۆشی سپی گولدار به‌سه‌رخه‌ریک بوو ژووری عه‌مبارئیی پيشاندا که چه‌ند تووره‌گه نانیکى وشکه‌ی لیبوو. که زانی ژنه‌که ته‌نیايه ده ژووری عه‌مبارئیی په‌ستاوت و بۆ خۆی چوووه ژووری ناو مالى، هه‌ر به پيله‌قه‌کی کۆمه‌دینه‌که‌ی کرده‌وه چاوی به زه‌رفه نایلۆنیکى پر له‌زیرکه‌وت. تاويدايه و به‌غار له حه‌سارئ وه‌ده‌رکه‌وت. نیو سه‌عات ده‌بوو له‌و ماله‌ی دوور که‌وتبۆوه. هۆرئى ئوتومبیلیکی وه خۆی هینایه‌وه، ماندووه‌تی برستی لئ بریبوو خه‌ریک بوو پشووئى راوه‌ستئ. له هاتئى ژنه‌ی دلنایاببۆوه، به‌لام ده‌روون و ناخى ئالۆزبوو، هه‌روه‌ک یه‌کئ پئی بلئ:

نه‌ده‌بوو ئه‌و کاره‌ی کردبایه.

به خۆی گوت: (هیشتاش دره‌نگ نه‌بووه واباشتره ئه‌مانه بۆ

ژنه‌که به‌رمه‌وه و بلیم هه‌له‌م کردوو.)

"نه‌مه‌کی"

نووسینی سه‌یید حوسینی ئیعتیاد زاده

پیاوه حه‌جمینی لئ هه‌لگیرابوو. هه‌ر نه‌یزانی چۆن هه‌لاتوو، تا ئیره‌ بئ وچان رایکردبوو، ئاره‌قه‌ی به‌سه‌ر و روخساریدا ده‌هاته خوارئ، هه‌له‌سته‌یه‌کی کرد تا پشووئیکى بپته‌وه به‌رئ. ده‌ستیکرده‌وه به‌ روئینئ: "نابئ بمدۆزئه‌وه، نا نا هه‌روا به ئاسانیم وه‌چنگ نه‌که‌وتوو تا به ئاسانترئ له‌ده‌سته‌مه‌وه."

وینه‌ی کچه‌ی بۆ ساته وه‌ختیکش له‌میشکی نه‌ده‌سپرایه‌وه. وه‌بیری هاته‌وه که دکتۆر گوتبووی که‌هیچی ده‌به‌رکئدا نییه و ده‌ست کورت و هه‌ژاره. دووباره. دووباره دکتۆره‌که گوتبوویه‌وه: جا ئه‌گه‌رپیت خۆشه‌ بۆی بکه‌ی ئه‌وه شه‌ش سه‌د هه‌زار تومانی تیده‌چئ.

تۆزیکى خۆهینا و برده‌وه به‌لکه ئئ، که دکتۆر گوتیه‌وه ئیره دوکانی به‌قالیه نییه. هه‌ر لیره‌وه بریاریدا به‌هه‌رشیه‌یه‌ک بووه کچه‌که‌ی رزگارکات. هات و هاواری کابرای خارو بار فرۆش به‌خۆی هینایه‌وه که‌پچکه‌ی عاره‌بانه ده‌ستیه‌که‌ی وه‌نیو شووشه ساردیبیان که‌وتوو، به داوای لیبوردنیوه توانی کابرای هیور کاته‌وه.

هەلۆستەیهکی کرد و نا ئەدی کچەکەم، نابئ بەیلم له دەست چئ. عەرەبانە دەستییهکەى ھاویشتە بۆدی ئوتومبیلیکی راوەستاووه. بە دیواریهوه راوەستا. جێیهکی چۆل بوو. دەیتوانی پیشوئیکی بدا.

داھاتەوه پەنجەى دەناو تورەگەکەى نا و نانه وشکەکەى دەریئا. سئ پارچە زیری دەست لێنەدرا و بەکار نەھاتوو. ویستی گریئ سەرى زەرفە نایلۆنەکە بکاتەوه دیتی گریئ کویرەیه له ددانى نزیک کردەوه پەشیمان بۆوه، نەکا یەکیک لەولا رابیت. پریسکەکەى دەبەرکی ئاخنى و کەوتەوه رییە. خۆرە تاوہکە راستە و خۆ دەھات تەپلی سەرى ئاور دەدا. ھەوا لە رۆژانى دى گەرمتر و پیاوہش لە رۆژانى دى ماندووتر بوو. کاتی پشوودان و نیو رۆژە خواردنئی بوو.

ھیندە بە پەلە بەرینیەدا ھاتبوو ھەموو لەشى وەسەر ئارەقە گەرابوو. دەبوو ھەر برۆا تا جێیهکی چاک پەیدا دەکات و موغازەکانیش دەکریئەوه. بە ھانکە ھانکەوہ بە ھەورازۆکەکیدا سەردەکەوت چاوی بەدار تووہکەى سەرى کۆلانی کەوت. جئى ھاموشۆیە نەبوو. لەبن سئبەرى دارتووہکە تورەگە نانه وشکەکانى داگرتن. لەسەر عەرەبانەکەى دانیشت تا نان و ترییەکەى بخوا. برسى بوو بەلام ئارەزووی خواردنئی نەبوو لە ماندووەتیاں ھەروا لەسەر عەرەبانەکەى راکشا تا چاویک گەرم کات و سەرخەویک بشکینئ بېر و لیکدانەوه بۆ ساتیکیش دەستیان لئ بەر نەدەدا و لئى جیا نەدەبوونەوه. جاروبارە روخسارى ژنە و جار و بارەش روخسارى کچەکەى لەبەر چاوان بەرجەستە دەبوو. لە عەرەبانەکەى ھاتەوه خواری:

(شەیتان بە لەعنەت بئ ئیستا چ بکەم بۆ نەچم بیدەمەوه)
لەسەر عەرەبانەکەى دانیشتەوه دەستیکی بۆ بەرکی برد. ھەستیکرد کات وەستاوہ، پئى خۆش بوو تا زووہ زیرەکانى دیزە بە دەرخۆنە بکات و لە دەستانی رزگار بیت.

کورپژگیکی بۆیاغچى لەو لا را ھات. لەنزیک وییەوه لەبن دارەتووہکەى دانیشت، پیاوہکە لە کورپژگەکەى پرسى: (ھەروا لەو نزیکانەوه ئیشى دەکەى؟)

"بەلئ ئەوہ دوو سالە لەو گۆرەپانەى "تەجریش، ھ خۆم بە عەردى داداوه. باوکە گیان رۆژ بە رۆژ تادئ خراپتر دەبئ، بۆیاغى حازرکاری ئیمەى شلۆق کردووہ و لەکاری کردووین، ئەدى ئیوہ ئیشتان چۆنە؟"

"خراپ نییە دەروا"

پیاوہ پرسییەوه: ئەو نزیکانەش زیرینگەرى لئىیە؟

بۆیاغچى پیکەنى: ناکا شتیک متیکت پەیدا کردبئ! ھا؟

نا بابە ھەروا دەپرسم.

بۆیاغچى سەریکی بادا و گوتى: خۆ گۆرەپانى تەجریش شارەزای لای چەپیەوه بازارى زیرینگەرانە.

یەکیکیان ھەر کرپاری خۆمە دەتەوی بئبەمە لای؟

پیاوہکە لە قسەکەى پاشگەز بۆوه: (کچەکەم بە تەمایە لەو رۆژانەدا شووبکا، ھەر بۆیەشم پرسى. پیاوہکە ترسا، دەبئ لیزە برۆا ورتکە نانه وشکەکەى ھاویشتەوه سەرعارەبانە دەستیەکەى و کەوتەوه رى و گەبییە سەر شەقامى، نەیدەزانى چ بکا زۆر لە مالئ ئەو ژنەیهوه دوور بوو. لەبەر خۆیەوه گوتى: (ئىستا چ بکەم دەبئ

ئەو ژنه له عەمباری هاتییته دهری؟ بچم بیده مه وه؟! و داوای لیبوردنیشی لیبکه م. عاره بانه دهستییه که له سووچیکی به جیدیلیم و زوو دهچم. عاره بانه که ی به دار چناریکه وه هه لپه سارد و گه ییه گۆره پانه که. چاوی به بازاری زیرینگه ران که وت بی ئیختیار به ره و لای زیرینگه ریکه وه چوو. (سلاو کاکه، دهمه وئ زیره که م بفروشم) جحیلۆکه یه که له پشتی جامخانه یه وه زیره کانی هه لده واسین وه لامی پرسیاره که ی دایه وه و گوتی:

پسووله ی کرینی زیره که ت پتییه؟

پیاوه که بلمه بلمیکی لیوه هات و گوتی (ئاخر)

جحیلۆکه که گوتی: دابینه بابیکیشم.

زه رفه نایلۆنه که ی له به رکی دهرینا و له سه ر شووشه که ی رۆنان. جحیلۆ گری زه رفه که ی پینه کرایه وه گوتی: کاک حاجی زیره کان ده فرین وات گریداون؟

پیاوه ده بیر و خه یالی ئەوهیدا بوو پارهی زیره کان چۆن وا بشاریته وه کورگه لی گه راجی په ی پینه به ن و پینی نه زانن.

جحیلۆکه زه رفه نایلۆنه که ی دراند و پارچه زیره کانی له سه ر شووشه که ی به رده می ریزکردن. چاوه کانی پیاوه ی وه ک نقیمه ئەنگوستیله ی دهر په ریوون و ده زیره کانه وه راماون. جحیلۆ یه که مین پرئیسکه ی کرده وه، هیچی تیدا نه بوو کاتی سینه می کرده وه به توره ییه وه گوتی: شته کانی ناو ئەم پرئیسکانه هیچیان زیر نین. پیاوه که وه ک په یکه ره به ردیک له جی خوی سارد ببۆوه*.

* له کتیبی سکوت قلب: سید حسین أعمادزاده.. انتشاراتی خاقانی- چاپ اول سال ۱۳۸۰ تهران- هوه کراوه به کوردی.

ئوتومبیله‌که چاتر نه‌بوو. ئەگەر کاغەزە زەرەدە کاییه‌که‌یم به
نەرمونیا نییه‌وه دەست لێتە‌دابایه و هه‌لگیر و وه‌رگیرم نە‌کردبایه،
وه‌ک په‌ره‌کانی ده‌نیو په‌نجه‌کاندا ورد ده‌بوو و هه‌لده‌وه‌ری .

هه‌شتا یه‌ک دوو لاپه‌ره‌م نە‌خویندبوونه‌وه که ده‌نگیک بانگی
کردم: "کاکه بیوورن. کتیبه‌که‌ت کۆنینه‌یه، کۆنه کتیبه؟"

سهرم هه‌لینا چاوم به‌قه‌یره‌ پیاویکی که‌وت که هه‌تا نیو‌قه‌دی
به‌سه‌رکورسییه‌کاندا خۆهینابوو‌ه‌پیشی و چاوی ده‌کتیبه‌که‌ی منه‌وه
بریبوو. زۆر به‌نا به‌دلایه‌وه‌ وه‌لامم دایه‌وه: به‌لێ، کۆنینه‌یه!

"ئەو کتیبانه‌ زۆر به‌نرخن، ئیستا هه‌ر وه‌گیر ناکه‌ون."

گوتم: "به‌لێ، که‌م وه‌گیر ده‌که‌ون."

"به‌لێ، زۆر که‌س هه‌یانن به‌لام وه‌ده‌ریان ناخه‌ن!"

کتیبه‌که‌م پێوه‌دا ده‌به‌رگه‌که‌یه‌وه‌ رامام، هه‌نده‌ کۆن بوو که
کابرای والیکرد ئەو پرسیاره‌م لێکا.

ده‌و بیرو و لیکدانه‌وانه‌دا بووم لێی بپرسم، داخوا ئەو کتیبه‌ی
خویندۆته‌وه‌ یان نا؟

پیاوه‌که‌ پرسى: "دینه‌ دێیه‌که‌ی مه‌؟"

"به‌لێ ده‌مه‌وئ سهریکی له‌ براده‌ریکم هه‌لینم. کاک خه‌یروولای
ده‌ناسی؟"

"به‌لێ ده‌یناسم، خه‌یرووللا سمیلی ده‌لێی؟ ئامۆزای خۆمه‌!"

سهریکی ئەولا ولام کرد له‌ من و ئەو پیاوه‌ی نه‌بی، ئەوانیدی
هه‌موو خه‌وه‌ کوتکه‌ ده‌بیردنه‌وه‌.

پیره‌میرده‌ سه‌ری وه‌شانی من کرد و پرخه‌ی لێ هه‌ستا.

"کۆنه کتیب"

نووسینی / سه‌یید حوسینی ئیعمادزاده

په‌له‌م بوو، کتیبه‌کانی سه‌ر میزه‌که‌م هه‌موو ژیره‌ و ژوور کردن
تایه‌کیکیان لێ هه‌لگرم . وا راهاتبووم ده‌ناو ئوتومبیلیدا وه‌خوینم.
ده‌نیوکتیبه‌کاندا چاوم به‌ "کوندی کویر"ی صادقی هیدایه‌ت که‌وت که
تازه‌ به‌تازه‌ یه‌کێک له‌ ئاوه‌له‌کانم بۆی هینابوووم. کتیبه‌که‌م
ده‌جانتایه‌که‌م نا به‌هه‌ناسه‌برکێوه‌ خۆم گه‌یاندە‌ گه‌راجی. پێم نایه‌ نیو
ده‌رکه‌ی پاسی و سه‌ریکم به‌ ناویندا خوار کرده‌وه‌ و له‌ ریزی
سیه‌ه‌می کورسییه‌کی به‌تالم هه‌لنا. له‌ ته‌ک پیره‌میردیکه‌وه‌ دانیشتم،
پیره‌میرد له‌ بن لێوانه‌وه‌ هه‌روا خه‌ریکی نزا و پارانه‌وئ بوو و
ویردی ده‌خویندن. ده‌گه‌ل سه‌لاوات لێدانی ویدا ئوتومبیل پێچکه‌ی
له‌ قیرتاوی داغ هه‌لقه‌نان، ده‌گه‌ل هاتنی وره‌ی بایه‌که‌یدا ئاورم گرت،
گه‌رما وه‌ک له‌ گه‌رووی ته‌ندوووریوه‌ بیت و هه‌تاوه‌که‌ش راسته‌ و
خۆ له‌ نیوچه‌وانی ده‌دام، بۆ وه‌ی رۆژه‌که‌ نارحه‌تم نه‌کا په‌رده‌که‌م
راکیشا! به‌ دوور که‌وتنه‌وه‌ له‌ شاری، بایه‌کی فینک هاته‌ نیو
پاسه‌که‌وه‌ و ئیستا ده‌توانی هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده‌ هه‌لکیشی.
پیره‌میرده‌ واکلافه‌ ببوو به‌گه‌رمایه‌، لام و جیمی لێبرابوو و قسه‌ی
پینه‌ده‌کرا به‌لام جارجاره‌ ده‌ روخساری منه‌وه‌ راده‌ما. کتیبه‌که‌م له
جانتایه‌که‌م هینایه‌ ده‌ری. کتیبه‌که‌ی منیش له‌ په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌کانی

ئەو پیاوہی کہ دەگەلە مندا دەدوا بەسەر کورسییە کەیدا شوڤر بۆتەو و پیرە ی لە خەو ی هەستاندەو.

پیرەمێردە، خەوہەکی رەویەو و داوای لیپوردنی لە من کرد و ویستی سکالایەکی بە مل روژگاردای بینی بەلام پیاوہە گوتی: "میر رەجەب، ئەو شەکرانە مەشکینە کاکێ ئەندازیارت نارەحەت کرد."

ئەو دووانە کەوتنە گەرمە ی قسان و منیش لە وەلامدانەوہی پیاوہە کەم رزگار بوو و بەرمدا یەو خۆیندەو ی کہ یەکاندەر دوو دەستی کەم وە شانی کەوت، سەرنجە کەوتە سەر ئەو پیاوہی، کاتی سەرنجە کانمان تیک ئالغان ئاماژە ی کتیبە کە ی سەر ئەژنوی کردم کہ هەروا کرابوو و پیکەوہ نەرابوو تا هەلیگرمەوہ، من بە واقیکی و پەوہ، دەویبەوہ رامام. بەلام پیاوہە کە زۆر بە راشکاو یبەوہ بە ئاماژە و چاو و برو بادانیوہ هەر دەویست تێمبگە یەنی کە کتیبە کە ی بشارمەوہ، هەرواشم کرد و کتیبە کەم هاویشتەوہ ناو جانتاکەم. زەردەخەنە یەکی ئاسوودە یبە ی هاتی، سەرم بەلای پەنجەرە کەیدا سووراندەوہ، ئوتومبیلە کە بەناو درەختەکانی لێرەواریدا تێدەپەری، سێبەری داران وە ک ریزی قوتابییان وە ئوتومبیلە کە ی دەکەوتن و خیرا خیراش تێدەپەرین. چاوم دە لێرەواری سەر سەوزەوہ بری، بەلام لە بیر و لیکدانەوان هەر نەکەوتم. سەرنجە کانم دەگەل سروشتدا ئاوقا بوون بەلام دلەم هەر بەلای قسەکانی پیاوہە کەوہ بوو. هەروای بە خەیاڵدا هاتووہ کە کتیبە کە قەدەغە یە! یا وە ک گوتم کۆنە کتیبە! گومانی لێ پەیدا بوو و نەویستووہ پیرەمێردە کە بیبینی؟! بەلام خۆ پیرەمێردە ی بیچارە، هەر سەرنجیکی سەرپیتیشی لە کتیبە کە نەدابوو. لەوانە شە ئەو پیاوہ

بوخوی ئەندامی ئەنجومەن یا شوورای گوندی بی. کاتی کە ناوی صادقی هیدایەتی خۆیندۆتەوہ پیتوایووہ دەبیتە مایە ی دەردە سەریەم. بەهەر حال ئیدی میوانی ئاموزاکەیم.

پیاوہە کە بە سەر کورسییە کەدا شوڤر بۆوہ و فەرمووی زەرفە ترییەکی لیکردم، بەزەردەخەنە یەکی وە ک دەستت خۆشی، بە سوپاسەوہ زەرفە کەم رەتکردەوہ، بەلام سوور بوون و پیداکرتنە بی ئەندازە کە ی وایلیکردم چەند بۆلویکانی لێ دارنم، کەچی پاسە کە لە ناوہ راستی گەرەکی راوہستا، نەفەرەکانی یە کە یە کە هەموو هاتنە خواری، ئەو پیاوہی کە هەر دەگەلە مندا دەدوا کرێی پاسە کە ی دام. گوتم: "ئەوہ کار نەبوو کردتان پێم خۆش نەبوو زەحمەتتان کیشا" پیاوہ دەستی گرتم و گوتی: "کاکێ ئەندازیار ئەو قسانە چن ئیدی مالتە؟!".

بەرەو لای مائی ئاوەلە کەم مل لینا.

"بۆ کوئ؟ چۆن دەهیلیم بی پیاڵە چایەکی ئەو هەموو رییە ی، برۆی؟"

"ئەز یەتتان نادەم، زۆرت شەرمە زار کردم، ئیشاللا تۆلە ی دەکە ی نەوہ، با بۆ جاریکی دی بیت."

"دە تۆ ئیستا فەرموو، وەختی ئەوہ ی نییە، تۆزیک وەحەسی، دوا یەش هەروا پیکەوہ بە پێیان دەچین."

دوو دل بووم داخوا بچم یانە نا؟ راستییە کەشی چونکە کرێی ماشینە کە ی بۆ دابوو شەرمە زاری بووم قبوولم کرد.

پیاوہ پیلە قە یەکی لە دەرگا تەختە کەدا و دەرگا کەش بە جیرە جیرەوہ کرایەوہ. هاتو هاوار و قا و قیزی مرای و قازان

دهحه ساریدا ههستا. ژنیك كه جلکی ده شوشتن، هاته پیتشی و سلأوی کرد و زهرفی دهستی میرده که ی وهرگرت، و به راکه راکه به رهو ژووریوه چوو. ئاویکمان به سهر و چاوانماندا پژاند، پیاوه که ههر داد و برۆی بوو له دهست توز و خوئی رییه. ژنه دهرکه ی ژووره که ی کرده وه، هه وایه کی فینک له په نجه ره که پرا ده هات، هیشتا ئاره قه مان وشک نه کرد بووه ژنه که چای هینا، پیاوه که پیاله چایه گهرمه داغه که ی یهک بین به سه رییه وه نا، خوار دیه وه، من راوه ستام تاسارد ده بیته وه، ههر به دوا ی دۆزینه وه ی به لگه ی ئه و هه موو دلسۆزییه و میهره بانیه ی کابراشه وه بووم.

پیاوه پرسی: "کاکه ئه ندازیار، له کوئ ئیش ده که ن؟"

من مامۆستام، مامۆستای منداله کانی مش خه یرو لالا، ئه و پیاوه داوا ی لیکردووم له هه لیکداییم و سه ریک له گوندی بدهم. به راستی خه لکیکی چاک و دلسۆز و میهره بانن، جاریکی دیش هه روا لامدابوو هاتبووم، ئه و ده می هه و زور سارد بوو.

قسه که ی پی بریم و گوتی: "ئه و هه وایه ی لیتره هه یه له هه یچ جیه کی دنیا یه دا نییه، به چله ی هاوینی به خۆت دانه ده ی سه رمات ده بی."

ده نیو قسه کانیه وه خو شی ئاشکرا کرد و خو ی ناساند و له باره ی ژیا نی خو یه وه شتیکی گوت، هه رچه نده یازده ساله ژنی هینا وه که چی به داخه وه تا ئیستا هه یچ مندالیکی لی پاشه که وت نه بووه، ناوی چه ندین پزیشکی شاریشی هینا که چۆته لایان، له وه ش بیگومان بوو که من ههر ده یانناسم.

به ئاماژه ی ژنه که ی، داوا ی لیبور دنی له من کرد و له ژووری چوه دهری.

سه ریکی دهر و دیواریم کرد له کتیبیک شتیکی ده گه رام ئه وی پی بناسم، به لام له سه ماوه ریکی وه رشه وی کۆنینه به ولاره چیدیم نه دیته وه.

گویم له چرپه چرپیان بوو، گویم بو کلور کردن، دهنگی پیاوه که ده هات: "ژنه که به ختمان سواره، له وانه، خو ئه گه ر رازیشی که م ئه وه زور باشتر."

دهنگه که برا، خۆم له دهرکی نزیک کرده وه پیاوه که بوو: "شیویکی لینی دهستی خو ی پیوه بخوا."

دهنگی ژنه که هاته وه: "جا پیتوا یه راست خو یه تی و هه وه؟"

"به لی بابه! من دنیا م دیوه ههر چاوم پیکه وت زانیم"

ده بیروه و چووم، ئاگام له قسه کانیان برا، له جی خو م قیت بوومه وه تا برۆم که پیاوه که هاته وه ژووری و گوتی: "ئه وه بو کوئ!! ئه وه منداله دراوستیه که مانم به دوا ی خه یرو لالا ی نار دووه، ئه گه ر له مالی، بی ههر ئیستا په یدا ده بی."

"کاکه سه یفوللا شیو و میوان دروسته که ن من ههر ده بی بجمه مالی خه یرو لالا ی چونکه سه بی نی زوو ده بی بگه ریمه وه."

"بو قوربان پیتان وایه ئیمه چمان له دهست نایه و چمان نه دیوه؟ هیشتا ماویه تی بو ئیوار، ده بی چاوه ری خه یرو لالا ی بین."

تاپی وانه بی چیان له دهست نایه و ته ریق نه بنه وه (که له راستیدا من هه رگیز ئه وه م به خه یالدا نه هاتبوو) ته سلیم بووم و له جیه که ی خو م دانیشتمه وه.

"ته‌واوی گوندی وه‌ک به‌ره ده‌ستی خۆم شاره‌زام و ده‌ناسم، خۆ ئەگەر چه‌زیشته له‌ راو وشکاریش بی ده‌توانم هه‌ر جیگایه‌کی چه‌زت لێیه‌ بته‌بم."

"من هینده‌م چه‌ز له‌ راوی نییه‌، به‌لام پیم خۆشه‌ ده‌ ناوچه‌که‌یدا بگه‌ریم."

زۆر باشه‌ به‌لام ناگرێ به‌ ته‌نی بچیه‌ چ جێیان. زۆرانی دیکه‌ی خه‌لکی شاری هاتوون و به‌دوای مشتیکه‌وه‌ بوون به‌لام که‌ به‌ته‌نی چوون، هه‌یچیان ده‌ستگیر نه‌بووه‌ و نه‌یان‌توانیوه‌ چ کاران ئە‌نجام‌بده‌ن و تیماون.

ناشکرێ له‌لای هه‌موو که‌سیکی قسان بکه‌ی، هه‌رئهو خه‌یرووللایه‌ی خۆمان خوا ته‌مه‌ن درێژی کا، بۆ ده‌کرێ شتیکی له‌لا بلێی؟! ئاوی ده‌خواته‌وه‌، به‌ ژنه‌که‌ی ده‌لی، ژنه‌ش هه‌ر بۆ به‌یانی بلندگۆ به‌ ده‌سته‌وه‌، ئیدی ئه‌وه‌ جار ده‌دا، که‌ به‌لی فلانه‌که‌س دوی شه‌وی له‌ مالی مه‌بوو. وایکرد و وایگوت، هه‌رخوا ره‌حمی کرد ده‌ ترومبیله‌که‌یدا ناسیمیت، ئه‌وه‌ من وه‌ک خزمه‌تکاریکی هه‌رچی بفرمووی، له‌ خزمه‌تدایه‌، سوپاس بۆ خودا ده‌موزاری ژنی من، قوری پیدادراوه‌ و قروقه‌په‌، ئە‌وانه‌ی ئه‌و سه‌ره‌وه‌ش هه‌موویان ده‌زانن ئە‌گه‌ر لێره‌ سه‌ری برا و بشارمه‌وه‌ لام وجیم قسیکی ناکا، ئه‌و به‌سته‌زمانه‌ هه‌ر راست ده‌لی به‌رخۆله‌یه‌.

"کاکه‌ سه‌یفوللا پیتانوايه‌ من چ کاره‌م؟ من هه‌ر ته‌نیا مامۆستایه‌کم و چیدی خه‌یرووللا من چاک ده‌ناسی."

"جا بۆ خودانه‌کرده‌ من پیم گوتووی تو بکوژی یا یاغی و هه‌لاتووی؟! هه‌ر توکه‌ر و خزمه‌تکاری ئیوه‌م، مامۆستاگیان

ده‌گونیدا زۆرن ئە‌وانه‌ی خۆ ده‌هه‌موو شتیکی هه‌لده‌ قورتینن و کاران له‌ ده‌ست پیاوی ده‌دن. ئیوه‌ مرۆفیکی گه‌وره‌ و ریزدارن هه‌ر له‌به‌ر هیندییه‌ ده‌مه‌وی له‌ حوزورتاندا به‌هره‌یه‌کمان گیرکه‌وی.

هه‌یشتا قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌بیوو که‌ ده‌نگی یا ئە‌للایه‌ک هات، ده‌نگی خه‌یرووللا بوو، بالا به‌رزه‌که‌ی له‌ ده‌رکیوه‌وه‌ دیارکه‌وت و به‌ ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌شه‌وه‌ به‌ره‌ و رووم هات، یه‌کتیریمان ده‌ ئامیزگرت، سه‌یفوللاش به‌ روویه‌کی خۆشه‌وه‌ به‌خه‌راتنی کرد و هه‌روا به‌ده‌م قسه‌کانی خه‌یرووللاوه‌ که‌ خه‌ریکی گله‌ییان بوو گوتی:

"فه‌رقی نییه‌ ئیره‌ش هه‌ر مالی وه‌یه‌، باشه‌ ئه‌وه‌ بۆ هینده‌ت پێچوو" خه‌یرووللا هینور بووه‌وه‌ و هیندیک راوه‌ستا و ئە‌وجا ده‌ستی پیکرده‌وه‌: "چونکه‌، دیاره‌ هه‌ر له‌و ده‌میوه‌ که‌ مامۆستا ته‌شریفیان هینتاوه‌ من به‌و مانگا ماخۆ مرده‌یه‌وه‌ خه‌ریکم، لامه‌زه‌به‌ خه‌ریکی زاننیه‌، گرانزاشه‌ ئیستاش هه‌روا به‌ هه‌له‌داوانه‌وه‌ هاتووم ده‌نا ده‌رکی ته‌ویله‌ له‌سه‌ر پشتنیه‌ و هۆره‌ هۆری گویی پیاوی که‌رده‌کات، ده‌بی زوو بگه‌ریمه‌وه‌.

سه‌یفوللا گوتی: مه‌ردی خودای بۆ ده‌هیلم تو مامۆستای ببه‌ی، پارووه‌ نانیکمان هه‌یه‌ مامۆستا بیخوا.

خه‌یرووللا گوتی: ئە‌م قسانه‌ چین: بریار بوو مامۆستا ته‌شریف بینه‌ مالی مه‌.

سه‌یفوللا قسه‌که‌ی پێ بری و گوتی "من ئە‌مشه‌و ئه‌وه‌ هه‌یچ که‌ نایه‌لم به‌بی شتیو له‌ مالیم وه‌ده‌رکه‌وی. خه‌یرووللا به‌وه‌ قایل بوو که‌ بۆ نان خواردنی ئیواری له‌وی بن. سه‌یفوللا له‌ ژووری چووه‌

دهرى، به ئاماژه و چاو وبرۆ بادانئوهه له خيرووللاى پرسى كه داخوا سهى فوللا چ پياويكه؟

خه يرووللاش ههه باسى پياوه تى و نان بدهيى و ميوان نهوازيبه وى دهكرد. دواى شيوان من ههه ئهولا و لاي رويشنتيم بوو خه يرووللاش له من به پهله تر بوو. ده روخساريدا ديار بوو كه درهنگيه تى. رووم ده خه يرووللاى كرد و گوتم: ئيدي له وهى زياتر به سهه بابروين. پيكه وه ههستايين. سه ي فوللا به پيكه نينه وه گوته: "خه يرووللا ئه وه تو قه يدي ناكا مؤله تت له ژنه كه ت وهر نه گرتوو، ده ته وى بچيه وه، تو بچوو به لام نايه لم ماموستات دهگه ل بيته وه. ده ته وى به تاريك و نوته كيه ي ده چ چال و چوليكي باويى؟ باشه بو ئه مه دهسته نوينيكمان نيهه ما مؤستاي پى بنوي؟ ئه مه له خوامان ده وى ئه و شو كاكي ماموستا ليتره روژ كاته وه و بنوي.

خه يرووللا گوته: "سه ي فوللا قه ت له جه فهنگي خو ت نانبي، ئه گه ر ئه من شه وى له مال نه بم كي شه وانه چوار دانه مانگا و مه ر و بزنه كان به سهه ده كاته وه؟ ئه و يهك دوو سه عاتانه شم له بهر خاترى كاكي ماموستا به جيهيشتوون. ئه وه هاتيشم، ئيستاش ده بي هه ر بچمه وه و تاسبه ينيش به ديار مانگا له كي وه بم ده نا گو ليكؤله ي ده خنكي و به مردووي ده بي. خو تو بو خو ت ئه و مانگا نه فره تيه ي ده ناسي؟

به ييستنى ئه و قسانه ئه ژنوم سست بوون و گوتم: جا باشه ئه زيه ت و ماندوو بوون له وهى زياتر؟!

ئه گه ر مؤله ت به فرموون ئه منيش ده گه ل خه يرووللايدا ده روم به لكه ئى بتوانم يارمه تيه كيشى بدهم.

سه ي فوللا پيكه نى و گوته: "ئه زيه ت و ماندوو بوونى چى براله، ماموستا، ئه وه نده مان پى رهوا نابيين؟!" خه يرووللا رووى ده من كرد و گوته: "به ئاره زووى خو ت بكه، ئيره ش ده گه ل مالى مه ي فره قنييه."

پيم خو ش بوو به بيوريكي دوو له تيان كردبام و گويم له و قسه ي نه بايه، وه لام نه دايه وه، خه يرووللا رووى له سه ي فوللاى كرده وه و گوته: "به مه رجى وهى سبه ينى بو خو تى ده گه ل بيى و ماموستاي بينيه وه و نيوه روويه ش له وى بي."

خه يرووللا له ده ركى وه ده ركه وت و سه ي فوللاشى تا بهر ده ركى بو به به ريكردى وه دوو كه وت. ژنه ده سته نوينيكى متيل تيهه لكيشراوى راخست. له سهه دوشه كه كه ي راكشام. كتبه كه مم ده رينايه وه و ده ستم كرده وه به خو ينده وى و دهنگى چرپ و چوپانى ژن و ميترده شم له سهه سه كوى ده ريوه ده هاته گوئ. پياوه گوته: "ئاسيا خيراكه برۆ به مير حه يدەر و قاسمى گو ر هه لكه ن بلئ سه عات دوازه له به رده مى باغى مير شه عبانى را وه ستن تا من ديم، پاچ و پيمه ره ش ده گه له خو ياندا بينن."

دهنگه كه برا، به بيانوى پانتول به ديوار هه لواسينيوه له ده ركى نزىك بوومه وه كه دهنگى پياوه كه ي هاته وه: "ئاسيا له بيرت نه چى، بلئ چرا ده ستيش هه ر بينن."

به لام هيچ سهه ره ده ريكم له قسه كانيان نه ده كرد، پيمو ابو بو شه وى ده چينه سهه شينا ييه، به لام بو هينده سوور بوو له سهه ر ئه وهى كه ده بي من هه ر له وى بنووم. ليم ببوو مه ته ل. ده گه ل

و نه‌چووم. له دلی خۆمدا دهمگوت ده‌بیتته ناپیاوی له‌به‌ر خاتری نه‌خته زیادییه‌کی روژانه پیاو بچیتته جییه‌کی دی. تا روژیکه له‌گه‌ل کابرای خاوه‌ن چاپخانه لیک هه‌لبووین و قسه‌مان لیک ترازان و هاتمه ده‌ری و ئه‌ویم به‌جیه‌یتشت.

به‌وه‌ی دلخۆش بووم هه‌ر جیه‌یه‌کی رووی تیبکه‌م ئیش به‌پای پیلانه و په‌کم ناکه‌وئ. به‌لام رووم له‌هه‌ر لایه‌کی ده‌کرد، به‌تاییه‌تی ئه‌وانه‌ی که له پێشدا کرێی زیاتریشیان ده‌دامی، ده‌یانگوت، تازه، کریکاری له خۆمان زیادیشمان هه‌یه، سه‌یر بوو له‌و هه‌موو ئاشنا و روشنا و خاوه‌ن چاپخانه یه‌کیکیان ئیشیکیان نه‌دامی- دانیشتم که‌وتمه‌ راوێژان. گوتم تازه ئیدی کاری چاپخانه هه‌ر ناکه‌م، دنیا پره‌ له ئیش: پینه‌ دۆزی. ئاسنگه‌ری. دارتاشی، به‌رگدروه‌تی. به‌لام دتگوت ده‌رکی هه‌موو دنیایان لئ داخستووم، رووم له هه‌ر لایه‌کی ده‌کرد دیواریکی بلندی ده‌ست به‌روو نانه‌ویم له به‌رده‌میدا قیت ده‌بووه.

سه‌رم به‌ ته‌واوی کارگه‌کاندا کرد، هه‌ر له‌کارگه‌ی شووشه‌ سازی تا کارگه‌ی شخارته. هه‌ر بئ سوود بوو. روژیکه بیستم کارگه‌ی چیتی (ره‌ی) کریکاری ده‌وین، هه‌موو روژێ ده‌گه‌ل گه‌ردی به‌یانان هه‌له‌ستام و کارگه‌ی چیتی (ره‌ی) خۆت بگره، هاتم. ده‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکی دیکه‌ی له خۆم بیکار تر، له‌وئ راده‌وستاین، ده‌ده‌می بانگی نیوه‌رۆیه‌ یه‌کیک له‌ولا راده‌هات و ده‌یگوت، ئه‌ورۆ هه‌یچ، برۆن به‌یانی وه‌رنه‌وه. ره‌نگه‌ برواش نه‌که‌ن، که هه‌ر ئه‌ورۆ و سبه‌یه شه‌ش مانگی ره‌به‌قی خایاند. تا له دواییدا گوتیان کارگه‌ پرپوو، ئیستاش که‌س نه‌یزانی له کوپوه پرپوو، کاک حه‌بیب

"ده‌بی بیت"

نووسینی / چتر نور

کاک حه‌بیب چه‌ناگه‌ی قسانی گه‌رم داها‌تبوو: کورپه‌ ئه‌وه هه‌موو هه‌ر قسه‌ن، ده‌بی بیت! تیگه‌یشتی؟ ده‌بی بۆ پیاوی هه‌ربیت! خوا نه‌کا به‌لا روو له پیاوی کا ئیدی حیسابی ته‌واوه. ئه‌گه‌ر خواش دای ئه‌وه برۆ پالده‌وه، خۆ ئه‌گه‌ر نه‌شیدا هه‌ر برۆ پالده‌وه!

گوتم: "واش نا خۆ پیاو ده‌بی کاریکی هه‌ر بکا."

گوته‌ی: "ئه‌من نالیم تو هه‌یچ مه‌که. هه‌ر ئیشیکه‌ی حه‌زت لێیه و به‌ دلته‌ بیکه و شه‌و و روژیش له راکه‌ راکه‌ی رامه‌وه‌سته، به‌لام تا به‌خت و ناوچه‌وانیش نه‌یه‌ین، هه‌مووی بئ سووده به‌لام لێره‌دا شتیک هه‌یه. ئه‌ویش ئه‌وه‌یه نه‌به‌زی و مه‌یدانی چۆل نه‌که‌ی و له رووی لافاوی کاره ساتاندا سینگت ده‌رپه‌رینی و بیکه‌یه قه‌لغان.

به‌کورتی زۆر بئ چاو و رووبی!

ئه‌و ده‌می له چاپخانه‌ی ئیشمه‌ده‌کرد. کاره‌که‌م مه‌که‌مه‌که‌ی نه‌بوو. بۆیه هه‌رچی هه‌بوو هه‌رپیی خۆشبوو بچمه‌ لای وی و له‌لای ئه‌و ئیشی بکه‌م.

هه‌رکاتیکی تووشم ده‌بوون ده‌یانگوت حه‌بیب ئه‌گه‌ر بیته‌ لای مه‌ زۆر زیاترت ده‌ده‌ینی له‌وه‌ی ئیستا هه‌ته، به‌لام من گویم نه‌دایه

جگەرەیهکی بەلا لیۆهوه ناو دایگیرساند، چەسپیتیکی توندی لە جگەرەکهی دا و دووکه‌له‌کهی لە کونە لووت و دەمیەوه بە با کردەوه و گوتی: "بەلی دەسەر سەرت گەریم، دوو سالی ره‌به‌ق خورد و خەومان تەنیا خوینی جگەر بوو! بەیانیان پارچە نانیک بە چایه‌کی بێره‌نگی وەک تیزاوکه‌وه، نیوه‌رۆیان ئاوی سەرۆپی، که ئێودەم لە هەموو شتیکی دیکە هەرزانتەر و بی بایه‌ختر بوو یەک قابله‌مە ی پری بەدوو (پەنابات) ان بوو، شەوانەش نانوپیان، یا نان و پەنیر، یان هەر نانی وشکی. خواجە حافیزی شیرازیش نەبی کەس نەمابوو قەرزى لێنەکەم. زۆر جار ان وام دەهاته سەری خۆ بکوژم! لاویکی تازه پینگەیشتووی بەشینگ و تاقتە چۆن دەبی هەموو رۆژی لە مالى وەدەر کهوی و ئیواران لۆژە لۆژ بە دەستی بەتال بیتەوه مالى، ئەودەش بوو ژیان ژن و دایکە بێچارەکه‌شم هیچ نەما نەیکەین. هەرچی نەزر و نیاز و نزا و پارانەودەش هەبوو سوودیکیان نەبوو- گوتم پیی ناوی ئەگەر بیهوی نەیه‌ت، نایەت! مێشکم بە تەواوی لەکار کهوتیوو، بستیک واوەتر نەدەچوو. هەرکه رۆژ دەبۆوه، پەرت و پەریشان و بی ئاگا وەک فرفرۆکه‌ی دەستی مندالان خۆم دەدایە دەست چارەنووس و بێره و بەویدا دەخولامەوه. لەو کۆلان بۆ ئەو کۆلان و لەو شەقامەوه بۆ ئەم شەقام. هەر بەم جۆره تا رۆژیکیان که لەشەقامی فیردەوسییەوه بەرهو توپخانه نزیکى بالويزخانهی ئینگلیزان شور بوومەوه، ماندوو و برسی هەنیسکم لە ئەوکى مابوو، بەلام گریانم نەدەهات. وام هەستکرد خەریکە بەلادادیم. وەک دیویک بە هەموو قورسایى و زەبەللاحيیه خۆیه‌وه خۆی بەسەردا دابم و خەریک

بی بە پەنجەکانی بەربینگم بگری و خنخنۆکەم بگوشی. بەلام کوا دیوی چی.

ئەوه دیوی ژیان بوو بەو جۆره‌ی بەر بینگ بێگرتبووم و بە پەنجەکانی لرخەلرخى و یخستبووم! منیش بە دەنگی بەرزى نووساوه‌وه گوتم... نەعلەتی بەرمده و تاتینیشم تیداوو مستیکم وەخرانده سەر و چاوانی. هەستکرد لەشم سووک و دلشاد و شەنگولم. گوتم: هۆ هۆی ژیان لەگەل تۆمە، تۆ ناتوانی من بخنکیتی، ئەوه منم که تۆ دەخنکینم، بەردەستت دەکەم، زۆر بە توندی پییه‌کم لە زهوی کوتا، وەک ئەوه‌ی خەریک بم هەموو ژیان بخەمه ژیر پیی خۆمەوه و ورد و خاش و هەپروون بەهەپروونی کەم.

لە پڕ هاتمەوه سەرخۆ، سەیرم بە خۆم و ئەو هەلسوکەوتانە هات و پیکەنین گرتمی بەوه‌ی چا بوو کەس لەو بار و دۆخەیدا نەدیوووم! چونکە شەقامی فیردەوسی، (۳۰) سال لەمەو پیش وەک ئیستا هیندە قەلەبالغ و پڕ هاتوچۆ نەبوو، چوومه کەنار جۆگەلیکی و لەبن درەختیکی دانیشتم، شتیکی باریکەلانەى خۆلاوی لەوی کهوتبوو، هەلمگرتەوه و تۆزەکەم لی تەکاند، کتوپر چاوم بە پریسکه‌یه‌کی کهوت، دەسته سړیکی یەزدی بوو، کردمەوه، چ ببینم، بیست دانە بانکه نۆتی بیست تومانی! چوار سەد تومان. که رەنگە ئیستا ئەو نرخ و بایه‌خەى نەبی، بەلام سى سال لەمەو پیش سامانیک بوو. دواى دووسال بیکاری ئەوه یەکه‌مجار بوو چاوم بەو هەموو پارەیه بکه‌وی. لەجی خۆم بلند بووم.

پارەکانم دەگیرفانی نا. دەسته سړەکەم دەلم ئالاند. لە بازاری ئەسلامبولی که نەختیک لەولاترەوه بوو هەرچی حەزم لیبوو،

گوشت گوئیلک، مریشک، ماسی، میوه، هیلکه، شیرینی، همموویم کپی.

کاتی هاتمه‌وه مالن ژنه‌که‌م له‌ه‌ژمه‌تان زاری به‌ش بووبووه: گوتی‌ه‌بیب ئه‌وانه‌چن؟ پارته‌له‌کوئی بوو؟ گوتم دووسال بوو قه‌رنیکم له‌سه‌رکابرایه‌کی بوو ئه‌ورۆ له‌ناوه‌راستی رتییه‌مدا تووشبوو و قه‌رزه‌که‌ی دامه‌وه!

ژنه‌که‌م گوتی: خودایه‌ زۆر شوکر، به‌لن گیانه‌ئوه‌نده‌پاره‌یه‌م بۆ بووه‌سامانیک‌ئوتو که‌له‌و ده‌میوه‌تا ئیستا ئه‌وه‌(۳۰) سی‌ساله‌ره‌نگی نه‌داری و تامی برسیتییه‌م نه‌دیوه‌و نه‌چیشتوته‌وه‌و سوپاس بۆ خوداش هینده‌م هه‌یه، که‌ئه‌گه‌ر تا په‌نجا سالی دیکه‌شی خه‌رج که‌م نه‌بێ. هه‌ر بۆیه‌شه‌که‌ده‌لیم ده‌بی بۆ پیاوی بیت ده‌نا کوپه‌ئویدی هه‌مووی هه‌ر قسه‌ن.

گوتم کاک‌ه‌بیب مادامه‌کی ئیستا هاتوه، برۆ پالده‌وه. پیکه‌نی و گوتی "پالده‌وه‌ش ئه‌ندازه‌ی خوئی هه‌یه. که‌نگی مردی، هه‌زاران هه‌زارسال پال ده‌ده‌یه‌وه‌و ده‌نووی".

له‌کتیپی "ناخوانده" نوشته: چتر نور. چاپ اول: ۱۳۶۳. انتشارات: جوانه-هوه‌کراوه‌به‌کوردی

- غه‌ریب -

دەستتېشان كىردىبو مالى بووكى چاۋەرى بوون رەحمەتوللا لە سەفەرى بېتەۋە ژنى ۋەگوازى. بەلام كى چووزانى چارەنوس لە كويىە و تاۋىكى دى چ دەقەومى. ئەۋىش بە شادى و شەنگولى و دلى خۇشەۋە ترومبىلەكەى داژوى و لەسەر ئاۋ و ئاگرانە تۈزىك زووتر بېتەۋە. ئەۋ ھەر لە مندالىيەۋە متوى لىخورىنى ترومبىلى بوو. تازە تەمەنى بېست و چوار سالى دەبوو كە شوفىرىكى زور بە زىيك و زاكونى لى دەرچوۋبوو. بەلام مەرگ كەس لەھاتنى خۇى ئاگادار ناك. لە پىچىكى رىى "ھەزار سەر" دا لە چاۋ تروكانىكا ھەموو شت تەۋاۋ دەبىت. لەۋ لۇرىيە گەۋرە و گرانە، چەند پارچە ئاسنەۋالىك نەبى دەۋ دۆلەيدا نەمابوو. بەلى خات ملوك، لەۋ رۇژەۋە تا ئىستا ئەۋ دايكە بىچارەيەى ئىمەۋاى لىھاتوۋە. ئەۋى دەدېت دەيگوت ھەر ئەۋرۇ و سبەيەكە ئەۋىش دەمرى. بەلام... نەخىر، ھەرخۇى لەسەر پىيەكانى راناگرى و گۇج و ئىفلىجە دەنا لە من و تۇ ساغترە. ئىستاش ھەر چاۋى لە دەركىيە. بۇيە ھەركاتى لە دەرگا بدرى بەۋ گويىە گرانانەشەۋە گويى لىيە و قوشقى دەبى. لە خۇى زياتر كەس بۇى نىيە دەرگاۋبكاتەۋە، ھەمىشە لەسەر ھەستە، چونكە ئىستاش دەلى:

"ھەر رەحمەتوللا بەخىر بېتەۋە ژنى بۇ دەگوازىنەۋە."

ملوك دەيگوت "پەنا بەخۋا چەند زىتە، زىت...!"

منىش بەسەر خۇم نە دەھىنا چونكە دەترسام دايكم گويى لىبى دلى بېشى. بەۋەى چاك بوو ئەۋ بەسەرھاتە كارىشى كىردبوۋە سەر گويىەكانىشى و گران بېوون دەنا خوتە و بۇلەى ملوكى دەبوۋە جەنگى مەغلۇبەى. چوار پىنج سال تىپەرى. بوومە باۋكى

"جارى تۇ ئىنجا من"

نووسىنى / چتر نور

ھەردۋاى شەش مانگان ژنى يەكەمەم مرد. سالىك بى ژن بووم. ئەۋى تووشمبايە دەيگوت:
"ئەۋە بۇ ژنى ناھىيەۋە؟" ئەمنىش دەمگوت "كورىنە ھەر كەسە و بەدەردى خۇيەۋە گرفتارە.

ئەۋەش بەشى ئىمەيە. لە ژنى يەكەمەم كەم چىشت نۇرەى يەكى دىيە؟ تازەش چ ژنىك دەگەل ئەۋ دايكە لە پى كەۋتوۋەى ھەلدەكات! بەلام دۇست و ئاشنا و رۇشنا و خزم و كەۋسوكار ھىندەيان سەركرەمە سەرى تاقەۋماندم و ژنى دوۋەمىشم خواست. بەلام ملوك لەۋ ژنانە نەبوو ھىور و ئارام و ھىدى ددان بەخۇدا بگرى، چۇنى ھەزلىبا مى لىدەنا، ھەر جوۋلابايەۋە بۇلەى بوو. لەسەرەتاۋە ۋا نەبوو بەلام دۋاى چەند مانگىك بەزمەكە خۇش بوو. "ئەرى ئەۋە ناكرى بىبەيە جىيەكى، نەخۇشخانكى بىنوئى؟

ئىستا كە نەخۇشخانە؟ تائىستاكەس دىۋىەتى لە نەخۇشخانەى ئىفلىجىكى بىنوئىن؟ ئىستا بېست سالى تەۋاۋە ۋاى لىھاتوۋە، دوو سال دۋاى مردنى بابم كە ھەۋالى مەرگى رەحمەتوللاى براگچكەمى بېست رۇژى بەۋ رۇژە گەيشت و لە ھىكەۋە ددانەكانى ھەلۋەرىن و سەرى سىپى بوو و لە پى كەوت. ناھەقى نەبوو، تازەيان ژن بۇ

دوو مندالان له ملوک خانج. کچه چوار ساله و کوره دوو ساله کهم هۆگری نه که ئیفلججه کهیان ببون. زور به هیوری چیرۆکۆکهی بو دهگیرانه وه و ئهوانیش به بیدهنگی گوئیان بو رادهداشت.

سوپاسی خوام دهکرد که ورده ورده ژيانه کهمان ئاهیکي تیگه رابوو ماله که دهنگ و رهنگیکی به خووه گرتیوو. ئیواران که له ئیشی دههاتمه وه تاویکم سه رده کرده سه ر منداله کان و هیندیکیشم گالته و جه فهنگ دهگه ل پیره دایدا دهکرد: "باشه دایه کهنگی وهلامی یه دوللا مه شه دی ده ده یه وه؟"

ئهوان هه موو چاوه ری به لئی تون!

دایکم نیوچه وانی تیکه نا و به دهنگی بلند دهیشیراند:

"با بروا ئاو و ئاوچی، من له دواي مه رگی بابت میردی چ لیکه م!!؟" و ملوک قاقا پیده که نی. له دهمه دهمی هه را و هوریای گه مه و جه فهنگاندا کتوپر به قوونه خشکی به ره وه ده رکئ ده چوو. سه یر بوو! به و گوئییه گرانانه وه لیدانی ده رکئی له هه موو شتیکی دی چاتر ده بیست. شه وانه درهنگ که هه موو کهس له پرخی خه وی خو شیدا چاوی ئارامیان لیک دهنه، ئه و ژنه به ئاگا بوو. زور جارن که له بیرم ده چوو کلیلی ده رگای ده ری له گه ل خوم به رم، هه رکه له ده رگام دهنه و دایکه خشه خش به قوونه خشکی ده هات و ده رگای ده کرده وه. تا روژیکی له پر تیکه وه گلا، وه ک ماشینی له کار که وته، دایکی بیچاره شم که وته سه رجیی و ههستی لیبرا، له وهی ده رچوو گوئی له دهنگی ده رکئ بیت و به خیشه خیش بچی بیکاته وه. ته نیا ئه وهنده ی مابوو له سوچیکی راکشابوو ناله ی ده هات. ئه میستا خوته و بۆله بۆلی ملوکی زیاتر ببوو، به تاییه تیش

که ناسیایو یک یا دراوسییه کی دیتبایه هینده ی دی شوولی لن هه لده کیشا

"ئه وهش بووه ژیان، له سه به ینیوه تا ئیواری وه ک سه ی پی سووتاو هه ر وه ره و برۆ، چیشتی لینی و هه ورا ن بشۆ. توخوا بو کاره که ری مالان چاترنییه، خو هه ر نه بی له وی شتیکت ده دهنی.

تا شه ویکی دالک وه ک چرای نه وتی وه پرته پرت که وت و هه ر تا وه ناتاو یکیش هیندیکی ده هاتی و دوا یی کپ ده بووه. که سوکار و ناسیای و ده ر و دراوسی و خوشکه گه وره که شی له ده ور خر بوونه وه و چوار ده وریان ته نی، منداله کان نه بی که له ژووریکی دیکه مان نواندبوون. پنیه کانیمان به ره و قبیله راکیشان.

سه عاتیک دوو سه عات، سی سه عات، کازیوه ی به یانی ئه نگوتبوو، گیان له جییه کی سه خته و نایه ته ده ری، ئه و هه روا به روحیوه بوو. خات ملوک به دهنگیکی بلند وه ک ژووری که سی لینه بی گوتی: "په نا به خوا پیریژن گیانیسی ده رناچی و له کۆل بیته وه و هه م..."

خات ملوک هیشتا قسه که ی ته واو نه کردبوو که شتیکی یه کجار زور سه یر روویدا. پیره داک له جیی خوی راست بووه ده تگوت باسی مردنیی هه ر له بیریش نییه، ته نانه ت له جارانش چاکتر بوو، چاوی ده چاوی خات ملوکیوه برین و گوتی: "هه ی سه گبابی سه، هه ی په تیاره ی سوژانی، من بمرم و توبه سییه وه، ئه و سه رییه ی له بن سه ری خۆت ده ریینه، هه تا تو ئاوه و ئاوه نه چی و نه مری من نامرم!" وه ک بروسکه له ژووره که ی دا بچ. کهس ورته ی لینه ده هات. تا من له پر مه ی گریانیم دا، به دوا ی منیشدا خوشکه که م له

بانگو سه لای گریانیدا و ئهوانیدیش دهستیان پیکرد. پینج سال بهسهه ئه م رووداوه دا رابرد، له ته واوی ئه و ماوه یه دا وهک پیشوو هه موو جاریکی به قوونه خشکی دهچوو ده رگای ده کرده وه. خوته و پرته پرت و بۆله بۆلی خات ملوکیش له که میه ی دابوو. ده گهل ئه وه شدا که ته مه نی له بیست و هه وت سال زیاتر تینه ده په ری و چل سالیس له دایم چوو کتر بوو رۆژیکی به سه رمایه تیکچوو هه ر ئه و سه رما بوو نه شی بوو نه ی هیشته یه که هه فته زیاتر تیه په ری و ته مه نی دریزی بو گویدیران به جیه هیشته ..

دوای مانگیک له مردنی خات ملوکی، دایکیشم ئیوه خو ش! مایه وه من و چوار مندالی سه لک و بنک، ئیستاش هه ر که سیکی ده مگاتی ده لی: "ئه وه بو ژنی ناهینه وه؟". به لام من تازه ژنم بو چییه؟

ئه که ره می کچم گه وره بو وه نو سالانه و وهک کابانیکی چاک مالی به ریوه ده بات و منداله کان پاکوخواوین راده گری. که سه یریشته ده کا هه ر ده لی خات ملوکه و له ویت داناوه. به لام ئه که ره م لیویک و هه زار زه رده خه نه ی لیده باری و هه رگیزیش خوته و بۆله یه کی لینایه.

هه ولیتر / داره توو

۱۹۹۸/۹/۱۴

له کتییی: "ناخوانده" نوشته: چترنور. چاپ اول: ۱۳۶۳- انتشارات: جوانه- هوه کراوه به کوردی.

- غه ریب -

پیاوه گوتی: یەكجار وای لیمەكە. تازە ئەو رۆی. لە دەركی لە
پەنجەرەپرا رییەکی دەبینتەو و تییرا دەچیتە دەری.
هێوری و لە سەرە خۆیی پیاوه تینیکی وەبەر ژنەتیوی نا و
بەهەرشیوئەیهك بوو ئەو شەو تێپەری.

بۆ بەیانی ژنە خەریکی ئیشی ناو مائی بوو، جانەوەرە چکۆلە
دیتەو لە بن رایەخان دەریپەری و وەك تیر خۆی ھاویشتە پشتی
یەخچالەكەیان و ونبوو! دیسان قسەکانی مێردەكە وەبیر ھااتنەو:
ئەو گیانلەبەرە بیئوئە کاری بەسەر كەسەو نییە و خۆی لەكەس
ناگەیهنی.

نیوەرۆیە پیاوه كە ھاوئە مائی، سەر لە نوێ بەزمی جانەوەری
ھاوئەو گۆری. ژنەگوتی: بۆ خۆم دەزانم!
ئەو لە پشت یەخچالەكە خۆ حەشارداو و لەوینیە! من
بەچاوی خۆم دیتم چوو ویندەری ئیستا دەتوانی بیگری!
پیاوه گوتی: پیس پیسۆك لە ھەر مائیكەبایی ئەو بەخت و
شانسە و خیری پیئوئە.

ژنە گوتی: وەئە وەئە! تازە بە پر و پووچ و ھەتەر و مەتەراند
دییەو و باوەرپان پیدینی؟
ئەگەر پیس پیسۆك چاك بایە دەبوو ھەرچی لادیی ھەیه
ھەموو خۆش بەخت و خۆشگوزەران و بەختیار و كامەران
ژیابانایە چونكە مائەکانیان ھەمووی كون و لانە و حەشارگای ئەو
جۆرە جڕ و جانەوەرانەن!

ئەدی وەبیرت نایە تازە چوو بووینە ئەو خانووەی دی، پیس
پیسۆكیكت گرت و تادەستت ھینای لە پەنجەرئو ھەلتدایە دەری!

"پیس پیسۆك"

نووسینی / چەتری نور

ژنە وای قیژاند و بەشیئوئەیهکی واشی خۆ دە ئامیزی پیاوه
ھاویشت، پرزەئە ھەر جۆرە بیرکردنەو و بۆ چوونییکی لیئیری.
دوای تاویك پیاوه گوتی: چییە؟ چ باسە؟
ژنەكە ئاماژەئە گۆشەیهکی ژوورەكەئە دەكرد بە زمانیکی تیکەل
و پیکەلەوئە گوتی: پیس... پیسۆ... ك.
پیاوه گیانلەبەریکی چکۆلەئە دیت وەك تیر لە گۆشەیهكەو بۆ
گۆشەیهکی تری ژوورەكە دەریپەری.
پیاوه وای ھاوئە بەرچاوی: تیلە سواغیکی زۆر چکۆلە لە دیواری
بۆو و كەوتە خواری.

ژنە گوتی: ئەو بۆ وا حەپەساوی! دەبجوولئە، بیگرە!
پیاوه گوتی: نا! ژنەگوتی! چی؟ نایگری؟ دەتەوئە شەوئە بیتە
گیانمان!

پیاوه گوتی: ئەو گیانلەبەرە بە ستە زمانە بیئوئە. کاری بەكەس
نەداوئە ئەدی نایینی لە ترسان چۆن وا بە پرتا و ھەلئەئە، تابچی لە
پەنایەکی خۆی وەشیرئە!...

ژنە گوتی: ئەمن ئەوشۆ لە ترسان خەوم لیتا كەوئە!

پیاوه گوتی: به لئی ئه و کاره م کردوو، به لام جاریکی دی ئیشی واکه مه وه و ئه و گیانله به ره بی گوناوه بیوهیه ئازار ناده م. دلم ده لئی پیشهاتیکه یه کجار زور خوشمان دیته پیشی.

* * *

ژن و پیاو ده سالیان به سه ر ژن و میردایه تیه دا تیده په ری. ژنه وه کو هه موو ژنانی دی ته نیا ئاواتی خانوویکی سه ر به خو بوو. چونکه به رگه ی بۆله بۆل و قسه ی خاوه ن خانووی له وه زیاتر نه ده گرت. ئه و هه موو گوازه گوازه و وه ره و برۆیه ش وایان له پیاوه که کرد هه رچۆنیک بووه جییه کی بۆ خویان پهیدا که ن و له و بی جی و رییه وه هه سین.

مانگیک رابرد. ژنه پیس پیسۆکی له بیر چوو بۆوه، چونکه له ته وای ئه و ماوه یه دا ئازاریکی پینه که یاندبوو! پیس پیسۆکه که ش نه چوو بووه چ جییان هه ر له ناو مالدیدا لیره و له وئ ده هات و ده چوو. پیاوه ده یزانی وایه، به لام بۆ دلنه وایه ژنه که ی پینی گوته وه که ئاخری ئه و جانه وه ره هه ر رۆیی! ژنه ش برۆای کردبوو!

* * *

پیاوه قه تی رۆژنامه نه ده کړی. به لام ئه و رۆژه "مانشیت" یکی گه وره سه رنجی راکیشا و رۆژنامه یه کی کړی تا ئه و هه واله به ژنه که ش راگه یه نی. به لام ژنه گوئی نه ده دایه هه وال و باسان.

هیئانی لاپه ره گه وره کانی رۆژنامه که ی له سه ر رایه خه که پان راکردن و به سه ر پیه ورد و درشته کانی بورج و راز و نیازه کان و به شی کړین و فرۆشتنی خانواندا که وته چا و گێرانی. زۆربه وردی که وته سه نگ و سووکی و هه لسه نگاندنی ئه و ئاگاداری و

بانگه شانه ی مه به سستی بوون. له دنیای خه یالی خویدا ده ژیا، هه میشه هه ر وایبوو. بانگه شه و ئاگادارییه کانی له ته وای هه وال و ده نگوباسی دنیایه پی چاکتر و به نرختر بوو! زور ساده و ساکارانه به پیاوه که ی گوت: چۆنه ته له فۆنیکی بکه ی و ده رباره ی ئه و ئاپارتمانانه پرسیاریکی بکه ی!

پیاوه به بی تاقه تیه وه گوتی باشه، بیته بابزانین!

کاتی رۆژنامه که ی هه لگرت، چه ند ئاپارتمانیکی دیکه شی وه به ر چاوان که وت که سه رنجیان راکیشا. بیری کرده وه. "له وانه یه ئه مانه زور گونجاوبن!" ئاپارتمانی چل مه تری، شه ست مه تری، ئه مانه بۆی باشن! بۆ چه ند جییه کی زه نگ لیدا، به لام هیه یه کیکیان له گه ل توانا و حال و بالی واندا نه ده هاتنه وه.

به کام پاره؟ دووباره به ته ماشا کردنی هاته وه. ناو ونیشانی ئاپارتمانیکی له خویان نزیکین وه به ر چاوان هات. ژنه گوتی: خو ته ماشا کردنی چ زیانیک ناگه یه نی!

پیاوه پیکه نی و گوتی: زور چاکه، چ عه بی نییه، سه به نی له سه ر رییه را سه ریکی لی هه لدینم!

سه به ی دوا ی نیوه رۆ پیاوه زهنگی ده رگای خانوویکی دیرینه ی لیدا و پیاویکی سیسه له ی به له باریک له په نجه ره ی نهومی دووه مه وه سه بیریکی خواریی کرد و گوتی: فه رموو بۆ ژوورئ، ده رگا که کراوه ته وه! پیاوه که له پلیکانان وه سه رکه وت. پیاوه سیسه له که له پیشدا نهومی دووه م و دوا ییش نهومی سییه می پی نیشاندان و گوتی: هه ر دوو نهومی ئی فرۆشتنن، جانا زانم دلت کامیان ده گری و په سه ندی ده که ی. پیاوه که پینی نایه یه ک

له ژووره کانی نهۆمی سیهههه، جانه وه ریکی چکۆله وهک تیر خوی خزانده که لینیکی! ئه و جانه وه رهش هه ر پیس پیسۆکیک بوو! هه ر ریک وهک ئه و پیس پیسۆکهی که له مائی وان جیی لی خۆش کردبوو! پرشنگی رووناکییهک سه رتاپای دلی پیاوه کهی داگرت.

ئه وئێ روژئێ بۆ سبهینی قسهیان برینه وه و ژن و میردهش وهک خه وئێ ببینن. هه مووکارهکان به خیرایی خزین و ده رپه رینی ئه و جانه وه ره بچکۆله یه هاتنه پیشی و ریک که و تن.

روژانی دواپی و دواتریش. چ له کاتی گواستنه وه، یا له کاتی ریکخستنی که ل و په لی ناوماله که یان سووسه یه که له پیس پیسۆکان نه بوو. زۆر به ی شه وان هه پیاوه که له هه یوانه به رینه که ی پیش ئاپارتمان هه که راده وه ستا و ده ئاسمانی پر ئه ستیره وه راده ما. وهک ئاسمان ده سینگی ویدا بیت و ئه ستیره کان ده ویدا بین و بچن. پیاوه که ده هاته وه و به ژنه که ی دگوت:

راست ئه وه ی له خوام ده ویست. خانوویک که ته ختی ئاسمانی لێوه دیار بی و مروّف ئه ستیره کان به ئاسانی ببینی. ئیستاش نازانم بۆ هه ر له مندالییه وه که هاوینان له سه ربانی خانووه گله که ی خۆمان ده نووستم ده ته واوی ئه ستیره ورد و درشته کان را ده مام و چیژم لیده کرد. له وان هیه باوه ر نه که ی که هه یچ دیمه نیک هینده ی ئاسمانی سامال و پر ئه ستیره من دلخۆش و شاد و شه نگول ناکه ن!

ژنه ش پیده که نی و ده یگوت: هه ساینه وه. ئه و جا خانووی خۆمانه!!

دیسانه وه پیاوه که ترس و له رزی ژنه که ی له پیس پیسۆکی وه بیر هاته وه که موژده هینی شه وی پر ئه ستیره ی ئه وان بوو.

هه ولیژ - داره توو

۱۹۹۸/۹/۵

له کتییی: "ناخوانده". نوشته: چتر نور. چاپ اول: ۱۳۶۳ - انتشارات: جوانه - هوه کراوه به کوردی.

- غه ریب -

ته‌پۆلکه‌کانی لای رۆژ هه‌لاتی گوندی هه‌لاتن و هه‌ندیکیشیان بوونه خۆراکی ئەژدیهای لافاوی تیر نه‌خۆر.

لافاو! لافاو! خواجه‌هاوار. گریان و هاوار و له‌خۆدانی ژن و مندال و گه‌وره و چووکان له‌نیو‌هاشهی هیرشی ئەو ئەژدیها سه‌رشیتته‌خوین مژهی هه‌وسار پساوه‌دا ون ده‌بوو. "منداله‌کانم... منداله‌خۆشه و یسته‌کانم. کۆرپه‌له‌بی گوناوه‌کانم" هه‌زار هاواری وا به‌پوولیک، بۆبستیکی بر ده‌کرد؟.

که‌سه‌پیتوانه‌بوو دلۆپه‌بارانی روونی پرپیت و فه‌ر ئاوا ده‌بیتته‌مایه‌ی غه‌م و مال و ویرانی، ئیستا باران ئەو بارانه‌پرپیت و فه‌ر و دلۆقانه‌نییه، به‌لکه‌هه‌ر خوا بۆ خۆی ده‌زانێ چ شه‌پۆلیکی پیس و لیخن و خویناوییه.

لافاو خانووه‌قوربه‌کانی هه‌موو شوشته‌وه و ده‌رگا و ته‌خته و مه‌نجه‌ل و رایه‌خ و گیانه‌به‌ر و مروّقی زۆر بی به‌زه‌بیانه‌سه‌را وو بن ئاو ده‌کردن و بیژه و به‌وئیدا ده‌دان و ده‌پۆیی.

ئهو هیرشه‌بی به‌رگرییه‌چهند سه‌عاتیکی خایاند. تا ورده‌ورده ئاسمان رقی نیشته‌وه و هه‌وره‌چروپره‌کان لیک ره‌وینه‌وه.

که‌ئێواری ئەستیره‌کان وه‌ک ده‌نکه‌مرواری له‌ئاسمانی په‌یدا بوونه‌وه، له‌و داوینی کێوانه‌وه جگه‌له‌شوینه‌واره‌کانی، ده‌نا سووسه‌یه‌ک له‌ئەژدیهای هار و هاجی هه‌لچوو نه‌مابوو. لافاو گه‌یشتبوووه‌زییه و پیکه‌وه‌ده‌پۆیشتن تا ئاوه‌دانی و پرد و ری و بانی دیکه‌ی سه‌ر رییانیان تیک وهرده‌ن و کاول و ویرانی که‌ن به‌لام نا! ئەوه‌هه‌ر که‌فوکولیک بوو ئەوا ئیستا شه‌که‌ت و ماندوو و بی‌واز له‌رییه‌کی ده‌گه‌رێ سه‌ری خۆی تیه‌ه‌لکا و تاوان و

"لافاو"

نووسینی / چه‌تری نور

په‌له‌هه‌وره‌ره‌شه‌کان تیکه‌وه‌یان هاویشته و له‌سه‌ره‌خۆ پالیان ویک دا. سینه‌ری تاریکی ته‌واوی رووی زه‌وی به‌کێو و دۆل و باغ و باغات و ده‌ر و ده‌شته‌وه‌له‌خۆوه‌پێچا. ده‌گه‌ل ئەوه‌شدا که‌تا ئیستا چیشته‌نگاو قایم نه‌ببوو وای تاریک کرد هه‌ر ده‌تگوت شه‌و گه‌راوه‌ته‌وه، له‌ئاسمانی جه‌نگی مه‌غلووبه‌ی بوو، ده‌تگوت ئەوا بوونه‌وه‌رانی نادیارن و تاویانداوه‌ته‌چه‌ک و که‌وتوونه‌ته‌گیانی یه‌کتی، و ئاگری چه‌که‌کانیان هینده‌به‌تین و تاو و باق و بریق و برووسکه‌و تروسکه‌بوو گرم و هوریشیان ئاسمان و زه‌وی له‌به‌ر ده‌له‌رزی.

زۆری نه‌خایاند خوین له‌هه‌وران چۆرا و له‌چاو تروکانیکدا ریژنه‌و گه‌واله‌و شه‌سته‌بارانیک دایکرد مه‌پرسه. له‌داوینی کێوانه‌وه‌لافاو سه‌ره‌و خوار به‌ره‌و لای گوند و خانووه‌قوربه‌کانیانه‌وه‌وه‌ک ئەژدیهای تووره‌هیرشی هینا و هه‌رچی وه‌به‌ره‌تابیه‌تیک و پیکي ده‌شکاند و لوولی ده‌دا و هه‌لی ده‌لووشی. خه‌لکی گوندی به‌هیچ رانه‌گه‌یشتن، هه‌رچی هه‌یان بوو به‌جینیان هیشته، لاقه‌هه‌لی و سه‌ری رزگار که‌و به‌ره‌وگر و

ویرانکارییه‌کانی له بیران به‌ریته‌وه، بی ئاگا له‌وهی که رووداوه کاولکارییه‌کان پر تاو و تین و ته‌وژم و بی ئەندازه‌ش توند و تیژ بی هەر سه‌ریکه و دوایی ده‌بی هەر بیه‌زی و به‌شهرمه‌زارییه‌وه هه‌لی و ته‌نیا په‌نایه‌کیش که سه‌ری تیه‌ه‌لده‌کا ده‌می دیوی نه‌مانی و سه‌رنگونی و له ناو چوونه، ئەوهی ده‌میته‌ی هەر ته‌نیا شوینه‌واری نه‌فره‌ت لیکراویه‌تی که له می‌شک و هۆش و بیر و خه‌یا‌لاندا و له ناو دل و ده‌رووناندا ناس‌ریته‌وه.

* * *

خوری پرشنگدار تیشکی گه‌شی به‌هه‌موو لایه‌کدا ته‌خشان و په‌خشان کردبوو. بابا ره‌جا گوتی: "چله‌ی هاوین و لافاو، کوربه‌ و ه‌ل‌لاهی شتیکی سه‌یره"

مه‌شه‌دی جومعه‌ گوتی: "کوربه‌ تاوان و گونا‌هو خراپه‌ هه‌موو لایه‌کی دنیا‌یه‌ی داگرتوو، که‌س به‌زه‌یی به‌که‌سدا نایه‌ته‌وه، ویژدان نه‌ماوه، خوداش بۆیه‌ توو‌په‌ بووه. ئەوه‌ غه‌زه‌بی خوا‌یه‌ بلا‌بو‌ته‌وه.

به‌لام ئیمه‌ی بنیاده‌م چاومان قایمه‌ و په‌ندی لی وه‌رناگرین!"
عومران گوتی: "ئوه‌ هه‌موو هەر قسه‌ن! ئەدی بۆ تا ئیستا گونده‌کانی سه‌ره‌وه‌ لافاویان لینه‌ هاتوو، چونکه‌ لافاو سه‌ره‌و ژوور ناروا." چه‌ند که‌ سیک دایانه‌ قاقای پیکه‌نین.

بابا ره‌جا گوتی: "هه‌تیوه‌ کفران مه‌که‌. ده‌ته‌وی خوا به‌لایه‌کیش بۆ مه‌ نازل کا!"

مه‌شه‌دی جومعه‌ گوتی: "واچاتره‌ له‌ جیی ئەو قسانه‌ بچین بزانی‌ن ئەو به‌دبه‌خت و ناوچه‌وان ره‌شانه‌ چیان به‌سه‌ر هاتوو. ئیمه‌ به‌ختمان هه‌یه‌ که‌ له‌ رووباری‌وه‌ دوورین عومران راست ده‌کا، له‌وه‌ته‌ی من وه‌بیرم دی هه‌رکه‌ لافاو هاتوو که‌ ندووی له‌گه‌ل خوی هەر راداوه. چونکه‌ ئەوان ریک له‌ بن شاخی و له‌ نزیک رووباری‌وه‌ن."

عومران گوتی: "ئوه‌ هه‌موو سا‌له‌ دوور و در‌یژانه‌ عه‌قلیان پی نه‌شکاوه‌ تۆزیک واوه‌تر بچن و خانووان بکه‌ن. میرووله‌ له‌وانه‌ ئاقل‌تره‌. میرووله‌ هه‌رکه‌ زانی ئاوی دیته‌ بنی، خیرا جییه‌که‌یان ده‌گۆیزنه‌وه! خۆ ئەگه‌ر خوا به‌لاش ده‌نیرج ئەقلیشی داوه، ئەوه‌ هەر ئیمه‌ین تا نه‌ینین له‌ ته‌به‌ق نالین سه‌ده‌ده‌ق ئەگه‌ر به‌ گونا‌هو تاوان و خراپه‌ش بی ئەوا ده‌بی روژی سه‌د جارن بوومه‌له‌رزه‌ و لافاو و گه‌رده‌ لوولمان لید!"

نه‌ جانه‌م نا وانیه‌، که‌ باران زۆر باری و رووبار لیواو لیو پربوو، هه‌ل‌ده‌ستی و ده‌بیته‌ لافاو!"

مه‌شه‌دی جومعه‌ دیسانه‌وه‌ گوتی: "بابچین بزانی‌ن که‌ندووک چی ماوه‌؟"

چه‌ند که‌سیک وه‌ریکه‌وتن. تا ئەو دیوی گردی دوو کیلومه‌تره‌ ری ده‌بوو، که‌ گه‌ینه‌ گوندی دیتیان له‌ په‌نجا مالی ته‌واو ئەگه‌ر پینجیان به‌ ساغی مایی! هەر چوار لای قور و لیته‌ بوو. سه‌ره‌کاریته‌ و دیرگه‌ و نیرگه‌ و قیسپ و کۆله‌گه‌ له‌ قورج هاتبوونه‌ ده‌ری. نه‌ باعه‌باعی به‌ر خۆلان و نه‌ وه‌ره‌ و حه‌په‌ی سه‌گان و نه‌ زه‌ره‌زه‌ری که‌ران، هه‌چ ده‌نگیک وه‌به‌ر گوئیان نه‌ده‌هات. له‌ پر له‌

ناخی ئەو بیدەنگیە خامۆشە ترسناکه دا ژاوه ژاوی دوو دەنگی وهک گریانی مندالان که له پهنایه کی گیرسابنه وه بلند بوو. عومران تا ئەژنۆیانی خۆ هه لکرد و وهنیو قور و لیتە ی کهوت، ئەوا لقی درهختیکی ته نومه ندی ئەستور وهک دهستیکی راکشا و لانکه یه کی پتویه، دهستی برد هینایه خواری، دهبین ئەوا دوو ساوای ساغو سه لیمی تیدایه! مه شه دی جومه، هه ردوو دهستی به ره و ئاسمان به رز کردنه وه "لائیلا هه..." ئەژدیهای ترسناک و درنده لانکه ی به دهستیکی پاک سپاردبوو! هیشتا هه ر و و کاس بوون، که دهنگی هاتوهاواریکیان وه به ر گوئیان هات. کۆمه لیک هیزوه دههاتن. ئەوانه ی مابوون سه ر به ره و خوار به گردیدا دههاتنه خواری که گه یه لای وان، بیدهنگ و بی هه ست و چرپه چاویان بریبوووه مانی ئەو نه ماوانه. کهس نه یده زانی چ بلن، باشه هه یچ قسه یه ک بو گوتنی مابوو؟

عومران به زه رده خه نه وه ده می کرده وه و گوتی: "ئەم ساوایانه..." نیوه ی قسه که ی دیکه ی له سه ر لیوان مه یی.

هاواری منداله کان له لانکیوه بلندبوو. ژنیک به هات و هاواره وه هاته پیتشی "وای خودایه، کورپه خو شه ویسته کانم، جمکه نازه نینه کانم." و قولپه ی گریانی ژنه که هه مووی وه گریان هینان. ئیستا هه موو دهگریه ن. ژنه هه م له خو شیان و هه م له تاوان دهگریا! گریانی به سه رهاته که له گریانی گه وره تر بوو. به لام دهنگی دوو کورپه ی ساوا له دلێ ئەو دۆله مه رگبارهدا مژده ی دووباره ژیانوه و له دایکبوونه وه یه کی نوێ دیکه ی ده دایه وه. وهک ئەوه ی هه ست به ئیش و ئازار کردن هه میشه نیشانه ی

جموچۆل و بوونه وه بی و بی هه ستیش نیشانه ی مه رگ و له ناو چوون و نه مان!

ئەوانه ی مابوون هه ر ته نیا (۳۰) سی که سیک ده بوون.

مه شه دی جومه گوتی: "ئێوه هه مووتان میوانی ئیمه ن."

عومران گوتی: "ئەم چاره هه موو پیکه وه خانووه کان دروستده کینه وه. به لام ئاوا له و خواره نا به لکه ئەها له ویانه." و په نجه ی را داشته کرده که. ئەو شوینه ی ببوو په ناگای لافاوزه دهکان.

سه ففار گوتی: "باشه، ئاو ناگاته وی. خۆ به بی ئاویش ناتوانی بژیت."

عومران گوتی: "شت نییه نه بی، ئاوی دهگه یه نینه وینده ریش. باشه ئەدی ئەوه خو شه هه ر به چه ند سالان چاریک ئاوا داغتان به جهرگیه وه نریت و هه رچی هه تانه و نیتانه فووی لیکری؟"

* * *

به هار بوو بۆنی گولیکه کیویله دهشت و ده ر و چیا و لاپالی داگرتبوو. رووبار هه روا هاژه ی بوو، توورپه و تهنگاو، که فی هه لدابوو ده رۆیشت. له و سه ره وه ش دوور له رووباری له سه ر کرده که، چوار پینج خانووی قور له ئامیزی غوربه تی خو یاندا پالیان ویک دابوو.

گوندی که ندووکیش وهک مارمیلکه ی کلک قرتا و خو ی گه یاند بووه ئەو سه ره وه و هه ستی لیبرا بوو متته قی نه ده کرد. نیشانه ی ئاوه دانیه ئەو دینه لچه په کهش به رۆژ ته نیا دوو که لی ئەو لوله سوپایانه و شه وان هه ش تروسکه ی ئەو چرافانو سه کرانه بوون که

لئیه وه دیار بوون. خه لکی گونده کانی دی که به گویدریژ و ئیستر و بارگینانه وه به لای ویدا تیده په رین، یان ده چوونه وه گونده کانی خو یان، ته نیا دهنگی گریانی ئه و دوو جمکه ساوایانه یان ده بیست که کوپ و کچیک بوون و پیکه وه هاتیوونه دنیا یه و پیکه وهش لافاو بردبوونی و پیکه وهش رزگاریان ببوو، و سالانی دواایش به یارمه تی و چاودیری خاله دهوله مهنده که یان له تاران و دواایش له ههنده ران خویندنیان ته واو کرد و هه ردووکیان بوونه پزیشک و له سه ر تابلوی عیاده که شیان ئه و رسته یه نووسرابوو:

"بلیت بو هه ژاران به خو پاییه."

داره توو - هه ولیر

۲۰۰۶/۱۰/۱۲

له کتیبی: ناخوانده، نوشته: چتر نور. چاپ اول: ۱۳۶۳ انتشارات جوانه... وه کراوه به کوردی

- غه ریب -

مائلئاوایی له‌م ژیانه بکات ئه‌وه زۆر به‌ خوین ساردی و به‌بی هیچ داخ و که‌سه‌ر و ئه‌فسوسیکه‌وه روو له‌م ژیان و جیهانه وه‌رده‌گیرئ و به‌جییان ده‌هیلی. هه‌ر ئه‌و بیر و باوه‌رانه‌ش بوون که‌نه‌سروللایان والیکردبوو هاتوچۆی که‌س نه‌کات و له‌گه‌ل که‌س نه‌ بیته ئاشنا.

چهند ئاژاوه و شه‌ر و هه‌رایه‌ک له‌ خوراسانی قه‌وما. هه‌رچه‌نده ئیرانییه‌کانیشی تیدا سه‌رکه‌وتوو بوون به‌لام دوايه به‌فرت و فیل و ده‌سیسه‌ی ده‌لالان ده‌بوايه هه‌رات و زۆر شوینی دیکه‌ی ئه‌و ده‌وروبه‌رانه‌ش بۆ ئینگلیزان به‌جی بیلن. ئه‌و ده‌نگۆیه هه‌موو خه‌لکی هه‌راتیی هه‌ژاند و ته‌نیا هه‌ر نه‌سروللا بوو که‌ غه‌می له‌وه‌ی نه‌خوات و گوویی نه‌داتی.

خوا پینداوه‌کانی شاری، هه‌موو وه‌ک نیشتمانپه‌روه‌رانیکی راست و دلسۆز هه‌راتیان به‌جیه‌ه‌شت و به‌ره‌و خوراسان ملیان نا. ئه‌وه‌ی شتیکی هه‌بوو به‌ نرخیکی هه‌رزانی دها و ده‌یفروشت و ده‌چوو تا له‌مه‌شه‌هد یا له‌ شاریکی دیکه‌ی ئیرانی نیشه‌جی بی. شتیکی روون و ئاشکرایه، له‌و جۆره‌ کات و شوینانه‌دا، که‌کاری نه‌سروللا کۆلکیشییه، ئیشه‌که‌ی چهند به‌ره‌و پینش ده‌چی و ده‌سکه‌وتی رۆژانه‌ی چهند هه‌له‌ده‌کشی.

شه‌وانه که‌ نه‌سروللا له‌ ئیشی ده‌بۆوه له‌ چایخانه‌که‌ی هه‌راتی ده‌ستی ده‌کرد به‌سه‌رزهنشت کردنی هاوشارییه‌کانی. گالته‌ی پین ده‌هاتن. به‌لای و بییه‌وه ئه‌وه‌ی به‌ر و مال و خانوو به‌ره‌و دارایی خۆی به‌ دوا‌ی خه‌یالیکی پووچدا له‌ ده‌ستده‌دا و ماندوو وشه‌که‌تی و رهنجی دوا رۆژه‌کانی ته‌مه‌نیان به‌لاوه شتیکی ئاسان بوو، هه‌موویان شیت بوون! هه‌موو جیه‌ک هه‌ر سه‌رزه‌مینی خوی نییه؟

"مائه باوان"

نووسینی / سه‌عیدی نه‌فیزی

هه‌شتا سال پینش ئیستا پیره‌میردییکی له‌وان کۆنه ئیرانی نه‌ژادانه له‌ شاری (هه‌رات)ی داده‌نیشته. نه‌سروللا هه‌فتا و چوار سالی ته‌مه‌نی به‌سه‌ر بردبوو. رووداوه‌کانی دنیا به‌په‌راگه‌نده‌ی هه‌راتیی کردبوو له‌وئ کۆلکیشی ده‌کرد.

نه‌سروللا له‌و جۆره‌ که‌سانه‌ بوو که‌ دل‌ی به‌ هیچه‌وه نه‌ده‌نوسا، له‌به‌ر وه‌ش که‌ هه‌ر له‌ مندالیه‌وه هه‌تیو که‌وتبووه و به‌ گه‌وره‌بیش ژنی هه‌رنه‌هینا، بۆیه هه‌ستی مال و خیزانداری به‌لاوه هیچ بوو. له‌ کووچه و کولان و ری و بانان دایکیکی دیبایه مندالی به‌ به‌روباوه‌شی خۆیه‌وه نووساندوو و لیک لیک ماچی ده‌کات، پینی سه‌یر بوو نه‌فرینی لیده‌کرد. له‌ به‌روه‌ش که‌ هه‌ر شه‌وه‌ی له‌ جیه‌یه‌کی به‌سه‌ر ده‌برد و مالیکی دیاریکراویشی نه‌بوو، دل‌ی به‌ چ جییان خۆش نه‌بوو هه‌رگیز جیه‌یه‌کی پین له‌ جیه‌یه‌کی دی چاتر نه‌بوو.

ئیدی ئه‌و پیره‌میرده وه‌ک یه‌کیک له‌و فه‌یله‌سووفه بی به‌ند و بارانه بوو که‌ هیچ شتیکی خۆش نه‌ده‌ویست و هیچی به‌دلیه‌وه نه‌ ده‌نوسا و له‌ ته‌واوی ته‌مه‌نی خۆیشیدا سۆز و دلنه‌واوییه‌کیشی له‌که‌سه نه‌دیتبوو هه‌ر بۆیه‌ش به‌رده‌وام ده‌یگوت که‌ هیچ شتیکی له‌و گه‌ردوونه‌دا نییه ئه‌و دل‌ی پینخۆش کا. خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و رۆژه‌ش هات

جياوازی نيوان هرات و مه شهه دی چیه؟ نه سروللا له هه موو شتی زیاتر سه ری له وهی سورمابوو که ئەو شیتانه هه موو به رهامهندی و ئاره زووی دلی خویانه وه ده رۆن، ئەدی بۆ وا دوو دل و دلگیر و په شیمانیشن له رۆینی؟ خۆ کهس ناچاری نه کردوون!

باشه ئەگەر ئەو بهر و مالانه یان خوشدهوین ئەدی (ئەوانه) بۆ به جیدیلن.

ئاشنا و رۆشنای نه سروللا و پیرانی هراتی هه ر چه ندیان ده کرد تیی بگه یه نن که مروف هه میشه هه ر چاوی له دووی نیشتمان و جی نیشته نی و زیدی له دایکبوونی خویه تی و نابی هه روا به ئاسانی لئی دابیرئ ئەو نه ده چوووه گوئی. وهک هه ر له و شته ی نه گات و نه گات، بۆیه هه ر له سه ر سئ جار بیسته ی خوی بوو.

رۆژیک یهک له (خان)هکانی هراتی نه سروللای بانگ کرد و پیتی گوت:

"نه سروللا تو ئەوا تازه پیر و که نه فت بوویت و هیزی کاریت نه ماوه، منیش دهمه وئ له هراتی برۆم و ئەو باغهی له دهوری شاریم هه یه بی خاوهن دهمینیته وه، ئیستاش که زۆربه ی زۆری خه لکی مال و حالی خویان فرۆشتوووه و رۆیون باغه که کریاری نییه.

ئەو باغهی به تو ده سپیرم تا بزاینن خوا چ دهکا. جارئ تو چاویکت له باغه که وه بیت و له و زه و بیانه ی ده ور و به ریشی پاروووه نانیکي بۆخۆت لی بخۆ. هه ر له ویش بمینه وه، تا ده شمري

هینده وا به ناچاری به دوای پاروووه نانیکي رۆژانه دا بیز و به ویدا ناچی"

نه سروللا ورده ورده هه سته پیریه ی له خویدا ده کرد. ئەوه ی له خودای ده ویست که ئاوړیکي وای لیبده نه وه. هه ر خیرا برۆبیزگور و پرئسکه و پاتالی تاودانی و به ره وباغی ده ری شاری هه لینگی دا.

رۆژانه وهک خوی جارانی زوو له خه وئ هه لده ستا. زۆرینه ی کاتهکانی خوی ده گه ل گول و دار و دره ختهکانی باغه که یدا به سه ر ده برد. که ماندووش ده بوو له سه ر لیواری جۆگه له ئاوه که ی نیوباغی داده نیشته و ده بیر و خه یالانه وه ده چوو. تا ده هات شتی تازه ی ده دیت.

رۆژیکیان له پر به خه یالیدا هات که ئەو ورده زیخ و چه وانهی ناو جۆگه که ده لئی خانووچکه یان بۆ خویان دروستکردوون. هه میشه ده گه ل هیزی ئاوه که دا له به ریه کدان و به ره ره کانیانه.

وهک ئەوه ی ئاوه که بیه وئ له ماله خویانیان وه ده رنی، به لام ئەوان نه رۆن. سه ره نجام ئاوه که رایانده مالی و له جیی خویانیان هه لده که نی و به ره و خوار تریان ده بات، به لام ئەوان دیسانه وه هه ر چنگه چرئیه، خویان له چنگو نیوکی دوژمنی داگیرکه ر رزگارکه ن، به ده وری خویاندا ده سوورئینه وه و خول ده دن وهک هه میشه به حه سره ته وه له دواوه ی خویانه وه ده روانن و به تاسه وه ئاوړ له مال و حاله کانیان ده ده نه وه و سه یریان ده که ن.

سه رنجام رۆژیک ئینگلیزهکان هه راتیان گرت.

دهستیان به سهر زهوی و زاری ئهوانه‌ی رویشتبون داگرت و لهوانه باغی (خان) یش. نهسروللا ناچار بوو بهخوشی و به ناخوشی لئی بجیته ده‌ری. تازه ئیدی ئه و باغه پیوستی به پاسه‌وانیکی وهک ئه و پیره می‌رده‌ی (ده‌هخارقانی) نه‌ده‌کرد!

سه‌رئه‌نجام نه‌سروللا باغی خانی به‌جیه‌یشت، به‌لام هه‌موو روژی جاریکی ده‌هاته‌وه به‌رده‌رکی باغی و به‌حه‌سره‌ته‌وه له درزی ده‌رکیپرا ته‌ماشایه‌کی نیو باغی ده‌کرده‌وه.

ئه‌وه‌ی راستی بی، هه‌ر ئه‌وه نه‌سروللا بی به‌ند و بار و بی خانومانه دلی نه‌ده‌هات له و حه‌سار و ده‌ور و به‌ره‌ی دوور که‌ویته‌وه. هه‌رکاتی دیمه‌نی دار و بار و گول و گولزاری باغه‌که‌ی وه‌بیر ده‌هاته‌وه بی ئیختیار ده‌ستی ده‌کرد به‌گریان و جنیودانی خاوه‌نه تازه‌کانیان. چوون که‌سیش نه‌بوو به‌خوی کات و وه‌خوی بگری ناچاربوو سهر له نوی مل له‌به‌ر کولکیشیه‌بنیته‌وه، به‌لام خۆ ئه‌وه کولکیشیه‌ی ئیستا کولکیشیه‌که‌ی دوومانگ له مه‌وپیشی نه‌بوو. ئه‌وه نه‌سروللا بی به‌ند و باره‌ی که‌ ئاشنا و رو‌شنایه‌تی و دوست و دوژمنایه‌تی که‌سی ده‌لدیدا نه‌بوو خوی له‌که‌س نه‌ ده‌گه‌یاند ئیستا هه‌ر کاتی که‌ ناچاری هه‌لگرتنی کول و باری تازه هاتوویکی ده‌بی- مه‌به‌ستی ئینگلیزه‌کانه- وه‌رگیر- به‌رق و کینه‌وه به‌کولینی داده‌دا و جارجاره‌ش وا ریک ده‌که‌وت که‌ ده‌نیوه‌ی رینه‌دا شتیک ختووه‌کی بدا و کوله‌که‌ی دانی و نه‌یبا، زور جارانیشی به‌میشکی داده‌هات هه‌مووان به‌عه‌ردی دادا و بیانشکینی!

هه‌موو دوژمنایه‌تییه‌که‌ی ئه‌وه‌بوو ده‌گه‌ل ئه‌وه‌ خاوه‌ن شتومه‌کانه که‌ ئه‌ویان له باغه خو‌شه‌ویست و نازه‌نینه‌که‌ی وه‌ده‌ر نابوو!

روژیکی ده‌رییه‌دا خه‌یالی جوگه‌ی ناو باغی خان و ئه‌وه ورده زیخ و چه‌وه گیرۆدانه‌ی به‌چنگ و نینۆکی ئاوه‌که‌ی به‌میشکی داها‌ته‌وه.

وه‌بیری هاته‌وه که‌ چۆن ئه‌وه ورده به‌ردانه یه‌ک به‌دوای یه‌کدا پییان چه‌قاندبوو نه‌یانده‌ویست له جیی خویان هه‌لکه‌ندرین و رامالدرین و وه‌ده‌رنرین و برۆن!

بو به‌یانی ئه‌وه روژه ئیدی که‌س نه‌سروللا له شاری هه‌راتی نه‌دیده‌وه و دوو مانگ دواتر ئه‌وه که‌سانه‌ی له‌سه‌رده‌می لاوه‌تییه ئه‌ویان له (ده‌هخارقمان) دیتیوو، پیرمیردییکی گوچان به‌ده‌ستی تو‌زاوی و کوله‌باریک به‌پشته‌وه خوی به‌سه‌ر گوچانه‌که‌ی دادابوو له مالی ره‌جبه‌ عه‌لی باوکی نه‌سروللا ده‌پرسی.

سه‌رچاوه: دریای گوهر- کۆکردنه‌وه و به‌ چاپ گه‌یاندنی: د. مه‌دی، چاپ هه‌فتم.

- کئ ئیشی به منه؟
 چهند دهنگیکی ئاوقای یهک، وه لام دهنه وه:
 - ئیمه هه موومان ده مانه وی بتبینین و چاومان پیت که وی،
 خیراکه و دوامه که وه!
 دهو ده مانه دا چهند که سئیکی جیاواز به قهد و قهواره و سهر و
 سیمای جورا و جوری ئه وتوو ده بینم وهک له مه و پیشیش
 ناسیبن، دینه ژووری، ده پرسم:
 - ئیوه کئین؟
 بهرپرسیاره که ی من هه موو تیکرا رهنگ و رواژای سهر و
 چاویان ده گوری و دینه وه لام:
 - من سربیم، من نه مساویم، من ئه لمانیم، من بولگاریم، من
 یونانیم، من ئینگلیزیم، من فه رانسه ویم، من عوسمانیم، من ئیتالیم!
 قسه یان پی ده برم و دووباره ده پرسمه وه:
 - زور چاکه، باشه چتان له من ده وی؟
 - ته نیا هه ر تومان گه ره که.
 - ئه وه منم ده فرموون مه به سه کانتان بلین.
 هه موو تیم هه لده پروانن و هاوار ده کهن: کوای؟ خو ناتبینین!
 - ئه وه نییه لیره به ته کتانه وه م.
 هه موو ده گه ل یهک ده که ونه وه فسکه فسک و به ئاماژه ی چاو و
 برؤ و هینان و بردنی لچ و لیوانه وه شتیکی پیکتر ده لین و هات و
 هاواره که ی ده ست پیده که نه وه:-
 ناشتی! ناشتی!

"ده‌هۆی سیاسی"

نووسینی / یوسف اعتصام الملک

کۆمه‌لیک له ژووری چاوه‌روانییه دانیشتبوون.
 پیاویکی لاوازه‌ی، پشت کووری، سهر وریش ئالۆزی، تۆزاوی،
 که سهر و سه‌کویتیکی سیس و ژاکا وو په‌ریشانی هه‌بوو له نیو ئه و
 ئاپۆره‌یه‌دا ده‌بینرا؛ هه‌ر ده‌تگوت ئه‌وه تازه له‌به‌ره‌ی شه‌ر و
 پیکدادانێرا هاتۆته‌وه.
 به‌رده‌سته‌که هاته ژووری و گوتی:
 - کاک "ناشتی" فه‌رموون سه‌ره‌تانه.
 کابرای ناوبراو هه‌ستا و چوو له به‌رامبه‌ر دکتۆری له‌سه‌ر
 کورسییه‌کی دانیشت. دکتۆر به‌ چاویکی زور وردیینه‌وه تیی
 هه‌لروانی و لئی پرسی چتانه؟
 نه‌خۆشه‌که چهند جارێکی سهر بادان و گوتی:
 - حالم باش نییه، خه‌ونی ناخۆش ده‌بینم، هه‌موو چرکه‌یه‌ک
 وهک ئه‌وه‌ی وایه یه‌کیک بانگم کا و به‌هه‌موو هیز و توانا و ده‌نگی
 خۆیه‌وه بقیژینئێ:
 - ناشتی! ناشتی! ئه‌وه تو له‌کوویی ئیمه هه‌موومان تاسه‌ی
 دیداری تومانه! به‌و ده‌نگه‌ی هه‌موو ده‌ماره‌کانی میشک و له‌شم
 گرژ ده‌بن و وه‌له‌رزه‌ دین، و ده‌لیم:

لهو فیل و دهۆ و تهلهکه بازیهی وهتهنگ دیم و ههنگاوکی بهره و لای وانهوه ههلهدینم و دهلهیم:
- ئهها ئهه، ئهوه هاتم!

ههرکه ههنگاوی چوونه پیشی منیان دیت ئیدی ئهوان چه ندین ههنگاو بو دواوه دهکشینهوه.. لیره دا من ئارام نامینی و ئوقره م لیهه لدهگیر، وه دووی ئهه ئاره زوو مهند و به تاسانهوهی خۆم دهکهوم و سهریان له دوو دهنیم، بهلام ئهوان له من خیراتر رادهکهن و له چاوان ون دهین... ئهمنیش ماندوو و مردوو دهگهپیمهوه مالی، ههر که گهیشتمهوه دهبینم بی ئینسافانه ئهوه ههموو لهوی ئاپورهیان داوهتهوه! و سهه بیره و بهویدا دهکهن و له کهلین و قوژبان دهگهپین و به دهنگیکی کز و مات و نائومیدانهوه دهلین:

- ئهه (ناشتی) یه ئازیز و خوشهویستهی مه چی لیهاهت؟ چووه کوئ؟

ههرچهنده هاوار دهکهم "ئهوه تام لیره" دهلینی ههر ههموویان کهپن و گوینیان له دهنگم نییه! به دهور و خولمدا دین و دهچن و واز له بهزمی خوشیان ناهینن. جاری وایه له خۆم دهپرسم "ئههه نووستووم؟ به ئاگام؟" ناچار خۆم بهسهه کورسییهکی دا دهدهم و دهکهومه تهماشنا کردنی ئهه وگالته و گهپه و ئهه سهیر و سوعبهتهی.

دهو دهماندها، به زمانیکی لووس و لیک و روون و رهوان ئهوه باس ههر باسی گونجان و جوانی و شوخی و لهباری منیانه و ناخ

و داخ و غهه و ئهفسوسی بی توانایی و لینههاتوویی و بوودهلهیی خویان ههلهدکیشن و دهخۆنهوه! یهکیکیان دهلی:

- ماوهیهک پیش ئیستا دیتم... ئیستا نازانم داخوا چونه؟
- ئهه وکاتهی دیتم تابلێ زور چاک و ریک و پیک و بیوهی بوو. بهداخهوه که ئیستا له دیتنی رووی گهش و رووناک و پاک و بیگهردی بیههشین.

- خوا بکا ههر جاریکی دیکه مان چاو به دیداری بکهوئتهوه!
- باشه ئهگهه ئهه و تاسه و ئاره زووانه ههموو راستن ئهه دی بو نهیدۆزینهوه؟

دکتور گیان، له دیتنی ئهوان دیمه نانه و بیستنی ئهوان قسانه جارپس بوو وم. ئهوه مانگیکه ههموو روژێ ئهوه دهردمه. کاتی که له بهر ده میانم ناتوانن یا نایانهوی. بمبین، کهچی هه می شه هه به دوا مه وهن و لیره و لهوی به دوامدا دهگهپین. وههه و مهردی خوای به له چنگ و نینۆکی ئهه و دهرد و نهخۆشیهه بیننه دههه و رزگارم کهن. دکتور به تهواوی سهرنج و تیرامانی وردهوه و زور له سههه خۆ گوپی بو قسهکانی نهخۆشهکه شلکرد و گوتی:

- له کوئ دهژیتهیت؟

له ئهرووپا.

- ده می که لهوی؟

- زور نییه...

- ئهوه نهخۆشی (سههسامی سیاسی) یه، ئاو و ههوا ی ئههروپات پیناکهوی.

ئەوانەى كە تۆيان بانگ كرددووه و خوڤشان به تو ناساندووه،
ئەوانه هه موو فيلباز و ته له كه بازى چاپووك و زيته له و وريان كه
به جوړه ها فيل و دهو و دهسيسه وته له كه بازى خه لكى
هه لده خه له تين و له خشتهى ده بن و ده بانه وئ له و رنيه وه به
مه به ست و مه رامى ناپه سه ند و ناره وائ خويان بگه ن تا خوا هه زكا
ئو ميكروبانه خه ته ر و ترسناكن.

ته نيا چارهى تو ئه وه يه كه له ته وائى پانتايى ئه وروپا دوور
كه ووه وه و برۆى،

جاريكى دى ئه و زگ برسى و چاوچنوكانه نه بينيه وه و ئه گه ر
بوشت ده كرى له به ريان هه لى بو ولاتينكى دى.

له كتيبيى / دريائى گوهر... كوكدنه وهى.. د. مهدي حميدى.. چاپ
هفتم - هوه كراوه به كوردى

۲۰۰۱/۲/۲۷

داره توو

به پی و شوینی خیزانم کهس خوی له من نه‌ده‌گه‌یاند و کاریان به من نه‌بوو. داکئ مندانان ویست و ئاره‌زووه‌کانی خوی به شیوه‌یه‌ک دهرده‌برین که‌من وا تیگه‌یه‌نی ئه‌و شتانه‌ی ئه‌و ده‌یه‌وین ئه‌وه بریاری خومه و من له بیرم چوونه‌ته‌وه. به پرسپاری کچوله‌که‌م تیگرا ده‌بووم. بو ئه‌وه‌ی لیشم وده‌ر نه‌که‌وی، ده دلی خومدا ده‌مگوت:

- باب‌ه سلاو!

چاوه‌ری دهما تا ده‌ستی ده‌گه‌ردنی وهر‌دینم و ماچی ده‌که‌م.

چیشته خۆشکه‌م ده‌کرد و ئه‌وجا ده‌ولاولای خومم ده‌روانی تا داکئ وه‌بینم و بیکه‌مه هه‌را:

- دل‌ت داکه‌وت ژنی؟ ئه‌وه له باتیان به‌و گه‌ردی به‌یانیه‌ی فیره سلاو و به‌یانی باشیان که‌ی!

ژنه تیوه ده‌رسی چاک له‌به‌ربوو. قه‌ت له جییه‌کی نه‌ده‌نووست ئاوی بیته‌بنی.

ده‌یزانی به‌یانیان زوو هه‌ر له‌خۆرا مرچ و مۆنم و چاوه‌ری بیانووئیکم تا به‌بی ناشتا له‌مالی ده‌ریه‌پم. ریی بیانوانی لیده‌گرتم، خوی دینا و ده‌برد و سه‌ری خوی به‌ئیشی نیو مالئوه قال ده‌کرد و ئه‌وجا نه‌فه‌ری دووه‌می ده‌نارده مه‌یدانی. نه‌فه‌ری دووه‌میش کوره‌چوکه‌له‌که‌مان بوو. ته‌مه‌نی سی سالان بوو هیشتا فیره قسان نه‌ببوو. داکئ مندانان ده‌یزانی که‌ ئه‌و بکاته قه‌لغان شه‌ر و هه‌را ناقه‌ومی، بویه ئه‌ویش به‌و په‌ری شیرن زمانیه‌وه‌ی و به‌زهرده‌خه‌نه‌ی سه‌ر لئوه ئارام به‌خشه‌کانیه‌وه ده‌هاته پیشی و ده‌یگوت:

"پشووی هه‌فتانه"

نووسینی / شه‌می ئال ئه‌حمه‌د

یه‌ک دوو سالی هه‌وه‌لی سه‌ره‌تای ئوتومیئل داریه‌مان، بی‌تاقه‌یه‌که‌مان بو ده‌رچوو بوو.

هیشتا یه‌ک دوو روژیکی دهما بو پشوودانی هه‌فتانه‌ی، به‌شیوه‌یه‌کی وا که من نه‌زانم، داکئ مندانانم لیده‌چۆوه پیستی مندانان. بو خوی هه‌موو روژه پشووه‌کانی ده‌زانین، هه‌رکه منداناله‌کان ده‌چوونه قوتابخانه ئه‌و ده‌که‌وته گیانم. ئه‌وه منداناله‌کان و کاره‌که‌ره‌که‌شمان له‌ولای راوه‌ستن، ئه‌وان به‌رنامه و ئه‌ویش پشووی خوی هه‌بوو، جا ریکه‌وتی هه‌ر روژیکی هه‌فته‌ی کردبایه ئه‌وه سی چوار روژی لیده‌دان و ده‌رویشته و منداناله‌کانی به‌ر هه‌لدا ده‌کردن.

ده‌وده‌موساتانه‌دا چه‌ند روژیکان پیشتەر و به‌نه‌خشه و پلانئیکی زۆر ورده‌وه داکئ مندانان ده‌ستبه‌کار ده‌بوو.

ده‌پیشدا کیژۆله‌که‌مانی دینایه مه‌یدانی. کچه‌که مندانالی گه‌وره‌مان بوو. له‌سه‌ر قاوه لئیه به‌یانی ده‌هاته ته‌که‌مه‌وه وه‌ک پشیلۆکه‌ی خوی تیه‌له‌ده‌سویم و ده‌پرسی:

- دایه‌ش ده‌به‌ینه سه‌فه‌ری؟

- بابە سه یام!
 هه رکه وه لامم ده دایه وه ده پیرسی:
 - پیتت خو سه ماسیکت که م؟
 هه همیشه هه زم لیبوو و به ئاواته وهش بووم. به لام ئه و هیشتا
 ماچکردنی نه ده زانی و فیری نه ببوو.
 رووم لی ده برده پیشی ماچیکه م. دهسته خه په تۆله کانی به
 روومه تمه وه ده نا:
 - لا وهسته.
 سمیله چر و پره زبره کانی به لاوه ده نان و ئه و جا دیگوت:
 - ئیستا ماسم که.
 روومه تی به ده میه وه ده نام. که له ماچه که ی ده بوومه وه،
 ده رفه تی ئه وه ی نه ده دام مرچ و مؤنیه که ی تاویک له وه و پیشم
 بیربچینه وه. له وه لامی خوشکه که یدا پییده گوت:
 - بابە ده یه وئ بمانباته سه فه لی!
 کورده که به ده م داگرنتی له سه ر وشه ی "من" ه که وه دیگوت:
 - بابە "من" یس ده به یه جاییوس!
 دوایه ده یویست بن زمانم تا قیکاته وه:
 - بابە ئه میس بیمه جاییوس؟
 ئه وه چالوس هیچ. ئه گه ر به و پیودانگه ی تا په تریپۆتیش نه چم
 چاکه.
 به ختم هه بوو که هه ر ده بوو تا چالوسی بچین. ئه دی ئه گه ر
 خالی داکئ مندالان له زاهدان بایه، چم ده گوت؟

که به رنامه که به ئاکام گه یشت و ئاشکرا بوو و بلا بووه، داکئ
 مندالان به و سه رکه و تنه ی وه ک گولی گه شایه وه.
 ده ستوبرد خو ی گه یاندمی تا منداله کانی بیزار و ناره حه تم
 نه که ن! که چایه که ی له به ر ده می دانام، له منداله کانی پرسى:
 خو بابە تان ناره حه ت نه کردوه!
 له وه لامی منیشدا که لیم پرسیبوو:
 - بریاره بچییه چالوس؟
 به بی ئه وه ی به سه ره خو ی بیئى، خو ی له گیلویه دا و به
 ماتیه که وه گوتى:
 - جاکوا، خو زیا...
 که کورده که شمان هاته ناو قسه کانی دایکیه وه و به منى گوت:
 - بابە ش دپته جاییوس!
 داکئ مندالان گورجیک قسه که ی قوزته وه:
 - به لام خو منداله کان جلیشیان نییه!
 وه ی خواجه له وژنه نازدار و نازه نینه ی داکئ مندالان. ئیدی خو
 له وهش گه یشتبووم و شاره زای هیندیش ببووم که نابى هه روا
 به خاوی و نه زانیه وه به رپه رچی داکئ مندالان بده مه وه. ده نا به بی
 شه رمانه وه زۆر چه قاوه سووانه ده ده ستی ده نام که:
 - جا ئه من بلیم چی. تو بو خو ت هه زت له سه فه ریه ده نا ناوی
 سه فه ریت وه به رگوئی مندالان نه ده دا.
 تازه له ده ستم ده رچوو بوو. ده بوایه هه ر له و رۆژه پرا ئیدی
 وه دوای وه رگرنتی مؤله تی که وم و پاره ی جل و به رگ و
 ده ستودیاریه په یداکه م. ئیدی لیره وه هیچ شتیک په یوه ندی به داکئ

مندالانهوه نه بوو. ئه وه ده میك بوو هه به تاقیکردنه وهی خوُم را ده زانی. ئی باشه به داکی مندالان چی من پاره چوَن و له کوئی پهیدا ده کهم. ئه و پئیوابوو نابیی قهت دهست ده کاروباری منه وه وهدا. ده بویست سهر به ست بم. خو ئه گهر چه ندین جاریشی بهر و باخه له هه لته کاندووم و په ره کاغه زه کانی گیرفانیی پهرت و بلاو کردوومه وه، خوانه خواسته مه به ستیکی خراپی نه بووه. هه ر بویه یان تیگه پراوه تا جله کان بنیتریه شوشتنی، یا هه ر بۆ هیندی دهیه وی ته واو دلنیا بیته که من به ته واوه تی له کاروبارو دار و نه دارم دا سهر به خو و ته واو سهر به ست بم.

* * *

میردی پووری خیزانیشم ئه وه هه ر مه پرسه چ پیاویکی به داووناو و به جی و رییه. قازانی به چل میردان پر نابیی. هینده ده گه له من روو خووش و میهره بانه هه ر مه پرسه. ئه وهش له بهر هیندی نا که پیم گوتبوو:

- به سه د وه زیران یه کی وه ک تو یان تینابی.

به لکه له بهر ئه وهی بوو که منی به پیاویکی ته واو تیگه یشتوو داده نا که زورم سهر له شتان دهر ده چی. له خزمایه تیه شدا هه ر منی به هاو دهردی خوئی ده زانی. به لام واشی به باش ده زانی که له لای خیزانه کهی خو له وشه ی "هاو دهرد" بپاریزی. بویه زور جارن که خیرانه کهی له وی بایه به خوازه وه وشه یه کی دیکه ی به کار دهینا و بانگی ده کردم:

- هاو ریش:

میردی پووری خیزانم، ئه ندازیار، و له من به خوژیتربوو. روژی دوو جارانی ریش ده تاشی و ده گه له وه شدا هه ر بانگی ده کردم:

- هاو ریش!

هینده ی ددان به به شی دووه می وشه که دا دینا، که خیزانه که ی هه ستیکی کردبوو، بویه ئه ویش به نار ه زاییه وه ده یگوت:

- ئه وه ریشتان ده به رکی کیدا بووه پیکه وه؟

میردی پووریش وه لامه که ی به دزه نیگایه که وه ده گو یسته وه چاوه کانی من و منیش به جو ریک که که س نه زانی لاسمیلتیکم لی باده دا. پووری خیزانیشم که هه میسه هه ر ئه و پرسیاره ی ده کرد:

- ئه وه ئه و سمیلانه ت بۆچن ئاوات به رداونه وه؟

وه لامم ده دایه وه:

- ئه دی عه رزم نه کردن کار و باری ئه و زه مانه ی به بی سمیل ناروا؟

خوشکه زا و پوور پیکه وه هه ر ده تگوت ئاشقه و ماشقه ن. قسه یان تا روژی قیامه تی نه ده بران.

کلکیان لیک گریدا بوو پیکه وه مه شقی ئوتومیلت لیخو رینی بکه ن. ده یانزانی ئه من و ئه ندازیاریش به رووان ته نکین و له رووان داده مینین و قسان ناکه ین. کاتی که ده چووینه چالوس، دهرگای ئوتومیلت که ی به ریوه به رایه تیان قور داده دا، تا "به کار هینانی تایبه تی قه ده غه یه" که ی وه شیرن و دیار نه بی. ئه و جا ده ستیان ده کرد به مه شق کردنی.

ئه و ئاپارتمان ه ی تیندا ده ژیا یین، قه فه زیکی مه یله و گه وره بوو که داکی مندالان کردبوویه مؤزه خانه یه کی وه ک مؤزه خانه ی لۆقه ر و

هه ر بۆخۆشی بهرپۆیهی دهبرد. ده ر و دراوسیش یهک "نابی نامه" یان ریک خستبوو چا پیشیان کردبوو که ئیمهش بۆ خۆ شمان چه ند برگه یهکی دیکه مان لی زیاد کردبوو.

مندالی ناو ئاپارتمانکه هه موو برگه کانی ئه و "نابی نامه" یه یان وهک ئاوئ له بهر بوو. ده یانزانی که نابی راکه ن، نابی دهست بۆ ههچ شتیک بهرن، نابی قاو و قیژی بکه ن. نابی شه ره ئاوئ بکه ن، نابی توپ توپینی بکه ن، نابی سواری دووچه رخه ی بن و سه رت نه یه شینم نابی مندال بن. هه ر به و پینهش تا گه یشتینه بهر کونه که ی تونیلی که ندووان. ئوتومبیلمان ده کوژانده وه و داده به زین. منداله کان وهک له قه فه زئ به ره لدا بوو بن ده ستیان ده کرد به گه مه و یاری و هه لبه ز و دابه ز و راکه راکه. هه موو جارئ هه روا ده بایه چاره کیک بیست ده قیقه له ده رکی تونیلی چاوهرئ بین تا نوره ی روینیمان ده هات. تونیلی که ندووان یهک سه ره بوو. له و ده ور و به ره ش ئه گه ر به فریش نه مابایه کار و به رخۆله و سه ی شوانان بایی دلخۆشییه مندالان هه ر ده بوو سه ری خۆیانان پنه و قال که ن.

جاریکیان کوره که مان له بهر ده می کونی تونیلیرا بانگی خوشکه که ی کرد:

- ئاهوو و!

تونیل له جیاتی که ی که گوئی له و بانگکردنه ی نه بوو گوئی:

- هوو و

منداله کان روو به رووی ئه زموونیککی تازه بوونه وه. ئه و جا هه ر دووکیان پیکه وه له ته نیشته یه کتری و له بهر ده می کونی تونیلی راوه ستان و پیکه وه یهک به خۆیان هاواریان کرد:

- ئاهوو! ئاهوو و!

له وه لامی واند تونیل یهک به خۆ گوئی وه:

- هوو! هوو و!

گه مه ی ئه و روژه ی مندالان بووه ئه وه. ئه وه ی ده یانناسی ناوه که یان ده گه رووی تونیلی ده کرد. به لام تونیل، هه ر راست وهک منداله ورده کان ته نیا هه ریه ک وشه فیر ببوو به دوا واند ده یگوته وه:

- هوو! هوو و

ئه و روژه که که گلۆپی سه وزی تونیله که هه لبوو ری روینی دا، سوار بووینه وه. که له کونی ئه و سه ری تونیلی هاتینه وه ده ری، ئه و جا مندال ده ستیان کرد به پرسیاران له دایکیان. کچۆله که مان پرسی:

- تونیل بۆ ده لی: ئاهوو و؟

دایکیان ده وه لامی واند گوئی:

ئه وه ده نگدانه وه یه. وه لامه که راست و به جی بوو. به لام مندالان بۆ چوونی خۆیان هه یه.

وهک دلایان ئاوئ نه خوارد بیته وه پرسیان ئه دی:

- تونیل بۆ ده لی، هوو هوو؟

داکی مندالان خۆی که ناردا. و منداله کانی ده سه ر و پۆته لاکی من به ردا که:

- برۆن له بابتان بپرسن.

ئهن ئه وه ده بیرو خه یالانرا چوو وم، داخوا چۆ ناو چۆن و به چ زمانیکیان وه لام بده مه وه.

کچۆله که مان هه لیدایه و پرسى:

- بابە تونیل دەلى چى؟

دە تايست سال دەبوو دەرسى پیتۆل "فەلسەفە"ى ئەرەستۆم بە مندالانى خەلکى دەگوتەو. ئەو لۆژیکەى ئەرەستۆشم پى لۆژیکى مندالانە بوو. بۆیە بە پشتیوانییه وى گوتم:

- تونیل دەلى: هوو هوو

دواى بە چەنە لیدان و هەلەت و پەلەتیکەو دەریژەم دایە:

- ئیمە بە مندالى، تونیلمان نە دیبوو. وینەى پردى (ورسک) و تونیلکیان لە کتیبەکانى قوتابخانە دابوون. لیشیان نووسیوو تونیلی کەندوو ان یەکیکە لەشاکارە دەستکردەکانى رى و بانى جیهان. پیش ئەو دەش تونیلی لیدەن، خەلکى بەسەر لوتکەى چیايدا هاتوچۆیان دەکرد. کە ئەو لوتکانەش یا بەفر گرتبوونى، یا سەرما... کچۆله که مان لە پشت سەرمەو و راوەستاوو. وینەکەیم دە ئاوینەکەى بەر دەمدا دیت. دەمویست پى بلیم:

- ئاهوو گیان دانیشە با دواوہ ببینم.

دیتم هەروا ئەبلەق راوەستاوہ داخوا ئە من چ دەلیم. ئەوہى لە من نەدیوو کە وەک دایکى هیندە چەنەى لیدەم. کتوپر هاتمەوہ سەر خۆم و تیگەیشتم کە مندالەکانم گىژو وىژ کردوون.

باشە خۆ ئەوانە نەمانای "شاکار" و نە مانای "ورسک" و نەمانای زۆرشتى دى دەزانن. کتیبى خویندنى کچەکەم دیبوو. هیچ یەک لە موجیزاتانەى زەمان و سەردەمى مندالیە مەیان تیدا نەبوو. کتیبى وان موجیزاتى سەردەمى خۆیانیان تیدا بوو.

وہبیرم هاتەوہ کە هەر کتیبە و شتى سەردەمى خۆى تیدایە و هەریەکەیان چیرۆكى سەردەمى خۆى دەگىریتەوہ و باسى کە لاوہ ویرانەکانى پاشماوہى کۆنى (رەى) کە دەکەونە دەرەوہى شارى تارانى دەکەن. بە ناچارى لە کچۆله کهم پرسى:

- ئاهوو گیان تۆچت بە تونیلەکە گوت؟

بە زەردەخەنە یەکەوہ گوتى:

- بۆ خۆى دەیدوت ئاهوو.

من پرسیم:

- باشە تونیلەکە چى دەگوت؟

مندالەکان هەموو پیکەوہ گوتیان:

- تونیل دەگوت: هوو هوو.

من فیلیم لیکردن. هەر پرسیارەکەى ئەوم کردەوہ. بەلام ئەحمەد بە پەلە گوتى:

- دایە دەلى ئەوہ: دەنگدانەوہ یە.

ئاهو و دایکى پیکەنین. ئاهوو گوتى:

- من نازانم تونیل بۆ دەلى: هوو هوو.

دەو دەمەیدا من گوتم:

- کاتى تونیل دەلى هوو هوو، ئەوہ دەگریە.

من لە دەمم دەرچوو. بەلام مندالەکان دەیانەویست بزائن تونیل بۆ دەگری. ئەوجا بۆ خۆشم تیمام. تاقەت و وازى قسانم نەبوو.

مندالەکانم وىل کردن و گوتم:

- ئەوہى لە بابە گەورەى بپرسن. ئەو دەزانى

بابه گه وره له سه رده می لاوه تیهیدا فه رمان به ری دایه ری ری و بان بووه. ساله های سال وهک سهی پی سووتاو هر به کیو و بیابانانه وه بووه. یان له گه رمان ئاره قه ی دهر داوه و یان له سه رمان هه ل له رزیوه. زور جارانیسی ئاگاله گیاندان و تیدا چوونی کریکارانی ری و بانان بووه. به دریزی ری سه فه ریشمان سه ری منداله کانمان به و شتانه وه قال کرد. که هاتیشینه وه، مندال که وتنه شوین بابه گه وره و پرسیان:

- بابه مه حمود تونیل بو ده گریه؟

- بابه مه حمود، بابه گه وره ی مندالان، وهک هر پیریکی دی، پیش ئه وه ی بو خوی ببیته به شیکی ئه فسانان ببوو ئه فسانه گو. به منداله کانی گوت:

- تونیل بو خوی ناگریه. کاتیک خه ریک بوون تونیلان لیده دان. کریکاره کان به کومه ل کومه ل هه ره سی رووخانی چیا و به رد و خاک و خولیان به سه ردا ده هات و بن ده که وتن. زور جارن که تاشه به رده کان ده خزین و به سه ر سه ری ئه و کریکاره بی دهره تانانه دا ده هاتن و ده بووه شین و گابور و گریان و له خودان، ئه و گریان و هاتوهاوار و زریکه و له خو دانانه ش هه مووی ده بوونه هه نیسک و ده گه رووی ئه و کیو و تونیلهیدا گیر ده بوو و ده مایه وه. بویه ئیستاش که مندالیک له به رده می کونی تونیلیوه هاوارکا، ئاهوو! تونیله که پیوایه ئه وه منداله کانی ئه و کریکارانه و هاتوون بو بابیان بگرین. بویه تونیلش کولی هه لدهستی و به دهم گریانیه ده لی:

ئوهوو ئوهوو.

وه لامی بابه گه وره ی هینده به دلی مندالان بوو که ئاهوو و ئه حمده پیمان وابوو تونیل میهره بانترین دوست و ئاوالی وانه. هر بویه ش منداله کانمان شهیدای "جایوس" و "تندوان" بیوون. داکی مندالانیش ئه وه ی کردبووه بیانوو سالی چه ند جاریکانی پی ده لینگه که وشیکی ده نان و چالوس خوت بگره هاتم. به ناخیری گیانمان ئیمه ش ئوتومبیلمان هه یه؟

سه رچاوه: کتیی عقیقه / مجموعه داستان / شمس ال احمد / انتشارات آبان.

- وهی وهی له و ناوه، ناوی موسلمانان خوا ده‌بی هه‌رناوی
پیاوچاکان بی. ده‌بی له ناوه‌کانی خودابن. دواپی کۆکه‌یه‌کی بۆکرد.
دووباره ریشی خوراندوه‌و گوتی: "ده‌لای گل و خۆله‌که
په‌ستراونه‌ته‌وه و گران به خاکه‌ناز هه‌لده درینه‌وه."

کرێکاره‌که که بیلی راده‌وه‌شاند و هینگه هینگی بوو وه‌لامی
دایه‌وه: "به‌لی قوربان، ره‌قه، شتیکی ده‌وی پیی بده‌مه‌وه."
کاک حاجی رووی له ناو مائی کرد و بانگی کرد: "عیف‌هت،
عیف‌هت دا ئه‌و پاچه‌ی بیته."

دواپی تۆزیک، کچیک به چارشیه‌وه که ده‌موچاوی چاک
داپۆشیبوو، له هۆلی هاته‌ ده‌ری. ده‌ستی به پاچیکی بریقه‌داره‌وه له
بن چارشیه‌وه‌که‌وه هینایه‌ ده‌ری، چارشیه‌وه‌لاکه‌وت. کرێکاره‌که پا
و پووژه سپیبه‌که‌ی دیت.

کاک حاجی له‌به‌ر هه‌تاوی له‌سه‌ر چرپایه‌کی چه‌رمینی جوان
دانیشته‌ و له کاتیکدا که لاسایی ده‌نگی (پیرو پیاو چاک) نی
ده‌کرده‌وه، ده‌ستی به‌قسان کرد: "یه‌دوللا نوێژان ده‌که‌ی؟"

- به‌لی قوربان، نوێژان ده‌که‌م. به‌یانی زوو عه‌رمز کردن که
نوێژان ده‌که‌م.

- کاک حاجی وه‌بیری هاته‌وه که ئه‌وی له شوینی کۆبوونه‌وه‌ی
کرێکاراندا دیبۆوه گوتبووی که نوێژان ده‌کا و هه‌ر بۆیه‌شی ده‌گه‌ل
خۆیدا هینابوووه‌وه.

- باشه، خیزانیشته‌ نوێژان ده‌کات؟

- به‌لی قوربان، به‌لی. ژنی پیاوی موسلمان چۆن ده‌بی نوێژان
نه‌کا؟

"پاچ"

نووسینی / عه‌لی ئه‌شه‌رفی ده‌روێشان

کاک حاجی له ناوه‌راستی ژوویری دانیشتبوو. په‌ره‌کانی کتیبی
چل کللیه‌ی هه‌لده‌دانه‌وه و له په‌نجه‌ره‌شرا چاودیری ئه‌و کرێکاره‌ی
ده‌کر که به‌یانی ئه‌و روژه هینابوو. کرێکاره‌که گل و خۆلی بن
ئه‌و دیواره‌ی چه‌ند مانگیک له مه‌وپیش، له خانوو دروستکردنی
مابۆوه، به خاکه‌ناز ده‌یکرده‌ ستله‌وه و له‌حه‌ساری ده‌برده‌ ده‌ری.
کاک حاجی کتیبه‌که‌ی داخست. ریشه‌ کورته‌که‌ی خوراند کۆ
نه‌باتیکی موته‌ره‌کی هاویشه‌ زاری. له ژیر لینه‌وه‌ نزایه‌کی خویند و
چوو‌ه‌ه‌ساری.

هه‌ر کرێکار هه‌ستی پیی هاته‌ به‌رگۆی ده‌نگی له خاکه‌نازی
هه‌ستاند. گل و خۆله‌ که په‌سترابوونه‌وه و به‌گرانی به خاکه‌ناز
هه‌لده‌درانه‌وه. کاک حاجی هاته‌ پیشی. کرێکاره‌که ئه‌ورۆژه
چه‌ندجاریکانی وه‌لامی سه‌لامان دابۆوه کاک حاجی که هه‌ولی ده‌دا
ده‌نگی گر و مه‌لایانه‌ بی. گوتی: "سه‌لامه‌له‌یکوم و خوا قه‌وه‌ت دا.
گوتت ناوت چ بوو؟"

کرێکاره‌که به‌سه‌ر ده‌سته‌ی چاکه‌ته‌که‌ی لووتی خوی ده‌سپری و
به‌ریزه‌وه‌ گوتی: "یه‌دوللائی تۆکه‌رت."

زور چاکه زور چاکه ئافهرين بو ئه و شيره ي خوار دوو ته خوا
پاداشتان بداته وه. ئه دى منداله کانت؟

- حاجى گيان دوو مندالم هه ن ئه وانيش چووکه له ن، هيشتا
شايسته ي نويزي نين.

کاک حاجى که ده ستى به ورگ و گيپاله ده رپه رپوه که يدا دينا، به
ويقاريکه وه ده ستى به ئاموژگاريان کرد: "نويزي کوله که ي دينه.
ئه گه ر نويزان بکه ي هه ميشه کارت راست ديت. هه ر نويزه کان بکه،
جا هه رچى ده يکه ي بيکه.

ده بي روژي چه نديجاريان هه ر سوپاسى خوداي بکه ين،
سوپاسى ئه و هه موو به خششه ي پييداوين.

باشه براله، ئه وه هات و ميز گيرا، ئه و ده زگا ئوتوماتيکيه خوايه
راوه ستا، چ ده که ي؟ ده بي فاتحياي بوخوت. بخويى. ئه و له شه ي
ئيمه ده ليى ميشكى ئه ليکترونييه. سه يري په روه رديگار چى کردوه !!
هه رکاتي ته نگاو ده بي وه ک چراي خه ته ر (گلوپى سوور) بو خوي
چاو داده گري. هيج ئاميرو مه کينه يه ک هينده وردنييه. پيش ئه وه ي
خوت پيسکه ي، ئاگادارت ده کاته وه، ئاخو ئه وه موعجيزه يه، گه وره
ترين کاره. شاکاره که لي ره دا يه هه ر سه يري ئه و پاچه ي ده ستت که
چون به رز و نزم ده بيته وه، به چ شيوه يه ک گل و خوله که وردده کات.
ئه وه ده ستى تويه و ده ستى توش فه رمانى خواجه جى ديني. ته نانه ت
بجوو کترين.... " يه دوللا له گيژاوى. بي ره کاني خويدا خولى و ده خوارد
و هيج ئاگايه کى له قسه کاني کاک حاجى نه بوو.

که به ياني هاتبوو ژنه که ي گوتبووى: "ئه گه ر ئه مپوش کارت
وه گير نه که وي، چ وه لاميكى زگى برسى منداله کان بده مه وه؟ خو

عه بده ليش چوار روژه نه خو شه، خه سه خانه ش پارهى ده وي. له
کوئي بينين پياوه که؟

کاک حاجى شه ويلاکه ي گه رم داها تيوو:

يه دوللا له بي ري خيزانه که يدا بوو که له وان هه ئيستا له مالي
ئه نديازياره کانداه ريکى ئاو ده ست شوشتنى بي. دياريش نه بوو
داخوا کام پييه ياني له پيشدا ده نيته ناو ئاوده ستيوه. هه روا که گل و
خوله که ي ده دا يه وه، سه رنجيکى کرياران هه ي له پاچه که دا. پاچه که ي
له لايه که وه دانا. ستله که ي پرکرد و چوو ده ري.

له بي ري ئه وه شدا بوو: "ئيواري حاجى پارهى چه نده دا؟
ئه مشه و ناني ده کرم، خورماي ده کرم، چاي ده کرم. له وان هه
هينديکيش دارچيني بو دل ئيشه که ي عه بده ليش بکرم، خوا که ريمه."
هاته وه دووباره سه ر قالى هه لکه ندى گل و خول و پر
کردنه وه ي ستله که بووه. کاک حاجى وه ک زه رده واله ويزه ويزى
ده کرد: "که شه وي چوو يه وه مالي، هه زار جار بلئ توبه توبه،
توبه کانيش به ته زبيح بزميره تا ليت تىک نه چى چونکه يه کيکى که م
بي ده بي سه ر له نوئى له سه ره وه پيدا بيته وه. که هه زار جارت گوت
توبه، به يانيه که ي پاکو خاويى. ئيدى گونا هت ناميى.

ده فته ري کردارت وه ک له پي ده ستى من سپى سپى ده بي..."
ده نكيکى ژنانه له هوله که وه کاک حاجى بانگ کرده وه. يه دوللا
به ته نى مايه وه. دووباره چاويکى به پاچه که دا خشانده وه. پاچه که
نوئى و بريقه دار بوو. ئاره قه ي ناوچه واني به سه ر ده ست ه ي چاکه
ته که ي سريه وه.

ئیواره تا دههات نزیک دهبووه. خور له بهردهمه رمه رکهکانی لیواری سه ربانی خانووه کهی دابوو. بهرده مه رمه رکهکان شیرو ماستی وهبیر یه دوللای هینایه وه. تفی ناو ده می قووتدایه وه و که و ته وه ئیشی.

کاک حاجی نویژی عه ساری کردبوو. دانیشتیوو قورئانی ده خویند و له ژیریشه وه چاوه دیری یه دوللای ده کرد. یه دوللا به دزییه وه سهیریکی ئه م لاولایانی کرد. که دلنیا بوو که س ئاگای لئی نییه، له سه رخو پاچه کهی خسته ناو سنله که وه و به په له گل و خولی وه سه ردا و سنله کهی برده ده ری. حاجی قورئانه کهی پیکه وه نایه وه و بی ماچکردنی له سه ر زه وییه کهی دانا و رایکرده هه ساری. یه دوللا هاتبووه. له سه رخو دواين ستلی پر ده کرد. حاجی له هه ساری چوو ده ری. به را کردنه وه رووی کرده کولگه کوکراوه کانی پشت دیواره که وه، گل و خوله کهی کولیه وه و پاچه کهی هینایه وه ده ری. له پشته خووی گرت و هاته وه مالی. یه دوللا گوشه یه کی هه ساری گه سک ده دا و له زه وییه که وه رامابوو.

* * *

ئیش ته واو ببوو. یه دوللا ده ست و ده موچاوی شوشت. هه ر سه له واتیشی لیده دان. له لای په نجه ره که وه راوه ستا و بانگی کاک حاجی کرد: "کاک حاجی هه قی ماندوو بوونه که مان به رموون، ئه وه روژئاوایه. نویژه که م ده چی. خوا ده ست به عومرتانه وه بگری." حاجی هاته ده ری. چوار تمه نی نایه ده ستی. یه دوللا وایده زانی هه ر نه بی له شه ش تمه نی که متر هه ر ناداتی.

ویستی نه یه وی به لام پاچه کهی وهبیر هاته وه؟ پاره کهی وه رگرت و له هه ساری وه ده رکه وت. حاجی له سه ر خو ده رگای هه ساری لیک ترازاند و به دزییه وه له درزی ده رگا که وه سه یری ده ری ده کرد.

یه دوللای دیت خه ریکی هه لدانه وه و ئه و دیواو دیوکردنی گل و خوله که یه. حاجی له دلای خویدا پیکه نی و له به رخویه وه گوتی: چلی وه ک تو به تینوویه تی ده به مه سه راوی، ئاویشی نادم ده شیه نیمه وه، دزی سه گباب!"

گه رایه وه و پالی به سه رینیکی نه رمه وه دا. سه رکه وتوانه کتیبی چل کلپه کهی تاو دایه وه و ده ستی کرده وه به خویندنه وه: "یاسه تتاره ل عیوب، یا ئه لالا. یاعه لالا مه ل غیوب، یا ئه لالا. یاساتیره کوللی مه ستورین، یا کاشیفه کوللی مه شکوفین" هه وا تاریک بوو بوو و له کولانیوه هینشتا هه ر ده نگی گل و خول تیک وه ردانی ده هات.

۱۹۸۵/۴/۲ وه رگرت دراوه

له کتیبی / (از این ولایت) انتشارات شبگیر. درویشیان / علی اشرف. خیابان شاهرضا. خیابان فروردین. چاپ اوفست نوبهار. اذماه ۳۶. چاپ سوم-هوه کراوه به کوردی.

"کوتایی"